

الوجیز

منتدی اِقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

فی أصول الفقہ

بہ کوردی

دانانی:

دکتور عہ بدولکہ ریم زہیدان

عہ بدوللا مہ لا ئہ حمہ د، ئہ حمہ دئاوایی

کردویہ تی بہ کوردی

بہ رگی دووہم

ئەم كۆتۈپ

لە ئامادە كۆتۈپ يېگە

(مۆتىزىل ئىتقافى)

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

بۆ سەردانى يېگە:

[/https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada](https://www.facebook.com/iqra.ahlamontada)

بۆ سەردانى يېگە:

<http://iqra.ahlamontada.com>

الوجيز في أصول الفقه

بـه كـوردی

دانانی

دکتۆر عەبدولکەریم زەیدان

(پەحمەتی خۆی لێ بێت)

عەبدوللەه لا ئەحمەد، ئەحمەدئاوایی

کردووێهتی به کوردی

به رگی دووهم

پیناسی کتیب

- * ناوی کتیب: الوجیز فی اصول القفہ، به کوردی.
- * دانانی: دکتۆر عەبدولکەریم زەیدان، (پەحمەتی خۆی لی بیت)
- * وەرگیرانی: عەبدوللە مەلا ئەحمەد، ئەحمەدئاوایی
- * پەیوەندیکردن: shexnami@yahoo.com
- * ﴿بەرگی دووهم﴾
- * هەلەچن: ئەندازیار مەلا راستگۆ گەچینەیی.
- * نۆرە ی چاپ: چاپی یەکەم
- * چاپ: چاپخانەی چوارچرا - سلیمانی
- * بلاوکردنەوهی: کتیبخانەی بێخود - سەیدسادق، ﴿٠٧٥٠١٢٤٦٨١٨﴾.
- * سالی چاپ: ١٤٣٦ - ٢٠١٥

ژمارە ی سپاردنی (١٢٣٧) سی، سالی (٢٠١٣) سی، پیدراوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

چمکیک له ژيان و که سایه تی

عه لاله، دکتور عه بدولکه ریم زهیدان

(په حمه تی خوی لی بیت)

دکتور عه بدولکه ریم زهیدان به هیج نه لعانی، (په حمه تی خوی لی بیت)، له سالی (۱۹۱۷)، له شاری (به غداد)ی، پایته ختی عیراق، له دایک بووه، و یه کیک بووه، له زانایانی نه هلی سوننه له عیراق، و نه مینداری پیشووی کومه له (أخوان المسلمین) بووه، هر له عیراق، و به لام دواتر وازی له حزبیایه تی هیتاوه، و خوی بۆ خزمهت کردنی زانسته ئیسلامیه کان یه کلایی کردوته وه، و هر وه یه کیک بووه، له زانا زور شاره زاکانی زانستی ئوصولی فیهی ئیسلامی، و شهریه تی ئیسلامی، و سرده می نه شونما کردن، و گهره بوون و خویندنی هر له شاری (به غداد)ی، پایته ختی عیراقدا بووه، و پاشان گه شتی کردوه، بۆ ولاتی (یه مهن)، و له زور له زانکۆکانی نه ویدا ماوه ته وه، و هر له شاری (به غداد)، (خانه ی مامۆستایانی سره تای)، ته واو کردوه، و بووه ته مامۆستای سره تای، و پاشان چۆته (کۆلیژی ماف)، و نه ویشی ته واو کردوه، و دواتر کراوه ته به پیره بهری (ئاماده یی نه جیبه خاتونی ثابینی)، و دواتر په یوه ندی به په یمانگای شهریه تی ئیسلامیه وه، له زانکۆی (قاهیره)، کردوه، و بپروانامه ی ماسته ری، به پله ی (نایاب)، به ده ست هیتاوه، و هر دوی نه مه یش بپروانامه ی دکتورای له زانکۆی (قاهیره)، له سالی، (۱۹۶۲)، به پله ی کی به رز پیدراوه، و دکتور عه بدولکه ریم زهیدان، (په حمه تی خوی لی بیت)، پسپوپی فیهی ئیسلامی بووه، و ئاگاداری سرجه می سرچاوه

گرنگه‌کانی بووه، به تایبەت پەرتووکه‌کانی، شیخ الإسلام، (ئێبن تەیمیە)، و (ئێبن قەیمی جەوزی - قوتابی)، و ھەروەھا لە پرس و باسی تایبەت بە فێقی ئیسلامیدا، گۆرپنەوێ بیروپای زانستی زۆری لە گەڵ زانایانی پایەبەرزدا کردووه.

- دواتر لە ژیا نیدا، ئەم پۇستانە ی وەرگرتوون:

- (١). مامۆستای شەریعەتی ئیسلامیی بووه، و ھەروەھا سەرۆکی بەشی شەریعەتی ئیسلامیی بووه، لە (کۆلیژی ماف)، لە زانکۆی بەغداد.
- (٢). مامۆستای وانە شەریعیەکان بووه، و ھەروەھا سەرۆکی بەشی ئایین بووه، لە (کۆلیژی ئاداب)، لە زانکۆی بەغداد.
- (٣). مامۆستای شەریعەتی ئیسلامیی بووه، لە کۆلیژی تووژینەو ئیسلامییەکان، و ھەروەھا پراگرایەتیشی کردووه.
- (٤). لە سالی (1992) بە دواو، تا کۆتایی تەمەنی، مامۆستای شەریعەتی ئیسلامیی بووه، لە کۆلیژی تووژینەو ئیسلامییەکان، و ھەروەھا خویندنی ماجستێر، و دکتۆرا، بووه، لە زانکۆی (صەنعا)ی، پایتەختی یەمەن.
- (٥). ھەروەھا مامۆستای بەشی (فێق، وئوصل)، بووه، ھەر لە زانکۆی (ئیمان)، لە شاری (صەنعا)ی، پایتەختی یەمەن.
- (٦). ھەر لە ھەفتاکانەو، ئەندامی کۆرپەندی زانایانی زانکۆی ئیسلامیی بووه.
- (٧). لە سالی (٢٠٠٠) بە دواو، ئەندامی کۆرپەندی فێقی بووه، کە سەر بە (پایتەتی جیھانی ئیسلامیی)یە.

- (٨). ئەندامى كۆرپەندى كۆمىتەى فېقىھى ئىسلامىيى بوو، لە زانكۆى (ئىمان)، لە شارى (صەنعاى)، پايتەختى يەمەن.
- (٩). لە شەستەكاندا، چەندەها وانەى لە، (فېستىفالى ھەفتەى فېقىھى ئىسلامىي)دا، داووتەو، لە ولاتى (كوەيت).
- (١٠). لە شەستەكاندا، چەندەها وتار، و بابەتى لە (ئىنسكلۆپېدىيەى فېقىھى ئىسلامىي)دا، ھەر لە ولاتى (كوەيت)، نووسىو.
- (١١). بەشداری لە بازىزەى زانستى، (ياسا، و زانستە سىياسىيەكان)دا، كردوو، كە لە سالى، (1969) دا، كە لە شارى (بەغداى)، پايتەختى عىراقدا، بە چاودىرى، (كۆمكارى ولاتانى عەرەبى)، سازدراوو، كە وتارىكى، سەبارەت بە، (ياساى نۆودەولەتى گشتى، و شەرىعەتى ئىسلامىي)، پېشكەش كردوو.
- (١٢). لە ھەفتەكاندا، وەك ئەندامى ئەنجومەنى ئەمىندارانى (زانكۆى ئىسلامىي)، ديارى كراو، لە شارى (مەدینەى مەووەرە).
- (١٣). لە ھەفتەكاندا، بەشداری (ھەفتەى فېقىھى ئىسلامىي)، كردوو، و وتارىكى پېشكەش كردوو لە شارى (پىاض)، لە سەودىيە.
- (١٤). لە سالەكانى (١٩٩٥ - ١٩٩٦)دا، بەشداری (ھەفتەى فېقىھى ئىسلامىي)، كردوو، لە ولاتى قەتەر.
- (١٥). سەرپەرشتى سەدان نامەى ماجستېر، و دكتوراى كردوو، لە زانكۆكانى (بەغدا)، و (صەنعاى)، پايتەختى ولاتى يەمەن.
- (١٦). ئەندامى لىژنەى دادووەرى بوو، بۆ پېدانى خەلاتى (ھائىل سەعید)، بۆ زانست و ئاداب.
- (١٧). لە سالى (1954) دا، لە سەربازگەى (سوارە توکە)، لە كوردستانى عىراق، سەرپەرشتىارى ئابىنى، و پەرەردەى بوو، لەو سەربازگەيدا.

(١٨). خه لآتی، (مه لیک فه یسه لآی جیهانی، له توئژینه وه ئیسلامیه کان)، له سالی، (١٤١٧ ک - ١٩٩٧ ن)، پئیدراوه، به هوی کتیه مه زنه که یه وه، (المفصل فی أحكام المرأة وبيت المسلم فی الشریعة الإسلامية)، که (١١) به رگه، و به پئی مه زه به جیاوازه کان نووسیویه تی. له گه لآ چه نده ها پایه ی زانستی و نه کادیمی تر.

* کتیه کانئ:

١. أحكام الذمیین والمستأمنین فی دار الإسلام.
٢. المدخل لدراسة الشریعة الإسلامية.
٣. الكفالة والحوالة فی الفقه المقارن.
٤. أصول الدعوة.
٥. الفرد والدولة فی الشریعة.
٦. المفصل فی أحكام المرأة وبيت المسلم فی الشریعة الإسلامية، (١١) به رگه.
٧. الوجیز فی شرح القواعد الفقهية فی الشریعة الإسلامية.
٨. الشرح العراقي للأصول العشرين.
٩. نظرات فی الشریعة الإسلامية.
١٠. الوجیز فی أصول الفقه. (که له به رده ستماندایه).

* توئژینه وه زانستییه کانئ:

١١. أثر القصور فی التصرفات والعقود.
١٢. اللقطة وأحكامها فی الشریعة الإسلامية.
١٣. أحكام اللقيط فی الشریعة الإسلامية.

۱۴. حالة الضرورة في الشريعة الإسلامية.
 ۱۵. الشريعة الإسلامية والقانون الدولي العام.
 ۱۶. الاختلاف في الشريعة الإسلامية.
 ۱۷. عقيدة القضاء والقدر وأثرها في سلوك الفرد.
 ۱۸. العقوبة في الشريعة الإسلامية.
 ۱۹. حقوق الأفراد في دار الإسلام.
 ۲۰. القيود الواردة على الملكية الفردية للمصلحة العامة في الشريعة الإسلامية.
 ۲۱. نظام القضاء في الشريعة الإسلامية.
 ۲۲. موقف الشريعة الإسلامية من الرق.
 ۲۳. النية المجردة في الشريعة الإسلامية.
 ۲۴. مسائل الرضاع في الشريعة الإسلامية.
- له گه لَ چهندها کتیب و باسی زانستی و نه کادیمی تر.

* کۆچی دوايي:

دوآجار، عه‌للامه دکتۆر عه‌بدولکه‌ریم زه‌یدان، (په‌حمه‌تی خوای لی بیټ)، له به‌رواری، (۲۸ - ۱ - ۲۰۱۴)، له شاری (سه‌نعا‌ی، پایته‌ختی ولاتی یه‌مه‌ن، کۆچی دوايي کرد، غفرالله له، و اسکنه‌ فسیح جناته‌.

((به ندی سییه م))

رِیگاو رِیساکانی هه ئینجانی حوکه‌کان

۲۵۷- رِیغۆشکردن:

له به ندی یه که‌مدا، قسه‌مان کرد، له‌سه‌ر حوکه‌م و پرسه په‌یوه‌ندی‌داره‌کان پییه‌وه‌و، له به ندی دوه‌مدا له‌سه‌ر به‌لگه‌کانی ئی‌حکام دوا‌ینو، له‌م به‌نده‌دا ده‌مانه‌وێت قسه‌ بکه‌ین، له‌سه‌ر رِیگاکانی ده‌ره‌یتانی حوکه‌کان، له‌سه‌ر چاوه‌کانیا‌نه‌وه‌و، هه‌روه‌ها قسه‌ده‌که‌ین، له‌سه‌ر ئه‌و یاسایانه‌ی، که له‌کاتی ده‌ره‌یتانی حوکه‌کاندا، ونا‌سینیان به‌هۆی ئه‌و سه‌رچاوه‌وه‌ مو‌جته‌هید رِینمای‌ی و به‌رچاوه‌پوونی وه‌رده‌گریت.

یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی شه‌رعدانان، بریتیه له ده‌قه‌کانی قورئانی پیرۆزو فه‌رموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (ﷺ) که ئه‌مانه سه‌رچاوه‌ی هه‌موو هه‌ئینجانی‌کنو، پالپشتی هه‌موو به‌لگه‌یه‌کنو، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌م ده‌قانه به‌زمانی عه‌ره‌بی هاتوون، ده‌بی‌ت زانیاری پ‌ی‌ویستمان هه‌بی‌ت له‌سه‌ر یاساو ر‌ی‌ساکانی زمانی عه‌ره‌بی که تایبه‌تن به‌پافه‌ی ئه‌و ده‌قانه‌و زانیانی زانستی ئو‌صولی فیه‌، بایه‌خیان داوه به‌پونکردنه‌وه‌ی ئه‌و یاسایانه‌و، له‌دوای سه‌قامگیربوونی شی‌وازه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی و به‌کاره‌ینانی ماناکان له‌به‌رگو زاراوه‌ی خۆیانداو، ئاستی مانادانی ووشه‌کان، له‌سه‌ر ئه‌و مانایه‌ی مه‌به‌ستیانه‌و هتد....، که‌واته: په‌پ‌ژاونه‌ته‌سه‌ر پوونکردنه‌وه‌ی یاسای ئه‌م په‌رسانه! جا ئه‌م یاسایانه، که ئی‌مه به‌یاساکانی ئو‌صولی فیه‌، (القواعد الأصولية)^۱، ناوزه‌دیان ده‌که‌ین ته‌نها خۆیان به‌س‌نین، بۆ تی‌گه‌یشتن له ده‌قه‌کانو

^۱ ئه‌م یاساو ر‌ی‌سایانه پ‌ی‌ویستن بۆ پافه‌کردنی هه‌ر ده‌قیکی یاسایی که به‌زمانی عه‌ره‌بی نووسرا‌بی‌ت چونکه ئه‌م یاساو ر‌ی‌سایانه ته‌را‌زونو پ‌ی‌وه‌رن بۆ تی‌گه‌یشتنی زمانی عه‌ره‌بی‌و، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که یاسا به‌ زمانی عه‌ره‌بی نووسراوه‌ته‌وه‌ بۆیه ئه‌ویش به‌مه‌به‌ستی تی‌گه‌یشتن له زاراوه‌و

دەستەواژەکانی ملکه چی ئەو تەرازوو پێوه رانه دەبێت و ئەمەیش چونیە کە ئەو یاسایە ھەر لە بنەڕەتدا بە زمانی عەرەبی دانرابێت، یان لە زمانێکی بیگانه وە پەرچفە کرابێت بۆ سەر زمانی عەرەبی، بۆیە پەرچاوە کردنی ئەو یاسایانە لە پافە کردنی دەقەکاندا، دەبێتە ھۆی کەوتنە ھەڵە وە لە گەشتن لە یاسایانە و زانینی حوکمەکانی و ئەوەی کە پێوەی پەڕیوە ستە لە پراکتیزە کردنی واتای ئەو دەقانە بە سەر پیشھاتە جۆراو جۆرەکانی ژيانماندا، و دواچار ئەمەیش دەبێتە ھۆکاری فەوتانی مافی خەلکی و چونکە دادوەر بە پێی تێگەشتنی خۆی یاساکان جێ بە جێ دەکات، بۆیە ئەگەر تێگەشتنە کە ئەخۆش بوو یان عەبیدار بوو یان نادروست بوو، ئەمە دەبێتە ھۆی تیاچوونی مافی خاوەنەکانیان، مافە کە دەدرێت بە کەسێک کە خاوەن ماف نییە و لەم پێرسە یەشدا کە سی بێ تاوان تاوانبار دەکرێت و تاوانبار پزگاری دەبێت و دواچار لێرەدا ئەوە سودی دەبێت، کە ئەوە پوون بکەین وە کە پافە کردنی یاساکان، بە سێ شتواز دەبێت:

- **یەگەم:** پافە کردنی شەرع شێوە (التفسير الفقهي)، کە ئەمەیش ئەوەیانە کە شەرعزانەکان (فقهاء) لە پافە کردنەکانیاندا بۆ یاساکان بە کاریان ھیناوە، ئەم جۆرە پافە یە بە پاستی زۆر دامالراوە، لۆژیکی پووتە، پەرچاوی سەردەم (واقع) نەکراوە.

- **دووھم:** پافە ی دادوەری (التفسير القضائي) ئەمەیان پەرچاوی واقعی تبادا کراوە، پەرچاوی ئەو پیشھاتانە کراوە کە دەخێتە بەردەم دادوەر و ئەم جۆرە پافە یە شتوازی زانستی زیاتر بە سەریدا زالە، ھەروەھا کاریگەری واقعی زیاتر لە سەردیارە، بە پێچەوانەی پافە ی فقیھییە وە، لێرەدا دادوەر کار لە سەر پافە کردنی یاساکان دەکات لە کاتی تەماشاکردنی پیشھاتە سکالاً لە سەر کراوەکاندا، و ئەو بە جۆری پافە ی دەکات. کە پێخۆش بکات بۆ جێ بە جێ کردنی بۆیە دروست نییە، کە ھەر لە پێوە یاخود بە سەریە خۆیی داوا لە دادوەر بکێت، و کە پافە یە ک دەریکات بۆ ھەر دەقیکی یاسای دیاریکراو، چونکە کاتێک ئەو پافە ی دەکات کە لە کاتی جێ بە جێ کردنی ئەو یاسایەدا بێت، بە سەر پیشھاتەکاندا. چونکە ئەم پافە یە زۆر زەرورە، و پێویستی شێ بە جێ کردن ھەیە.

- **سێھەم:** پافە ی شەرع دانان (التفسير التشريعي) ئەمەیان بریتیە لەو پافە یە خۆدی شەرعدانەر، گرتویەتیە ئەستۆی خۆی، تا تارمایی سەر دەقیک لا ببات یاخود نادیار و تەمی سەر دەستەواژە یە ک پەرچاوەتێتە وە، یاخود بابەتێکی پەرچاوە (مطلق) سنوردار، (تقیید) بکات، یاخود کێشە و گرفتێک لا ببات بە ھۆی پافە کردنە کە وە، ئەم جۆرە پافە یە سەر بە دەقە بنەڕەتیە کە، و وە ک بە شێکی ئەو تەماشای دەکرێت.

پافه کردنیان به شیوه یه کی کامل و ته و او، به لکو ده بیټ مه به سته گشتیه کانی
شهرعدانه ر تی بگه یز و بزانی، که مه به سستی چی بووه له به شهرع کردنی نه و
نه حکامانه دا.

هه روه ها پتویستیشه بۆ که سی موجه هید که نه و یاسا و پتسایانه بزانیټ، که
پشتیان پی ده به سستیټ، بۆ په واندنه وه ی نه و گرفت و پیچه وانه گه ریانه ی که دینه
سه ر پیټی، له دژایه تی نیوان ده قه کان، یا خود نه حکامه کاند او، چۆنیه تی لابر دنی نه و
دژایه تییه و پتگا کانی و هه روه ها زانینی (الناسخ و المنسوخ) و، زانینی یاسا کانی
به لایه کدا خستنی به لگه و حوکه کان (الترجیح بین الأدلة والأحكام) بۆیه پتگا و
پتسا کانی هه لټنجانی حوکه کان، له سه ر بوونی زانست وه ستاوه به یاسا ئو صولیه
زمانه وانیه کان و، مه به سته گشتیه کانی شهرع دانان و چۆنیه تی لادانی دژایه تی
نیوان به لگه کان و، پتخشستنی هه ندیکیان به سه ر هه ندیکی تریاندا و، زانینی
(الناسخ و المنسوخ).

له م پوانگه یه وه، نه م به نده دابه ش ده که یز بۆ سی به ش:

- به شی یه که م: یاسا کانی ئو صول.

- به شی دووه م: مه به سته گشتیه کانی شهرعدانان.

(مقاصد التشريع العامة)

- به شی سییه م: سه باره ت به سپیار و سپراوه و دژایه تی بوون و به لایه کدا خستن،

(الناسخ و المنسوخ والتعارض والترجیح).

- جا نه م پافانه به گشتی پشت به یاسا کانی پافه کردنی ده قه کان ده به ستن، نه وانه ی که
نماژه مان پیدان، به مه به سستی زانینی ئامانجی ده قه ده ربدر اوه کان (منطوق النص)، به لام له کاتی
نه بوونی ده قدا نه و پشت به قیاس و مه به سته کانی شهرعدانان (مقاصد التشريع)، و هاوټنه کانیان
ده به ستریت بۆ زانینی حوکه داواکراوه که.

بهشی یه کهم:

((یاسا ئوصولییه زمانه وانیه کان))

۲۲۵۸- ریخوشکردن:

ئەم یاسایانە پە یۆستەن بە دەربیرینی دەقەکانەو لەپووی ئەو مانایانەو کە دە یگە یەنن، و لییان دە فامریتەو، هەروە ک پێشتر ئاماژەمان پێداو، کۆنترۆل کردنی ئەم یاسایەنە پێویستی بە هەلۆستەکردن هەیە، لەسەر بەشەکانی دەربیرین (اللفظ)، سەبارەت بە ماناکە و هەروە زانینی سەرچەم ئەو شتانە ی کە دەچنە ژێر پکێفی هەر لقێ لەو لقانە و دابەرشکردنە کانیشیان.

دەربیرینی (اللفظ) لە لای زانایانی ئوصولی فیه، سەبارەت بەو مانایە ی کە دەیدات بە دەستەو و ئاستی پە یۆندە ی پێیەو، دەبێتە چوار بەشەو:

- **بهشی یه کهم:** بە پێوە دانگی دانانی ئەو لە فزە، بۆ ئەو مانایە ی کە بۆی دانراو، و بە پێی ئەم پێوە دانگە بێت، دەبێت بەم جۆرانەو: (خاص: تایبەت) (عام: گشتی، (مشارك: هاوبەش).

- **بهشی دووهم:** بە پێودانگی بە کار هێنانی ئەو لە فزە بۆ ئەو مانایە ی کە بۆی دانراو، یان بۆ غەیری ئەو دانراو، بە پێی پێودانگە ییش ئەم بەشەنە دێنە ئاراو: (الحقیقة) و (مجاز: خوازاو) و (سریع: پاستەخۆ) و (کنایة: ناپاستەخۆ).

- **بهشی سێیههه:** بە پێی پێودانگی دەلالەت کردنی ئەو لە فزە لەسەر ماناکە ی، واتە: لەپووی پوونی ماناکە ی، شاراوە یی بوونی لەسەر ئەو لە فزە ی کە بۆی بە کار هێنراو، بە پێی ئەم پێودانگە ییش، ئەم بەشەنە ی لێ دروست دەبن، (ظاهر) و (نص) و (مفسر) و (محکم) و (خفی) و (مجمل) و (مشکل) و (متشابه).

- **بهشی چوارههه:** بە پێودانگی چۆنیەتی دەلالەت کردنی لە فزە کە لەسەر ئەو مانایە ی کە بۆی بە کار هێنراو، پێگاکانی تیگە یشتنی ئەو مانایە، لە لە فزە کەو و

به پیتی ئه م پتودانگه ده لاله تی له فزه که له سه زماناکه یان به پتگی ده سته واژه
(طریق العبارة) ده بیت، یان ئاماژه (إشارة)، یان ده لاله ت کردن، یان داوا کردن
(إقتضاء).

جا له سه ره موو به شیک له م به شانیه قسه ده که یین، له به شه باسیکی
سه ره به خۆداو، به پیتی خۆی، ئه و پتیه نده ی که باسما ن کرد، چونکه ئه و پتیه نده
پتیه نده یکی سروسشتیه له فزه که مجار مانا پون ده کاته وه، دواتر به کار ده هینریت
بو ئه و مانایه، دواتر ته ماشای ده لاله ت کردنی ئه و له فزه ده کریت، له سه ره ئه و
مانایه، له پووی پوونی و شاراو هی ده لاله ت کردنه که وه، دواتر ده ست ده کات به
باسکردنی پتگی زانینی ماناکه، ئیتر چونیه که ئه و مانایه پوون بیت، یان نا پوون و
شاراو.

((به شه باسی یه کهم))

سه بارهت به دانانی له فز، بۆ مانایهك

٢٥٩- له فز به پێی دانانی بۆ ماناکه ی، واته: ئه و مانایه ی که مه به ستمانه و ده مانه و پێت بۆ به شه کانی (خاص) و (عام) و (مشترک) دابهش ده بپێت، له ژێر باسی (خاص) یشدا (المطلق) و (المقید) و (النهی) جیگایان ده بپێته وه، له م پوانگه یه وه ئه م به شه باسه دابهش ده که ی، بۆ سێ مه به ست مه به ستی یه که م، ده باره ی (خاص) و دوو ه م: ده باره ی (عام) و مه به ستی سییه م: ده باره ی (مشترک) ه.

((مه به ستی یه کهم))

(الخاص: تاییهت)

پێناسه که ی و جوړه کانی:

١٦٠- (خاص) له زمانی عه ره بیدا، به مانای تاییهت و تاکه وه بوو، هاتوه، وهك عه ره به کان گوته یانه: (إختص فلان بكذا: فلانه کهس له فلانه شتدا تاییه ته) واته: تاکه و ته نها له و شته دا قال و خه ریکه و، له زاراوه ی زانایانی زانستی ئوصول فیه دایا بریتیی به له و له فزه ی که دانراوه بۆ ته نها یه ك مانا، له شیوه یه کی تاییه ت و، ده بپێته سێ به شه وه تاییه تی که سی (خاص شخصی)، وهك ناوی که سه کان (أسماء الأعلام). بۆ نموونه: (زهید) و (موحه مه د) و تاییه تی جوړی (خاص نوعی)، وهك (رجل: پیاو) (أمرأة: ژن) و (فرس: ئه سپ) و، تاییه تی نه ژادی (خاص جنسی)، وهك (إنسان: مرۆڤ) و، هه روه ها ئه و له فزه ی که دانراوه بۆ ماناکان، نه وهك بۆ خودی

^١ أصول السرخسي، ب، ١، ل ١٢٥، شرح المنار، ل ٦٤ - ٦٥.

شته كان (ذوات)، ئەمەيش ھەر سەر بەبابەتى (خاص)ە، ھەك: (العلم: زانين) و (الجهل: نەزانين) و ھاووينەكانى.^۱

بۆيە جۆرى (النوعي) و نەژادى (الجنسي)، سەربە (خاص)ن، چونكە مەبەست لە (خاص)بريتيە لە بەكار ھێنانى لەفز بۆ يەك مانا، لەو پووە ھەك تەك و تەنھايە، بەبى پەچاوكردنى ئەو ھى كە لەدەر ھەك چەند تاكىكى ترى ھەيە، ياخود ھەر تاكى تريش نەبنو، بېگومان تايبەتى جۆرى (الخاص النوعي) ھەك (رجل: پياو) دانراو ھەك مانا، كە بریتىيە لەو مۆفە نۆرینەيەى كە قوناغى مندالى تىپە پاندووە، ھەروەك گوتمان ھەرچەندە ئەو مانايە لەدەر ھەك تاكى ترى ھەن، بەلام ئەو ھەك لای ئىمە گرنگ نىيە ھەروەك تايبەتى نەژادى (الخاص الجنسي) ھەك: (إنسان: مۆف)، كە بۆيەك مانا بەكار ھاتووە، واتە: يەك پاستى و حەقىقەت، كە ئەو ھى گياندارى گۆيەندەيە (الحيوان الناطق)و، كە ئەم تەنھا حەقىقەتەى، لەدەر ھەك تاكى ترى ھەن، ئەمە لەلای ئىمە گرنگ نىيە چونكە تەماشای ئەو ناكړيتو، لەم پوانگەيەو (الخاص النوعي) و (الخاص الجنسي) ھەردووكيان يەك مانايان ھەيەو، لەم پووە ھەردووكيان ھەك (الخاص الشخصي) وان، كە بۆيەك مانا دانراو كە بریتىيە لە خودى ئەوشتەى كە ديارىكراو، تايبەت كراو.

لە پیناسەى (خاص) و جۆرەكانىيەو، پوون دەبیتەو كە لەفزی ژمارەكانى ھەك (ثلاثة) و (عشرة) و (عشرين) و (مئة) و ھاووينەكانيان، ھەموويان سەربە (خاص)ن، بە پىئى ئەو ھى كە سەربە تايبەتى جۆرين (الخاص النوعي) و ھەندى لە زانايانى زانستى ئوصلو فیهيش بەپاشكاوانە ئامارەيان بەم پاستىيە داو.^۲

^۱ أصول التشريع الإسلامي، للأستاذ علي حسب الله، ل ۱۸۰.

^۲ حاشية الأزميري، ب، ل ۱۲۸، التلوج، ب، ل ۳۴، تسهيل الوصول إلى على الأصول،

للمحلاوي، ل ۳۴.

جا ژماره سی (ثلاثة) و هاویننه کانی سهر به ناوه ژماره ییه کانی، که بویه ک مانا دانراون، چونکه بۆ خودی نه و ژماره ییه دانراون واته: هه موو یه که ژماره ییه کانی به گشتی له پووی نه و وه که (کۆ)، به بی ته ماشاگردنی هیچ شتیکی تری نه م بواره و، هه روه ها نه وه ی که له چه ند تاکیک پیکهاتووه، نه م کارناکاته سهر (خاص) بوونی و، مه رج نییه، که زۆری ژماره که کاریگه ری له سهر تایبته بوونی دروست بکات، بۆ نمونه ژماره (سی)، که له سی یه ک پیکهاتووه، واته: (یه ک + یه ک + یه ک) نه م زۆری و تاکه جیا جیا یانه کار له سهر (خاص) بوونه که ی ناکات، چونکه وه ک زۆری (زهید) ناوه کانی وایه، نه م پۆشنکه ره وه ی نه و راستیه یه که ناتوانین مانای بۆ نمونه (سی) جی به جی بکهین، به سهر هه ر یه کێک له پیکهاتنه ره کانی، که ژماره (یه ک)، چونکه له سی (یه کی) پیکهاتووه و مانای (سی) جیا وازه و (یه ک) یش هه ر مانا که ی جیا وازه، هه ر وه ک چۆن ناتوانین مانای (زهید) له ته وای (زهید) ناوه کاندای به رجه سته بکهین چونکه هه ر یه کێکیان جوریکه به لام هه ندیکێ تر له زانایانی زانستی ئوصولی فیهقه، ناوه ژماره یه کیان (أسماء الأعداد) یان سهر به (خاص) نه ژمار کردووه، به لام نه وه ک له سهر بنه مای نه وه ی که سهر به (الخاص النوعی) بیته و به لکو له سهر بنه مای نه وه ی که هه ر به هه مان له فز ده لاله ت ده کات، له سهر تاکی زۆری بی سنوورو، هه رچی به م جوره بوو، نه وه سهر به باسی (خاص) ه بویه نه م گروه ی زانایانی ئوصول، (خاص) به م جوره پیناسه ده کهن، به وه ی که نه و له فزه دانراوه یه که بۆ بریکێ زۆر، به لام سنوردار دانراوه، وه ک، (أسماء الأعداد)، یاخود دانراوه بویه ک مانا، ئیتر نه و یه ک مانایه، به پیتی که س بیته، وه ک (زهید) یان به پیتی جور بیته، وه ک (رجل: پیاو). یان به پیتی جینس بیته، وه ک، (إنسان: مرقف) هه ر چونیه که و، هه روه ها نه گه ر

^۱ التلویح والتوضیح، ب ۱ ۳۲۲ - ۳۴، وه ندیکیان و (خاص) یان پیناسه کردووه، که نه و

پېناسه ی به که م و خاوه نه کانیاں و هربگرین، یان پېناسه ی دوو م و خاوه نه کانیاں و هربگرین، هر چونه که، چونکه (أسماء الأعداد) سر به تایبته (خاص) ن و له پېری نه و دینه نه ژمار.

۲۶۱- حوکمی ((خاص))

(خاص)، خوی له خویدا ناشکرایه و، په هابوون وگرفتنی تیا دا به رجه سته نییه، بویه ده لالت ده کات، به ده لاله تیکی په کلایی (قطعی)، له سر نه و مانایه ی که بوی دانراوه، واته: به بی هیچ نه گه ریک، که له به لگه په که وه سر ی هه لدا بیت و، حوکمه که جیگر ده کات، له سر نه و مانا و مه به سته ی بوی هاتووه، به جیگر کردنیکی (قه طعی) و بی گومان و پارایی، وه ک فرمایشتی په روه ردگار، سه باره ت به که فاره تی سویند، که ده فرموویت ﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ﴾^۱ که نه و حوکمه ی له م ده قوه و ه رده گریت، نه و به که واجبه سی پوژ به پوژو بیت، له جیاتی که وتنی سوینده که ی، چونکه له فزی (ثلاثة)، له له فزه تاییه تییه کانه، و به (قه طعی) ده لالت ده کات له سر نه و مانایه و، پارایی تیا دانیه و، هیچ زیاده و که م له سر کردنیکی نایگریته وه و، ه روه ها وه ک، به شه کانی میرات که له قورثانی پیروژدا هاتووه، که سرجه میان قه طعین، چونکه سر به بابته تی (خاص) ن.

ه روه ها وه ک فرمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فرمویت: ((فِي كُلِّ أَرْبَعِينَ شَأْنًا، شَأْنًا)) واته: زه کاتی چل سر مه پ یان چل سر بزن، مه پیک، یان بزنیکه، که نه اندازه گیری کردنی، زه کاتی چل سر مه پ یان بزن، نه اندازه گرتنیکه، که زیاده و که م کردن هه لئاگریت، چونکه له فزه که له له فزیکی تاییه ته (خاص) و، هه

له فزه به که شتیکی سنووردار، ده گریته وه خو، و نیتر یه ک بیت یان دوو، یان سی، یان زیاتر، بپوانه (شرح رقات الامام الحرمین، للخطابی، ب، ل ۳۰، و (لطائف الاشارات، ل ۳۰)).

^۱ المائدة (۸۹).

ئەمەيش حوكمى (خاص)ە، و دروست نىيە، كە بگوتريت، كە ئەندازەى زەكاتى ئاژەل سى و ئۆ دانەيە، يان پەنجادانەيە، و ھەروەك ئەندازەگىرى كردنى زەكاتى چل سەر مالآت، بە يەك دانە مەپريان بزن، ئەمەيش ديسان زيادە و كەمى لەسەر ناكريت، چونكە ئەمەيش ھەر سەر بە بابەتى (خاص)ە، و ھەر ئەمەيش حوكمە (خاص)ە كەيە، و بەلام ئەگەر بەلگەيەك پەيدا بوو، لەسەر گۆپىنى ماناى (خاص)، واتە: گۆپىنى ئەو مانايەى كە بۆى دانراو، ياخود دانانى مانايەكى تر بۆى، ئەوا لەم حالەتەدا، ئەو (خاص)ە، بەپىئى ئەوەى كە بەلگەكە داواى دەكات، پافەى بۆدەكرىتو، سەر بەو دادەنرىتو، ھەروەھا وەك ئەوەى كە حەنەفيەكان دەريان بپىو، سەبارەت بەوەى كە ئەو مەپرو بزنەى (شاة) لە فرمودەكەدا ھاتو، بە خودى مەپرو بزن يا خود نرخەكەى مانايان كردو، لىكيان داوەتەو، بەلگەشيان لەسەر ئەمە پەچاوكردن و تىبىنى كردنى مەبەستو ئامانجى شەرە، لە دەربىرەنەكەيدا، چونكە شەرە دانەرى كار بەجى بۆيە دايناو، و كرديوەتى بە شەرە، تا زەكات دان جىبەجى بكرىتو، بەھۆى ئەم دەقەو، داواكەيەو، سود بۆ ھەزاران ھەراھەم بكرىتو، پىداويستىەكانيان پىر بكرىتەو، ئەم مانايەش لە دانى خودى مەپرو بزنەكە بە زەكات دىتەدى، ھەروەھا بە دانى نرخى مەپرو بزنەكەيش ھەر مەبەستو مەراھەكە دىتەدى!

جا حوكمى (خاص) ئەوەيە كە پوونمان كردهو، جىگەى كۆكبوى نىوان زانايانىشە، بەلام حەنەفيەكان، لەو پرسانەيدا، كە لەگەل خەلگى تردا پاجايبيان ھەيە، وەك بەلگە بەكاريان ھىناو، لەو پرسانەيش، تەنھا يەك پرسىيان باس دەكەين:

شەرەزانەكان كۆكن لەسەر ئەوەى كە عىددەى ئافرەتى تەلاقدر او كە لەكاتى سوپى مانگانەدا بىتو كابرا چوبىتەلاى، سكى پىر نەبىت، ئەمە عىددەكەى سى

(قُرء)ه، له بهر ئهم فهرمايشتهى په روهدگار که ده فهرمويت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾^۱ واته: نه و ژنانهى پاش چونه لايان، ته لاق دران، تاسى پاكيى ده بيت، خويان بگرنو، ميژدنه که نه وه، به لام سه بارهت به له فزى (قُرء)و، مه به سته کهى، پاچيايان هه يه، له لاي حه نه فييه کان، ده لتي مه به ست (حيض) بى نوژنييه و، له لايان عيدهى ژنى ته لاق دراو به پيژدنى سى جار حه يزه، به لام نه ياراني حه نه فييه کان که شافيعيه کان، پايان وايه که مه به ست له له فزى (قُرء)، (پاکيتى)يه و به لگى حه نه فييه کان نه وه يه که له فزى (ثلاثة)، خاصه و، به شيوه يه کى (قطعي)، ده لالهت ده کات له سهر نه و مانايه ي که بوى دانراوه، بوى حوکه کهى برتیه له واجبي سى جار حه يز، له عيده ده، به بى زيادو که م، جا نه گهر ماناي له فزى (قُرء)مان، خسته سهر پاکبوونه وه نه واکاته که زياتر ده بيت، له سى (قُرء)و، يا خود لتي که م ده بيت وه، واته: که م و زوى ديت نه واکاوه و، نه مه يش دروست نيه، چونکه نه مه پيچه وانهى داواکردنى ده قه که يه و، پيچه وانهى حوکمى خاصه که يه، چونکه نه و پاکبوونه وه (طهر)ه ي، که پياوه که ژنه کهى تيا دا ته لاق ده دات، نه گهر سه ربه عيده که نه ژمارى نه که ين، نه واکاته که دريژ ده بيت وه بوى سى پاکبوونه وه، هه نديکى ترى زياده يش! و نه گهر نه ژماريش بکه ين، نه واکاته که ده بيت ده دو پاکبوونه وه، هه نديکى تر واته: نه مجاره يان که م ده کاو، هه روک گوتمان نه مه يش پيچه وانهى حوکمى ده قه که يه، به لام نه گهر (قُرء) به ماناي بى نوژنى (حيض) وه ريگرين، نه واکاته عيده که به سى جار بى نوژنى نه ژمار ده کريت، به بى زيادو که م کردن و، نه مه يش حوکمى ده قه که يه و، داواکراوه تاييه ته که يه و، که واته دواچار پوو له وه ده که ين، که ماناي (قُرء) برتیه له بى نوژنى، نه وه ک پاکبوونه وه^۲.

^۱ البقرة (۲۲۸).

^۲ اصول السوخي، ب، ل ۱۲۸، شرح المنار، لأبن ملك، ل ۷۸.

((لقی یه که م))

((المطلق والمقيد: ره ها کراوو کو تکر او))

۲۶۳- پیناسه ی (المطلق) و (المُقید):

(المطلق): بریتیه له و له فزه ی که له سر شتیکی زوو گشتی و بلاو، له هه مان جینسو نه ژادی خۆیدا ده لاله ت بکات،^۱ و به ده سته واژه یه کی تر، بریتیه له و له فزه ی که ده لاله ت ده کات، له سر تاکیک، یاخود له سر چه ند تاکیکی دیاری نه کراوو، بی بوونی په یوه ند (قید) یکی، له فزی تیایدا^۲، وه (رجل)، (رجال) و، (کتاب)، (کتب).

- المقید: بریتیه له و له فزه ی که له له سر شتیکی زوو گشتی و بلاو، له هه مان جینسی و نه ژادی خۆیدا ده لاله ت بکات، به لام نه و نه ده هیه، که وه صفیک، له وه صفو خه سه له ته کانی پیوه په یوه ند ده کریتو، ده به ستریت،^۳ و به ده سته واژه یه کی تر، بریتیه له وه ی که سر به و له فزانه یه که ده لاله ت له سر تاکیک ده که ن، یاخود له سر چه ند تاکیکی نادیا ری کراوه به لام صیفه تیکی پیوه ده به ستریت، که نه و وه صفیه ده لاله ت له سر نه وه ده کات، که به ستر او وه په یوه ند کراوه له سر ی. وه ک (رجل عراقی: پیاو یکی عیراقی) یان (رجال عراقین: پیاو که لیک عیراقی) و (کتب قیمه: کتیب که لیکه به سوودو، به پین)، به لام هه لبه ته ده بیت سه رنجی نه وه بده یین، که موقه ییه د، نه گه ر نه و په یوه ند (قید) ی، پیوه نه بو ئیتر به موته ق دینه نه ژمار، به ومانا یه ی که موقه ییه د کاتیک به موقه ییه د

^۱ الأمدي ب ۳، ل ۲، إرشاد الفحول، ل ۱۴۴.

^۲ شرح مسلم الثبوت، ب ۱، ل ۳۶۰.

^۳ الأمدي، ب ۳- ۴، إرشاد الفحول، ل ۱۴۴.

ته ماشا ده كریت، به و صیفه ته ی كه وهك (قید) پیوه ی به ستراره و، دروست نییه به بی به لگه موقه ییه د بكریت، به شتی تره وه جا كه گوتمان (رجل عراقی)، ته نها له پووی په گه زی عیراقی بوونه وه کابرامان موقه ییه د کردووه، ئیتر له غهیری نه و قهیده به موتله ق ته ماشا ده كریت و، هه موو پیاویکی عیراقی ده گریتته وه، ده وله مند بیت یان هه ژار، شاری بیت یان لادی و، هتد...

۲۶۴- حوكمی موتله ق:

له سه ر په وتی موتله قایه تی (په هایه تی) خوی ده پوات و، دروست نییه كه هیه په یوه ند (قید) یکی، پیوه به ستریت و، گری بدریت، مه گه ر به لگه یه ك په یدا ببیت، له سه ر دروستی كوژكردن و، (قهید) پیوه به ستن و، ده لاله ت كردنی له سه ر مانا كه ی (قه طعی: یه كلا یی) ده بیت و، حوكمیك بو نه وشته ده رده كات، كه له پینا ویدا برپاری له سه ر دراوه، چونكه سه ر به به شه كانی (خاص) ه و، هه ر نه مه یش حوكمی (خاص) ه كه یه.

نمونه ی موتله ق، وهك فه رمایشتی خوی په روه ردگار له سه ر كه فاره تی (ظیهاره) كه ده فره مویت: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾^۱ واته: نه وانه ی له ژنه كانیان ظیهار ده كهن و، پپیان ده لئین: ئیوه له جپی دایكمانن، یان وهك پشتی دایكمانن و، له پاشان ده گه پینه وه و په شیمان ده بنه وه له قسه ی خویان و، ده یانه ویت، بیانكه نه وه به ژنی خویان نه وه ده بیت پیش نه وه ی بگه نه یه ك و، تیكه لی ژنو میردی بكن، به نده یه ك ئازاد بكن، واته: نه گه ر (ظیهار) كار ویستی ها ورده سه كه ی بكاته وه به ژنی خوی نه وه نابیت نزیکی بكه ویتته وه تا كه فاره ت ده دات.

^۱ المجادلة (۳).

که وشه‌ی (رقبة) له ده‌قه‌که‌دا به موتله‌قی هاتووه و هیچ کۆتیک‌ی (قید) یک‌ی پیوه‌نییه، بۆیه هه‌ر له‌سه‌ر نه‌وپه‌وتی موتله‌ق بوونه‌ی ته‌ماش‌ا ده‌کریت‌و، نه‌ژمار ده‌کریت‌و، واجبه که له‌سه‌ر شانی کابرا نه‌وه‌یه که هه‌ر جۆره به‌نده‌یه‌ک بیت‌ ئازادی بکات، نه‌گه‌ر کابرای (ظیهار) کار ویستی بجیت‌ه‌وه‌لای ژنه‌که‌ی.

هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تر، وه‌ک فه‌رمایش‌تی په‌روه‌ردگار له‌ قورنانی په‌یروژدا که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرْبَصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾^۱ واته: نه‌و پیاوانه‌ی که لیتان ده‌مین‌و، ژنه‌کانیان به‌جی دیلن، ئیتر له‌ گه‌لیاندا خه‌وتبن، یان نا... نه‌وا ده‌بیت، نه‌و ژنانه‌ چوار مانگو ده‌شه‌و چاوه‌پوان بن!

که لیژدا وشه‌ی (أزواجاً)، به‌ موتله‌قی هاتووه‌و، دروست نییه، په‌یوه‌ست و کۆی نه‌وه‌ی له‌سه‌ر دابنریت، که ده‌بیت نه‌و ژنه‌ سه‌رجیتی له‌گه‌لدا کرابیت، بۆیه ده‌قه‌که‌ ژنانی گوازاوه‌و نه‌گوازاوه‌ ده‌گریت‌ه‌وه‌و بۆیه عیدده‌ی می‌ردمردنیان بریتیه‌ له‌ چوار مانگو ده‌پۆژ.

ئینجا نمونه‌ی نه‌و موتله‌قه‌ی که به‌لگه‌یه، له‌سه‌ر په‌یوه‌ست و (قید) کردنی، وه‌ک فه‌رمایش‌تی په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمویت: ﴿مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دِينَ﴾^۲ واته: مافی میراتبه‌ره‌کان دوا‌ی دانه‌وه‌ی قه‌رزو قۆله‌و پیکه‌یتنانی وه‌سیه‌تی مردووه‌که ده‌دریت، که لیژده‌او له‌ده‌قه‌که‌دا وشه‌ی (وصية) به‌په‌هایی و موتله‌قی هاتووه‌و نه‌مه‌یش پیخۆشکه‌ره‌ بۆ نه‌وه‌ی که بری وه‌سیه‌ت‌و، نه‌ندازه‌که‌ی هه‌رچه‌ند بیت‌ قه‌یناکا، به‌لام به‌لگه‌ په‌یدا‌بووه‌، له‌سه‌ر کۆت کردنی، (قید) له‌سه‌ر دانانی

^۱ البقرة (۲۳۴).

^۲ النساء (۱۱).

به بپی سیّیه ك (ثلث) و، به لگهی قه یدکردنه کیش نه و فه رموده ناسراوه به که له (سه عدی کورپی نه بی وه قاص) ه وه، گتپدراوه ته وه، که پیغه مبه ر (ﷺ) پښگری لّی کرد، که به بپی زیاتر له سیّیه ك (ثلث)، نه اندازه ی وه سیّه ته که ی دابنیت و، سوننه تی ناسراوو بلاویش (المشهور) له لایه ن حه نه فیه کان و غه یری نه وانیش ده توانیت، مانا په هاو موته قه کانی قورئان سنوردار (مقید) بکات و، کوئیان له سر دابنیت، به لام فه رموده ی: (ثاحاد) له لای جه ماوهری زانایان ده توانیت، مانا موته قه کانی قورئان (مقید) بکات به لام له لای حه نه فیه کان ناتوانیت.

۲۶۵- حوکمی ((مقید)):

کار کردن پیویسته، به پپی نه و کوته ی که دانراوه و، چی داوا ده کات پیویسته پیوه ی پابه ند بین و، کارپی نه کردنی دروست نییه، مه گه ر به لگهی له سر په یدا ببیت و، نمونه یش وه که نه و فه رمایشته ی خوی په روه ردگار ده فه رمویت: سه باره ت به ژنانی نامه حره م: ﴿وَرَبَّيْكُمْ اَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نَّسَائِكُمْ اَلَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾^۱ واته: نه و کچانه ی که خوتان به خیتان کردون، (زپکچ - کوته به س) له و ژنانه بن که ئیوه چوینه لایان. حه رامن له سهرتان، له م پوانگه یه وه کچ، حه رانه له و که سه ی که دایکی کچه که ی ماره کردووه و، گواستویه تیه وه، واته: له گه لی جووت بووه، و سه رجیپی له گه لدا نه جامداوه، چونکه حه رامی کچه که به ستراره ته وه به ماره کردنی دایکه که یه وه و، سه ر جیپی له گه لدا کرانی، نه که ته نها به گریه سستی هاو سه رایه تی، به لام وشه ی (فې حجورکم) واته: به خیتو کردنی له ناو ماله کانتاندا، نه مه په یوه ست کردن و کوژ کردنیکې پاریز لیکردن (احترانی نییه به لکو په یوه ست و (قید) ټکی، زورینه ییه و، کاریگه ری له سر حوکمه که دروست

^۱ النساء (۲۳).

ناکات، واته زۆرینه ی ئه و زېمندا لانه وان، که له مائی باوه پياره دا گه وره ده کریت، نه ک له وئی بوون و له وئی نه بوونی کاریکاته سه ر حوکه که، نه خیرکار ناکات و له ویش په روه رده نه کراییت، مادام دایکی ژنی کابرا بووه نیتر نه م کچه له و کابرایه حه رامه، به به لگه ی برکه ی دواتری نایه ته که که ده فه رمویت: ﴿فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَحْلُمَ بِهِمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾^۱ واته: خو نه گه ر له گه لیان نه خه و تبوون، نه وه هیچ گونا میکیان له سه ر نییه که کچه کانیا ن ماره بکه ن، واته: نه گه ر نه و دایکه ماره کرا، بو باب، پاشان و به ر له گواستنه وه ته لاقدرا کابرا ده توانی کچه که ماره بکات، به لام پیچه وانه که ی ناییت، جا نه گه ر بوونی کچه که له ژیر چاودیری و په روه رده کرانی له لایه ن باوه پياره وه به مه رج و کۆت (قید) نه ژمار بکرایه بو حه رامی ماره کردنی کچه که له لایه ن باوه پياره که یه وه، بیگومان له م به شه ی نایه ته که داو، له باسی حه لال بوونی کچه که بو باوه پياره که ی، له کاتی نه گواستنه وه ی دایکه که یداو لابر دنی کۆت (قید) ه که دا، ئاماژه ی پیده کرا که واته: کچه که لای باوه پياره که ی (زې باوک) په روه رده کراییت، یان له لای هه ر که سیکی تر، هه ر که دایکی سه رجیئی له گه لکراو گوازیایه وه، نیتر هه ر له و پیاوه ی میردی دایکی حه رامه و ناتوانن پیکه وه ببینه هاوسه ر.

نمونه یه کی تر، وه ک فه رمایشتی خوی په روه رده گار سه باره ت به که فاره تی (ظیهار) که ده فه رمویت: ﴿فَمَنْ لَمْ يَحْدِ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾^۲ واته: نه وکه سه ی که کۆیله ی نه بوو ئازادی بکات، له جیاتی تاوانی (ظیهار) کردن نه وه ده بیّت دوومانگ له سه ر یه ک به پۆروو بیّت، به رله وه ی به یه ک بگه ن و، تیکه ل

^۱ النساء (۲۳).

^۲ المجادلة (۴).

بېن، که لیږه دا به پوڅوو بوونی دوومانگ، به ستر او ته وه به وه وه که (متتابعین: به شوین په کداو بی چران) بیت.

هه روه ها نمونه په کی تر، وه که فرمایشتی په روه ردگار سه باره ت به که فاره تی کوشتن به هه له که ده فرمویت: (فتحیر رقبه مؤمنه)، که فاره ته که ی نازاد کردنی بنده په کی ئیمانداره، که نه م که فاره ته ی له سر لا ناچیت، تا نه م وه صغه له بنده که دا نه بیت که ئیماندار بوونه، واته: هر ده بیت بنده په کی ئیماندار نازاد بکات، نه که غه یره ئیماندار.

۲۶۶- نه ژمار کردنی موله ق له سر بابه تی موقه ییه د:^۱

جاری واهیه که له فزیک له ده قیکدا به موله ق دیت و، هرهمان له فز به موقه ییه دی دیت، له ده قیکی تر دا، نایا له م حاله ته دا نه و موله ق له سر بابه تی موقه ییه ده که نه ژمار ده کریت و، ده خریته سر نه و به ومانایه ی که مه به ست له و موله ق موقه ییه ده که بووه، یاخود هرکار به موله قایه تیه که ی خوی ده کریت، به و شیوازه ی که له سهری هاتووه و یان کاریش به حاله ته موقه ییه ده که ده کریت، له سر نه و شیوازه ی و نه وشته ی که ته قیید و په یوه ند بوونه که ی بۆ کراوه؟ وه لامی نه میش نه وه یه که پتویسته نه و حاله تانه پوون بکړینه وه، که له فزه که ی به موله ق له ده که دا له سر هاتووه و، هه روه ها له وه شیپاندا که له فزه که ی له ده که دا به موقه ییه دی له سر هاتووه، له گه ل حوکمی سه رجه م حاله ته کاند او، حاله ته کانیش نه مانه ن:

- په که م: نه گه ر حوکمی (موله ق) و موقه ییه ده که په کی ک بوو، هه روه ها فاکته ر (سبب ی)، حوکمه که یش هه ریه کی ک بوو، نه و له م حاله ته دا حوکمی

^۱ الأمدي، ب ۳، ل ۳ و دواتر فواتح الرحمت بشرح مسلم الثبوت ب ۱، ل ۳۱۶، و دواتر المسوئة، ل ۱۴۵-۱۴۷، إرشاد الفحول، ل ۱۴۵-۱۴۶، لطائف الأشارات، ل ۳۲-۳۳.

موتله قه که ده خینه سر موقه بیه ده که وهك ئەم فرمایشته ی پەروەردگار که ده فەرمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ﴾^۱ واتە: خواردنی گوشتی مردارە وەبوو، خوین، و گوشتی بەرازتەن لەسەر حەرام کراوە، هەروەها ده فەرمویت: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا﴾^۲ واتە: بۆی لەو شتانەدا که خوای گەورە بەسروش بۆی ناردووم، شتێک نابینمەوێ که خواردنی لە کەسێک حەرام بێت بێجگە لە مردارە وەبوو، یان خوینیکی پۆتندراو، یان گوشتی بەراز.

که لە فزی (دَم: خوین) لە نایەتی یە کەمدا بە موتله قی هاتووێ، لە نایەتی دووێمدا بە کۆت و پە یوێه نکراوی (مقید، سی، هاتووێ، که (مسفوح: پۆتندراو)، پێوێه بەستراوێه وێ، حوکمە که لە هەردوو نایەتە کەدا یە کێکە، که حەرامی خواردنی خوینە و هۆکارو سەبەبی حوکمە کەیش یە کێکە، که ئەویش ئەو زیانانە یە که لە خواردنی خوین توشی مۆف دەبێت، بۆیە لێرەدا موطله قه که ده خڕیتە سەر موقه بیه ده که و (حمل) ده کڕیتە سەری و مەبەست لەو خوینە ی که حەرامە بخوړیت، خوینی پڑاوه نهك غەیری ئەو وهك جگەر و سێل و ئەو خوینە ی که بە گوشتە وە و بە ئیسقان و لە ناو پەگەکاندا دەمێنێتە وە، سەرچەم ئەمانە حە لالێ و حەرام نین.

- دووێم: ئەو یە که (مُطْلَق) و (مقید)، لە حوکمە که و سەبەبە کەدا جیاواز بن، وهك فرمایشته ی پەروەردگار که ده فەرمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾^۳ دەستی دزی پیاو و ژن بچڕن، هەروەها پەروەردگار ده فەرمویت:

^۱ المائدة (۳).

^۲ الأنعام (۱۴۵).

^۳ المائدة (۳۸).

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُتِلُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى

تَمْرَافِقٍ﴾^۱ واته: نهی باوه‌پداران که هه‌ستان بۆ نویژکردن ده‌مووچارو ده‌سته‌کانتان تا ئانیشکه‌کان بشۆن، که‌ووشه‌ی (آیدی) له‌ ئایه‌تی یه‌که‌مدا به‌ موتله‌قی هاتووه‌و، له‌ ئایه‌تی دووه‌مدا به‌ (موقه‌بیه‌د-ی، هاتووه‌، که‌ (إِلَى المرافق)ی، پێوه‌ به‌ستراوه‌و سنوری ئانیشکی بۆ دانراوه‌و کۆتو به‌ندی له‌سه‌ره‌و حوکه‌مکانیش جیاوازن، چونکه‌ له‌ ئایه‌تی یه‌که‌مدا باسی حوکه‌می بڕینی ده‌ستی دزی پیاوو ژنه‌و، له‌ ئایه‌تی دووه‌مدا باسی حوکه‌می پێویستی شۆرینی ده‌سته‌کانه‌و، هۆکاری حوکه‌مه‌که‌ له‌ ئایه‌تی یه‌که‌مدا دزی کردنه‌و، له‌ دووه‌مدا مه‌به‌ستی نویژکردنه‌، جا له‌م حاله‌ته‌دا موتله‌قه‌که‌ ناخریته‌ سه‌ر موقه‌بیه‌ده‌که‌، به‌لکو کار به‌ موتله‌قه‌که‌ له‌ جینگای خۆیدا ده‌کریتو، هه‌روه‌ها کار به‌ موقه‌بیه‌ده‌که‌ ده‌کریت، له‌ جینگای خۆیدا، چونکه‌ به‌هیچ شتیه‌یه‌ک په‌یوه‌ندی و کۆنتاکت له‌ نێوان باس و خواسی نه‌و دوو ده‌قه‌دا نییه‌، و داواکاری موتله‌ق بوونه‌که‌ له‌ ئایه‌تی یه‌که‌مدا بریتیه‌ له‌وه‌ی که‌ تیکرای ده‌ستی دز ببردیت، به‌په‌های، به‌لام سوننه‌ت نه‌م موتله‌ق بوونه‌ی، موقه‌بیه‌د کردوه‌، که‌وا هاتووه‌ که‌ پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌ستی دزی له‌ مه‌چه‌کدا بپوه‌و نه‌م فهرموده‌یه‌ش له‌لای هه‌نه‌فیه‌کان بـلاوه‌ (مشهور-ه‌)، بۆیه‌ دروسته‌ که‌ به‌هۆیه‌وه‌، باب‌ته‌موتله‌قه‌کانی قورئان موقه‌بیه‌د بکړن.

- سییه‌م: نه‌وه‌ی که‌ حوکه‌مکان جیاوازنو، سه‌به‌به‌کان یه‌کێک بن، نه‌وا له‌م حاله‌ته‌دا موتله‌قه‌که‌ هه‌ر له‌سه‌ر حاله‌تی موتله‌ق بوونی خۆی ده‌میتنیه‌وه‌و، له‌و شوینیدا که‌ بۆی هاتووه‌. کاری پێده‌کریت، وه‌ک فهرمایشتی قورئان که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُتِلُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ

^۱ المائدة (٦).

وَأَيِّدِيكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ^١ و ههروه ها دهفه رمویت: ﴿قَلَمٌ يَّحْدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيِّدِيكُمْ مِنْهُ^٢ واته: جا که ئاوتان دهست نه که وت بۆ خوشوردن، یان بۆ دهستنویژ، نه و کاته به تۆزیکی پاک تهیه موم بکن، پومهت و دهستی خۆتانی پئی مهسح بکن، دووجار دهست به تۆزه که دا بدهن بۆ ههردوکیان!.

که حوکمه که له دهقی یه که مدا، بریتیه له واجب بوونی شۆردنی دهستهکان که به کۆتکراوی (موقه ییه دی)، هاتووه، حوکم له دهقی دووه مدا بریتیه له مهسح کردنی دهست که نه میش به مولهقی هاتووه، هۆکاری ههردوو حوکمه که یه کێکه، که مه بهست بوونی کابرایه به جی به جی کردنی نویژ، له م حاله ته دا مولهقه که ناخریته سه ر موقه ییه ده که، به لکو کار به ههردوکیان ده کریت، به پئی نه و جیگا یه ی که تیایدا هاتووه، مولهق بوو، به مولهقی کاری پێده کریت و، موقه ییه د بوو، به موقه ییه دی کاری پێده کریت.

- چواره م: نه وه یه که حوکمی مولهقه که و موقه ییه ده که یه کێک بییت، به لام سه به بو هۆکاری حوکمه که تیا یاندا جیاواز بییت، نه و له م حاله ته دا، کار به مولهقه که ده کریت به و شیوازی مولهق بوونه ی که له جیگا که دا هاتووه، ههروه ها کار به موقه ییه ده که ده کریت، به و شیوازه ی موقه ییه د بوونه ی که له جیگا که دا هاتووه، بۆیه مولهقه که ناخریته سه ر موقه ییه ده که، نه مه به پای حه نه فی و جه غه ربیه کان، به لام له لای غه ربی نه وان وه ک شافیعیه کان، مولهقه که ده خریته سه ر موقه ییه ده که، واته: (حمل) ده کریته سه ری، نمونه ییش وه ک

^١ المائدة (٦).

^٢ المائدة (٦).

هه‌رمایشتی په‌روه‌ردگار، له‌که‌فاره‌تدانی (ظیهار) دا‌که‌ده‌فه‌رمویت: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾^۱ که‌پیشتر مانامان کردو، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: سه‌باره‌ت به‌که‌فارتی کوشتنی هه‌له: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾^۲ له‌ده‌قی یه‌که‌مدا به‌موتله‌قی هاتووه‌و، له‌ده‌قی دووه‌مدا به‌موقه‌یه‌دی هاتووه‌.

به‌لگه‌ی خاوه‌نه‌کانی پای دووه‌م: ئه‌وه‌یه‌که‌مادام‌حوکه‌که‌یه‌کێکه‌و هه‌فزه‌که‌یش له‌ده‌قه‌که‌دا به‌موتله‌قی هاتووه‌و، له‌ده‌قی‌کی تردا به‌موقه‌یه‌دی هاتووه‌، ئه‌وه‌پێویسته‌موتله‌قه‌که‌(حمل) بکړیته‌سه‌رموقه‌یه‌ده‌که‌، چونکه‌له‌حوکه‌که‌دا یه‌کسانن، تا‌پێچه‌وانه‌گه‌ری پوونه‌داتو هه‌روه‌ها سازان و پێکه‌وه‌گونجان له‌نیوان ده‌قه‌کاندا بێته‌دی.

به‌لگه‌ی هه‌نه‌فیه‌کان ئه‌وه‌یه‌که‌جیاوازی سه‌به‌به‌که‌هۆکاره‌بۆ موتله‌ق بوون و موقه‌یه‌د بوون له‌یه‌که‌کاتدا، بۆیه‌موتله‌ق بوون له‌جیگای خۆیدا پێویسته‌و، ئاساییه‌و ده‌بیت و ابیت و، هه‌روه‌ها موقه‌یه‌د بوونیش له‌جیگای خۆیدا ئامانجه‌و پێویسته‌و ده‌بیت و ابیت بۆیه‌له‌که‌فاره‌تی کوشتنی هه‌له‌دا په‌یوه‌سته‌و کۆت و (قیدی‌سه‌ر (به‌نده‌: رقه‌) که‌ئووه‌یه‌که‌ده‌بیت ئیعماندار بیت، تا‌کابرای بکوژ زیاتر دژواری و سه‌ختی بچه‌ژیت، به‌لام له‌(ظیهار) دا‌که‌فاره‌ت دانراوه‌، به‌ئازادکردنی به‌نده‌یه‌که‌به‌ره‌هایی (موسولمان بیت یان نا....) ئاساییه‌، تا‌ئاسانکاری بیت له‌سه‌ر کابرای (ظیهار کار) و وه‌که‌هاوخه‌می و به‌ده‌مه‌وه‌بوونیک بۆ به‌رده‌وامی ژیا‌نی هاوسه‌رایه‌تی و نه‌پچرانی، هه‌روه‌ها خسته‌سه‌ری موتله‌قه‌که‌بۆ سه‌رموقه‌یه‌ده‌که‌، بۆ لابردن و لادانی پێچه‌وانه‌بوونه‌وه‌و دژایه‌تییه‌، له‌نیوان ئه‌و دوو ده‌قه‌دا، له‌کات و

^۱ المجادلة (۳).

^۲ النساء (۹۲).

حاله تیکدا که نه گهر نه ده کرا کاریه ناواخنی هه ردوو ده قه که بکریتو، به بوونی
جیاوازی له سه به به کانیاندا ئیتیر دژایه تی و پیچه وانه گهری نایه ته دی و پووناداتو،
پاساو دروست نابیتو، ده ککریت کار به هه ردووکیان بکریت له جیگای خۆیداو به و
شیۆازه ی که هاتووو، قسه ی پاستر له م پرسه دا، برییه له پای حه نه فی و
جه عه فیه کان.

((لقی دووهم))

((باسی نه مر))

۲۶۸- نه مر سر به به شه کانی (خاص)، که بریتیه له و له فزه ی که دانراوه، بڼ داواکردنی کردنی کاریک له پووی زالی و بالایه تی لایه نی داواکاری کاره که وه^۱ و، داواکردنی کاره که دیته جی به دهسته واژه ناسراوه که ی فرمانکردن که بریتیه له (أَفْعَل) یاخود به دهسته واژه ی فیعلی موزاریع که پیتی لامی پیدا لکابیت یاخود به و پرسته خه به ریانه ی که مه به ست پیان نه مروداواکردنه نه وه ک هه والدان هه روه ها به شیوازو دهسته واژه ی تریش.

نمونه ی یه که م: وه ک هه رمایشتی خوی په روه دگار که ده هه رمویت: ﴿أَقْرِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ﴾^۲ واته: به لادانی خور له ناوه پاستی ناسمان، نویژه که ت بکه، و

^۱ (التوضیح)، ب ۱، ل ۱۴۰، مرقاة الوصول حاشية الأزمیری، ب ۱ ل ۱۵۵-۱۵۶، والأمدی، ب ۲، ل ۱۰۴، لیژهدا دوو شت تبیینی ده کریت، یه که م: نه و په یوه ندو کژته ی له پیناسه که دا هاتوه که بریتیه له (على سبيل الاستعلاء) واته: ده بیت فرمانکار پله که ی بالاتر بیت و زال بیت به سهر فرمان به سهر دا کراودا، نه مه بڼ ده لاله ت کردنه له سهر نه وه ی که به رزی و بالایه تی لایه نی فرمانکراو مه رج نییه، به لکو مه رج نه وه یه که فرمانکراو خوی به بالاتر، و زالتر بزانییت، شیت له واقعیدا وایت، یان نا... هه چوونیه که دووهم شت نه وه یه، که نه مرکرن، به کږپای زانایان و جه ماوه ری زانایان حه قیقه ته له قسه ی تاییه ت (القول المخصوص) دا، و مه جازه له فیعلدا، وه ک په روه دگار ده هه رمویت: ﴿وَمَا أَمْرٌ فَرَعُونَ بِرَشِيْهِ﴾ (هود: ۹۷) نه مر لیژهدا واته: فیعل (کرده وه) واته: کرده وه که ی فیرعه ون ژیرانه نه یووه، و نه بییکابوو، و سر به بابته ی گشتاندنی سه به به که یه، به سهر سه به به کاره که دا، بپوانه: إرشاد القبول، ل ۹۱، المنار و شرحه، ل ۱۰۸-۱۰۹، والأمدی، ب ۲، ل ۱۸۸ و دواتر.

^۲ الأسراء (۷۸).

مه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾^۱ واته: گویرایه‌لی خوداو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (ﷺ) بکه‌ن.

نمونه بق دووم: وه‌که‌فهرمایشتی په‌روه‌ردگار که ده‌فهرمویت: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾^۲ واته: ئینجا هر که سیکتان مانگی په‌مه‌زانی به‌سهردا هاتو، پیوارو نه‌خوش نه‌بوو، و بیوو بیانوی شه‌رعیش نه‌بوو ده‌بیّت به‌پۆزوو بیّت، و مه‌روه‌ها وه‌که‌فهرمایشتی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ده‌فهرمویت: ((من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليقل خيراً أو ليصمت)) واته: هر که سیکت باوه‌پی به‌خواو به‌پۆزی دواپی هه‌یه، یان با قسه‌ی چاک بکات یان با بیده‌نگ بیّت.

نمونه‌ی سییه‌م: وه‌که‌خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ﴾^۳ واته: دایکان تادووسالی ته‌واو ده‌توانن، شیر به‌مناله‌کانیان بده‌ن، ئه‌و دووساله‌یش بۆکه‌سیکه که بیه‌ویت ده‌ورانن شیر پیدان ته‌واو بکات، ده‌نا دووسال شیر پیدان پیویست نییه!
- ئه‌وه‌ی ((ئه‌مر)) داوای ده‌کات و پیویستی ده‌کات^۴:

ده‌سته‌واژه‌ی ((ئه‌مر)) بۆمانای زۆر به‌کار ده‌هینریت، له‌وانه (واجب بوون) و (مه‌ندوب بوون) و (موباح بوون) و (ترساندن و هه‌په‌شه) و (پینموونی‌کردن) و (ئه‌ده‌ب دادان) و (ده‌سته‌وه‌ستانی) و (نزاکردن) و (مانای تریش).^۱

^۱ المائدة (۹۲).

^۲ البقرة (۱۸۵).

^۳ البقرة (۲۳۳).

^۴ بیوانه‌الامدی، ب ۲، ل ۲۰۷، ە دواتر.

- ^۱ نمونه ی واجب بوون، وهك نایه تی: ﴿وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ (النور: ۵۶) واته: نویژ بکه ن و زهکات بدهن و گوئیایه لی پیغه مبه ر (ﷺ) بکه ن. نمونه بۆ (مهندوب بوون)، وهك نایه تی: ﴿فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا﴾ (النور: ۳۳) واته: نه و به ندانه ی که ده یانه ویت، خۆ پزگار بکه ن و، له کویلایه تی نازاد ببن، پسوله یان بۆ بنووسن و، بیکه نه مانگانه به سه ریانه وه، نه گهر خیر و چاکه و توانایی کارکردن و خۆشازاد کردنتان لی بینین، واته: ده تانزانی نه مانه ت و فامیان تیدیاه و ناوه پۆکی پسوله تان بۆ جی به جی ده که ن.
- نمونه بۆ ((موباح بوون)) وهك نایه تی: ﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾ (المائدة: ۲) واته: جا هر که خۆتان حه لاکرده وه واته: ئیحترامتان شکاند، و حه ره متان جیهیشت پاورو نیچیرگرتنتان بۆ په وایه و ده توانن پاوریکه ن.
- نمونه بۆ (مه پشه کردن) وهك نایه تی: ﴿اعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ﴾ (فصلت: ۴۰) واته: ده سا حه ز له چی ده که ن، بیکه ن نه و جا خۆتان نه بیننه وه!
- نمونه بۆ (پینموونی کردن) وهك نایه تی: ﴿يَتَأْتِيهَا الذِّبُّ﴾ آمُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِذُنُوبِكُمْ أَجَلٌ مُسَمًّى فَاصْتَبُوهُ﴾ (البقره: ۲۸۲) واته: نه ی نه وانه ی که باوه پتان هیناوه هرکات قهرزو قۆله ی ماوه دارتان له گه ل یه کتریدا کرد و هیان کپین و فروشتنتان به قهرز کرد بۆ ماوه یه کی دیاریکراو بینووسن.
- نمونه بۆ (پهروه ده کردن و نه ده ب دادان) وهك فه رمایشته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ عه بدوللای کوپی عه بباس (مندا ل بوو) پیی فه رموو: (کل مما یلیک) واته: له به رده می خۆته وه بخۆ ده ست به خواردن بکه، نه وهك له چوار ده ورو جیگای تره وه.
- نمونه بۆ (دهسته وستانی)، وهك نایه تی: ﴿فَأَنذَرُوهُم مِّنْ مِّثْلِهِ﴾ (البقره: ۲۳) واته: ده ی نه گهر نازان و دهسته وستان نین سو ره تیکی هاویننه ی قورشان بهینن به لام بیگومان ده سه وستانن.
- نمونه بۆ نزا کردن، وهك نایه تی: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَلَدَيَّ﴾ (نوح: ۲۸) واته: پیغه مبه ر نوح نزی کرد و فه رموی: نه ی پهروه ردگارم له خۆم و دایک و باوکم خوش به!

ئینجا لەبەر هاتنی (ئەم) بەو ماناگە لە زۆرانه‌وه، لە دۆزینە‌وه‌ی ئە‌وه‌یاندا که مە‌به‌ست پێی مانا حە‌قیقیه‌که‌ی ئە‌مره‌، پاجیایی دروست بووه‌، لە‌ نێوان زانایاندا و بە‌ده‌سته‌واژه‌یه‌کی تر زانایان پاجیایان هه‌یه‌، لە‌سه‌ر ئە‌و مانایه‌ی که ده‌سته‌واژه‌ی ئە‌مری بۆ دانراوه‌، ئە‌مه‌ لە‌ کاتی دامالرائی له‌و نیشاناته‌ی که له‌ مانا و مە‌به‌سته‌که ده‌گه‌ین، که ئە‌مر بوونه‌که‌یه‌، و کۆکی هه‌یه‌، لە‌ نێوان زانایاندا که ده‌سته‌واژه‌ی ئە‌مر لە‌سه‌رجه‌می ئە‌و مانایانه‌دا حە‌قیقه‌تی نییه‌و، له‌غه‌یری (واجب) و (مە‌ندوب) و (موباح بوون)‌دا، مانا که‌ی مە‌جازیه‌و، حە‌قیقی نییه‌ که‌واته‌ پاجیایه‌که‌ لە‌سه‌ر ئە‌م سیّ دانه‌ مانایه‌یه‌ به‌و مانایه‌ی که‌ ئایا ئە‌مر له‌ بئه‌رتدا بۆ ئە‌وه‌ دانراوه‌، که ده‌لاله‌ت بکات له‌سه‌ر ئە‌و سیّ مانایه‌؟ یاخود له‌سه‌ر هه‌ندیکی؟ یاخود له‌سه‌ر دانه‌یه‌کی دیاریکراو یان؟!

هه‌ندی له‌زانایان ده‌فه‌رموون: ئە‌مر هاوبه‌شه‌ له‌ نێوان ئە‌و سیّ مانایه‌دا، به‌لام هاوبه‌ش بوونی له‌فه‌زی و، مانا، به‌ مە‌به‌سته‌که‌ تیایدا ده‌رناکه‌وێت، مە‌گه‌ر به‌ هۆی ئامرازێکی یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ (مُرجِع)، هه‌روه‌ک بێگومان حاله‌تی هه‌موو له‌فه‌زیکی هاوبه‌ش هه‌ر به‌م جۆره‌یه‌.

- نموونه‌ بۆ منه‌تباری کردن، وه‌ک ئایه‌تی: ﴿كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ﴾ (الانعام/ ۱۴۲)، واته‌: ده‌ی بخۆن له‌وه‌ی که‌ خودا وه‌ک بۆزی پێی داو!
- نموونه‌ی پێزگرتن وه‌ک ئایه‌تی ﴿أَدْخُلُوها سَلَامًا﴾ (الحجر/ ۴۶ / ق/ ۳۴) واته‌: هه‌موو به‌ئاسوده‌یی و ئارامیه‌وه‌ بچنه‌ ناو به‌هه‌شته‌وه‌.
- نموونه‌ بۆ (پیسواکردن)، وه‌ک فه‌رمایه‌شتی په‌روه‌ردگار که‌ له‌ قورئانی پیرودا ده‌فه‌رمووت: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (الدخان/ ۴۹) واته‌: پێی ده‌گوتریت ده‌بچێژه‌ ئە‌و سزایه‌ چونکه‌ به‌پاستی تو ده‌سه‌لاتدارو پیاو ماقول و به‌پێز بووین، له‌ناو هۆزو گروهمه‌که‌دا، یان به‌لای خۆته‌وه‌!!

هه نديکي تر له زانايان ده فهرمون: هاو به شايه تيبه له فزييه کي نه مره که ته نها له نيوان (واجب) و (مهندوب) دا، هه يه و پووي داوه، بي پيچ و په نا پتويستيمان به نامرازيکي يه کلایي که ره وه (مُرجح) هه يه، بۆ ديارى کردنى يه کيکيان.

هه نديکي تر له زانايان، له وانه پيشه و غه زالى ده فهرمون: نازانين که ثايا نه مر ته نها له (واجب) بوونه که دا حقيقه ته، يان ته نها له (مهندوب) بوونه که دا حقيقه ته، يا خود به هاو به شى له هه ردو کياندا حقيقه ته؟ به م پزيه نده، به پاى نه م گروه نه مري بي ناو نيشان (قرينة) هيچ جوړه حوکميکي نيبه، ته نها نه وه هه يه که سه باره ت به ماناکه ي هه لويس ته ده که ين، تاماناکه ي پوشن ببيت وه، چونکه نه م به هو ي نه وه وه که مانايى زورى هه يه، بۆيه سه ر به (مجل): نادياره کان، و له پيپى نه و نه ژمار ده کريت.

به لام زانايان به گشتى، ده لئين، که (نه م)، له يه کيک له و مانايانه دا، حقيقي و بنچينه ييه، و وه ک خو يه تى و هيچ هاو به شى و ناديار ييه کي تيا دا نيبه، به و مانايه ي که (نه م)، له بنچينه دا دانراوه، بۆ گوزار شت کردن له يه ک مانا، له و سى مانايه، جا گوزار شت کردنى له و مانايه، گوزار شت کردنىکي حقيقيه، که له نه سلى دانانى خودى نه مره وه وه رگير او، و هه لهنجراوه، و هه رچى ماناي ترى هن، جگه له م ته نها مانايه، گشتيان به (خوازاو: مه جانى)، داده نرين.

جا نه و زانايانه سه باره ت به و ته نها مانا مه جازيبه پاچيايان هه يه بۆيه هه ندي له هاو لاني پيشه و مالک ده لئين: نه وه بۆ موباح بوونه که يانه، چونکه داواى هاتنه دى کرده وه که ي کردو وه، به لايه نى که مه وه ي نه ندازه ي ناسوده به خش له و داوا کردنه، برى تيبه له (موباح) بوون و ژماره يه کي تر له زانايان که يه کيک له پاکانى نيمامى شافعي ش تيا دايه، له سه ر نه وه ن که بۆ (مهندوب) بوونه که يه چونکه نه م بۆ داوا کردنى کردنى کارىک دانراوه، بۆيه هه رده بيت، نه و لايه نه که لايه نى

داواکردنه که یه (طلب) به سەر لایه نی وازلێهێنانیدا (ترك) پێش بخوێتو، لای که می لایه نی داواکردنیش (مەندوب) بوونه چونکه هەردوو لایه نه که (طلب) و (ترك)، له موباح بوونه که دا یه کسانن، بۆیه ناتوانرێت بگوترێت، که نه و مانایه بۆ موباح بوونه. جەماوەری زانایان دەڵێن : ئەمر بۆ (واجب) بوونه، واتە ئەمری پەها بۆیه دانراوه، بۆ دەلالەت کردن لە سەر واجبێتی، بۆیه ئەمر له واجبێتیدا حەقیقەتەو، له غەیری ئەدا مەجازییە و ناكرێت ئەمر لا بدەین، بۆ غەیری واجب بوون مەگەر به بوونی بەلگە و نیشانه، بۆیه ئەگەر نیشانه که دەلالەتی دەکرد لە سەر (مەندوب) بوون ئەوه داواکاری و ئەوهی ئەمره که پێویستی دەکات هەر (مەندوب) بوونیەتی و ئەگەر نیشانه که دەلالەتی دەکرد، له سەر موباح بوون، ئەوه ئەمە ی که ئەمره که خوازیارییه تی و داوای دەکات، (موباح) هەو، هتد....

و ئەم پایەش پای پاسته، و دەبێت هەر له سەر بنه مای ئەم پایە له دهقه کان تی بگهین و ئەحکامی ئی دەر بهێنین و بەلگه یش له سەر دروستی ئەم قسه یه زۆرین ئەمانه ی خواره و ه یان ئی باس ده که یین^۱.

^۱ المسودة في أصول الفقه، لأبن تيمية، ل ٥، الأحكام، لأبن حزم، ب ٣، ل ٢٦٣، شرح مسلم الثبوت، ب ١، ل ٣٧٣ - ٣٧٤، إرشاد الفحول، ل ٩٥ التلويح، ل ١٥٣ - ١٥٤، كشف الأسرار، ب ١، ل ١٠٢ و دواتر، حاشية الأزميري، و الأمدی، ب ٢، ل ٢٠٧ - ٢١٢، ودواتریش شرح العنار، ل ١٢٣ و دواتر، و لێره دا تێبینی ئەوه دهكرێت که، پاجیایی زانایان سه بارهت به و حاله تانه ی که بۆ ئەمری حەقیقی دانراوه بووه ته هۆکاری پاجیاییه کی فراوان بۆ تێگه یشتنی دهقه کان و ئەگەر یاساو پێسای دهلالهت کردنی ئەمر له سەر واجبێتی و دانرانی بۆ ئەو حاله ته دابنێن و، بیکه ینه یاسای پرسه که ئەو پاجیاییه که تا ئاستێکی زۆر به رته سک ده بێته وه به لام هەر ده مێنێت و، لا ناچێت، چونکه کار کردن به و یاساو پێسایه، به مانای پشت گۆی خستنی ئەو نیشانه نه یهت که ئەمره که له واجب بوون لا ده بهن و دور ده خه نه وه، له بهر ئەوه ی که تێگه یشتن و ته ماشا کردنی تاکه کان له هه لۆیست کردنیان و زانیاری بونیان له سەر ئەو

- ۱- له قورئانی پیرۆزدا هاتوو: ﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^۱ واته: دهبا نهوانه ی که سه ریچی له فرهمانی پیغه مبهه (ﷺ) ده کهن، بترسن، که سه ره نجام تووشی به لاو نه هاتیک بین، یان تووشی سزایه کی به ئیش بین، په هندی به به لگه کردنی ئه م ئایه ته پیرۆزه نهویه که دهسته وازه که ی به جوړیکه، که ده بیته پاریز بکهن، له گوپرایه لی نه کردنی فرهمانه کانی پیغه مبهه (ﷺ)، چونکه که سی ناگوپرایه ل تووشی به لاو نه هامتو سزای به ئیش ده بیته، بیگومان و شتیکی به لگه نه ویسته که ترس له به لاو نازار بق کاریکه، که نه و کاره (واجب) بیته، چونکه له واز هیتان له کارو باری غهیره واجیدا هه پره شه و ترساندن و توقاندن پیویست ناکات و نییه!
- ۲- له سوننه تدا وه که فرهمایشتی پیغه مبهه (ﷺ) که ده فرهمویت: (لو لا أن أشق على أمتي، لأمرتهم بالسواك عند كل صلاة) واته: نه گهر له سه ر که له که م سه خت نه کردایه نه و فرهمانم پیده کردن، که له گه ل کردنی هه موو نوژیژیکدا سیواک له ده میان رابدهن، که نه مه به لگه ی واجب بوونه، چونکه نه گهر نه مره که، بق (مه ندوب) بوايه، نه و نه و کاته سیواک کردن مه ندوب ده بوو، و له فرهمان کردن، به نه نجامدانی هیچ سه ختی و دژوارییه ک پووی نه ده دا.

نیشانانه ی که لادهر و لابه ری حاله تی واجیبتین له نه مره که داو، هه روه ها سه باره ت به ئاستی بایه خدار پتیاو، سه ره نج لیدانیان و هه روه ها سه باره ت به و مانایه ی که نه وان ده یگه به نن راجیابیان هیه له م پوانگه یه وه راجیابی له پاشه کردنی ده قه کاندو، هه لئینجانی نه حکامه کاندو، هه روه ک خوی ده مینیتته وه، به لام له چوار چپوه یه کی ته سکدا نه و مانه وه یه ده رده که ویت.

^۱ النور (۶۲).

۳- پیشینانمان له هاوه لآن و شوینکه وتوان (خوا لیان پازی بیټ) شه و یان به به لگه هیناوه ته وه، که دهسته واژه ی شه مر بۆ (واجب) بوون، له چنده ها پیشهاتی بی شو ماردا شه پاستیان په پړه و کردووه مه گهر له پیشهاتی کدا که نیشانه یه ک هاتبیته پوو، که له واجبیټی لایدا بیټ، نیر چونیه که سه رچاوه ی شه مره که ده قی قورنانی پیرۆز بوو بیټ یان ده قی فهرموده ی پیغه مبر (ﷺ) و به بی نکولی کردن شه جور به به لگه کردنه له ناویاندا زور بالوو ناسراو بووه، شه میش به لگه یه له سه ر کو پای شه وان له سه ر شه وه ی که شه مری موتله ق بۆ واجبیټی ده بیټ و، داواکردنی شه وشته ی له فرمانه که دا داواکراوه، به پیداگیری و توبزی کردنه وه یه و، بۆ مه ندوب بوون نییه .

۴- له و شتانه یدا که نیشانه ی لاده ری مانای شه مره که ی تیا دانیه له شه مره وه بۆنای تر شه وه واجب بوون له هزی مرؤفا سه قامگیر ده کات.

۵- زانایانی زمانه وانی کوکن له سه ر شه وه ی که هر که س ویستی داوای کردنی کاریک بکات و پڼگری بکات له نکولی شه وه به دهسته واژه ی (شه مر) داوای ده کات و، شه میش به لگه یه له سه ر شه وه ی که شه مر به پیداگیری ته واوه تی دانراوه بۆ داواکردنی شه نجامدانی کاریک که شه ویش واجبیټیه و شه پرسه شه و خاله یش پوون ده کاته وه که شه مر گۆپانکاری له کرده وه و فیه له کاند ده کات و، هه موو گۆپانکاریه کانیش بۆ مانای تاییه تی دانراون، وه ک وشه کانی تری، وه ک ناوه کان و پیته کان، بۆ نمونه: (رجل)، (زید)، چونکه مه به ست له دانانی قسه و پسته، حالی کردنی بیسه ره له مه به ستیک جا که مه به ستی قسه که ر هیانه دی شه و کاره بوو له لای قسه له گه ل کراوو فرمان پیکراو، به شیوه ی توبزی و پیداگیری شه مه هر به دهسته واژه ی شه مر ده بیټ و دپته دی و، شه میش به لگه یه له سه ر شه وه ی که شه مر له

بنه پرتدا دانراوه بۆ ده لالهت کردن له سه ره ئه و مانایه و گه یاندنی ئه و مانایه به بیسه ر.

٦- زانایانی زمانه وان، که سی ناگوێپایه لیان بۆ فه رمان، به (العصیان: سه رپێچی کردن) ناوزه د کردوه، و (عصیان) و سه رپێچی کردنیش ناوێکی سه رزه نشت کارانه یه و ته نها له پرسى واجبیته دیا به کار ده هیتریت.

٢٧٠- هاتنی ((ئه مر)) له دواى ((نه ی: پێگرتن))

ئه وانه ی که پایان وایه، ئه مر بۆ واجبیته ده بیته، پاجیایان هه یه له سه ره ئه وه ی که حوکمی ئه مر کردن به کارێک چیه؟ له دواى نه ی لیکردنی و حه رام کردنی، بۆیه حه نبه لی و قسه ی پێشه و مالیک و هاوپیانی و، پای دیاری پێشه و شافعی، له سه ره ئه وه یه که له و حاله ته دا ده لالهت ده کات، له سه ره موباح بوون و، له سه ره شتی زیاتر له موباح بوون ده لالهت ناکات و، به لگه یش به وه ده هینه وه، که له چه نده ها ده قدا به م شیوازه هاتوه: وه ک فه رمایه شتی په روه ردگار له قورئانی که ده فه رمویت:

﴿وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا﴾^١ که ئه م فیعلی ئه مرى ﴿فَاصْطَادُوا﴾ له دواى حه رامکردنی

پاوکردن هاتوه به و ده قه ی قورئان که فه رموو یه تی: ﴿غَيْرَ مُحِلِّى الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾^٢ واته: کاتێک که له ئیحرام به ستندان پاوکردن به حه لال نه زانن، واته: حه لال نییه و، کۆکی هه یه، له سه ره ئه وه ی که فه رمان کردن به پاوکردن ته نها ده لالهت له سه ره موباح بوون ده کات و ده لالهت له سه ره واجبیته ناکات و، هه روه ها وه ک فه رمایه شتی په روه ردگار که ده فه رمویت: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ

^١ المائدة (٢).

^٢ المائدة (١).

فَضَّلَ اللَّهُ ﷻ^۱ واته: له دواى كردنى نوښتى جومعه به سه روزه ويدا بلاو بينه وه، و كارو كاسبى خوتان بكنو، نه م ده قهيش له دواى حرام كردنى مامه له له كاتى بانگى نوښتى جومعه دا هاتو، (الابتغاء من فضل الله) واته: پهيدا كردن و مامه له كردن و بازگانيه كاني تر چونكه نه ماني پڙى خودان، به سهر بنده كانيه وه و هر چه بنده له دواى بريارى حرام كردن هاتووه به لام هر به كوڅوونى نيوان زانايان، نيتري نه و مامه له يه له غه يري نه و كاته دا موباحه.

زانايانى تريش له ناوياندا حنه فييه كان به گشتى پايان وايه كه هاتنى (نه م) له دواى قه ده غه و حرام كردنى بڅ (واجب) بوون ده بښتو وهك فهرانكردن به كار كڅ وايه كه هر له سهره تايشه وه حرام نه كرابښتو خاوهنى نه م پايه به لگه يان به وه ميناوته وه كه نه و به لگانه ي ده لاله ت ده كهن له سهر واجبښتى هيچ جياوازييان نه كړدوه له نيوان نه مړيكا كه دواى حرام كردنى هاتبښتو، نه مړيكي ديكه دا كه هر له بنه پره ته وه حرام كردن له پيشيه وه نه هاتبښت.

نينجا نه وهى كه گروهى يه كه م ده يكه نه به لگه بڅ پاكه يان ناته واوه، چونكه به ده ستخستنى به خششى خوداو، پاو كردن و هاووينه كانيان كه بڅ به رژه وه ندى نيمه شهرع بريارى له سهر داوون و هر نه م هيش ده بښتو نه و نيشانه ي كه حوكم له واجبښتى ده گورښت بڅ موباح بوون، چونكه نه گهر نه و كړده وه يه واجب بوايه نه و نه م كارو كړده وانه ده بوونه بار به سهر مانه وه، نهك ئاسانكارى و، به نه كړدنيان تاوانبار ده بووون و دواجر نه م هوكاره گرفت بڅ بابه ته كه ي خوى دروست ده كات، و نه م هيش دروست نيه، و ناپه سنده، بڅيه نه مري دامالراو له نيشانه كاني (نه مري پووت) بڅ واجب بوون ده بښت، نيتري چونيه كه نه مري له پيشيه وه هاتبښت، يان نا....

^۱ الجمعة (۱۰).

جا نه گهر نيشانه يه كي پټوه لكا، كه مانا كه يي گټړې، بڼه وهى كه نيشانه كه ده يه وټت ئاساييه و نه مه هيچ را جيا ييه كي له سر نيه .

جا هه ندې له حه نه ليه كان و هه ر نه م پايه ش له لايه ن (كه مالى كوپى هه مام) له حه نه فيه كان هه لټر ډر اوه، كه ده لټن: نه م له دواى ياساغ كردن، نه و ياساغ حه رام كردنه لا ده بات و، حال ته ئاساييه كه ي فيعله فرمان پي كراوه كه ده گټر پټه وه بڼه سر ده مى پيش حه رام و ياساغ كرانه كه ي نه گهر موباح بوييت هه ر موباحي ده كاته وه و نه گهر واجب يان سوننه ت بوييت هه ر حوكمي واجب يان سوننه تي بڼه ده گټر پټه وه .^۱

به پاي من نه م قسه يه ي كوتايي نزيك تره له قه بول كردن و، وام بڼه پوون بڼه وه و، نه وه ي به پټي نه زموونى هاتنى ده قه كان كه نه مريان تيا ده يه و، نه مره كه يش له دواى نه مى هاتوه، نه وه جيگير بووه و سه لميڼه رى نه و پا و قسه يه ي يه كه مه، جا راو كردن موباح بووه، پيش حه رام كردنى، كه نه مري له سر هاتوه، له دواى لاچوونى هوكارى حه رام كردنه كه ده گټر پټه وه سر موباح بوونه كه ي خوى و، هه روه ها كاسپى كردن به ئامرازه دروسته كانى خوى كاريكي دروسته و موباحه، پيش نه مى ليكر دنى له كاتى بيستنى ده نكي بانگي نوږزى هه ينى جا كه نه مري له سر هات، له دواى لاچوونى پيگره كه ده گټر پټه وه بڼه موباح بوونه كه ي خوى و، هه روه ها شه پكردن له غه يري مانگه حه رامه كاندا، واجب بووه له سر موسولمانان جا كه نه مى له سر هات، له مانگه حه رامه كاندا، بڼه حه رام بوو، و دواتر كه نه مري هات به ده ست كردنه وه به شه پكردن، دواى ته واو بوونى مانگه حه رامه كان ئيتر حوكمي شه پكردنه كه ده گټر پټه وه بڼه واجب بوونه كه ي پيش حه رام كرانه كه !

^۱ شرح مسلم الثبوت، ب ۱، ل ۳۸۰، الأمدي، ب ۳، ل ۲۶۰ - ۲۶۲، المسودة في أصول الفقه لأبن

۲۷۱- ئاستى دەلالەت كىردى ئەر، لەسەر دووبارە كىردى: (دلالة الأمر

على التكرار):

(تكرار: دووبارە كىردى)، بەر مانا يەيە كە كىردى وە يەك لە دواي ئەنجام دانى سەر لەنۆي و دووبارە ئەنجام بەریتە وە، جا ئايا ئە و ئەمر كىردى داواكار و خوازيارى ئە وە يە، كە فرمانپىكرا وە كە بە دووبارە، و سەر لەنۆي ئەنجام بەریتە وە؟ واتە: كارە كە لە دواي ئەنجام درانى. جار لە دواي جار دووبارە بكىتە وە؟ يان نا؟.....!

قسەي مەلبۇزىدرا و لەم بارە يە وە ئە وە يە كە (ئەر) دەلالەت ناكات، لەسەر دووبارە كىردى وە يە ئەمرپىكرا وە كە، چونكە دەستەواژەي ئەر، تەنھا دەلالەت دەكات، لەسەر كىردى كىردى وە كە بەرە هائى، بەبى ئەستىكردن بە وە يە جارپىك بكىت، يان چەند جار دووبارە بكىتە وە، چونكە ئەمر مەر بۆ ئە و مانا يە دانرا وە، بۆيە دووبارە كىردى وە يە كىردى وە فرمانپىكرا وە كە، ياخود يە كىجار ئەنجامى بەدەيت، ئەمە لە دەرە وە يە چوار چىو وە يە چىيەتى (ماهىەتى)، دەستەواژەي ئەمر دايە و لە پووى دانانى بنەپەتى ئەمر وە، هېچ دەلالەتتىكى تىدادانىيە لەسەر يە كىك لەودو وە حالە تە، بەلام ئەگەر هاتەندى كارە فرمانپىكرا وە كە نەدە هاتەندى، جى بەجى نەدە بوو، بە شتىكى كەمتر لە ئەنجامدانى بە يە كىجار، ئىتر ئە و كاتە ئەنجامدانە كە بە يە كىجارى تەوا و دەبىتە شتىكى پىويست: تا شتە فرمانپىكرا وە كە حالەتى هاتەندى بەسەردا بى و، جى بەجى بىيىت، ئەمە مانا يە ئە وە نىيە، كە دەستەواژە كە خۆي دەلالەتى لە سەر ئەمە كىردىت!

^۱ المسودة، ل ۲۰، الأحكام، لأبن حزم، ب ۳، ل ۳۱۸، لطائف الأشارات، ل ۲۴، الأمدي، ب ۲، ل ۲۲۵، ودواتر، مەندى لە زانا يان دەلەت: دەستەواژەي ئەمر لە خۆدى خۆيدا دەلالەت دەكات لەسەر كىردى فرمانپىكرا وە كە تەنھا يە كىجار، الشوكانى، ل ۹۷.

نم پوانگه یه وه، نه مری په ها ده لالت ده کات، له سر ته نها داواکردنی پوودان و
 کرنی کرده وه فرمان پیکراوه که و، بۆ هینانه دی گوپرایه لی کردنی نه و فرمانه،
 حی به حی کردنی داواکه ته نها یه ک جار به سه، مه گه ر نیشانه یه کی پیوه بیت که
 ده لالت بکات، له سر ویستی دووباره کردنه وهی، وه ک نه وهی مه رجه که
 مه لپه سیردرا بیت، به نه مره که وه، یاخود صیغه تی پیوه به سترابیت و، شرع نه و
 مه رج و صیغه تانه ی به سه به ب نه ژمار کرد بیت، بۆ فرمان پیکراوه که وه،
 مه لواسینی فرمان کردن به دست نویژگرتن، به پرۆسه ی ویستنی نویژکردنه وه،
 نم فرمایشته ی خوی په روه ردگارا که له قورنانی پیروژدا ده فرمویت: ﴿يَتَأْتِيهَا
 نَزِيرٌ ؕ اِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ﴾^۱
 که دووباره کردنه وهی گرتنه وهی ده ست نویژ په یوه سته به دووباره بوونه وهی
 هۆکارو سه به به که یه وه که کردنی نویژه، نه وه ک به خودی نه مره که وه و، هه روه ها
 وه ک نایه تی: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ﴾^۲ که لیتره یشدا فرمان
 کردن به شه لاقدانی که سی داوین پیس په یوه سته و پشته به ستووه به هاتنه دی
 هۆکاره که وه که داوین پیسی کردنه، هه ر که کرده وهی داوین پیس کردنه که
 دووباره بوویه وه شه لاقدانه که یش دووباره ده بیته وه بۆیه دووباره کردنه وه لیتره دا
 له سر بنه مای دووباره بوونه وهی هۆکاری شه لاقدانه که وه ستاوه نه وه ک به خودی
 نه مرکردن به شه لاقدانه که وه.^۳

^۱ المائدة (٦).

^۲ النور (٢).

^۳ الأمدي ب ۲، ل ۲۲۵ - ۲۳۶، الشوکاني، ل ۹۷.

له بهرامبەر ئەم پايه هەلبژێردراوه دا، قسەى تریش هەر له بهرامبەر ئەم پايه هەلبژێردراوه، هەر گوتراون، له وانه، كه ئەم خوازیارو داواکاری دووباره كردنه وهى كارەكەيه له سەر جەمى تەمەنداو، به پیتی بۆ گونجان، مەگەر بەلگەیهك پەیدا ببیو، پێگى له دووباره كردنه وهى بگرت، ئەمەيش پای هەندى له هاوه لانی پێشهوا شافىعى، زۆرىنى حەنبەلییه كانەو، هەر ئەمانەيش بانگەشەى ئەوه یان کردوه كه هەر ئەمە تیگە یشتنى زمانەوانیانەى دەستەواژەى ئەمرەو، ئەمە مەفهومەكەیهتى، چونكه گێژدراوه تەوه كه پێغه مبهەر (ﷺ) فرمویەتى: ئەى خەلكینه خواى پەرۆردگار حەجى له سەر ئێوه واجب كردوه پیاویك له موسولمانان هەلسایه وهو، گووتى: ئایا ئەى پێغه مبهرى خوا (ﷺ) له هەموو سالتێكدا له سەرمان واجبە؟ جا پێغه مبهەر (ﷺ) له وه لامدا فرموى: ئەگەر بموتایه بەلى: ئەوا هەموو سالى له سەر شانتان واجب دەبوو، و ئەگەر واجبیش ببوایه، ئەوا كارتان پى نەدەكردو، توانای ئەوه تان نەبوو، كه هەموو سالتێك ئەنجامى بدەن بۆیه حەج كردن یەكجار واجبەو له جارىك زیاتر خۆبه خشانەيه، و سوننەتە، و خێرى زیادەيه بۆ ئەنجامدەرەكەى.

پەهەندى به بەلگەكردنى ئەم فرمودەيه ئەوهيه كه كابرای پرسىاركه زمانى عەرەبى زانیوهو، دواجار ئەگەر ئەو ئەمەركردنه له پوى زمانەوانییه وه خوازیارى دووباره كردنه وهى نەبوایه بێگومان ئەم پیاوه ئەم پرسىارهى نەدەكردو، پێغه مبهەر (ﷺ) پرسىارهكەى به هەله له قەلەم دەدا! ^۱.

له راستیشدا ئەم بەلگە هێنانەوهيه لاوازهو، نابێتە بەلگە بۆ پاکیان، چونكه دەكرێت كه بگوترێت كه ئەو فرمودەيه دەبێتە بەلگە له سەر پای پێچەوانەى ئەو پایەى ئەوان، چونكه ئەگەر ئەمەركردن له پوى زمانەوانییه وه دەلالەتى له سەر

^۱ شرح المنار، ودواتر، شرح مسلم الثبوت، ل ۳۸۴، المسودة ل ۲۰.

دوباره کردنه وه (تکرار) بکردایه ئیتیر بۆچی ئه و پرسیاره ده کرا؟ و ئایا پرسیاره که ی ئه م کابرایه به لگه نییه له سه ره ئه وه ی که مانای زمانه وانی (ئه مر)، نه نها داواکردنی کاره که یه، نه وه ک دوباره کردنه وه ی، و کابرا ویستویه تی جه خت سه ره مانه وه ی ئه و مانا و مه فهومه بکاته وه سه باره ت به جه جکردن، و یاخود کاندنی به په رستشه دوباره بووه کانی تری وه ک نویژو زه کات؟! چونکه ده زانین مه ندیّ په رستش ه ن، وه ک نویژو پۆژوو، زه کات، به دوباره بوونه وه ی کاته کان نه مانیش دوباره ده بنه وه و، جه جیش به ستراره به کات و شوینه وه و له و په رستشه سووبارانه ده چیت و لیكچوون له نیاواندا هه یه، بۆیه کاره که ی لی تیکه ل بووه و، گرفتی تیادا دروست بووه که ئایا له پووی کاته وه له وان ده چیت چونکه ئه میش به کاته وه په یوه سه ته یاخود له وان ناچیت، به هۆی ئه وه ی که په یوه سه ته به شوینیکی تره وه؟ بۆیه بۆ په واندنه وه ی ئه م گرفت و لیكچووانه، پرسیاره ئاراسته ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) کرد.

٢٧٢- ئاستی ده لاله ت کردنی ئه مر له سه ره ((زوو به جی گه یاندنی)) یان له سه ره ((به شیئیه ی)) جی به جی کردنی: (دلالة الأمر، على الفورية، أو التراخي):

ئایا ئه مر کردن ده لاله ت ده کات، له سه ره کردن کاره فه رمان پیکراوه که به زووی، یان له سه ره خویی و هیواشی؟! ئه مه له لای شه رعزانان پاچیبایی له سه ره، نه وانه ی که پایان وایه، ئه مر بۆ دوباره کردنه وه یه، هه ره ئه وانیش پایان وایه، که ئه مر ده بیئت به زووی جی به جی بکریت، به لام غه یری نه وان ده لئین: ئه مر، یان به ستراره ته وه به کاته وه، و یان نه به ستراره ته وه، ئه وه یش که به ستراره ته وه به کاته وه یان، به کاتیکی فراوانه وه به ستراره ته وه، یان به کاتیکی به رته سکو سنورداره وه، جا ئه وه یان که به کاتیکی فراوانه وه به ستراره ته وه دروسته ئه مره که تیایدا دوا بخریت، بۆ کۆتایی کاته که ی، واته: دروسته دواخستنی جی به جی کردنی

واجبه که، بۆ کۆتایی ئه و کاته ی بۆی دانراوه به لّام ئه و ئه مره ی، که کاته که ی به رته سکو سنوورداره دروست نییه جیّ به جیّ کردنی ئه مره که ی دوا بخریت، ئینجا ئه و ئه مره ی که نه به ستراره ته وه به کاتیکی دیاریکراوه وه وه ک ئه مرکردن به دانی که فاره ته کان، ئه وه ته نها بۆ داخواری کردنی ئه نجامدانی کاره که یه له داهاتوودا، دروسته دوا بخریت واته: کردنی کاره فرمان پیکراوه که به شینه یی و هیواشی هه ر وه ک دروسته به زوویی و پاسته و خۆیش ئه نجام بدریت، ئه مه یش پای پاسته له لای خه نه فی و جه عفهری و هاوړاگانیا و، قسه ی له پشتر (پاجیح) ه، له لای ئیمه ش، چونکه دهسته وازه ی ئه مر ته نها ده لاله ت ده کات، له سه ر داوا کردنی کردنی کاره فرمان پیکراوه که له کاتی داهاتوودا، له هه ر به شیکی ئه و کاته ی ئاینده دا بکریت. ئاساییه و، به بوونی نیشانه له ئه مره که دا، (زوو کردنی) بپاری له سه ر درابیت، وه ک ئه وه ی که که سیک به خزمه تکاره که ی خۆی بلّیت، ئاوی خواردنه وه م بۆ بیته، که نه ریت وایه، که داوا کردنی ئا و ته نها له کاتی پئو یستی تینو ییتیدا ده بیّت، که خۆی له خۆیدا ئه م ئه مره ده لاله ت ده کات له سه ر (زوو هیّنان) و جیّ به جیّ کردنی، چونکه نیشانه له حاله ته که دا هه یه، که تینوویه تییه.

هه ر چه نده ئه مر بۆ هیواشی و شینه یی ده بیّت و بۆ (زوو کردن) نه بیّت، به لّام له گه ل ئه وه یشدا هه ر به زوویی جیّ به جیّ کردنی و په له کردن له کردنی ئه و واجبه دا باشتره له دوا خستنی، چونکه گرفت له دوا خستندا دروست ده بیّت و نه هه مه تی به دوا وه یه و، بۆی هه یه که مرۆف، پیش ئه وه ی به کردنی واجبه که پا بگات، به مریت، چونکه گۆرپانکارییه کانی داهاتوو نادیارن و، به دهستی خودای په روه ردگارن و، له بهر ئه م هۆکاره یه، زوو ئه نجامدانیان باشتره و سوننه تیکی جوانه، خوای مه زن ده فرمویت: ﴿فَاسْتَقِمْواْ الْخَيْرَاتِ إِلَى اللّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ

تَخْلِفُونَ ﴿١٨﴾ واته: به په له بڼه کې کاره خپره کول پېشېرکې بکېن، پابن، چونکه سهره نجامی هه مووتان بڼه لای خوی گه وره یه و، بڼه لای نه و ده گه پینه وه و، نه وه یش له سهر نه و شتانه ی که راجیاییتان له سهری هه یو ناگادارتان ده کاته وه و، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾^۱ واته: بڼه لای لیخو شېوونی خودا په له بکېن، پابن، که له فزی (فاستبقوا) و، (سارعوا) ده لاله ت ده کهن له سهر باشی و جوانی ده سته پشخه ری کردن بڼه نه نجامدانی کرده وه واجبه کان و، ده لاله ت ناکهن له سهر واجبیته، چونکه به که سیک که واجب له کاتی خویدا نه نجام ده دات، به (مستبق: پېشېرکې کار) یان، (مسارع: خپرا جی به جی کار) ناگوتیت!^۲

۲۷۳- نه و کاره ی ته و او کاری کاریکی واجب بیت نه ویش ده بیته واجب، (ما لا یتم الواجب إلا به، فهو واجب)^۳.

پیشتر زانیمان، که نه مر بڼه واجب بوونی کاره فرمان پیکراوه که یه، واته: به دیهیتان و جی به جی کردنی کاره داواکراوه که، به شپوهی ته و اوو پابه ندی په هاوه و، نه و کرده وه نه مر پیکراوه یش سه باره ت به که سی فرمان پیکراوه قسه له گه ل کراو (مخاطب) بووه ته کاریکی واجب، به لام جی به جی کردنی کاره فرمان پیکراوه که، که واجبه که یه، جاری وا هیه، پیوستی به وه هیه، که شتیکی تری له گه لدا نه نجام بدریت و، نه نجام دانی نه م واجبه، له سهر نه و کاره ی تروه ستاوه و

^۱ المائدة (۴۸).

^۲ آل عمران (۱۳۳).

^۳ شرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۲۸۸-۲۸۹، شرح المنار، ل ۲۲۲ و دواتر.

^۴ تیسیر التحرير، ب، ۲، ل ۳۶۵ و دواتر، المستصفی، الامام الغزالی، ب، ۱، ل ۷۱-۷۲،

المسودة فی أصول الفقه، ل ۶۵.

بی ئه و نا کریت، ئایا ئه و شتهی تریش ده بیته واجب؟ به هه مان ئه و ئه مره یه که مینه ی که واجب به پره تیه که ی جیگیر کردووه؟ یان نا...؟! بۆ وه لامدانه وه ی ئه م پرسیاره پتویستمان به درێژه باسێک له م باره یه وه هه یه و، ده لێن: ئه و شته ی که هینانه دی واجب که ی له سه ر وه ستاوه دوو به شه:

- به شی یه که م: ئه وه یه که له توانای که سی موکه لله فدا نییه، که ئه نجامی بدات، وه ک توانا بوون بۆ جی به جی کردنی حه جی واجب، که یشتنی ئه ندازه ی سامان به پله ی زه کاتدان و، کامل بوونی ژماره ی پتویست بۆ کردنی نوێژی هه ینی و، هتد... ئه م به شه مرقف نه خراوه ته ژێر به ندوباری جی به جی کردنی و، نه کراوه ته ئه رک له سه ر شانی و، ئه مره که یش نایگریته وه، بۆیه له سه ر که سی موکه لله ف واجب نییه، که بجیت (توانا) به ینیتته دی، تاحه ج بکات و یاخود ئه ندازه ی زه کاتدان دروست بکات تا زه کات بدات، یاخود ژماره ی پتویستی کردنی نوێژی هه ینی ده سه ته به ر بکات، له به ر خاتری دروستی جی به جی کردنی نوێژی هه ینی، واته: ئه مانه ده بیته خۆرسک بن و دروستکراو نه بن.

- به شی دووه م: ئه وه یه که ئه و شته له توانای که سی موکه لله فدا هه بیته، که جی به جی بکات و، ئه میش دوو جۆره:

جۆری یه که م: ئه وه یه که سه باره ت به واجب بوونی ئه مرێکی تایبه ت هاتووه ئه مه یان قسه مان تیایدا نییه و، ناچیتته ناو بابته ی ئه م پرس و پاوێژه ی ئیمه وه، و مه به ستی ئه م توێژینه وه یه ی ئیستا، ئیمه یش نییه، نمونه ی ئه م جۆره یش وه ک ده ستنویژ گرتن، بۆ نوێژ، که به فه رمانێکی سه ره بخۆ له سه ر که سی موکه لله ف واجب کراوه، نه وه ک به ئایه تی: ﴿وَأَقِمْ الصَّلَاةَ﴾ به لکو به فه رمانێکی سه ر به خۆ، که بریتییه له ئایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ

فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى

الْكَعْبَيْنِ ﴿١﴾ که تیایدا به فرمانیکی سهریه خو دهست نویژگرتن، واجب کراوه بۆ بهرپاکردنی نویژیکی دروست.

جۆری دووهم: نه وشتهیه که جی به جی کردنی واجبیکی له سهر وهستاوه و، نه مری تایبته له سهر واجب بوونی دهرنه کراوه و، نه میش مه بهستی نه و پرسیاره مانه که پیشتر کردمان و، زانایانی زانستی ئوصلی فیه، برپاریان له سهر نه وه داوه که نه م جۆره واجبه، به هه مان نه و نه مری یه که م: که واجبه بنه پرتیه که ی پی واجب بووه و، نموونه ییش له سهر نه مه زۆرن.

وهك فرمان کردن به حج کردن، که پیوستی به گشتکردن بۆ شاری مه که که ی پیرو هیه، بۆ جی به جی کردنی نه و واجبه، که واته نه و گشتکردنه واجبه، به هه مان نه و نه مری که بۆ حج دهرچووه، چونکه واجبی حج به و گشته نه بیته، ناکریت و جی به جی نابیت و، ههروه ها فرمان کردن به نویژی به کۆمه ل ((له سهر پای نه وانه ی که نویژی به کۆمه ل به واجب ده زانن))، ته نها به جۆریک دیته جی که بجیت بۆ مزگه وت، که واته نه و چوونه به هه مان فرمانی واجبی نویژی به کۆمه ل، نه ویش واجب ده بیته و ههروه ها فرمانی کردن به ئاماده کردنی هیزی پیویست له لایه ن گه لی ئیسلامه وه، به م ئایه ته چه سپاوه، که ده فره مویت:

﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ﴾^٢ واته: به پیی توانای خۆتان، هیز ئاماده بکه ن، بۆ دوژمنانی ئیسلام، بیگومان نه م فرمانه به هوی فیر بوونی ئامرازه کانی سه رده مه وه ده بیته و، دیته جی، که له بواری پیشه سازی و کیمیا و فیزیوا هتد.... هه و، ده بیته فیریان بین، نه گه ر نا.. هاتنه دی فرمانه که فره ام

^١ المائدة (٦).

^٢ الأنفال (٦٠).

نابیت که واته: فیږ بوونی نه و زانستانه واجبه و ده بیټ ژماره یه ک له موسولمانه کان
 خویانی فیږ که ن، هر به هه مان نه و فرمانه ی که برپاری له سر ناماده سازی
 جه نگی دابوو، و هه روه ها فرمان کردن به دادپه روه ری له نټوان خه لکیداو، لادانی
 سته م له سهریان نه م حاله ته پټویستی به دانانی دادوهر هه یه، تا هه لسن به نه رکی
 پټویستی فراهه م کردن دادپه روه ری، که واته دواچار دانانی قازییه کان، به هه مان
 فرمانی بلاو کردنه وه ی دادپه روه ری نه ویش ده بیټه واجب و، هتد...
 پوخته ی قسه کانی پابردوو نه مه یه، که نه مرکردن به شتیکی واجب، نه مره بؤ
 نه و شته ییش که کردن نه و واجبه ی له سر وه ستاوه، و بی نه و نایه ته دی، نه مه
 نه گه ر فرمانیکی تاییه تی له سر نه هاتبوو!

((لَقَى سَيِّئِهِمْ))

((باسی به رلیگرتن: النهی))

نه می له زمانی عه ره بیدا، به مانانی (منع: پی لیگرتن) دیت و عه قلیش به (نهیة) ناوره د کراوه، چونکه به رگری و پیگری ده کات، له خاوه نه که ی له که وتنه ناو، نه و شتانه ی که راست و دروست نین.

له زاراو هی ئوصولدا، داواکردنی وازه یتانه له کرده وه یه که له پوی بالایه تی داواکاره وه، به دهسته وازه گه لیک که ده لاله ت بکن له سه ر نه و به ر پی گرتنه.

له دهسته وازه کانی (نه می)، نه و دهسته وازه ی ناسراوو بلاوه ی (لاتفعل:

مه که) یه، وه که په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْفَ﴾^۱ و هره ها

ده فره مویت: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾^۲ واته: له دوی

سی ته لاقه ژنه که ی بوحه لال نییه مه گه ر شویه کی تر بکات و ته لاق بدریت، به

شاره زوی خوی ئینجا کابرای یه که م ده توانیت له دوی ته واوکردنی عیده که ی

ماره ی بکاته وه نه م باسه باسی (ته حلیل) ی شه رعیه، که قورئان باسی کردوه.

هه روه ها ده ربړینی له فزی وا که له خودی خویدا ده لاله ت بکات، له سه ر نه می

کردن و حه رام کران، وه که ثایه تی: ﴿وَيَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾^۳ واته: له

کردنی کاره خراب و ناشیرینه کان پیگری ده کات و هه روه ها په روه ردگار ده فره مویت:

^۱ الأسراء (۳۲).

^۲ البقرة (۲۳۰).

^۳ النحل (۹۰).

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ﴾^۱ واته: ماره کردنی دایک و کچه کانتان له سهر نیتوه حه رامن.

جاری واهه په که (نه هی) کردن، به به کار هیثانی دهسته وازه ی نه مر که ده لاله ت بکات، له سهر نه هی کردن ده رده که ویت، وه که فرمایشتی په روه ردگار: ﴿وَذُرُوا ظَاهِرَ الْأَيْمَرِ وَبَاطِنَهُ﴾^۲ واته: واز له گوناوه ناشکراو په نهانه کانیش بهیئن.

۲۷۵- نه وهی ((نه هی)) ده یخوازیت و ده بهیئته دی:^۳

دهسته وازه ی نه هی بۆ چه ند مانایه که به کار هیثراوه، وه که حه رامکردن و مه کروه، بپوون و، نزا، بیژاری و پیتنمونی کردن و هی تریش، نمونه بۆ یه که م، وه که نایه تی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِنَفْسِ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾^۴ واته: که سی که مه کوژن، که خودا حه رامی کردووه مه گه ر به هق بیت، بۆ نمونه که سیکی به ده ست نه نقه ست کوشت بیت و، نمونه بۆ دووهم: وه که نه م فرمایشته ی که ده فرمویت: (لا تصلوا فی مبارک الأبل) واته: له گه وپی خوشتره کاندانویژ مه که ن و، نمونه بۆ سییه م وه که فرمایشتی خودا که ده فرمویت: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾^۵ واته: په روه دگارا له دوا ی پیتنمونی کردنمان، دلّه کانه مان تووشی سه رگه ردانی و ژه نگی

^۱ النساء (۲۳).

^۲ الأنعام (۱۲۰).

^۳ منهاج الوصول الى علم الأصول، للامام البيضاوي، ل ۴۹، المسودة، ل ۸۲، إرشاد الفحول ، ۹۶، الأمدي، ب ۲، ل ۲۷۴ - ۲۷۵.

^۴ الأنعام (۱۵۱) - الأسراء (۳۳).

^۵ آل عمران (۸).

تاوان نه که یته وه، نمونه بۆ چواره م: وهك ئایه تی: ﴿لَا تَعْلَمُوا الْيَوْمَ﴾^۱ واته: نهی بی باوه پان نه مپۆ پاساوو بیان و مه هیننه وه بۆ پینجه میش وهك ئایه تی: ﴿لَا تَسْكُلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ بُدِّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ﴾^۲. پرسیار له شت گه لیکی وامه که ن، که نه گه ر وه لامه که یتان بۆ پوون بوویه وه سهخت بیت له سه ر شانتان، و دوا جار بۆتان خراپ، و کیشه دار بیت.

به هۆی نه و مانا جیاوازان وه که (نه هی) هه یه تی، زانایان سه باره ت به مانا حه قیقیه که ی (نه هی) راجیاییان تیکه وتوه، ده رباره ی نه و شته ی که (نه هی) پتویستی ده کات، و ده رباره ی حوکی (نه هی)، و هه روه ها ده رباره ی نه و شته ی که (نه هی) گوزارشتی لئوه ده کات، نه گه ر نیشانه ی پتوه نه بوو، جا گروپیک له زانایان گوتویانه، (نه هی) گوزارشت ده کات، له (ناباشی: که راهه ت)، و هه ر نه مه میش مانا حه قیقیه که یه تی، و گوزارشت ناکات، له هیه شتیکی تر، مه گه ر به بوونی نیشانه، و زانایانی تریش گوتویانه، که (نه هی) هاویه شه، له نیوان (ناباشی: که راهه ت)، و (یاساگی: حه رامیتی) دا، و هه ر نه مه میش مانا نه سلویه که یه تی، و نیشانه نه و شته یه که ناراسته ی نه و نه هییه، ده گورپیت، بۆ لای یه کێک له و مانایانه، و جه ماوه ری زانایان گوتویانه، که نه و شته ی که (نه هی) پتویستی ده کات، بریتیه له (یاساگی: حه رامیتی)، و نه مه هه مان نه و مانا حه قیقیه یه که له بنه په تدا دانراوه بۆی، و له بۆ غه یری نه مه به کار ناهیتریت، مه گه ر به ناراسته و خۆ (مه جازسی، و نیشانه میش نه و شته یه که ده لاله ت ده کات، له سه ر ویستنی نه و مانا راسته و خۆو مه جازییه، به لام نه گه ر دامالرابوو، له نیشانه کان، نه وه ته نها

^۱ التحريم (۷).

^۲ المائدة (۱۰۱).

هه رام بوونی لى دافامریتته وه و هیچی ترو، قسه ی جه ماوه ری زانایانیش پای له پیشتر (پاجیح)ه، چونکه دهسته واژه ی نه هی، بۆ دانراوه، تا ده لاله ت بکات، له سه ر داواکردنی وازه یانان له کردنی کاریک، به داواکردنیکی پیداکیریانه و، عه قلیش له وه تیده گات، که تو بزی و پیداکیری ته واه له دهسته واژه ی نه هی دامالراو له نیشانه کان ده فامریتته وه و، هه ر نه مه ییش که مانای هه رام بوون ده گه یه نیت و، پالپشتی ئه م پایه ش نه وه یه که پیشینه کانمان (هاوه لان و شوینه که وتوان و، شوینکه وته ی شوینکه وتوان)، "خوا لیان پازی بیّت"، دهسته واژه ی نه هی بی نیشانه یان به هه رام نه ژمار کردوه.

۲۷۶- ئایا نه هی کردن، داواکاری به په له جی به جی کردنی نه وه نه هییه؟ و خوازیاری دووباره کردنه وه یه تی؟ ((هل يقضي النهي الفور والتكرار))^۱ هه ندی له زانایان پایان وایه، که نه هی به و دهسته واژه یه ی خوی ده لاله ت ناکات، له سه ر زوو به جی گه یاندنی، یان دووباره کردنه وه ی، چونکه هه ر سروشت نه وه ناخوازیّت و، به لکو نه وه حاله ته کاتیک ده بیّت، که ئاماده یه که له ده ره وه ی دهسته واژه که په یدا بیّت، واته: نیشانه یه که هه بیّت که ده لاله ت بکات له سه ر زوو کردنی و دووباره کردنه وه ی! و هه ندیکی تر له زانایان پایان وایه، که نه هی له بنه پهندا مانای زوو نه نجام گه یاندن و دووباره کردنه وه ی تیادایه، واته: دووباره کردنه وه ی وازه یانان، له کاره نه هی لیکراوه که و، به رده وام: بوون له م وازه یانان له سه رجه می کاته کاند هه روه که خوازیاری وازه یانان له کاره که یه، به زوویی و، پاسته و خۆ، جا که شه ر نه هی کرد له که سی موکه لله ف له کردنی کاریک، نه وه نه وه که سه موکه لله ف له سه ر شانیه تی و پیویسته پاسته و خۆ به به رده وای وازه له و کاره به یّنیت، چونکه فره مانبه رداری له پرۆسه ی نه هیدا، به ده سپیشخه ری به په له

^۱ المسودة، ل ۸۱، لطائف الأرشادات، ل ۲۵، الأمدي، ب ۲، ل ۲۸۴ و دواتر.

له نه كړنى ته و كارو، هـروهـا به بهـردهـوام بوون لهـسر نهـكړدنهـكه دپـتهـدى و، هـروهـا تهـو كـردهـويه بـويه شـرع نهـى لـيـكـردووه، چـونـكه خـراپـه و، لاـبرـدنـى تهـو خـراپـه يـش تـهـنـا بـه دـووركـه و تـنـهـوه دـه بـيـت لـيـى، بـه پـه لـه و پـاسـته و خـو، بـه هـمـيـشـه يـى و، ئـيـمـه يـش هـر تهـم پـايه له له پـيـشـتر دـه زانـين و پـه سـه نـدى دـه كـه يـن.

۲۷۷- ئايا نه هيكردن، نيشانه يه بؤ خراپى نه هى ليكراو؟^۱

هـروهـك گوتمان، كه لهـسر پـاي له پـيـشـتر ((نهـى)) مانـاى حـه رـامـكـردن دـه گـه يـه نـيـت، تهـگـر دـه سـته واژـه كـه ي له نـيـشـانه دامـالـرابـو، ئـيـتر بؤ كـه سـى مـوكـه لـلـه فـ دروست نـيـه، تهـو كـاره نهـى لـيـكـراوه تهـنـجـام بـدات.

دـه نا تـووشـى تاوان و سـزاي پـوژى پـه سـلـان دـه بـيـتهـوه، تهـم پـا دـا سـته كـه يـتـى له پـوژى دوايـدا، بـه لـام ئـايا نه هـيـكـردن نـيـشـانه يـه بؤ خـراپـى نهـى لـيـكـراو جـا تهـگـر تهـو نهـى لـيـكـراوه سـه رـبه پـه رـسـتـشـه كـان يـان مـامـه لـه كـان بـوو، تهـو نه هـيـيـه نـيـشـانه و هـوكـاره بؤ خـراپـى نهـى لـيـكـراو، جـا تهـگـر كـاره نهـى لـيـكـراوه كـه بـه شـيـوه يـه كـى دروست جـى بـه جـى بـكـريـت، تهـو شـو يـنه وـارو بـر پـاره كـانى شـهـر لهـسر نه هـيـيـه كـه پـه يـوه نـدى پـيـانـه وه دروست ناكات؟ زانايان سه بارهت بهم پرسه پاجايبيان هـيـه، قـسـه كـانـيان پـوخـت دـه كـه يـنـه وه لهـم خـالـانـه ي خـواړه وه دا:

- يـه كـه م: تهـگـر نهـى پـو بـه پـووى شـتـيـك كـرايه وه، كه كاريـگـه رى هـه بـيـت، لهـسر حـه قـيـقه تـى فـيـعـله كـه و چـوار چـيـوه شـه رـعـيـيـه كـه ي وهـك نهـى كـردن له فروشـتنـى بـه چـكـه ي نـاژـه ل، له ناوسـكـى دايـكـيـدا، ياخـود فروشـتنـى شـتى ناديارو، نهـبوو، ياخـود نهـى كـردن، له نو يژ، به بى دـه سـتـنـويژ، يـان مـاره كـردنـى دايـكـان، تهـو نهـى كـردن لهـم حـالـه تـه دا، فـه رـاهـم هـيـنـه رى تهـو پـاسـتـيـيـه يه، كه نهـى لـيـكـراوه كـه خـراپـه و، بـه تـالـه و، وهـك شـتـيـكـى (نهـبوو)، تـه مـاشـادـه كـريـت، بوون و نهـبوونـى يـه كـيـكه و،

^۱ لطائف الأشارات، ل ۲۵ - ۲۶، إرشاد الفحول، ل ۹۸، الأمدي ب ۲، ل ۲۷۵ و دواتر.

بیگومان شتی نادیارو نه بوویش هیچ پئو شوینیکی شهرعی له سر ناگیریتته بهر، هر وهك چۆن شتی نادیاریش، دروستیش بیت، هر حسابی شهرعی بوونی بۆ ناکریت جا نه م جۆرهی نه هی لیکردن نه وهیه که هندی له زانایان به م جۆره ده ری ده بپن که: بریتییه له و شتهی شرع له بهر خودی خوی نه هی لیکردوه، واته: له بهر زاتی و خودی فیعله که یان به شیکی نه هی لی کردوه، نه وهك له بهر شتی تر.

- دووه م: نه گهر نه هی کردنه که پوبه پویی خودی شته نه هی لیکراوه که نه بویتته وه، به لکو ناراسته ی کاریکی په یوه ست پتوه ی یان هاوشانی کرابیت، به لام وهك پتویستی بۆ کردنی کاره که نه بیت، وهك نه هی کردن له مامه له کردن له کاتی بانگی نوژی هه بینداو، هه روه ها وهك نوژکردن له زهوی داگیرکراودا، که کاریگه ری نه هییه که لیژده دا، که راهه تی کرده وه که یه، نهك خراپی و به تالی کرده وه که، به و مانایه ی که کرده وه پئو شوینه شهرعییه کانی له سر ده گیریتته بهر، که شرع بۆی داناوه، هه رچه ند ه که راهه تیشی هه یه چونکه شرع نه هی لیکردوه و، نه مه ش پای جه ماوه ری شرع زانانه و، هه ندیکی که میان وهك ظاهریه کان، رایان وایه، که له م حاله ته دا کرده وه که خراپه، چونکه نه هی له لای نه مان بۆ خراپی نه هی لیکراوه که ده گه پیتته وه، ئیتیر چونیه که نه و نه هی کردنه ناراسته ی خودی کرده وه که و، بناغه که ی کرابیت، یان ناراسته ی کاریکی وا به سته پتوه ی!

- سییه م: نه گهر نه هییه که له حقیقه تی خۆیدا، هه لگری هه ندی له و خه سله تانه بوو، که پتویست بوون، بۆ بوون و هاتنه دی نه و کرده وه یه و، ناراسته ی خودی کرده وه که و حقیقه ته که ی نه کرابوون، وهك نه هی کردن له مامه له کردن به نرخیک که له ئاینده دا نرخه که بدریت و، نه و ئاینده یه یش دیاری نه کریت، که که ی؟ ده بیت، و هه روه ها وهك کرین و فروشتن به مه رچی خراپ و به سه رچوو (فاسد) و هه روه ها وهك، به پۆژوو بوون له پۆژی جه ژندا، جا جه ماوه ری زانایان وایه که

ئەۋ كۈردەۋەيە خراپ و بەتالە، بەلام حەنەفییەكان جىاى دەكەنەۋە، دەلئىن ئەگەر كۈردەۋەكە لە پەرستشەكان بوو، ئەۋە خراپ و بەتالە، ئەگەر سەر بەبابەتى كۈرپىن و فرۆشتن بوو، ئەۋە خراپە، بەلام بەتال نابیتهۋە، لەلای ئەمان شتى خراپ (فاسد) ھەندى بېرىارو پىۋ شوینى شەرى لەسەر دەگىرىتە بەر، بە پىچەۋانەى بەتالەۋە، كە ھىچ بېرىارو پىۋ شوینىكى شەرى لەسەر ناگىرىتە بەر، بەلگەشيان بۇ ئەمە ئەۋەيە كە، پەرستشەكان بۇ تاقىكرنەۋەى مۇۋەكان و ئاستى گۆپراپەلىان و بە دەمەۋەچوونيان بۇ فەرمانەكانى پەرۋەردگارو ملکہ چ كۈردنە بۆى، تا خودا لىتى پازى بىتتو، ھىچ پىگایەكیش نىيە، بۆگەيشتن بەم حالەتە جگە لە جى بەجى كۈردنيان بەو شىۋازەى كە شەرى داۋاى كۈردوۋە، ئەم جى بەجى كۈردنەيش بەو شىۋازەى كە داۋاكرۋە، كاتىك دىتەدى، كە نابىت ھىچ جۆرە دۆابەتى و پىچەۋانەگەرى نە لە خودى كۈردەۋەكەدا، نە لە ۋەصفەكەيدا ھەبىتتو ھەر لەبەر ئەمەيش حالەتى (فاسد) لە پەرستشەكاندا، ۋەك بەتال بون وایە، لەلای ئەمان (فاسد)، ۋەك (بەتال) وایە.

بەلام سەبارەت بە مامەلەكۈردن (معاملات) مەبەست لەم مامەلەنە پراكتىزە كۈردنى بەرژەۋەندى مۇۋەكانە و پىۋ شوینى مامەلەكۈردنیش لەسەر پایە و مەرجەكانى ۋەستاۋە ئەگەر ئەۋە پایانە ھاتنەجى، ئەۋە مامەلەكەيش جىگىر بوۋە، كىيانى خۆبى دەستكەۋتوۋە، ئەۋە كىيان و بوۋنەيش كاتىك تەۋاۋو كاملە، كەسەرچەم خەسلەتەكانى بەكاملى و تىروەسەلى تىايدا ھاتبەندى، لەم حالەتەدا تەندروستە و تەۋاۋە، جارى ۋامەيە كە بوۋنەكەى ناتەۋاۋە، چونكە ئەۋە خەسلەتەئەى كەم و كۈرپىيان تىادايە، لەم حالەتەيشدا بۆى ھەيە، ھەر بەرژەۋەندىيەكى بە ھۆۋە بىتەدى، بۆيە پىۋىستىشە كە ھەندى پىۋ شوینى شەرى لەسەر بگىرىتە بەر، ئەمە ماناى (فاسد)، كە قۇناغىكە لە نىۋان بەتال و دروست (صحیح)دا.

وهك بلیتی که حه نه فییه کان له سهر بنه مای بوون و کیانی کرده وه که مافیان
 پیډاوه له په چا و گردنیداو، مافی نه هی گردنیشیان واداوه، که هندی له
 خه سله ته کانی کرده وه که ی له ده ستداوه، بویه برپاری (فاسد) بوونیان له سهر داوه
 نهك به تال بوونه وهی.

پیشه واه شه وکانی ده فهرمویت: ((هق وایه که هه موو جوړه نه هی گردنیک، به بی
 جیاوازی له نیوان په رسته شه کان و مامه له کاند، خوازیاری حه رامکردنی شته نه هی
 لیکراوه که بیت، هه روه ها خوازیاری خراب (فاسد) بوونی، نه و شته نه هی
 لیکراوه یه و نه مه یش شهرع داوای کردوه، نه و فسهاده ی که هاومانای به تال
 بوونه و، له م مانایه لاندییت، مه گه به لگه یه ک په یدا ببیت، که بیسه لمینیت، داوای
 نه مه ناکات و، نمونه ی به لگه ی نه م قسه یه نه م فهرموده یه ی پیغه مبه ر (ﷺ) که
 ده فهرمویت: ((کل امر لیس علیه امرنا فهورد)) واته: هه رکرده وه یه ک له سهر پړو
 پربازی پیغه مبه ر (ﷺ) نه بیت نه وه بهر په رچ ده دریته وه و، بیگومان شتی نه هی
 لیکراویش، له سهر غه بری په وت و پړو و پربازی پیغه مبه ر (ﷺ)، بویه
 په تکراره یه و، بهر په رچ ده دریته وه و، هه رشتیکیش بهر په رچدراوه بوو، به تاله و،
 نه مه یش هه مان نه و مانا و مه به سته یه که هیه، له وه دا که نه هی کردن خوازیاری
 نه و حاله ته یه، که نه هی لیکراو شتیکی خراپه و فاسیده.^۱

^۱ إرشاد الفحول، ۹۷-۹۸.

((مه به ستي دووهم))

باسی ((عام))

۲۷۸- پیناسه ی (عام: گشتی):

((عام)) له زمانی عه ره بیدا، به مانای شتی گشتی دیت، به لام گشتیه کی ژمیردراو، قسه ی عه ره به کانیش که ده لئین: ((عمهم الخیر)) مه به ستیان نه وه یه که خه یرو به ره که ت نه وانی گرتوته وه.

له زاراوه ی زایانانی زانستی ئو صولئ فیه قهدا، نه و له فزه یه که سه رجه می نه و شتانه ی که ده گونجین بؤی ده گرتته خو، به یه ک شیوازی گرتنه خو، به بی سنوور.^۱

مانای نه مه ییش نه وه یه که ((عام)) له فزیکه له زماندا به یه ک جوړ، واته به ته نهایی، نه وه ک به ژمیردراو، دانراوه تا سه راپای نه و تاکانه ی که له مه فهم و مانای خویدا به رجه ستن بگرتته وه، واته: سه رجه می نه و بوارانه ی که مانا که ی به سه ریاندا جی به جی ده بیت بگرتته وه به بی سنووردار کردنی به ژماره ی دیاریکراو واته: نابیت له فزه که به جوړیک بیت که ده لاله ت بکات له سه ر سنووردار کردنی به ژماره ی دیاریکراو، هر چه نده له ده ره وه، له جیهانی واقعی دا سنووردارو دیاریکراو بیت، وه ک بؤ نمونه ئاسمانه کانو، زانایانی ولات.

له م پوانگه یه وه، بؤ نمونه، ووشه ی ((رجال)) له فزیکه عامه، چونکه له زمانی عه ره بیدا، یه ک جوړدانانی بؤ دانراوه، به مه به ستي ده لاله ت کردن له سه ر گرتنه

^۱ البیضاوی، ل ۵۰، المحلاوی، ل ۳۶، المسودة، ل ۵۷۴، الأمدي، ب ۲، ل ۲۸۶ - ۲۸۷.

خۆی سەرجه می ئەو تاکانهی که مانای ئەم لەفزهیان بەسەردا جی بەجی دەبیّتو،
بەیه کجاریش!^۱

- لەفزه کانی ((عام))^۲؛

ئەو لەفزهانی که دەلالەت دەکەن، لەسەر (عام) زۆن، ناسراوترینیان ئەمانە ی
لای خوارەوێن:

- یەکەم: لەفزه کانی (کل) و (جميع)، که لەو شتەیدا که دراوەتە پالیا،
مانای (عام) بوون و گشتی بوونی تبادا بەرجهسته دەکەن، وەك فەرمايشتی
پەرەردگار که دەفەرمویت: (کل نفس ذائقة الموت) واتە: دەبیّت هەموو گیاندارێک
بەبی جیاوازی، بمریّتو، تالای مەرگ بچەژیتو، هەرەها دەفەرمویت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ﴾^۳ واتە: هەموو کەسێک باریتی کار و کردەوهی خۆیتو،
گوناھی کهسی تر نادریّت بەسەردا، هەرەها پێغه مەبەر (ﷺ) دەفەرمویت: ((کل
راع مسؤول عن رعيته)) هەموو کاریبەدەست و چاودیژی بەر پرسیارە لە ئەحوالی
ژێردەسته کانی.

- دووهم: ئەو جەمعی که ئەلفو لامی ((الاستغراق: سەرپاگیر))ی چووبیّتە
سەر و بە هۆیه بویّتە مەعریفە (ناسراو) یاخود ئەلفو لامی نیضافە ی پێوه
لکابیّت و بویّتە مەعریفە.

^۱ لە پێناسەی عامو، جیاوازی نیوان عامو (مطلق: پەها) دەرەکه ویت. که عام،
سەرجه تاکەکانی خۆی دەگریتهوه، بەلام بەیه کجار، لە کاتیکیدا که مۆتلق بەیه کجار
تاکەکانی خۆی، یان چەند تاکیکی بلوو ناسراو بەگشتی دەگریته خۆی، نەوێک هەموویان.

^۲ المحلاوي، ل ٦٥، و دواتر، المسودة، ل ٨٩.

^۳ الطور (٢١).

- نمونه ی یه که م: وهك ئایه تی ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ خودا سه راپای چاکه کارانی خوښ ده ویت واته: به گشتی و بی زیادو که م، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَالْوِلْدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنِمَّ الرِّضَاعَةَ﴾^۱ واته: دایکان تا دووسالی ته واو ده توانن شیر به منداله کانیان بدهن، واته: ناییت له دوو سال تپه پئی، خو ئه گه ر له و ماوه یه که متر بیټ، قه یناکات چونکه ده توانن نه ویش به پئی بارو نه ریتی ناوچه که و به رژه وهندی خو یان په چاوی بکه ن، نه و دووساله یش بۆ که سیکه که بیه ویت ده ورانی شیر پیدان ته واو بکات، نه گینا دوو سال شیر پیدان پتویست نییه، به لئ له سهر باوک پتویسته شیر ده ریک بۆ منداله که ی په یدا بکات، ئیر دایکی منداله که خو ی بیټ یان هه ر ژنیکی تر بیټ، دیاره هه ر دایکه که ی خو ی چاکتره، هه ر چه نده ته لاقیش درابیت.

هه روه ها نمونه یه کی تر، وهك ئه وه ی که قورئان ده فهرمویت: ﴿لِّلرَّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ﴾^۲ واته: له و که له پوره ی که له دوا ی باوک و دایک و خزمانی نزیک جی ده مینئ نیرینه به شی خو ی هه یه، هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْزِقْنَ أَنْفُسَهُنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾^۳ واته: نه و ژنانه ی پاش چوونه لایان، ته لاق دران تاسی پاکیی ده بیټ خو یان بگرن و میرد نه که نه وه.

که نه و له فزه جه معانه ی له م ده قانه دا هاتوون، مانای گرتنه خو ی سه راپای تاکه کانی نه و جه معانه ده گه یه نن، به لام جه معه نه ناسراو (نه کیره) کانی وهك

^۱ البقرة (۲۳۳).

^۲ النساء (۷).

^۳ البقرة (۲۲۸).

(مسلمین)، (رجال)، نه مانه مانای گشتی بوون (عموم) ناگه یه نن، به لکو لایه نی که می جه مع ده گرنه وه، که (سی) دانه یه^۱.

نمونه ی نه وه ی که به هوی نیضافه کردنه وه بوو بیته موعریفه وه ک نایه تی:
﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ﴾^۲ هه روه ها نایه تی: ﴿حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً﴾^۳
واته: زه کات له سامانه که یان وه ریگروه هه روه ها نایه تی: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي
أَوْلَادِكُمْ لِلَّذِ كَرِ مِثْلَ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ﴾^۴ نیتر گرنک نییه، که نه و جومعه
موزه ککه ری سالم بیته، یان جه معی مؤنثی سالم، یان جه معی ته کسیر، و
سه رجه میان له و له فزانن، که مانای (عام) ده گه یه نن، نه گه ر به هوی نه لف و لامی
(إستغراق) یان به هوی نیضافه کردنه وه بووینه ناسراو (معرفه).

سییه م: نه و تاکو (مُفْرَد-ی)، که به هوی نه و نه لف و لامه وه که مانای
(إستغراق-ی)، تیادا ده قامریتته وه، بوو بیته مه عریفه (ناسراو). وه ک فه رمایشتی
په روه ردگار که له قورثانی پیروزدا ده فه رمویت: ﴿وَالْعَصْرِ ۝١﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي
خُسْرٍ ۝٢﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ

﴿٣﴾ که له فزی (إنسان) لیژده دا، ته وایی تاکه کانی مروؤ ده گریته وه هه روه ها وه ک
نایه تی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾^۵ و، هه روه ها وه ک: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ

^۱ المسودة، ل ۱۰۵.

^۲ النساء (۲۳).

^۳ التوبة (۱۰۳).

^۴ النساء (۱۱).

^۵ العصر (۳-۱).

^۶ البقرة (۲۷۵).

وَجِدَ مِنْهُمَا مِائَةَ جَلْدٍ^١ و ههروهه وهك: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾^٢ نه م ئايه تانه زور جار پيشتر كردومانن به كوردی بویه پيويست ناكات هه موو جارئك ماناكانيان دووباره بكهينه وه ههروهه نمونه يه كي تروهك ئه وهی كه پيغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمويت: (مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ)، واته، دواخستنی دانه وهی قهرز، يان دواكارى بۆ كه سى داراو توانا سته مه و، تاوانه و، ده بيت پاسته وخو جى به جیى بكات.

ليزه دا تيبنى ئه وه ده كريت، كه ئه و موفرده دهی كه به هوى ئه لف و لامه وه بووه ته مە عريفه، سه ر به له فزه كانی گشتگيرييه، (عام)ه، به مه رجئك كه ئه و ئه لف و لامه، بۆ (عه هد) و (جینس) نه بيت، جا ئه گه ر بۆ يه كيك له م دووانه بوو ئه و ئه و كاته له فزه كه، سه ر به له فزه كانی عام نيبه و، نابيت، نمونه ی ئه لف و لامی عه دهی وهك. ووشه ی (الرسول) له ئايه تی: ﴿كَأَمْزَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾^{١٥} فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ^٢ واته: هه ر وهك چۆن بۆلای فيرعه ونیش په يامبه ريكمان كه (موسايه) ناردو په وانه كرد، تا تيبى بگه يه نيّت، جا فيرعه ون سه ر پيچى كرد، له په يامبه ره كه و له فهرمانى ده رچوو، و بپواى نه هيتا و داواى خوايه تی ده كرد!

نمونه ی ئه لف و لامی جینسی، وهك له فزی (الرجل) و (المرءة) له م قسه يه دا كه ده لیت: (الرجل خير من "المرءة")، واته، پياو له ژن باشتره، واته: جنسی پياو چاكثره له جنسی ژن، كه ليژه دا ووشه ی (الرجل) و بيان ووشه ی (المرءة) مانای گشتی بوون (عموم) ناگه يه نن، كه ليژه دا به باشتر دانا نه كه، كه به گشتی وايه به

^١ النور (٢).

^٢ المائدة (٢٨).

^٢ المزمل (١٥-١٦).

گشتی پیاو له ژن باشتره، نهك به تاك، چونكه ژنی وا ههیه، به تاك له پیاو زۆر باشتره.

- چواره م: نهو موڤره دهی که به هۆی ئیضا فیه رکړنه وه بپوه ته مه عریفه، وهك فیه رمایشتی په روه ردگار له قورنای پیرۆزدا که ده فیه رمویت: ﴿وَإِنْ نَعْدُوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا﴾^۱ واته: نه گهر بتانه وی نازو نیعه ته کانی خوی په روه ردگار نه ژمار بکن، ناتوانن، چونکه له ژماره نایه، هینده زۆر فراوانن، هه روه ها وهك فیه رمایشتی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فیه رمویت (هو الطهور ماؤه، الحل میتته)، واته: ناوی ده ریا پاکه، و مرداره و بپویشی حه لاله، که ماسی و نه هه نگه کانه، که نه م فیه رموده یه ده لاله ده کات له سه ر سه رجه می جۆره کانی مردوی ناو ده ریا.

- پینجه م: ئیسمه مه وصوله کان، وهك له م ئایه ته پیرۆزه دا که ده فیه رمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^۲ و هه روه ها وهك ئایه تی: ﴿وَأَجَلٌ لَّكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾^۳ بینجه له وانه پیتان پیدراوه، که به مال و دارایی خوتان ئافره تی تر تا چوار ماره بکن به شیوه ی شه رعی.

که وشه ی (ما) هه موو ژنی ده گریتته وه جگه له وانه ی که حه امن و پیش نه م ئایه ته باسی کردوون.

^۱ إبراهيم (۳۴)، النحل (۱۸۰).

^۲ النساء (۱۰).

^۳ النساء (۲۴).

مه روه ما قورئان ده فره رمويت: ﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾^۱ و نايه تي:
 ﴿ وَالَّتِي يَسْنَنَ مِنَ الْمَحِيضِ ﴾^۲ و نايه تي: ﴿ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ
 النِّسَاءِ ﴾^۳، ﴿ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ ﴾^۴ واته: جا نه و ژنانه ي كه نتيوه
 له سهر پيچي كردنيان و مل نه دانيان ده ترسن جا له و حاله ته دا بؤ به كه مجار
 ناموزگاريان بكن و، له خودا بيان ترسيئن.

شه شه م: نه و ناوانه ي كه بؤ پرسيار كردن و قولاخ كردن به كار ده هينرين، واته:
 (أَسْمَاءُ الْأَسْتِفْهَامِ) وهك (من) له فره مايشتي خوادا كه ده فره رمويت: ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي
 يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا ﴾^۵ واته: كي مالي خوي به قهرز ده دات به خودا؟ له پيناوي
 سه رخستني ديني خوادا، به خشينيكي چاك و پاك و، به دل و ده رونيكي پر له
 سؤزه وه؟!

حه وته م: ((أَسْمَاءُ الشَّرْطِ)) وهك (من)، و (ما)، و (أَيْنَ)، وهك نايه تي: ﴿ فَمَنْ
 شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ﴾^۶ و نايه تي: ﴿ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمَهُ اللَّهُ ﴾^۷ و
 نايه تي: ﴿ وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا ﴾^۸ و

^۱ النحل (۹۶).

^۲ الطلاق (۴).

^۳ النساء (۲۲).

^۴ النساء (۳۴).

^۵ البقرة (۲۴۵) الحديد (۱۱).

^۶ البقرة (۱۸۵).

^۷ البقرة (۱۹۷).

^۸ النساء (۹۳).

نايه تی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾^(۷) وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾^(۸) و نایه تی: ﴿أَيْنَمَا تَكُونُوا يُدْرِكَكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ مُّشِيدَةٍ﴾^(۹) واته: دلنیايش بن، له هر جینگایه کدا بن، مردن پیتان ده گات، نه گهر له ناو کژشک و قه لای سهخت و قایمیشدا بن، هر ده مرڼ!

هه شتم: نه و ناوه نه ناسراو (نه کیره) به ی، که له دوتویی (نه فی) و (نه هی) دا، هات بیت و هک فهرمایشتی خوی گهره له قورنانی پیروژدا ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَصْلَ عَلَیْ أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا﴾^(۱۰) واته: هر گیز نویژ له سر که سی له و دوپوهانه مه که، کاتیک که ده مرڼ.

و پیغه مبر (ﷺ) ده فهرمویت: (لا یقتل والد بولود)، واته: نه گهر باوک کورده که ی خویی کوشت، نه و له جیاتی نه و کوشتنه ی توله ی لی ناکریته وه، ناکورزیته وه، هه روه ها فهرمویه تی: (لا وصیة لوارث) واته: وه سیه تی په یوه نندیدار، به سامانه وه کاریگری دروست ناکات، له به شی میراتبه ره کان، واته: وه سیه تی له شهر عدا سنوری بۆ دیاری کراوه و، نابیت له و سنوره زیاتر بیت و، هه روه ها فهرمویه تی: (لا ضرر، و لا ضرار)، واته: که س مافی زیان که یان دنی به خه لکی نییه و، و قهره بوو کردنه وه ی زیان، به زیان که یان دن دروست نییه و نابیت، و نه مه یش به پووکه ش (ظاهراً)، مانای گشتی بوون (عموم) ده گه یه نیت، نه گهر تیایدا، له فزی (من) بوونی نه بیت و، نه گهر پیتی (من) سی، چوبیته سر، نه و به یه کلایی (قطعاً) مانای (عام) ی هه یه و، هیچ مانا و باس و خواستیکی تر (تأویل)

^۱ الزلزلة (۷-۸).

^۲ النساء (۷۸).

^۳ التوبة (۸۴).

کردن هه‌لناگریت، وه‌ك نه‌م پرسته‌یه‌ی تۆ كه ده‌لئیت: (ما رأیت من رجل)، واته: هیچ پیاویك به قه‌طعی چاو پئی نه‌كه‌تووه، و یان (ما جاءنی من أحد) هیچ كه‌سێك به قه‌طعی نه‌هاتووه، بۆ لای من^۱.

به‌لام سه‌باره‌ت به‌ناوی نه‌ناسراو (نه‌كیره) به‌ك، كه له دوو‌تویی چه‌سپاندنی پاستیه‌كه‌دا (إثبات) هاتبیت نه‌مه سه‌ر به‌له‌فه‌كه‌كانی (عام) نییه، وه‌ك فه‌رمایشتی خوای گه‌وره كه ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً﴾^۲ واته: خودا فه‌رمانی پێكردوون، كه مانگایه‌ك سه‌ر به‌پړنو، جاری وا هه‌یه كه به هۆی نیشان‌ه‌یه‌كه‌وه ده‌لاله‌ت ده‌كه‌ات له‌سه‌ر گشتی (عام) بوون وه‌ك فه‌رمایشتی په‌روه‌دگار سه‌باره‌ت به نازو نيعمه‌ته‌كانی به‌هه‌شت و دانیش‌توانی به‌هه‌شت، كه ده‌فه‌رمویت: ﴿لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَّا يَدْعُونَ﴾^۳ واته: چیتان ده‌وئیت له میوه و چی دلتان ده‌بخوازی‌ت له‌به‌هه‌شتدا هه‌یه، كه (فاكهة: میوه) لی‌ره‌دا سه‌رجه‌می جوړه‌كانی میوه ده‌گریته‌وه به نیشان‌ه‌ی نه‌وه‌ی كه مانای نازو منه‌ت كردن به‌سه‌ر به‌نده‌كاندا تیا‌یدا ده‌فامرێته‌وه، هه‌روه‌ها نه‌گه‌ر له دوو‌تویی شه‌رتدا بئیت، هه‌ر گوزارشت و ده‌لاله‌ت له (عام) بوون ده‌كه‌ات وه‌ك پرسته‌ی (من یأتني بأسیر فله دینار)، هه‌ركه‌س گیراویك بۆ بی‌نی، دیناریکی ده‌ده‌می، كه هه‌موو گیراو (أسیر) یك، ده‌گریته‌وه^۴.

^۱ المسودة، ل ۱۰۳.

^۲ البقرة (۶۷).

^۳ یس (۵۷).

^۴ المسودة، ل ۱۰۳.

۲۸۰- گرتنه خۆی مئینه کانیس له چوار چۆیهی ئه و فه رمان (خطاب) انه یدا، که ئاراسته ی نئیرینه کان کراون:

لیره دا تئیبینی ئه وه ده گریت، که له فزه کانی جه مع، له پووی ده لاله ت کردنیان له سه ر نئیرینه و مئینه، ده بنه چهند به شیکه وه:

له وانه، ئه وه یانه که تایبه ته به ده لاله ت کردن ته نها له سه ر پیاوان، نه وه ک ژنان، و به پئچه وانه یشه وه هه یه، مه گه ر به لگه یه کی ده ره کی له له فزه که، ئه و په وته ی پی بگۆردریت، وه ک له فزی (رجل) که تایبه ته به نئیرینه و له فزی (نساء) که تایبه ته به مئینه، و به به لگه یه کی ده ره کی له چوار چۆیهی له فزه که نه بیته ناتوانین مانای هه چکامیان بدهینه پال ئه وی تر.

به شیکه تر ئه وه یه که به پیی دانانه که ی نئیرینه و مئینه ش ده گریته وه ئه ویش ئه وه یه که هه چ نیشانه یه کی نئیرینه یان مئینه تیایدا ده رنه که وتوو، وه ک (الناس: خه لکی) و (الانس: مرۆفه کان) و، (البشر: مرۆف).

به شیکه تریشیان ئه وه یه که له پووی ئه سلای دانانی له فزه که وه نئیر یان می یان هه ردوکیان ده گریته وه، واته: په یوه سه ته به مانا بنه په ته که یه وه، به پوونکردنه وه نه بیته. ناتوانریت تایبه ت بکریت به یه کیکیان وه، ئه مه یش وه ک، (ما) و (من).

به شیکه تریشیان ئه وه یه که وه ک (مسلمات) که نیشانه ی مۆنثی هه یه، جه معی مۆنثی سالمه، هه ندیکه تر وه ک (مسلمون) که نیشانه ی موزه که ره ی پئوه یه، و خۆی جه معی موزه که ره ی سالمه، به کار هینراون.

هه روه ها وه ک به کار هینانی پیتی (واو)، له جه معه کانی موزه که ره داو، پیتی (نون) له جه معه کانی مۆنثداو، نمونه بۆ یه که م، وه ک (فعلوا) و، نمونه ی دووه م:

وهك، (فعلن)، ئايا ئەم جەمعانە دوو جۆرى نۆرىنە و مېيە دەگرەوه؟ ياخود ھەر جەمعە و تايبەتە بەوھى كە نیشانەى جەمعەكە دەلالەتى لەسەر دەكات؟! جەماوهرى زانايان پايان وایە كە ھەریەكەیان و تايبەتە بە گروپىنكى ديارىكراو، ئەو گروپەیان كە تايبەتە بە پیاوان، ئیتر ژنان ناگریتەوه، مەگەر بەلگەىەك پەیدا بېت، ھەر وهك ئەو گروپەیشیان كە تايبەتە بە ژنان، ئیتر پیاوان ناگریتەوه، مەگەر دیسان بەلگەىەك پالپشتى لیۆه بكات.

چونكە ناوھەكان بۆیە دانراون، تا دەلالەت بكەن، لەسەر ئەو شتانەى كە بوونەتە (ناو) بۆیان و، بەھۆى ئەم دانانەوھ و ئەم جیگەر كردنەوھ، ھەموو جۆرىك بۆ خوئى و لە جۆرەكانى تر جیا كراوھتەوھ، بەلام جارى وا ھەىە كە بەلگە پەیدا دەبن، كە ئەو بەلگە و نیشانانە پالپشتى دەكەن، لەسەر ئەوھى كە ئەو باسى تايبەت بە پیاوان، ژنانیش دەگریتەوھ، وهك ئەوھى كە نیشانەكان پالپشتى لەوھ دەكەن، كە شەرع بۆ سەرچەمى مۆفەكان بە نۆرو مۆوھ دانراوھ و، جارى وایش ھەىە، كە نیشانە لە ئارادا نییە، بەلام ھەر لەپووى زال بوونەوھ، ژنانیش دەخزیتە ژیر ئەو خیطابەى كە ئاراستەى پیاوان كراوھ، وهك لە ئایەتى: ﴿قُلْنَا أَهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا﴾^۱ واتە: ھەمووتان بە نۆرو مۆوھ لە بەھەشت دابەزنە خواریوھ و ھەندى لە زانايان دەلێن: كە جەمعە موزەككەرەكان لەپووى ئەسلى دانان و حەقیقەتەوھ ژنانیش دەگرەوھ، بەلام پاي جەماوهرى زانايان، پاي لە پېشتەر (الراجع) و، شایانى وەرگرتنە.^۲

۲۸۱- لای كەمى جەمع:

زانايان سەبارەت بەلای كەمى جەمع پاجایایان ھەىە، كە ئايا دوو یان سییە؟ جەماوهرى زانايان دەلێن: (دووه) و، لەسەر ئەم پایە بېت، دروستە كە (دووش،

^۱ البقرة (۲۸).

^۲ المسودة، ل ۴۹، الأمدي، ب ۲، ل ۳۸۶-۳۹۲، إرشاد الفحول ل ۱۱۲.

له فزی جه مع بوونی بۆ به کار بهیتین، به لام له پووی حه قیقه ته وه، نه وهك له پووی مه جازه وه، هه ندیک له زانایان ده لئین: لای که میی جه مع (سی)یه و، مه گهر له پووی مه جازه وه ده نا، جه مع بۆ (دوو) به کار ناهینریت، و ههر گروپه و کومه لیک به لگهی هه ن، به لام پای له پیشتر بریتییه له پاکی جه ماوه ری زانایان.^۱

۲۸۲- ئایا ئه و بریارو خیطابانه ی که ئاراسته ی گه لی ئیسلام کران، پیغه مبه ریش (ﷺ) ده گریتته وه؟

ئایا خیطاب و داواکارییه کانی قورئان به گشتی، پیغه مبه ریش (ﷺ) ده گریتته وه؟ وهك ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾ و ﴿يَا عِبَادِي﴾، جه ماوه ری زانایان ده لئین: به لی ده یگریتته وه و هه ندیکیش ده لئین، نه خیر نایگریتته وه.

پای له پیشتریش پای جه ماوه ری زانایانه، چونکه ئه م دهسته وازانه گشتی (عام)ن، بۆ هه موو مرفئیک و بۆ هه موو باوه پداریکه و، پیغه مبه ریش (ﷺ) گه وده ی خه لکی و گه وده و سه رداری باوه پدارانه و، له چوار چۆه ی ئه و داواکاری و خیطابانه ناچیتته ده وده وه، مه گهر به لگه یه ک په یدا ببیت، و جیای بکاته وه.^۲

۲۸۳- تاییه ت کردنی له فزی گشتی (تخصیص العام)^۳

گوتمان که له فزی (عام) سه راپای ئه و تاکانه ده گریتته وه، که له و مه فهومه یدا هه ن، که ده ری بریوه و، ئه و حوکه ی که به ستراوه پیۆه ی بۆ سه رجه می ئه و تاکانه جیگیر ده بیت و ده چه سپیت، به لام جاری واهیه، که به لگه یه ک په یدا ده بیت، که ئه وه ده رده خات که مه به ستی شرع له و له فزه عامه، ههر له سه ره تاوه

^۱ بۆ به لگهی هه ر دوو گروپه که بپوانه کتییی (الأحكام) ی ئامیدی، ب، ۲، ل ۳۲۴ - ۳۳۵.

^۲ الأمدی، ب، ۲، ل ۳۹۷ - ۳۹۹.

^۳ کشف الأسرار، ب، ۱، ل ۳۰۶، شرح مسلم الثبوت، ب، ۱، ل ۳۰۰، المحلاوی، ل ۷۲، الأمدی،

ب، ۲، ل ۴۰۷ و داتریش.

مه به سستی پیتی گشتی بوون (عموم) نه بووه، واته، وای دهر نه برپوه که سه راپای تاکه کانی نه و مه فهمه بگریته وه که دهری برپوه و، هه روه ها نایه ویت حوکمه که به سه ر سه رجه می تاکه کانی پیکهاته که یدا بچه سپیت و به لکو هر له سه ره تاوه مه به سستی هندی له تاکه کانی نه و (عام) ه بووه، هه روه ها مه به سستی نه وه بووه، که حوکمه که به سه ر هندی کی تاکه کانیدا بچه سپیت و، نه مه یش مانای تاییه ت کردنی بابه ته گشتییه کانه، واته: (تخصیص العام) که واته: (تخصیص: تاییه تکردن)، بریتییه له کورتکردنه وهی

له فزی (عام) بۆ چه ند تاکیک له پیکه پنه ره کانی و، نه و به لگه یه ی که ده لاله ت له سه ر نه م کورت کردنه وه یه و تاییه ت کردن ده کات پیتی ده گورتیت: (المُخصَّص)، و هندی له زانایانی وه ک حه نه فیه کان نه و هیان به مه رج گرتووه، که ده بیت، تاییه ت کاره که (المُخصَّص) هاوشان و هاوپیتی (عام) بیت و له و که لامه یدا که تیایدا هاتووه و، ده رکه وتووه سه ر به خۆ بیت و نه گه ر هاوشانی (عام) نه بوو، نه و به (ناسخ: سپیار) ناوزه ده کریت، نه وه ک به تاییه تکاره که (المُخصَّص) و هه روه ها نه گه ر وه ک (استثناء) سه ر به خۆ نه بیت، له له فزه عامه که نه وه به (المُخصَّص) ناو نابریت، به لکو نه وه لاده ری بابه ته عامه که یه، له و حاله ته عامه ی تیایدا یه، بۆ حاله تیکی ترو کورت کردنه وه ی به سه ر هندی له تاکه کانی نه و عامه دا، و بۆیه له م حاله ته داو، له م ناسه ر به خۆ ییه دا، به به لگه ی کورت کردنه وه که (دلیل القصص) ناوزه ده کریت.

به لام جه ماوه ری زانایان نه وه ی حه نه فیه کان سه باره ت به (المُخصَّص) به مه رجیان گرتووه، نه مان به مه رجیان نه گرتووه و، له لای جه ماوه ری زانایان، ته خصیص به هۆی به لگه ی سه ر به خۆ به لگه ی ناسه ر به خۆ هر ده کریت و شایانی پوودانه و، هاوشان بیت، له گه ل ده قه گشتییه که دا، یان نا.. هر چونیه که، به لام

به و مه رجی که هاتنو په یدابوونی، دوانه که وتبیت، له کاتی کارکردن پیی دنا به (ناسخ: سپړا) ناوده بریت و داده نریت، نه وه که به (تاییه تکار: المخصص).^۱
 جا له خواره وه، باسی به لگه کانی تاییه تکردن (التخصیص) ده که ین، له لای غه یری حه نه فییه کان، که ده کاته به لگه پای جه ماوهری زانایان.
 ۲۸۴- به لگه کانی تاییه تکردن، (التخصیص):^۲

به لگه کانی ته خصیص کردنی (عام) دوو جوړن، (متصل: لکاو) و، (منفصل: جودا)، به لام موته صیله که یان، نه وه یه که له خودی خویدا سر به خو نییه، به لکو له گه ل عامه که دا باسکراوه و، مانا که ی به ستراره به و له فزه وه که له پیشییه وه هاتووه و، هه روه ها به شیکه له و که لامه ی که مانای له فزه عامه که ی له خویدا بهر جه سته کردووه. به لام مونه صیله که یان، نه وه یه که له خودی خویدا سر به خو یه و، به شیک نییه، له و که لامه ی که مانای له فزه عامه که ی گرتوته خو، و له خویدا بهر جه سته ی کردووه.

۲۸۵- (المخصص المنفصل) واته: تاییه تکاری جودا، که بریتییه له و له فزه ی که به سر به خو یی، پرېوسی تاییه ت کردنه که جی به جی ده کاتو، ده بیتته چوار جوړ:

^۱ له جیاوازییه کانی نیتوان (نسخ: سپړنه وه) و، (تخصیص: تاییه تکردن) نه وه یه که نه نسخ بریتییه له لابردي حوکمیک، له دوی چه سپاندنی، به لام ته خصیص، بریتییه له پونکردنه وه ی مه به سته له فزه عامه که و، هه روه ها ته خصیص تاییه ت کردنی هه ندیک له تا که کانی عامه که یه به پیچه وانه ی نه سخ وه که سر جه می تا که کان ده گرتته وه پړاونه ارشاد الفحول، ل ۱۲۵.

^۲ الموافقات، للأمام الشاطبي، ب ۳، ل ۱۸۱، ودواتر تیسیر التحرير، ب ۱، ل ۳۷۵ و دواتر، البیضاوي، ل ۵۴ و دواتر، الأمدي، ب ۲، ل ۴۱۶ و دواتریش، شرح مسلم الثبوت، ب ۱، ل ۳۰۰ و دواتر، المحلاوي، ل ۷۲، التوضیح، ب ۱، ل ۴۲، سَلَم الوصول لعلم الأصول، ل ۱۹۱.

یه که م: که لامی سر به خوی لکاو به له فزه عامه که وه.

دووه م: که لامی سر به خوی جیا له له فزه عامه که.

سییه م: عه قل.

چواره م: نه ریت (عورف).

- یه که م: که لامی سر به خوی لکاو به له فزه عامه که وه:

مانای (مستقل: سر به خۆ) واته: له خودی خویدا ته واو کامل بیتو، مانای (المتصل العام: لکاو به له فزه عامه که وه).

واته: له گه ل له فزه عامه که دا باس کراییت وه ک نه وهی که له دوايه وه هاتبیتو، نمونه ش، وه ک نایه تی: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾^۱ که نه عامه ی له م نایه ته پیروژدها هاتووه، هه موو که سی ده گریتته وه، که مانگی په مه زانی به سهردا هاتبیتو، پوژوو گرتنی له سهر واجب ده بیت، به لام نه م عامه، تاییت کراوه و نه خوش و پیوار ی لی ده رکراوه، به به لگه ی نه وه ده قه ی تر که له دوايه وه هاتووه، له که لامیکی سر به خوی لکاودا پییه وه، که نه ویش فره مایشتی: ﴿وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾^۲ بویه نه خوش و پیوار گشتگیری (عموم) ی، نه وه ده قه نایانگریتته وه که ده قه که ی وای ده خواست، هه ر که سی مانگی په مه زانی به سهردا هات پوژوو گرتنی له سهره، که نه مه عامه به لام بۆ نه خوش و پیوار تاییت کرا.

- دووه م: که لامی سر به خوی جودا:

نه مه یش بریتیه له و که لامه ی که له خودی خویدا کامل و ته واوه، به لام نه لکاوه به وه ده قه دا، که له فزه عامه که ی تیدا هاتووه و نمونه ش وه ک نایه تی:

^۱ البقرة (۱۸۵).

﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْصِدْنَ أَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾^۱ که له فزی، (مطلقات) عامه و، هه موو ئافره تیکی ته لاقدر او ده گریتته وه گوازا بایته وه، یان نه گوازا بایته وه، هه عیدده ی له سه ره، به پیتی به پئی کردنی نه و (قُرء: پاکیتی، یان بی نوژی) یه، به لام ئهم ده قه عامه، سه باره ت به ئافره تانی ته لاقدر او ی گوازا وه تاییه ت (ته خصیص) سی، بۆ کراوه، واته: ده قه که سه باره ت به ئافره تانی گوازا وه و، سه رجیی له که لداکرا و ده گوریت و، ده خریتته سه ر ئه وان، نه وه ک ئافره تانی نه گوازا وه، ئه مه یش به پیتی ده قی ئهم ئایه ته پیروژه که لیره دا بۆلی (تاییه تکار- الْمُخْصَص) ده بینیت، که ده فره مویت: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحَتِ الْمُؤْمِنَاتِ نَمْرَطَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدْوَةٍ تَعُدُّوْنَهَا﴾^۲ واته: نه ی نه و که سانه ی که بپواتان هینا وه، کاتیک ژنانی بپوا دارتان ماره کردن و، دواتر ته لاقنتان دان، پیتش نه وه ی بچه لایان، نه و هیه عیدده و ماوه یه کتان به سه ر یانه وه نییه، پئگربیت، بۆ شوو کردنه وه یان، هه روه ها وه ک ئایه تی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ﴾^۳ که هه موو مرداره وه بوویه ک ده گریتته وه و سه رجه م مرداره وه بووه کان حه رامن به لام مرداره وه بووی ده ریا تاییه ت کراوه، له نیتو نه و له فزه عامه دا، به م فره مایشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) که سه باره ت به ده ریا فره موویه تی: (هو الطهور ماؤه، الحل میتته) واته: ئاوی ده ریا پاکه، و مرداره و بووی ده ریا یش خواردنی حه لاله.

^۱ البقرة (۲۲۸).

^۲ الأحزاب (۴۹).

^۳ المائدة (۳).

هه روه ها وه كه فه رمایشتی خوای په روه ردگار كه سه بارهت به بوختان كردن و سزاكهی ده فه رمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾﴾، واته: نه وكه سانه ی ژنانی داوین پاك، یان پیاوانی داوین پاك، تۆمهت بارده كهن به زیناوه پاشانیش چوار شایهت ناهیتن بۆ چه سپاندنی داواكه یان، ده بیټ نه وانه هه شتا شه لاقیان لی بدن تا جاریکی تر به ناهه ق و ناپره وا ناموسی خه لك له كه دارو بریندار نه كهن، تا هه تاهه تایشه نابیت، شایه تییان بۆ شتی تر لی وه ربگرن، نا نه وانه نه له سنور ده رچوان و، لای خوا به فاسق ده درینه قه له م، مه گهر نه وانه ی كه دوا ی نه و كار ه دزیوو ناشرینه په شیمان ده بنه وه و کرده وه كانیشیان چاك ده كه نه وه و، جاریکی تریش ناگه رپنه وه بۆ نه و كار ه، بیگومان خوای مه زنیش لیبوره و میهره بانه.

كه نه م ده قه پیروژه، عامه (گشتیه) و سه رجه می بوختانكاران ده گریته وه چونكه له فزی (الذین) عامه، هاوسه ره كان و خه لكی تریش كه بوختان كار بوون. هه ر ده گریته وه، هه ر وه كه گشتی بوونی له فزی (المحصنات)، ژنه بوختانكه ره كان و ژنی تریش ده گریته وه، چونكه له فزه كه عامه، بۆیه شه لاقدانی هه موو بوختانكار یك واجبه، هاوسه ری بوختان بۆ كراو بیټ، یان نا.... هه ر چونه كه، به لام نه م گشتی بوون و (عام) بوونه، كه له م ده قه وه ده فامرپته وه تایبهت كراوه به كه سیك كه هاوسه ری بوختان بۆ كراو نه بیټ، چونكه حوكمی هاوسه ری بوختان كاری جیا كر دوته وه به نایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦﴾ وَالْخَمْسَةُ أَنْ لَعْنَتْ اللَّهُ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنْ

الْكَذِبِينَ ﴿٧﴾ وَيَذَرُوا عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٨﴾

وَلِخَمْسَةِ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٩﴾^۱ واته: نه و که سانه ی که
تۆمه تی زیناو داوین پیسی ده دهنه پال هاوسه ره کانیاو، بیجگه له خویان شایه تی
تریان نییه، که شایه تیان بۆ بدهن، که نه و ژنه زینای کردووه چونکه چوار شایه ت
پیویسته بۆ چه سپاندنی تۆمه تی داوین پیسی، جا بۆ نه وه ی که نه و هه شتا
شه لاقه ی له کۆل بکه ویت (نه گهر شایه ت نه بوو) نه بی هه ریه ک له و جوړه پیاوانه
چوار جار به ناوی خوداوه شایه تی بدات و سویتد بخوات، به خوداو بلت: به راستی
من له راستگویمان، که ده لیم نه م زینای کردووه و، به چاوی خۆم تاوانه که یم بینیه و،
پینجه م جاریش بلت: نه فرینی خوام له سه ر بیت، نه گهر له درۆزنانش یم، جا سزا
له سه ر نه و ئافره ته، تۆمه تباره یش لا ده بریت و، سزا ندریت، که نه ویش چوار جار
شایه تی بدات و، سویتد به خودا بخوات و، نه شه به دو بیلا بکیشی، که میرده که ی له
درۆزنه کانه و درۆیش نه کات، که زینای داوه ته پالم و، بۆ جاری پینجه میش ژنه که
بلت: خه شم و قینی خوام له سه ر بیت نه گهر نه و میرده م له راستگویمان بیت.

که نه م ده قه گشتی بوونی یه که می ته خصیص کردووه و، کورتی کردوته وه،
له سه ر غهیری هاوسه ره کان که نه گهر بوختان بۆ یه کتری بکن، به لام نه گهر پیاوان
بوختانیاو بۆ ژنه کانیاو کرد، نه و ا حاله تی ده قی دووم: ده یانگریته وه، که ده قه که
تاییه تکاره که یه و، عامه که ی تاییه ت کردووه، نه میش له سه ر پای جه ماوه ری
زانایان، چونکه به مه رجیان نه گرتووه، که ده بیت (المُخصَّص: تاییه تکار) هاوشانی
(عام) که، بیت، به لام حه نه فییه کان نه مه به ته خصیص دانانین، به لکو به
نه سخکردنه وه ی لاوه کی (جزئی) نه ژماری ده که ن، واته: ده قی دووم: له حوکه

^۱ النور (۶-۹).

عامه که دا ئه و به شهی نه سخ کردۆته وه، که په یوه سته به بوختان کردنی پیاوانه وه، بۆ ژنه کانیاو، له حوکمه عامه که دا، ئه وهی په یوه سته به وانه وه به تالی کردۆته وه و به حوکمیکی تایبه ته وه گرتی داو، که به س بۆ هاوسه ره کانه و غهیری ئه وان ناگرتیه وه.

- سییه م: عه قل و ژیری:

عه قل ده گونجیت که بیته به لگه بۆ ته خصیص کردنی سه رجه می ئه و ده قانه ی که باسو خواسی ئه رکه شه رعیه کانیاو له خۆگرتوه، به کورتکردنه وهی ئه و ده قانه له سه ر ئه وانه ی که ئه هلن و، شیاو بۆ ئه و ئه رکه و، ئه وانه ی که ئه رکه که یان له سه ر شان نییه، له مندال و شیته کان و، شه رعیش پشتیوانی عه قلی کردوه وه ک به لگه و، پینگه یشتن (بلوغ) و عه قلی کردونه ته دوو خه سلته بۆ ئه رکه له سه ر شان دانان، هه روه ک پشتریش باسما ن کرد.

نمونه ی ته خصیص کردن به هۆی عه قله وه وه ک ئایه تی: (وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ: نَوِيْز به رپا بکه ن) و، (کتاب علیکم الصیام: پۆڤوو گرتن له سه رتان فه رزکراوه) نمونه ی تری له م شیوه یه له ده قه گشتیه کانی تایبه ت به ئه رکه شه رعیه کان که هه موویان، تایبه ت به که سانی ساغن، نه وه ک شیت، و نابالغ، و مندال، و ئامپازی تایبه تکردن (المُخْصَص) لێره دا عه قله و، شه رعیش ده لاله ت له سه ر ئه وشتانه ده کات، که عه قل ده لاله تی له سه ر کردوون و، هه روه ها ده قه گشتیه کان ئه وانه یان که باسو خواسی ئه رکه شه رعیه کان ناگرنه خۆ، به لام هه ر عه قل بریار له سه ر ته خصیص کردنیان ده دات، وه ک ئه م فه رمایشته ی په روه ردگار که ده فه رمویت: ﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ

^۱ المسودة، ل ۱۱۸، الأمدي، ب ۲، ل ۴۵۹ - ۴۶۵.

شَقِيٍّ^۱ که تاییه ته به هه موو دروستکراوئیکه وه غه یری خوی پهره ردگار چونکه خودا هه میشه بی و به رده وامی هه تا هه تایی یه و، دروستکراو نییه، هه روه ها پهره ردگار ده فهرمویت: ﴿وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، که ئه م توانایه ی پهره ردگار، دروستکردنی خودی خوی ناگریته وه له بهر ئه و هؤکاره ی که نیستا گوتمان.

چواره م: نه ریت (العُرْف):^۲

نه ریتیش ده کریت که ببیته ئامپازی تاییه تکردن (المُخَصَّصُ)ی، له فزی عام، ئه میش مه زه بی مالکی بیه کانه پیشه واهه پافی ده فهرمویت: به پئی مه زه بی ئیمه ی مالکی، نه ریت و به ندو باوه کان ده توانن ببه (المُخَصَّصُ: تاییه تکار)ی، بابه ته عامه کان و نمونه ی ته خصیص کردنی عام، به هؤی نه ریته وه، ئه وه یه که سه بارت به م ئایه ته پیروزه ده یلئین، که ده فهرمویت: ﴿وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّمَ الرِّضَاعَةَ﴾^۳ که گوتویانه، ئه م ئایه ته تاییه ته به غه یری ئه ودایکانه ی که نه ریتی شیردان به مندالیان نییه و، هه روه ها ژماره یه ک له زانایان پایان وایه که له فزی (طعام) که له م فهرموده یه دا هاتووه: که ده فهرمویت: (نه ی رسول الله ﷺ) عن بیع الطعام بجنسه متفاضلاً واته: پیغه مبه ر (ﷺ) نه می کردووه، له مامه له کردن به خؤراکی هاوشیوه وه ک یه ک، یه کیکیان بپی زیاتر بیت، له وی تریان، جا زانایان ئه م له فزی (طعام)ه یان، تاییه ت کردووه، به و خؤراکه ی که

^۱ الزمر (۶۲).

^۲ المسودة، ل ۱۲۳ - ۱۲۴.

^۳ البقرة (۲۳۳).

له سهرده می پیغه مبهردا (ﷺ)، ئه م ناوی (طعام) یه، به سهردا بپرداوه، هه ره وهك ژماره یهك له زانا یان ئه م پایه یان ده برپوه.

هه روه ها وهك ئه وه رمایشته ی خوای په روه رگار سه بارهت به و (با) یه ی که هه ندی له گه له سه ته مکاره کانی له ناو برد، که ده فره مویت: ﴿تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾^۱ واته: به فره مان ی خودای خو ی هه موو شتیکی له ناو ده برد، واته: هه موو نه و شتانه ی که به نه ریت و به ندو با و به (با) تیا ده چن، له ناوی ده بردن، به به لگه ی نه وه ی که خوای په روه رگار له دواتر به م ده سه ته واژه یه ی خو ی ئه مه ی ده ر برپوه، که ده فره مویت: ﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَى إِلَّا مَسَكِنَهُمْ﴾^۲ واته: جا ئیتر وایان به سهردا هات شوینه واریان نه ده ببینرا، جگه له خانووه کانیان، و به فره مان ی خوای کارزان، هه موو شتیکیان تیا دا چوو!^۳

هه روه ها وهك ئه وه رمایشته ی که خوای په روه رگار سه بارهت به پاشا ژنه که ی (سه به ء) ده فره مویت: ﴿وَأَوْرَثْتَ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ﴾^۴ واته: درابوو پیی، له هه موو نه و شتانه ی که له لای ده سه لانداری سه رۆکه کان هه یه، واته: هاوۆینه ی ده سه لاتی مو لک و شته کانی نه وانی درابوو یه، و پاشا ژنه که ی (سه به ء) هه بیوو، و له هه چی هاوۆینه ی نه و شتانه ی که م نه بوو.^۵

^۱ الأحقاف (۲۵).

^۲ الأحقاف (۲۵۹).

^۳ الموافقات، للآمام الشاطبي، ب ۳، ل ۱۷۲.

^۴ النمل (۲۳).

^۵ هه ندی له زانا یان به لگه ی ته خصیص کردن، له م نمونه یه وه و نه وی پێشوو دا ناو زه ده که ن، به (به لگه ی هه سته: دلیل الحسن) واته: هه ست به و تاییهت کردنی شته عامه

نمونه‌ی تری، بابه‌تی ته‌خصیص کردن، به‌هۆی عورفه‌وه وهك ئەوه‌ی كه كه‌سیك سه‌باره‌ت به‌ ئاژه‌له‌كانی خۆی وه‌سیه‌تێك بكاتو له‌ناوچه‌ی نیشته‌جی بوونی ئەم كابرایه نه‌ریتو عورف واییت كه‌ ناوی (دابه‌: ئاژه‌ل) ته‌نها بۆ ئەسپ به‌كار به‌یتریت، بۆیه ئەم وه‌سیه‌ته‌ی ئەم كابرایه ته‌نها بۆ ئەسپ به‌كار دیتو هه‌ر ئەو ده‌گریته‌وه‌و، ئاژه‌لانی تری وهك، مانگاوه‌پرو بزن ناگریته‌وه‌.

٢٨٦- تایبه‌تکاری لكاوی ناسه‌ربه‌خۆ:

((المُخصَّصُ المتصل، أي: غير المستقل)):

ئهمیش هه‌روهك گوتمان به‌شێكه‌ له‌ ده‌سته‌واژه‌ی ئەو ده‌قه‌ی كه‌ له‌فزی عام بوونه‌كه‌ی گرتۆته‌ خۆ، كه‌واته ئهمیش كه‌لامێكی كه‌ له‌ خودی خۆیدا ته‌واوو كامه‌ل نییه‌و، چه‌ند جوړێكه‌:

- یه‌كه‌م: ((هه‌لاویژکردن: الاستثناء)):

الاستثناء: بریتیه‌ له‌وه‌فه‌زی كه‌لكاوه‌ به‌پسته‌یه‌كه‌وه‌، به‌لام ئەم له‌فه‌زه‌ له‌ خودی خۆیدا سه‌ر به‌خۆ نییه‌، به‌لكو به‌هۆی پیتی (إلا)یان خوشكه‌كانی، له‌ پسته‌كه‌ جیا كراوه‌ته‌وه‌، له‌سه‌ر ئەو بنه‌مایه‌ی كه‌ ئه‌و شته‌ی ئەم ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌كات و ماناكه‌ی ده‌دات، ئامانج و مه‌به‌ستی ئه‌و پسته‌یه‌ نییه‌، كه‌ پێوه‌ی لكاوه‌، و ئەم له‌فزی ئیستثنایه‌، نه‌ شه‌رته‌ و نه‌ صیغه‌ت، و نه‌ ئامانج و مه‌به‌ست (غایه‌)ه‌.

(إلا) له‌ ده‌سته‌واژه‌و ئامرازه‌ دیاره‌كان و ناسراوه‌كانی ئیستثنایه‌ هه‌روه‌ها (غیر)،

(عدا)، (ماعدا)، (ماخلا)، (لیس)، و هتد.....

ده‌زانیت و په‌ی پێ ده‌بات، كه‌ تایبه‌ته‌ به‌ هه‌ندێ له‌ تاكه‌كانی عامه‌كه‌، نه‌وه‌ك هه‌موویان،

به‌په‌وانه‌ كۆتییی إرشاد الفحول، ل ١٢٨.

^١ الأمدي، ب، ل ١٦٦ و دواتر، لطائف الأشارات، ل ٣٠-٣١، إرشاد الفحول، ل ١٢٩-١٣٥.

ئینجا بۆ دروستی (الاستثناء) به مهرج گیراوه، که لکابیت به (مستثنی منه) به بی بوونی جیاکاری له نئوانیادا، یاخود جیاکاری ناته واویش واته: شیوه به ک له شیوه کانی جیاکاری که بۆنی جودایی بدات هر نابیت، له نئوان (مستثنی) و (مستثنی منه) دا، هه بیت، هه روه ها کوتویانه که نیستنه ای مونغه صیل (جیا) هر دروسته هر چهنده ئاستی جیاوازی و لیک جوداییه که مانگ زیاتریشی خایاند بیت، ئه م رایه، پای له پیشتر له بهرده میدا هه یه و، ئه م رایه خراوه ته وه دواتر (مرجوح) وه پای له پیشتر (راجع) ئه وه یه که باسماں کردو، جه ماوه ری شرع زانایش هر له سه ر ئه و رایه ن.

هه روه ها نمونه یه کی تر، وه ک ئه م فه رمایشته ی خوی په روه ردگار که ده فه رمویت: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقُلُوبُهُ مَطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾^۱ واته: هر که سیک له دوی بپوهیتانی به خوی مه زن، کافرو بی باوه پ ببیته وه، بیگومان سزای توند ده دریت و ده که ویت به ر قارو توپه یی خوداوه، مه گه ر که سیک، که لیره دا (استثناء) کردن، هاتووه، که له فزی (من کفره)، به عامی هاتووه و، دواتر کورتی کردوته وه، له سه ر ئه و که سه ی که به خواستی خوی بی باوه پ ده بیت و، له سه ر پازی بوونی خوی پاشگه ز ده بیته وه له ئیسلام، به لام ئه وه ی که به زور کوفری پی ده کریت، ئه وه کافر نابیت.

هه روه ها نمونه یه کی تر، وه ک ئایه تی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقُولُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾^{۱۸} يَضَعُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهْكًا^{۱۹} إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ

^۱ النحل (۱۰۶).

عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۗ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

واته: نه وانه ی که وږپای خوای گه وړه هیچ په رستراوړیکي تر ناپه رستنو، که سیش ناکوژن که خوای گه وړه کوشتنی یاساغ کړدبیت، مه گهر به هق و په و، وه ک پاشگه ز بوونه وه له نیسلام، داوین پیسی کړدن، کوشتنی خه لکی بی تاوان، و هروه ها شه پوال پیسی ناکه نو، هرکه سیټک نه و کارو کړده وه ناپه سندانه بکات، نه وه له دوا پوژدا ده گات، به سزای تاوانه که ی خوی و، له پوژی قیامه تیشدا دوو به رامبه ر نازار ده دریت، چونکه له لایه که وه هاو له لی بو خودا بریار داوه و، له لایه کی تریشه وه نه و گوناوه ناشیرینانه ی کړدووه و، به سوکی و زه لیلی و پيسوايیه وه به هتا هتایی له ناگردا ده مینیته وه مه گهر که سیټک که په شیمان ده بیته وه و، برپا بیږی و، کاری چاک نه نجام بدات نا نه و که سانه خودا گوناوه و، خراپه کانیاں بو ده گزپیت، به چاکه و، هه میسه خودا گوناوه پوښه و میهره بانه.

که له م نایه ته دا نه وه درده خات، که هر که س نه و کاره خراپانه نه نجام بدات و، له سهریان په شیمان نه بیته وه و، دواتر باوه پ نه هیښیت و، ده ست نه کات به چاکه کاری. نه وه تاوانبارو گوناوه کاره.

نه وه ی جیگای سووده که لیره دا پوونی بکینه وه نه وه یه که نه گهر (استثناء) له دوا ی پرسته گه لیکی پټکه وه به ستر او (متعاطفة) هات، نه وه بو سه رجه میان ده گه پټه وه مه گهر به لگه یه ک په یدا ببیت و تاییه تی بکات به یه کټک یان چه ندیکیا نه وه و، هندی له زانایان پایان وایه، که (استثناء) هکه، ده گه پټه وه بو دوا ین پرسته یان، مه گهر به لگه یه ک به رپا بیت، که ده لاله ت بکات له سر نه وه ی که گشتگیره و، هه موویان ده گریته وه، نمونه ی نه مه یش وه ک نایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ

^۱ الفرقان (۶۸ - ۷۰).

الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَزِمْنَا بِأَرْبَعَةٍ شُهَدَاءَ فَاَجْلِدُوهُنَّ مِائَتِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُنَّ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾^۱ که لیتره‌دا (استثناء) ده‌گه پیتته‌وه بۆ (الفاستقین)، نه‌وه‌ک بۆ شه‌لاقدانه‌که، له‌سه‌ر پای نه‌وانه‌ی که ده‌لّین: (استثناء) بۆ دوا‌ین پسته ده‌گه پیتته‌وه، و هه‌روه‌ها له‌سه‌ر پای نه‌وانه‌ی که ده‌لّین: (استثناء) به‌گشتی ده‌گه پیتته‌وه، بۆ سه‌رجه‌می پسته‌کان و برکه‌کانی، نه‌مانیش هه‌ر ده‌لّین: بۆ (الفاستقین) ده‌گه پیتته‌وه، و به‌لگه‌یشییان نه‌وه‌یه که له‌م جیگایه‌دا به‌لگه‌هاتوه، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که (استثناء) له‌که، تاییه‌ت کراوه به‌ دوا‌ین پسته‌وه.

هه‌روه‌ها وه‌ک فه‌رمایشتی په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌ کوشتنی هه‌له‌ که ده‌فه‌رمویت: ﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهَا إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا﴾^۲ واته: تۆ‌له‌ی کوشتنی باوه‌پداریک به‌ هه‌له‌ بریتیه له‌ ئازادکردنی کۆیله‌یه‌کی باوه‌پدارو، هه‌روه‌ها خوینیک به‌ که‌سو کاره‌که‌ی بدریت، مه‌گه‌ر بیکه‌نه سه‌ده‌قه‌و بیبه‌خشن و لّتی خوش بن!

که لیتره‌دا (استثناء) ده‌گه پیتته‌وه بۆ خوین دان (دیه)، نه‌ک ئازادکردنی به‌نده‌که، چونکه خوین دانه‌که ته‌نها له‌ کوتایی پسته‌که‌دایه، یا خود له‌به‌ر نه‌وه‌ی که به‌لگه‌هیه له‌سه‌ر تاییه‌ت و ته‌خصیص کردنی (استثناء) که، به‌ ته‌نها خوین دانه‌که‌وه، نه‌مه له‌سه‌ر پای نه‌وانه‌ی که ده‌لّین، (استثناء) ده‌گه پیتته‌وه، بۆ سه‌رجه‌می پسته‌پیکه‌وه گریدراوه‌کان.

^۱ النور (٤ - ٥).

^۲ النساء (٩٢).

- دووهم: ((الصفة: خهسلهت و، ناوهلناو)):

هر وهك پيشهوا شهوكاني دهفهرمویت، مه بهست له صيفهت لیږه دا صيفهتی
مه عنه وییه، نهك نهو صيفهته پووتهی كه له زانستی پږیمانی عه ره بیدا (نهحو)
باسی لیوه كراوه، وهك نه م فه رمایشتهی په روه ردگار كه دهفهرمویت: ﴿حُرِّمَتْ

عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ
وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ
وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبَاتُكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُم مِّن نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي

دَخَلْتُم بِهِنَّ﴾^۱ واته: دایکتان كه دایکی خوتان و دایکی باوك و دایکی دایك
ده گړیته وه و حه رامنو، كچانتان و خوشكانتان، كړه زاو كچه زایش... ئیتر خوشکی
باوك و دایکی بن، یان هر باوكی، یان دایکی بنو، پورتان (خوشکی باوك) و
پورتان (خوشکی دایك) و، كچی براو كچی خوشك و (برازاو خوشكه زا) و، نهو ژنانه ی
به ساوایی شیریان پیداون (دایکی شیریتان) و نهو كچانه ی كه هاو شیرتان بوون و،
دایکی ژنانتان (خه سوتان و، نهو كچانه ی خوتان به خیتان كړدوون (زپ كچ، كۆله
بهس)، لهو ژنانه بن، كه ئیوه چوبنه لایان، به لی نه گه ر ژنان پیش چوونه لایان
ته لاقدران، نه گه ر كچه كانیان ماره بكن، قهیدی نییه.

كه له م نایه ته پیړزده دا، حه رامي ماره كړدنې (زپكچ، كۆله بهس) كورت
كراوه ته وه له سهر كچی نهو ژنانه ی كه گوازاونه ته وه، و سه رجیبيان له گه لدا
كراوه و، كابرای زپباوك بوی نییه، پرپوسه ی هاوسه رایه تیبيان له گه لدا نه نجام بدات، و
هه روه ها ده بیت نهو هس بگوتریت كه صيفهت له دواي چه ند پرسته یه كه وه، هات
باسكردن و تاووتوی كړدنې ئاستی گه رانه وهی نهو صيفهته بق هه موو پرسته كانه،

^۱ النساء (۲۳).

یان بۆ هەندیکیانە، هەروەك پرسی گەپانەوهی (استثناء) وایه، که بۆ هەموو پستهکان ده‌گه‌پتته‌وه، یان بۆ هەندیکیان، که که‌مێک پێشتر قسه‌و باسما‌ن له‌سه‌ر نه‌م پرسه‌کرد.

- سییه‌م: ((شرط: مه‌رج)):

هەروەك ئیمامی غه‌زالی ده‌فه‌رمویت: شه‌رت: ئه‌وه‌یه که شته به مه‌رج گیراوه‌که (مَشْرُوط)، به‌بێ ئه‌م شه‌رته نایه‌ته‌دی، به‌لام هه‌ر پێویستیش نییه، که به هاتنه‌دی مه‌رجه‌که، ئیتر راسته‌و خۆ مه‌رج بۆ گیراوه‌که (مَشْرُوط) به‌که‌یش، بپته‌دی، و شه‌رت ده‌سته‌واژه‌ی زۆری هه‌ن، وه‌ك (إِنْ-ی، شه‌رتیه، إِذَا)، (مَنْ)، (مهما)، (حيثما)، (أينما)، وه‌ك ئه‌م نایه‌ته که ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ﴾^١ واته: هه‌چ گوناهێکتان ناگات، به‌مه‌رجێک به‌پێی داب‌و نه‌ریتی پۆژ کرێیان بده‌نی، مه‌به‌ست ئه‌و ژنانه‌یه که به کرێ ده‌گیرن، بۆ شیردان به مندال، که لی‌ره‌دا (گونا‌هبار نه‌بوون) عامه، چونکه نه‌کیره‌یه‌و له‌ دو‌تویی نه‌فیدا هاتوه‌و، ئه‌و مه‌رجه‌ی له‌ نایه‌ته‌که‌دا هاتوه‌و، تیايدا به‌مه‌رج گیراوه، واته: گونا‌هبار نه‌بوون کورت کراوه‌ته‌وه له‌سه‌ر ئه‌و حا‌له‌ته، که پا‌به‌ند بوونه به‌کرێ دانی سه‌رده‌میانه، هه‌روه‌ها وه‌ك ئه‌م نایه‌ته‌ی تر که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِ يَوْصِيَنَّ بِهِمَا أَوْ دِينَ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ﴾^٢، واته: له‌و میراته‌ی که ژنانتان به‌جیی ده‌هێلن، ئه‌گه‌ر مندالیان نه‌بێ کوپ، یان که‌چ، له‌ دو‌وبه‌ش، به‌شیکتان هه‌یه‌و، ئه‌گه‌ر منالیشیان هه‌بوو، ئیوه ئه‌ی می‌رده‌کان،

^١ البقرة (٢٢٣).

^٢ النساء (١٢).

چواریه کتان ئەکەوی، لەو کە لە پورە ی ئەو ژنانە تان بە جێتان هێشتوو، ئەوی تریش بۆ میرات بەرەکانی تر دەبێت، ئەمانەیش لە دوا ی ئەنجامدانی وەسیەتێک کردوویانە، یان دانەوێ قەرزو قۆلە یە کە لە سەریانەو، هەروەها ژنە کانتان چوار یەکی میراتتان دەگرن، بە مەرجی منداڵتان نەبی، جا ئەگەر تەنھا یە ک ژنتان هەبوو، هەموو ئەو چوار یە کە بۆ ئەو ئەبێت، خۆ ئەگەر لە ژنێک زیاتر بوون، ئەوا بە یە کسان ی دابەش دەکریت، لە نێوانیاندا،

کە لەم ئایە تە پیرۆزەدا، بە شە میراتی (نیو) و (چوار یە ک) بە ستراو تەو و کورت کراو تەو لە سەر حال تە نەبوونی منداڵ واتە: دەبێت مردووە کە، کە میراتدەرە کە یە، بۆ منداڵ بێت!

- چوارەم: ((الغایة: مەبەست و ئامانج)):

((الغایة)) بریتی یە لە کۆتایی ئەو شتە ی کە خوازیاری چەسپاندنی حوکمە کە یە، بۆ پیشی خۆ ی، لادەری حوکمە کە یە لە سەر ئەو شتە ی کە لە دوا یە و دیت، دەستەواژەکان ی بریتین لە، (إلی) و (حتى)، دەبێت ئەو حوکمە ی کە لە دوا یە و دیت، پێچەوانە ی ئەو حال تە بێت، کە لە پیشی یە و هاتوو، هەروەها ئەو پیشی هە یە، کە یان لە دوا ی تەنھا پستە یە کە و دیت، و یان لە دوا ی چەند پستە یە کە و دیت، ئەگەر لە دوا ی تەنھا پستە یە کە و هات، ئەمە دەلالەت لە سەر ئەو دەکات، کە ئەو شتە ی لە دوا ی مەبەست (غایة) کە و، هاتوو لە ناو بازنە ی گشتی لە فزە کە دا دەری هێناو، کردو یە تی یە دەرە و، حوکمە کە ی تایبەت کردوو، بە پیش (غایة) کە و، وە ک ئەو ی کە بڵێن (أنفق على طلاب الكلية إلى أن يتخرجوا) تا ئەو قوتابیانە ی کۆلیج کۆتایی بە خۆ یندنە کە یان دەهێنن، ئەرک و مەسرە فیان لە ئەستۆ دەگرم، کە هەرچەندە مەبەستە کان زۆرن، لە دوا ی تەنھا پستە یە کە و هاتوون، لەم کاتە دا سەنج دەدەین، کە ئەگەر مەبەستە کە گشتی یە و بۆ هەموویانە، لە دوا ی

هه موو پسته كانه وه هاتبیت، واته: به (واو-ی، عه طفه وه هاتبیت نه وا حوكمه كه تاييه ته به پيشی نه و دووانه وه، نه گه ر به پیتی سه رپشككردن (التخیر) یان (البدل) هاتبوو، نه وا حوكمه كه تاييه ته به پيشی یه كيك له و دوو مه به سته وه وهك پسته ی: (أنفق على طلاب الكلية إلى أن يتخرجوا، ويسافروا إلى بلادهم)، واته: مه سره فی نه و قوتابیانه ی كولیج بكیشه، تا كوتایی به خویندنه كه یان ده هینن و ده گه پینه وه بۆ شاره كانی خویان، كه له م نمونه یه دا حوكمه كه تاييه ته و كورت كراوه ته وه له سر نه و قوتابیانه پيش ته واو كردنی خویندنه كه یان و گه پانه وه یان بۆ ناوچه كانی خویان و، ته نها ته واو كردنی خویندن به س نییه، به بی گه پانه وه یان بۆ شاره كانی خویان، تا كابر مه سره ف كیشه نه كه یان پابگریت و، نه م پسته یه ی پابردوو، پیچه وانیه ی نه م پسته یه یه كه ئیستا ده ینوسین، كه ده لیت: (أنفق على طلاب الكلية إلى أن يتخرجوا، أو يسافروا إلى بلادهم)، مه سره فی نه و قوتابیانه ی كولیج بكیشه، تا كاتيك كه خویندنه كه یان ته واو ده كن، (یان) ده گه پینه وه بۆ شاره كانی خویان، كه لیره دا (أو) كه پیتی سه رپشككردن (تخیر) ه، به كار هینراوه و، له م پسته یه ی دوایدا مه سره ف كیشه نه كه كورت كراوه ته وه، له سر قوتابییه كان له پيش كوتایی هینانیا به خویندن، یان له پيش گه پانه وه یان بۆ شاره كانی خویان، جا نه م مه سره ف كیشه نه له كاتی هاتنه دی یه كيك له م مه به ست (غایه) نه، ئیتر پاده گیریت.

سه ره پای نه مه یش، زانایان سه باره ت به خودی (غایه) له و پوه وه، كه ئایا ده چیته چوار چیه ی حوكمی پيشتره وه (مغیا) له م باره یه وه راجیایان هیه و هه ندیکیان گوتویانه، كه ده چیته چوار چیه ی حوكمی پيشتره وه و، هه ندیکیش گوتویانه، كه ناچیت، وهك نه م ئایه ته پیروژه كه ده فره مویت: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ

ءَامَنُوا إِذَا قُتِلُوا إِلَى الصَّلَاةِ فَأَغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ ۖ^١ که ئایا (المرافق: ئانیشکه کان) ده چنه ناو چوار چټوهی شورډنه که وه؟ ئه مه له سهر پای هندی له زانایان ناچنو، له سهر پای هندیکی تریان ده چنو، پایان وایه ده بیټ نه وانیش بشوردرین، به لام وهک وهرگرتنی نه گهره کان، له م حاله ته دا برپار دراوه. له سهر نه وهی که ئانیشکه کانیش ده چنه چوار چټوهی پرۆسه ی شورډنه وه، بۆ ده ستونیز گرتن و ده بیټ بشوردرین.

٢٨٧- ئاستی ده لالهت کردنی عام، یاخود (عام: ده لالهت له سهر چی ده کات)؟^٢ عام: ده لالهت ده کات له سهر سه رپای ئه و تاکانه ی که عامه که یان پټکه پټناوه، ههروهک چه ند جاریکیش نه مه مان گوتوه، به لام زانایان راجیایان هیه، له سهر ده لالهت کردنی عام به و گشتگیریه، که ئایا نه و گشتگیربونه ی به کلاکه ره وه (قطعی)یه، یان گومانای (ظنی)یه؟ زانایان له سهر نه م پرسه دووپایان هیه.

هه ندیک له زانایان له وانه حه نه فیه کان وای بۆ چوون، که ده لالهت کردنی عام له سهر تاکه کانی نه و عامه، (قطعی)یه، نه گهر تاییهت (تخصیص) نه کرابیټ، جا نه گهر ته خصیص کرابوو، نه و ده لالهت کردنی له سهر نه و تاکانه ی که ماونه ته وه (ظنی) ده بیټ، نه وهک قه طعی، و مانای نه و (قطعی)بوونه یش، که نه م گروپه ی زانایان بۆ (عام) چه سپاندوو یانه، بریتیه له په واندنه وهی نه گهری نه و ته خصیصه ی که له یهک به لگه دا به رپاکراوه، نه وهک په واندنه وه و لابردنی نه گهری ته خصیص کردن به په های (المطلق)ی، (واته: له به لگه که وه ده رکه و تبیټ و وهرگیرایټ، یان نا....)) و له سهر نه م بنه مایه نه گهر به لگه یهک له سهر ته خصیص کردنه که ی

^١ المائدة (٦).

^٢ إرشاد الفحول، ١١٧ و دواتر، أصول السرخسي، ب، ١، ل ١٣٢-١٣٤، فواتح الرحموت، ب، ١، ل ٢٦٥ و دواتر، (الموفقات)، للشاطبي، ب، ٣، ل ١٦٦، و دواتر، المحلوي، ل ٧٠-٧١.

ده لاله تی نه کړد، نه وا ده لاله ت کړدنی به سهر هه موویدا، به شیوه یه کی (قه طعي) ده مینیتته وه.

جه ماوهری زانایان ده لاین: که ده لاله ت کړدنی (عام) له سهر گشتگیری سهرجه می تاکه کانی، چ له پیش ته خصیص کړدنه که ده بیت، یان له دوايه وه، هر ده لاله تیکی (ظني) یه و، (قه طعي) نییه.

۲۸۸- گروهی پای یه که م به لگه یان نه وه یه که له فزی عام، له پوی زمانه وه، بز گرتنه وهی سهر پای تاکه کانی دانراوه، و نه مه پیش مانای حه قیقی له فزی (عام) ه، و پیوسته له کاتی دهر پیندا به په های به پی نه و مانایه ی گوتمان مانا بکریت و، دروست نییه له و مانایه لا بده یان مه گه به لگه یه که پیدا بیت، که ته خصیصی بکات و، کورتی بکاته وه، له سهر هندی که له تاکه کانی.

به لام سه بارت به نه گهری ته خصیص کړد، به بی بوونی به لگه یه که له سهر نه م نه گره (احتمال) ه، جیگای بایه خ نییه و، گوئی پی نادریت، هیچ برپاریکی له سهر بنیات ناکریت و، بویه ده لاله ت کړدنی (عام)، له سهر ته وای تاکه کان (قه طعي) یه و، نه گهری ته خصیص کړدنی بی به لگه به ته نه خوی، هیچ جزره کاریگه ریبه کی له سهر دروست ناکات، چونکه نه م جزره نه گره گومان بردنه و، سهر به بابته خیالی بی بنه مایه و کاریش به بابته گومان و خیال و خيال پلاو ناکریت.

۲۸۹- گروهی دوهم: که جه ماوهری زانایان، به لگه یان نه وه یه که پرسى (عام)، لایه نی ته خصیص کړد به سهریدا زور زاله و نه زمونی نه و ده قه بی شوماره شهرعیانه ی که له فزی عامیان تیادا هاتوه، نه م قسه یه ی تیادا چه سپاوه و، بویه مه گه به ده گمن، ده نا هه موو (عام) ټک، ته خصیصی تیادا کراوه، ته نانه ت له ناو نه هلی عیلمیشدا وا بلاوه، که هه موو عامیک بریکی تیادا ته خصیص کراوه جا که ته خصیص کړدنی عام، پرسیکی زور و بلاو بوو، بویه

ئەگەر تەخسىيىسى كىرىدىكى ئەگەرىشكە، پىرسىيىسى گومانىيىسى خەيالىيىسى،
بۆيە لەم پىوانگەيە دەلالت كىرىدىكى (عام) لەسەر سەراپاى تاكەكانى، دەلالت
كىرىدىكى (قەطئىي) نىيە.

۲۹۰- بەرھەمى ئەم پىچايىيەى كە سەبارەت بە دەلالت كىرىدىكى (عام) ھەيە:^۱
سەبارەت بە ھىزى تىواناى دەسەلات كىرىدىكى (عام) لەسەر پىرسەكان ولە
دەرەنجامى پىچايىيى زانايان لەسەر ئەم بابەتە، واتە: لە پىووى (قەطئىي) بىوون،
(ظنىي) بىوونە ھۆكۈرى ئەم پىچايىيە لە دوو پىرسدا چىر بۆتە ھە:
- پىرسى يەكەم: تەخسىيىسى كىرىدىكى بابەتتىكى (عام) لە قورئانى پىرۇزدا،
بەھۇى بابەتتىكى (خاص)، لە فەرمودەى ئاحاد، زانايان كۆكن لەسەر ئەھەى كە
ئە لەفزە عامەى كە لە قورئانى پىرۇزدا ھاتوۋە، دەرگىت ھەر بەدەقى قورئان، يان
سۈننەتى مۇتەواتىر تەخسىيىسى بىرگىت، بەلام سەبارەت بە درۈستى تەخسىيىسى
كىرىدىكى بەھۇى سۈننەتى ئاحادە ھە پىچايىيان ھەيە، چۈنكە قورئان لە پىووى جىگىر
بىوونى دەقەكانىيە ھە ھىچ گومانىيىسى تىيادانىيە (قەطئىي الثبوت) ھە، بەلام سۈننەتى
ئاحاد، لە پىووى جىگىر بىوونى دەقەكانىيە ھە ھىشتا گومانىيىسى تىيادايە، (ظنىي
الثبوت) ھە، بۆيە بابەتى (ظنىي) تىواناى تەخسىيىسى كىرىدىكى بابەتى (قەطئىي) نىيە،
ئەمەيش پىراى ھەنەقىيەكانە، لەلاى ئەمان تەخسىيىسى كىرىدىكى بابەتى (عام) ھە،
قورئانى پىرۇز، بە سۈننەتى ئاحاد درۈست نىيە، ناكىت، مەگەر ئەم بابەتە
عامەى قورئانى پىرۇز، بەھۇى بابەتتىكە ھە تەخسىيىسى كىرىدىكى، كە لە تىواناى ھىزدا
لە ئاستى خۇدى قورئاندا بىت، ھەك دەقىكى قورئانى، يان سۈننەتتىكى مۇتەواتىر،

^۱ المسودة، ل ۱۱۹- ۱۳۴، الأمدى، ب ۲، ل ۴۷۲، ودواتر، فواتح الرحموت، ب ۱، ل ۲۶۵،
أصول السرخسى، ب ۱، ل ۱۳۳، ۱۴۲، التوضيح والتلويع، ب ۱، ل ۴۱، أصول الفقه، للأستاذ
أبو زهرة، ل ۱۷۱، ودواتر.

چونکه له دواى پرېوسى ته خصيص كړدنه كې ده بېته بابې ټيكي وا كه ده لالت كړدى له سر پر سه كان گومانواى بېت، واته: (ظني الدلالة) ده بېت، بويه له م حالته د شتيك كه هر وهك خوي (ظني) بېت، ده توانيت ته خصيصى بكات، وهك فېرمودهى ئاحاد، كه (ظني) به و ده توانيت بابې ټيكي (ظني) ته خصيص بكات.

هه روه ها حنه فېيه كان گوتويانه، كه ته خصيص كړدى عام، سر به بابې ته پوونكړنه وهى مه به سته كانه، بويه پټويسته كه خودى پوونكړه وه (مُبين) له پووى هيزو تواناوه به كسان بېت، له گه ل پونكړاوه (مُبين)، كه له فزه عامه كه به، ياخود له و به هيزر بېت!

به لام له لاي غېرى حنه فېيه كان، كه جه ماوهرى زانايانن دروسته كه ئو له فزه عامى له قورئاني پيرؤزدا هاتووه به هوى له فزى (خاص)ى، ناو سوننه تى ئاحاده وه ته خصيص بكرت، چونكه فېرمودهى ئاحاد هر چه نده له پووى جېگېر بوونه وه گومانواييه و، (ظني الثبوت) ه، به لام كه (خاص) بوو، ئيتر ده لالت كړدى به كلاكړه وه به، واته: (قطعي الدلالة) به، و بابې ته عامى قورئاني پيرؤز هر چه نده له پووى جېگېر بوونه وه به كلاييه (قطعي الثبوت) ه، به لام له پووى ده لالت كړدنه وه گومانواييه واته: (ظني الدلالة) به، و كه واته، دواچار به كسانن بويه دروسته كه بابې ته عامى قورئاني پيرؤز به هوى بابې ته (خاص)ى، فېرمودهى ئاحاده وه، ته خصيص بكرت.

له نمونهى ته خصيص كړدى بابې ته عامه كانى قورئاني پيرؤز به فېرمودهى ئاحاد، وهك ته خصيص كړدى ئه م ئايه ته پيرؤزه كه ده فېرمويت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلَيْتَهُ﴾ كه مرداره وه بوو، هر ام ده كات، به لام به فېرمودهى پيغه مېر (ﷺ) كه ده فېرمويت: (هو الطهور ماؤه، الحل ميته)، ئاوى دهر يا پاكه و مرداره و بوويشى حه لاله، ته خصيص كړاوه.

ههروه‌ها فەرمووده‌ی (لا یتوارث أهل ملّتين شتی) واتە: ئەو کەسانە‌ی کە ئاینیان جیاوازه، میرات له‌یه‌کتری نابەن، کە ئەم فەرمووده‌یه، ئەو بابەته‌ عامانە‌ی میراتبەرانی ته‌خصیص کردووه، کە له‌ نایه‌ته‌کانی میراتدا هاتوون، هه‌روه‌ها فەرمووده‌ی (لا یرث القاتل: بکوژ میرات نابات) عام بوونی میرات بردنی ته‌خصیص کردووه، هه‌روه‌ها ئەم ده‌قه‌ عامە‌ی قورئانی پیروژ کە ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ به‌م فەرمووده‌یه‌ ته‌خصیص کراوه، کە ده‌فه‌رموئیت، (لا قطع فی اقل من ربع دینار: له‌ دزینی کە متر له‌ چاره‌که‌ دیناریک ده‌ست نابدریّت).

هه‌روه‌ها فەرمووده‌ی: (لا تنکح المرأة علی عمتها، ولا علی خالتها: ژن له‌ گەڵ پوری (خوشکی باوکی، یان خوشکی دایکی نابێت پێکه‌وه‌کو بکریته‌وه‌، له‌ یه‌ک کاتدا هه‌ردووکیان ژنی یه‌ک پیاوین)، ئەم فەرمووده‌یه‌ ئەو ده‌قه‌ عامە‌ی قورئانی پیروژی ته‌خصیص کردوه، کە ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَأَحْلَلْ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾^۱ واتە: بێجگه‌ له‌وانه‌ی سه‌ره‌وه‌ که‌ باکسکران پێتان پێدراوه‌ که‌ به‌ مال و دارایی خۆتان ئافره‌تانی تر تا چوار ماره‌ بکه‌ن، به‌شیوه‌ی شه‌رعی و به‌ داوێن پاکی، نه‌وه‌ک به‌ داوێن پیسی و ناجوامێراوه‌.

بۆیه‌ پودانی ته‌خصیص کردنی (عام‌ی، قورئانی پیروژ به‌ سوننه‌تی ئاحاد و هینانه‌وه‌ی وه‌ک به‌لگه‌، ئەمه‌ نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر دروستی ئەم پرۆسه‌یه‌. حه‌نه‌فیه‌کان وه‌لامی ئەم به‌لگه‌یه‌ی جه‌ماوه‌ری زانایان به‌وه‌ ده‌ده‌نه‌وه‌، کە ته‌خصیص کردن به‌م فەرمودانه‌له‌به‌ر ئەم دوو هۆکاره‌یه‌:

^۱ النساء (۲۴).

- به که م: یان ئه وه یه، ئه و (عام)ه ی، قورئان به هۆی به لگه یه کی (قه طعی) ته خصیص کراوه، دواچار ده لالهت کردنی له سه ر ئه و تاکانه ی که ماونه ته وه، ده لالهت کردنیکی (ظنی)یه، بۆیه دروسته که له وانه یدا که ماونه ته وه، به به لگه یه کی (ظنی) ته خصیص بکریت، وه ک ئایه تی: ﴿وَأَجَلٌ لَّكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ مِمَّ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ﴾^۱ چونکه (ما) له فزیکه عامه و، به هۆی عام بوون و، گشتگیری بوونیه وه ئافره ته هاو به ش په یدا که ره کان و هی تریش ده گریته وه، به لام به هۆی ئه م ئایه ته وه ته خصیص کراوه، که ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ﴾^۲ واته: ژنانی هاو به ش په یدا که ره ماره مه که ن، بۆیه له دوا ی ئه م ته خصیص کردنه، ئیتر ته خصیص کردنی به به لگه یه کی (ظنی) وه ک ئه و فه رموده ی ئاحاده ی که گوئیان دروسته که بریتیه له: (لا تنکح المرأة علی عمتها، ولا علی خالتها)، که پیشتر مانا مان کرد.

به لام ئه و فه رمودانه ی تر، که ده یانکه نه به لگه، ئه وه له فه رموده ی ناسرا و بلاوه کانن و، فه رموده ی ناسرا و (مشهور)یش، دروسته که باب ته ی عامی قورئان به هۆیه وه ته خصیص بکریت.

له راستیشدا، ته خصیص کردنی قورئانی پیروژ، به هۆی فه رموده ی ئاحاده وه پوویدا وه، زانا یان کردویانه ته به لگه و، ئه وه ی که حه نه فیه کان له م باره وه ده یلێن، که ئه وانه فه رموده ی مه شه ور بوون، ئه م قسه یان وه رئا گیریت، چونکه به لگه یان پی نییه، بۆ قسه که یان و، ئه گه ر پاست و دروست بییت، که پله ی هه ندی

^۱ النساء (۲۴).

^۲ البقرة (۲۲۱).

فهرمووده‌ی ئاحاد به‌رزبۆته‌وه، بۆ (مه‌شه‌ور) بوون، ئه‌وا هه‌ندیکیشیان هه‌ر به ئاحادی ماونه‌ته‌وه، هه‌ر وه‌ك زانایانی فهرمووده پونیان کردۆته‌وه.

به‌مه‌رحال، پاجیایی نێوان هه‌نه‌فییه‌کان و جه‌ماوه‌ری زانایان، به‌رته‌سك ده‌بیته‌وه، که زانیمان یه‌کێك له‌ جۆره‌کانی فهرمووده، به‌پێی تیپوانینی جه‌ماوه‌ری زانایان بریتییه، له‌ فهرمووده‌ی مه‌شه‌ور، (هه‌ر وه‌ك له‌ بابته‌ی سوننه‌دا، باسما‌ن کرد)، بێگومان هه‌نه‌فییه‌کانیش ته‌خصیص کردنی عامی قورئانی پیرۆز، به‌هۆی فهرمووده‌ی مه‌شه‌وره‌وه به‌ دروست ده‌زانن.

٢٩١- پرسى دووه‌م:

له‌ کاتی بوونی پاجیایی له‌ نێوان حوکمی عام و حوکمی خاصدا، بۆ نمونه که سه‌باره‌ت به‌ پرسێکی دیاریکراو، هه‌ریه‌که‌یان حوکمێکی جیاواز تر له‌وی تریان له‌سه‌ر ئه‌و پرسه‌ بدات، خاوه‌ن پا‌کانی گروپی یه‌که‌م: که‌ پایان وایه، ده‌لاله‌تی عام (قه‌طعی)یه، ئه‌مانه‌ له‌ نێوان عام و خاصه‌که‌دا، پێچه‌وانه‌گه‌رییان جێگیر کردوه، چونکه‌ ئه‌م دووانه‌ له‌وه‌دا که‌ هه‌ردووکیان ده‌لاله‌تی (قه‌طعی)ییان، هه‌یه، له‌گه‌ڵ یه‌کتیدا یه‌کسانن، له‌م حا‌له‌ته‌یشدا ئه‌گه‌ر سه‌رده‌می هاتنی ئه‌م دووانه‌ زانرا، ئه‌وه ئه‌و خاصه، عامه‌که‌ ته‌خصیص ده‌کات، ئه‌گه‌ر خاصه‌که‌ له‌ دوا‌ی عامه‌که‌وه هاتبوو، ئه‌وا ئه‌و خاصه‌ هه‌ندێک له‌ تاکه‌کانی عامه‌که‌ نه‌سخ ده‌کاته‌وه، ئه‌گه‌ر میژووی ئه‌م دووانه‌ نه‌زانراو بوو، ئه‌وا به‌پێی یاسا‌کانی به‌لایه‌کدا‌خستن (الترجیح)، کار به‌ له‌ پێشتره‌که‌یان (الراجح)ه‌که‌یان، ده‌که‌ین، له‌ نێوان عام و خاصه‌که‌دا، ئه‌گه‌ر (الترجیح)یش، هه‌رنه‌کرا، ئه‌وا هه‌ردووکیان وه‌لا ده‌نرێن و هه‌یچکامیان بۆ به‌لگه‌ هه‌تانه‌وه به‌کار ناهێنرێن، به‌لام خاوه‌ن پا‌کانی گروپی دووه‌م: که‌ پایان وایه ده‌لاله‌تی عام له‌سه‌ر ئه‌و گشتگیرو (عموم) بوونه، ده‌لاله‌تیکی (ظنی)یه، ئه‌مانه‌ له‌ نێوان عام و خاصه‌که‌دا، پێچه‌وانه‌گه‌ری (التعارض) جێگیر ناکه‌ن، چونکه‌ خاص

ده لاله تی (قه طعی) هه یه و، عامیش ده لاله تی (ظنی) هه یه و (قه طعی) یش، ده خریت، به سهر (ظنی) دا، بۆیه دواچار کار به (قه طعی) ده کریت نه وهك به (ظنی) واته: عامه که ی پئی ته خصیص ده کریت، ئیتر چونیه که بزانی کامیان له پووی میژووه وه کۆنترن یاخود نه زانیو، ئه مهش پای حه نبه لی و شافیعی، و هاوړاگانیا نه.

نمونه ی ئه م پرسه، وهك نه وه ی له پیغه مبه ره وه (ﷺ) گێڤدراوه ته وه که ده فهرمویت: (ما سقته السماء ففیه عشر)، واته: زه کاتی به ره مه کشتوکالییه دیمیه کان، ده یه که و، هه روه ها ده فهرمویت: (لیس فیما دون خمسة أوسق صدقه) واته: له و به روبومانه ی که که متر له پینچ ویسق (۶۰ صاع) ن، زه کات دان نییه، که فهرموده ی به که م عامه و به ره می کشتوکالی که م بیت و زۆر بیت هه ر ده یگریته وه، که زه کاته که ی ده یه که و، به لام ده قی دووه م: که خاصه و ته نها نه وه نده زه کات ده یگریته وه که دیاری کردووه که پینچ ویسقه و، که متر له و نه اندازه یه زه کات نایگریته وه و، جه ماوهری زانایان کاریان به دووه مینه که کردووه، چونکه خاصه و، ده لاله ت کردنه که یشی (قه طعی) یه و، کاریان به یه که م نه کردووه، چونکه عامه و، ده لاله ت کردنه که ی (ظنی) یه، بۆیه له که متر له پینچ ویسقا زه کاتیان واجب نه کردووه.

حه نه فیه کانیش، که سهر به گروپی پای یه که من کاریان به فهرموده ی به که م کردووه، هه ر چه نده عامه، چونکه ده لاله ت کردنه که ی وهك ده لاله تی خاص (قطعی) یه و، هه روه ها به پیچه وانیه دووه مه وه، زه کات له که م و زۆردا واجب ده کات و، له بهر نه وه ی که دوربینی کردن (الاحتیاط) له واجب بوونی شته کاند، کاریکی واجبه بۆیه کار کردن به فهرموده ی به که م له پیشتره، له کارکردن به فهرموده ی دووه م: و هه روه ها فهرموده ی به که م ناسراو ترو بلاتره له فهرموده ی دووه م، کار کردن پئی بۆ هه ژاران سوودی زیاتره، و باشتره.

۲۹۲- جوړه کانی عام:^۱

عام سی جوړه:

- په کهم: نهو عامه ی که ده لاله ت کردنی له سهر گشتگیری و عام بوون ده لاله تیکی (قه طعی) یه و، له سهر نه بوونی نه گهری خاص بوون پیی، به لکه هیه، وهک فهرمایشتی خوی مه زن که ده فهرمویت: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا﴾^۲ واته: چی گیانه وهر هیه، له سهر زه ویدا، پوزی له سهر خودایه.

- دوهم: نهو عامه ی که به (قه طعی) مه به ست پیی خاص بوونه نه وهک عام بوون، به هوی بوونی به لکه له سهر نه وهی که مه به ست لهو عامه، هندی له تاکه کانیبه تی نه وهک هه موویان، وهک نه م نایه ته پیروزه که ده فهرمویت: ﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا﴾^۳ واته: خودا حه جی که عبه ی بریار داوه له سهر خه لکی، له سهر نه وهی که توانای پنگای هه بیئتو، هه روه ها وهک نایه تی: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ﴾ و نایه تی: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾^۴ که لی رده دا (الناس) و نامرانی، کز له (أقیموا) داو، (مَنْ) سهر به له فزه گشتییه کانی (عموم) ن، به لام مه به ست پییان هندی له مرقفه موکه لله فه کانی، نه وهک هه موویان، چونکه هه رعه قل بریار له سهر نه وه ده داتو، نه وه ده زانیت، که شیته کان و هندی له وانه ی که نه هلیبه تی ته کلیفیان نییه، واته: هیچ نه رکیکی شه رعییان له سهر نییه نه مانه ناگریته وه و، له چوار چپوهی حوکه که ده چنه دهره وه، هه ر وهک فهرمووده

^۱ الرسالة، للأمام الشافعی، ل ۵۸، وو دواترو کتیبی خلاف، ل ۲۱۷ - ۲۱۸.

^۲ هود (۶).

^۳ آل عمران (۹۷).

^۴ البقرة (۱۸۵).

هیه که پال پشته و، نه و جور که سانه، له حوکه کان دهرده کات وهک
 ده فهرمویت: (رفع القلم عن ثلاث، عن الصبي حتى يحتلم، و عن المجنون حتى
 يفیق، و عم النائم حتى يستيقظ) که واته: مندال و شیت و، نذر لیکراو هیچیان له سر
 نییه و، له پرۆسه ی ته کلیفه که ده چنه دهره وه و هروه ها نمونه به کی تر، وهک نه و
 نایه ته ی که سه باره ت به ناگری دۆزه خ، ده فهرمویت: ﴿وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ﴾^۱
 واته: مرۆقه کان (خه لکی) و به رد، ده سه ته چیلکه و هه لگیرسیته ری ناگری دۆزه خن،
 که مه به ست له (خه لکی)، هه ندی له مرۆقه کانن، نه وهک هه موویان به به لگه ی نه م
 نایه ته پیرۆزه، که ده فهرمویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا
 مُبَعَدُونَ﴾^۲ واته: بیگومان که سانی که له پیشدا له لایه ن نیمه وه به هوی
 کار و کرده وه چاکه کانیانه وه، به لینی پاشه پۆزی چاکتریان پی درابوو، نه وانه له و
 ناگره دوور پاده گیرین و گه رما و ناپه حه تیش ناچینن.

- سییه م: عامی تاییه تکرار (مخصوص)، که بریتییه له و عامه په ها
 (موتله قه ی)، که هیچ نیشانه به کی پیوه نییه، که نه گه ری ته خصیص کردنه که ی
 په ت بکاته وه و، هه روه ها نیشانه یشی له سر نییه، که ده لاله ت کردنی له سر (عام)
 بوونه که ی دیسان په ت بکاته وه، وهک فه رمایشتی خوی په روه ردگار، که له م نایه ته
 پیرۆزه دا ده فهرمویت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾^۳

^۱ التحريم (٦).

^۲ الانبياء (١٠١).

^۳ البقرة (٢٢٨).

۲۹۴- گشتگیری له فزه کان بایه خداره، نه وهك تاییه تمه ندی هۆکاره کان: ((العبرة بعموم اللفظ، لا بخصوص السبب))^۱:

ئهم دهسته واژه یه، له سه ر زمانی زانایانی ئوصولو، شه ر عزانانه کان بلأوه و، مه به ستیان نه وه یه که (عام)، له سه ر گشتگیری و عام بوونی خوی هه ر ده مینیتته وه، هه ر چه نده به شیوه ی هۆکاریکی تاییه تی، وهك پرسیار، یان پیشهاتیکی دیاریکراو هاتییت و، له م پوانگه یه وه دهقه کان و نه حکامه کان له ژیر سییه ری گشتگیری دهقه کاند، بایه خدارو موخته به رنو، بایه خدار بوونیان په یوه ست نییه، به و فاکته رانه وه که دهقه که ی له پیناودا هاتووه، جا که دهقیك به شیوه یه کی گشتی (عام) هات، نه و پتویسته هه ر به و شیوه عامه ی خوی کاری پی بکریت، به بی گویدان به و هۆکاره ی که دهقه که ی له پیناودا هاتووه، ئیتر نه و هۆکاره پرسیار بویت، یان پیشهاتیك پوویدا بیت، هه ر چونه که، چونکه دهقه که به شیوه یه کی گشتی (عام) هاتووه، واته: شه ر و یستویه تی حوکه که ی عام بیت و، به هوی فاکته ره که یه وه تاییه ت نه کریت، واته: نه مایش مه زه به ی حه نه فی و حه نه لی و خه لکی تریشه.

- نمونه له سه ر ئهم بابته زۆن، له وانه:
- یه که م: کابرایهك هات، بۆلای پیغه مبه ر (ﷺ) و گوتی: نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ئیمه ده چینه سه ر ده ریاو، ئاویکی که م له گه ل خۆمان ده به ی ((بو خوار دنه وه)) نه گه ر به و ئاوه ده ستنویژ بگرین، به شی خوار دنه وه مان نامینیت و، تینومان ده بیت ئایا به ئاوی ده ریا ده ستنویژ بگرین؟ جا پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: ئاوی ده ریا پاکه و، مرداره وه بووشی حه لاله، جا دهقی ئهم برکه یه ی که فه رموی: ((ئاوی ده ریا پاکه))، عامه و بۆ کاتی ئاسایی و ناچاری ده بیت و،

^۱ المسودة، ل ۱۲۰، إرشاد الفحول، ل ۱۱۷ - ۱۱۸.

تایبەتمەندی پرسیارە که لێرەدا بایەخدار نییە، که پرسیارى کرد، دەریارەى دروستى دەستنوێژگرتن بەو ئاوە چونکە کابرای پرسیارکەر پێویستی بەو ئاوە هەبوو، که لەگەڵ خۆیدا بردبوو! هەروەها حوکمەکەیش تایبەت نییە تەنها بە کابرای پرسیارکەرەو، بەلکو گشتییەو هەموو لایەك دەگرێتەو.

- دووهم: پێغه مبه‌ر (ﷺ) دای بە لای مە پێکی مردارەو بوو داو فرمووی: بۆچی پێسته که ی لێ ناکەنەو، دەباخ و خوشە ی بکەن و، سودی لێ وەر یگرن و، لە گێرپانەو یه کی تر دا هاتوو، که پێغه مبه‌ر (ﷺ) فرموویەتی: هەر پێستێك دەباغ و خوشە بکړیت، پاک دەبێتەو)) جا ئەم فرمایشتە ی پێغه مبه‌ر (ﷺ) (عامەو (خاص) نییە، بەو مە پەو و که دیو یه تی مردار بوو تەو، هەروەها تایبەت نییە، بە پێستی تەنها ئەو مە پە مردارەو بوو، و بەلکو هەموو پێستێك دەکړیتەو، لەم پووه و که بە دەباغ و خوشە کردن پاک دەبێتەو.

- سییەم: لە فورموو دا هاتوو، که خێزانە که ی سەعدی کوپی پەبیع، (خوا لێی پازی بێت) هات بۆ خزمەتی پێغه مبه‌ر (ﷺ) و پێی گوت: ئەمە دوو کچه که ی سەعدی کوپی پەبیع، که باوکیان لەگەڵ تۆدا لە شەپی (نوحود) شەهید بوو، مامە که یان مولک و سامانە که ی بردوون، جا پێغه مبه‌ر (ﷺ) بە مامی دوو کچه که ی گوت: سییه ک بدن، بەو دوو کچه و، هشت یه کیش بدن بە خێزانە که ی و، ئەو ی مایه و بۆتۆ، جا ئەم بریارە ی پێغه مبه‌ر (ﷺ) لەسەر ئەم پیشهاته، تایبەت نییە تەنها بەم پیشهاته و، بەلکو سەرپای خەلکی دەگرێتەو، لە هەر پیشهاتێکی هاو ی نه ی لەم جۆرە داو، پرسە که لەو پووه و کاری پێ ناکړیت، که باوکی ئەم دوو کچه، لە پێناوی خوادا شەهید بوو، یاخود ئەو ی که ئەو دوو کچه مولک و مالتیان نییە، دوا جار پرسە که گشتییە، (عام) ه.

- چوارەم ئەو ئايەتەي كە سەبارەت بە نەفرەت كردنى ئىز و پىياو لەسەر خۇيان ھاتوو، لە بابەتى بوختان بۆ يەكتى كردندا (اللعان)، ھەر چەندە سەبارەت بە پىشھاتىكى ديارىكراو ھاتۆتە خوارەو، كە بەبەتى بوختان كردنى (ھىلالى كوپى ئومەيە) يە بۆ خىزانەكەي، بەلام سەرەپاي ئەمەيش، ھەر پرسىكى گشتى (عام) ھو، سەرچەم ئەو ھاوسەرانە دەگرىتەو، كە بوختانى داوین پىسى بۆ ھاوسەرەكانيان دەكەن.

ھەر بەم شىوازە، ھەموو (عام) يك، كە بەھۆكارى پرسىكى تايبەت (خاص) ھاتبىت، وەك پرسىار كردن و پىشھاتەكان، ئەو ھەر كار بەگشتى بوون (عموم) ھەكەي دەكرىتو، تايبەتمەندى ھۆكارەكە بايەخدار نىيە، چونكە ھەر وەك پىشەوا شافىعى دەفەرموئەت: ھۆكار (سبب) ھىچ دروست ناكات، بەلكو تەنھا لەفزەكانن كە كارەكان دروست دەكەن، شەرەزانە موسولمانەكان لەسەر دەمى پىغەمبەر (ﷺ) ھەر بەم شىوازەيان كردوو، ھەر وەك لەسەر دەمەكانى دواي ئەوئىشدا ھەر وایان كردوو، بۆيە وەك ئىجماعى لىھاتوو، و كەس نكۆلى لى نەكردوو، بۆيە شايەنى باسە، كە زۆرىنەي پرسە گشتىيەكانى قورئان و سوننەت بەھۆي پرسىارى خەلكەو پەرويانداو، ياخود بەھۆي پىشھاتەكانەو بوو، سەرەپاي ئەمەيش شەرەزانەكان بە بى نكۆلى كردن كاريان بەلایەنە گشتگىرەكەي (عموم) ھەكەي، كردوو، ھەر وەك گوتمان.

ھەر وەك لە ياسا دەسكردەكاندا، بەھەمان ئەم پەوتە كاركراو، لەفزەكان جىگای بايەخن، نەوەك ئەھكامەكان، ھەرچەندە دانانى ھوكمەكان لەبەر ھۆكارى تايبەت بوئەت، ياخود لەبەر ھۆكارى پىشھاتى ديارىكراو بوئەت، كە دانرابن.

((مەبەستى سىيەم))

((المشترك: ھاوبەش))

۲۹۵- پېناسەكەي:

المشترك، لەلای زاناياى ئوصولى فيقه، برىتييه لەو لەفزهى كە چەند تاكىكى جياوازي سنوردار دەگريته خو، واتە: لە جياتى ھەريەكە لەو تاكانە، بەكار دەھيئىت، ياخود بە دەستەواژەيەكى تر ((المشترك)) برىتييه لەو لەفزهى كە بۆ دوو مانا، يان زياتر، و بەشيۆە دانانى جياواز، دانراو، كەواتە وا دانراو، كە بەيەك شيۆاز دەلالەت بكات، لەسەر ئەو ماناوشته جياوازانە، بەلكو ھەريەكە بەپيى دانانى خو، واتە: بۆ ھەموو مانايەك لە ماناكانى بە گويىرى سنورى خو لەفزهكەي بۆ دانراو، وەك بليى يەكمجار بۆ ئەو مانايە دانراو، دواتر بۆ ماناي دووھەم، بەم جۆرە...

نموونەي ئەو لەفزه (مُشْتَرَك)ەي، كە تەنھا بۆ دوو مانا دانراو، وەك لەفزي (قُرْء)، كە ھەم بۆماناي (طُهر: پاكيىتى)و، ھەم بۆ ماناي (حَيْض: بى نوپىزى) دانراو.

نموونەي ئەو لەفزه موشتەرەك (ھاوبەش)ەي، كە بۆ دوو مانا زياتر دانراو، وەك لەفزي (عَيْن)، كە بۆ چەندەھا مانا دانراو، لەوانە (عَيْن الباصرة: چاوى بينين)و، (عَيْن الماء: سەرچاوە ئاو)و، ھەروەھا بە ماناي (سيخوپ)و، (كالا) ھاتوو، دانانى ئەم لەفزه بۆ ئەو مانا گەلە، شيۆە دانانىكى ژميئارو چەندايەتى بوو، واتە: دانانى ئەم لەفزه بۆ ئەو ماناگەلە دانانىكى سنوردارو جياواز لەوى تريان بوو ھەريەكە

^۱ شرح المنار، ل ۳۳۹، المحلاوي، ل ۸۱-۸۲، أصول الفقه، للأستاذ أبو زهرة، ل ۱۶۰ و دواتر، أصول التشريع الإسلامي، للأستاذ علي حسب الله، ل ۲۱۷ و دواتر، علم أصول الفقه، للشيخ عبد الوهاب خلاف، ل ۲۰۷ و دواتر.

به پیتی خۆی وهك له فزی (مۆلی) كه هه م بۆ ئازاد كه ره كه و، هه م بۆ ئازاد كراوه كه به كار هینراوه.

۲۹۶- هۆكاره كانی بوونی ((مشتراك)) له زمانی عه ره بیدا:

ئهو له فزه هاوبه شانهی كه له زمانی عه ره بیدا هه ن و، بڵاون، هیش پێگایه كمان نییه بۆ نكۆلی كردن لێیان و، زانایانیش چهنده ها هۆکاریان باس كردوون، بۆ بوونی ئه م له فزه موشته ره كانه كه گرینگترینیان بریتین له مانه ی خواره وه:

- **یه گه م:** جیاوژی هۆزه عه ره به كان، له دانانی له فزه كان بۆ مانا هه لگره كانیان كه هۆزێك له فزێکی بۆ مانایه ك داناوه، له كاتیكدا كه هۆزێکی تر هه مان له فزی بۆ مانایه کی تر داناوه و، سییه م جار هۆزێکی تر هاتوه، بۆ مانایه کی جیاواز تر دایناوه، بۆیه دانانه كان زۆن، و هه ریه كه به پیتی خۆی و به مانای جیاوژی خۆی بۆیه كه گوازاراوه ته وه بۆ ئییه له فزه كه هه لگری ئهو ماناگه له جیاوازه بووه و، له و ماناگه له جیاوازه دا به كار هینراوه، به بی ئه وه ی كه زانایانی زمانی عه ره بی هیچ زانیارییه کیان دابیت، له سه ر ئه م دانانه، و جیاوازانیه ی له فزانه، یاخود له سه ر دانهره كانیان!

- **دووهم:** جاری وا هه یه كه له فزێك بۆ یه ك مانا دانراوه، به لām بۆ مانای تر به ناپاسته و خۆیی (مجان) به كار هاتوه و دواتر ئهو به كار هینانه مه جازیه بڵاو بۆته وه، به ناو خه لکیدا تا ئهو پله یه كه خه لکی بیرى چۆته وه، كه ئهو مانایه مانای مه جازی له فزه كه یه، بۆیه وا ده گوێزێته وه بۆ ئییه كه ئهو له فزه دانراوه، بۆ هه ردوو مانا حه قیقی و مه جازیه كه.

- **سییه م:** ئه وه یه كه له فزه كه دانرابیت، بۆ مانایه کی هاوبه ش له نێوان دوو مانادا، كه له م حاله ته دا، دروسته له فزه كه بۆ هه ردووکیان به كار به ینین و، دوا جار خه لکی ئه م مانا هاوبه شه ی كه هۆكار بووه، بۆ دروستی به كار هینانی له فزه كه بۆ

هەر دووماناکه، بیریان ده چیتته وه، وا گومان ده بن، که له فزه که سهر به جۆری هاوبه شی له فزییه وه که له فزی (قُرء) که له زمانی عهره بیدا به کار ده هینریت، بۆ ههرکاتیک که تیایدا نه ریت وایه شتیکی دیاریکراو پوو بداتو، ههر بهم هۆیه وه به (تا گرتن) ده گوتریت. (قُرء)، واته: ئه و کاته ی که خولی ناسایی ئه و تایه تیایدا پوو ده داتو، به ئافره تیش ده گوتریت، (قُرء)، واته: ئه و کاته ی که تیایدا ده که ویتته بی نوژییه وه، ههر وه ها ئه و خوله ی تر که تیایدا پاک ده بیتته وه، و ههر وه ها وه که له فزی (نیکاح)، که بۆ مانای پیکه وه ئاویتته بوون، و په یوه ست بوون به کار ده هینریت، و ههر وه ها بۆ خودی گریبه سته که یش به کار ده هینریت، چونکه له گریبه سته که یشدا پیکه وه به ستن و ئاویتته کردنی له فزه کانی (ایجاب و قبول) ی، تیادایه، که له ده می ههر دوو لایه نه که وه ده رده چیتو، ههر وه ها ئه م له فزه، بۆ پرۆسه ی سهرجیی کردنیش به کار ده هینریت، به لام زیاتر وانا سراوه، بلاو بۆته وه، که بۆ خودی گریبه سته که به کار ده هینریت، بۆیه هه ندیک و گومانیان بردوه، که له فزی (نیکاح) له گریبه سته که دا حه قیقییه و بۆمانا کانی تری، مه جازیه و، ههر وه ها گروپیکیش و گومانیان بردوه، که بۆ مانای پرۆسه ی سهرجیی کردن، حه قیقییه و، بۆ گریبه سته که مه جازیه.

- چوارهم: ئه وه یه که له فزه که له زماندا بۆ مانایه ک دانرابیتو، دواتر له زاراوه دا بۆمانایه کی تر، وه که له فزی (صلاة)، که له زمانی عهره بیدا بۆمانای (دعاء: نزا کردن) دانراوه و له زاراوه ی شه رعدا، بۆ ئه و په رستشه ناسراوه دانراوه که نوژن کردنه.

۲۹۷- حوکمی (موشته رهک):

ئه گهر له ده قیکی شه رعی قورئان و سوننه دئا، له فزیکى هاوبه ش ((مشتريک)) هات، ئه و سهرنجی ئی ده ده یینو، ته ماشای ده که یین، ئه گهر له نیتوان مانا

زمانه‌وانی و مانا زاراو‌یی شه‌رعییه که‌دا هاوبه‌ش بوون ئەوا مانای دووه‌می بۆ داده‌نئین، که زاراو‌یییه که‌یه‌و، ئەگەر له زماندا له دوو مانا یان زیاتردا، هاوبه‌شی هه‌بوو، ئەوا له‌سه‌ر یه‌کێک له‌و مانایانه‌ پایدیه‌گرین و دای ده‌نئین، به‌لام به‌پێی به‌لگه‌یه‌ک که ده‌لاله‌ت بکات له‌سه‌ر ئەو دانانه، بۆ ئەو مانایه‌یان.

۲۹۸- نموونه‌ گه‌لیکی ئەم باسه‌:

یه‌که‌م: له‌م فهرمایشته‌ی په‌روه‌ردگارا، که ده‌فه‌رموئیت: (الْفَلَّاحُ مَرَّتَانِ) که لیڤه‌دا، (ته‌لاق) له‌سه‌رمانای زاراو شه‌رعییه‌که‌ی مانا ده‌کرئیت، داده‌نرئیت، که بریتیی له‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندییه‌ هاوسه‌رایه‌تییه‌ دروسته‌کانو، به‌گوێره‌ی مانا زمانه‌وانیییه‌که‌ی مانا ناکرئیت، که بریتیی له‌ هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌و کردنه‌وه‌ی په‌های گریکانو، هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی: (أَقِمْوا الصَّلَاةَ) دا، که مه‌به‌ست له‌ له‌فزی (الصَّلَاةَ): نوێژ بریتیی، له‌ مانا زاراو‌یییه شه‌رعییه‌که‌ی، که ده‌کاته ئەو په‌رستشه‌ ناسراوه‌ی که شیوازو پایه‌ی تایبه‌تی خۆی هه‌ن، نه‌وه‌ک مانا زمانه‌وانیییه‌که‌ی که بریتیی، له‌ (الدعاء: نزاکردن).

هۆکاری مانا کردنی له‌فزی موشته‌ره‌ک (هاوبه‌ش) به‌مانا زاراو‌یییه‌که‌ی نه‌وه‌ک مانا زمانه‌وانیییه‌که‌ی، نه‌وه‌یه که شه‌رع ئەم له‌فزی له‌ مانا زمانه‌وانیییه‌که‌یه‌وه، بۆ مانا زاراو‌یییه شه‌رعییه‌که‌ی گواستۆته‌وه، و تیایدا مانا شه‌رعییه‌که‌ی به‌کار هێناوه، بۆیه له‌م پوانگه‌یه‌وه له‌فزی، له‌ نه‌ریتی شه‌رعا، ده‌لاله‌تیکی دیاریکراو پۆشنی هه‌یه، له‌سه‌ر ئەو شته‌ی که شه‌رع بۆی داناووه‌و کارکردنیش بێگومان له‌سه‌ر په‌وتی شه‌رع واجبه‌و پتویسته.^۱

^۱ له‌و له‌فزانیدا، که له‌ده‌قه یاساییه‌ ده‌ستکرده‌کاندا هاتوون، هه‌ر به‌م شیوازه‌ مامه‌له‌ ده‌کرئیت، ئەگەر له‌فزی که‌ له‌م یاسایانه‌دا هاتو دوومانای زمانه‌وانی و زاراو‌یی یاسای هه‌بوو، ئەواکار به‌مانا زاراو‌یییه یاساییه‌که‌ی ده‌کرئیت، نه‌وه‌ک به‌مانا زمانه‌وانیییه‌که‌ی.

- دووهم: له فرمايشتى په روه ردگاردا كه ده فرمويټ: ﴿وَالْمُطَلَّقَتُ

يَرْبِصَنَّ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾^۱ كه ليره دا له فزى (قُرء) بوماننا زمانه وانښه كې به كار هاتووه، كه يان پاكيټى (طهره)، و يان بى نوږزى (حيضه)، بويه له سرگه سى موجه هيد پټويسته، كه هولى خوى بخاته كار، بؤ زانينى ماناى مه به ست تيايدا، چونكه شرع ته نها يه ك ماناى مه به ست بووه، به لام موجه هيد ه كان سه باره ت به پونكر دنه وهى ماناى مه به ست تيايداو، هره كه و به پټى ئيجتihad، و تپروانينى خوى، و هره يه كه به پټى نه و پټوهرى ته پچيع دانې كه هه يانه، وه ك نيشانه بؤ ده لاله ت كردن له هر كام له و مانا يانه ي كه پټى پازين، پاجيايان هه يه، بويه ده بينين كه له سر ماناى (قُرء) پاى جياوازيان لى ده ركه وتووه، و هه نديكيان ده لټين، كه بؤ (پاكبونه وه) يه هه نديكى تريشيان پايان وايه، كه مه به ست پټى (بى نوږزى) يه.

نه وانه ي كه پايان وايه، كه مه به ست پټى (پاكبونه وه) يه، چه ند به لگه و نيشانه يه كيان لايه، له وانه كه له فزى (ثلاثة) به پټى (تاءى)، ته ئنيشه وه هاتووه، و ته ئنيش ده لاله ت له سر نه وه ده كات، كه شته ژميراوه كه موزه ككه ره و، ليره يشدا موزه ككه ر (طهر: پاكبونه وه) كه يه، نه وه ك بى نوږزيه كه (الحيضة) بويه نه وه مه به سته كه يه، له له فزى (قُرء).

گروهه كې ترش، ژماره يه ك نيشانه و به لگه يان لايه، له وانه نه وه يه كه له فزى (ثلاثة) تايبه ته و، به شيوه يه كى (قه طعي) ده لاله ت ده كات، له سر نه و تايبه تى بوونه و كه واته ماوه ي عيده ده بريتيه له سى جار (قُرء) به بى زيادو كه م و، هيچ پښتيا كيشمان نښه، بؤ گه يشتن به و نه ندازه يه، مه گه ر به ته نها دانان و مانا كړدى

^۱البقرة (۲۲۸).

(قُرْءَ) به (الحیضه: بی نوژی) ده بیت و، نه و شته ی که جهخت له سه ر ئه م مانایه ده کاته وه و، به له پیشتری داده نیت، نه وه یه که مه به ست له (عیدده)، بریتیه له بوونی زانیاری، له خالی بوونی سکی ئافره ته که له مندال و، ئه م پرۆسه یه ش (حیض: ماوه ی بی نوژی) فیرمانی ده کات، و زانیاریمان له سه ری ده داتی!

نمونه یه کی تری، ئه م باسه وه ک ئایه تی: ﴿وَإِنْ كَانَتْ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَلَةً أَوْ امْرَأَةً﴾^۱ واته: خو ئه گه ر پیاویک یان ئافره تی که مرد، و (باوک و باپیرو مندالی) نه بوو! که لیره دا له فزی (کَلَلَةً)، له فزیکی هاو به شه، بۆ ئه و که سانه به کار ده هینریت، که له دوا ی مردنی خو ی باوک و باپیرو مندال به جی ناهیلن و، بۆ ئه و میرات به رانه یه ش به کار ده هینریت، که نه باوکن و نه کوپ له پرۆسه که داو، هه روه ها به کار ده هینریت، بۆ ئه و خزمانه ی که له پتی غه یری باوک و کوپه وه، بوونه ته خزم، که واته: له سه ر که سی موخته هید پتویسته که به گه رانه وه و سه رنجدان له نیشانه کان و ده قه هاتوه کانی ناو ئه م بابته ی میراته، مه به ستی ته وای ئه م مانای (کَلَلَةً) یه، پۆشن بکاته وه و، جه ماوه ری شه رعزانان له دوا ی نه وه ی که نه و پاستیه یان لا جیگیر بوو، له ده قه کانی بواری میراته وه، ئه م مانایه یان به له پیشتر داناه، که مه به ست له (کَلَلَةً)، مانای یه که مه واته: ئه و که سه ی که له دوا ی مردنی خو ی، نه باوک و باپیرو، نه دایک و به ره و ژووتری، و نه مندالی به جی نه هیشتوه .

^۱ النساء (۱۲).

٢٩٩- ئاستى گشتگىرى لەفزی ((موشته رەك: ھاوبەش))^١:

مەبەست لەم دەستەواژەى سەرپاگىرى و گشتگىرىيەى لەفزی موشە تەرەك
ئەوێە كە، مەبەست لە بەكار ھێنانى لەفزی موشته رەك (ھاوبەش) برىتى بىت، لە
بەكار ھێنانى بۆ سەر جەمى ئەو ماناىانەى كە بۆى دانراو، زاناىانى زانستى
ئوصولى فىقھىش لەسەر ئەم پرستە پاجىاىيان ھەيە، لە چەند گوتەيە كەدا بەم
شىئەيەى لای خوارەو دەريان برىو:

- گوتەى يەكەم: جەماوەرى زاناىانى ئوصولى فىقھ، پاىان وايە، كە
ناتوانىت سەر جەمى ماناكان لەو لەفزە موشته رەكەدا بەر جەستە بكرىت،
بەكار ھێنانى موشته رەك تەنھا لەيەك مانا داو بۆيەك مانا دروستە، بۆ ئەو
فرەمانايىيە دروست نىيە، كە بۆى دانراو، نايىت بەيەك مانا بۆى بەكار بەيىنرىت،
بەلگەى ئەم گرۇپەيش ئەوێە كە لەفزی موشته رەك بۆ ئەو ھەموو مانايە،
دانە نراو كە بەيەك شىئە دانان دەلالەت لەسەر ھەمويان بكات، بەلكو دەيىت
بەشىئەى دانانى جىاجىا ھەر جارەو دەلالەت لەسەر مانايەك لەو مانا و مەبەستانە
بكات، واتە: ھەر يەكێك لەو ماناىانە لەفزی موشته رەكى تايبەت بە خۆيى بۆ بەكار
دەيىنرىت، كە لە چوار چۆنە و سنوورى خۆيدا دەلالەت لەسەر ئەو مانا و مەبەستە
بكات، كە بۆى دانراو، بۆيە بەكار ھێنانى سەر جەمى ئەو ماناىانە پێكەو،
بەيەك شىئە دانان، دروست نىيە، كاريكى لەم جۆرە پێچەوانەى پيشەى دانانى
لەفزەكەيە، بۆيە بزائە كە لەفزی موشته رەك دەلالەت دەكات لەسەر ئەو ماناىانەى
كە بۆى دانراو، بەلام ھەر يەكە بە پێى خۆى و بەگوێرەى خۆى، ئەوێەك
بەگشتگىرى و سەرپاگىرى، واتە: دەلالەت لەسەر مانايەك لە ماناكان دەكات، بەلام

^١ الأمدي، ب، ٢، ل ٣٥٢ و دواتر، شرح المنار، ل ٤٣١ و دواتر فواتح الرحموت بشرح مسلم

الثبوت، ب، ١، ل ٢٠٠.

به يه كجار ده لاله ت ناكات، له سه ره همووی ماناكان، چونكه هر پرۆسه ی دانانی له فزه كه له بنه پهدا ژمیردراوه، يه ك كه پهدت نيبه، نه مه يش جياوازی نيوان له فزی موشته ره ك و بابه تی (عام) به، چونكه (عام) ده لاله ت ده كات له سه ره سه رجه می نه و تاكانه ی كه له فزه كه ی ده يدات به ده سته وه، نه م پرۆسه يه يش به گشتگیری و گرته وه ی سه رجه می تاكه پيكيته ره كانی پوو ده دات، نه وه ك به جياجيا، ياخود يه كيكيان بگريته وه، يه كيكيان نه گريته وه.

- گوته ی دووهم:

له فزی موشته ره ك، هر چه نده له بنه پهدا بۆيه ك مانا دانراوه، به لام سه ره پای نه مه يش هر دوو پسته كه مه به ست پتي سه رجه می ماناكانی بيت، له يه ك كاتداو، ليژه دا وه ك (عام) وايه، له گشتگیری كردنيدا، بۆ ده لاله ت كردن له سه ره نه و شتانه ی كه بۆی دانراوه، به لگه ی نه م پايه يش نه وه يه كه له قورثانی پيرۆزدا شتی له م بابه ته، هاتووه وه ك په روهردگار ده فهرمويت: ﴿الَّذِينَ تَرَأَتْ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ، مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ﴾^١ واته: ئاخۆ نه تزانپوه، كه هرچی له ئاسمانه كانو، له زه ويدايه، سه رجه می هموویان سوچه بۆ خوا ده به ن؟ خۆرو مه یفو نه ستیره و كيوه كان و دره ختو گيانه وه رانیش هر سوچه بۆ خودا ده به ن، هه روه ها زۆريكيكيش له خه لگی به ئاره زووی خۆيانو، پيخۆشبوونی خۆيان هر سوچه بۆ خوی په روهردگار ده به ن. (سوچه)، واته: دانای ناوچه وان له سه ره زه وی، نه مه سه باره ت به مرقۆ، و سه باره ت به غه يری مرقۆه كانیش به مانای ملكه چی و وا به سته یی به تۆبزی دیتو، هه ره ك تيبینی ده كريت، نه م دوو مانايه مه به ست جياوازن، كه له له فزی (يسجد) دا، هاتوون، كه له ده قه قورثانییه كه دا ده ركه وتووه، ليژه يشدا به لگه

^١ الحج (١٨).

له سەر ئه وه دروست ده بێت، كه دروسته ئه و له فزه موشته ره كه به كار بهێنرێت و،
له به كار هێنانه كەيشدا مه به ست پێی سه رجه می ماناكانی بێت.
به لām مه وادارانی گروپی به كه م، ئه م به لگه هێنانه وه به وه به رپه رچ ده ده نه وه،
كه مانای سوچه له ئایه ته پیرۆزه كه، بریتیه له ویستی ملکه چی و فرمانبهرداری
کردن، به بێ په چا وکردنی ئه وه ی كه ئایا به ویستی خۆی کردویه تی، یان به ژۆر پێی
کراوه .

وه ئه م مانایه ش له مۆف و غه بیری مۆفیشدا پراکتیزه ده بێت و، ئه م پرسه سه ر
به بابیه تی موشته ره کی مه عنه وه بیه، نه وه ك له فزی، به لām هێنانی ده قی (کثیر من
الناس) له ئایه ته پیرۆزه كه دا، ئاماژه یه کی تیا دایه، بۆ ملکه چیکردن به ویستی
خودی مۆفه كه .

- گوته ی سییه م:

ئه م گروپه به لایانه وه دروسته، كه مانای له فزی موشته ره ك سه راپاگیر بێت،
به لām درێژه باسیکیان له م باره یه وه هیه، به وه ی كه دروسته مه به ست له له فزه كه
گشتگیری بێت، به لām له بابیه تی نه فی کردندا، نه وه ك جیگیر (إثبات) کردندا، وه ك
ئه وه ی كه سویند بخوات له گه ل کۆیله کانی فلانه كه س قسه ناکات، ئه وه ئه گه ر
له گه ل کۆیله و خزمه تکاره بالاده ست و ژێرده سته کانیدا قسه بکات، هه ر چونه که و
سوینده که ی ده که ویت.

هه روه ها ئه گه ر كه سیك سییه کی ماله که ی خۆی بکاته وه سیه ت، بۆ
خزمه تکاره کانی، یان بۆ گه رده که ی خۆی ئه وه وه سیه ته که ی به تاله، چونکه لێره دا
مانای له فزی کابرای وه سیه ت بۆکرا و دیار نییه و، یه کلایی نییه چونکه ناوی
(المولی: بهنده و کۆیله و خزمه تکار) هاوبه شه، و بۆ که سی ئازاد که ری کۆیله، و

ههروه ها خودی کۆيلهی ئازاد کراویش به کار ده هیئزیت، به لām له بابتهی جیگیر کردن (اثبات) دا، سه راپاگیری له فزی موشته ره ک بوونی نییه.

له م پرسه دا، پای له پیشتر (الراجح) بریتیه له گوتهی جه ماوه ری زانایان و، بۆیه مه به ست له له فزی موشته ره ک ته نها به کیک له مانا کانیه تی و، دوا جار به نیشانه و به لگهی بایه خدار ئه و مانا مه به ست و داوا کراوه له ناو هه مو یاندا ده دۆزیت هه و، به کلایی ده کرت هه و.

((به شه باسی دووهم))

دابهش کردنی له فز، له پووی به کار هیئانانییه وه بۆ مانا کان :

یه که م: حه قیقه ت:^۱

له فز له پووی به کار هیئانانییه وه، بۆ ئه و مانایه ی که بۆی دانراوه، یان بۆ هه ر مانایه کی تر، ده بێته چوار به شه وه، که بریتین له، به شه کانی (الحقیقه) و، (المجان) و، (الصریح) و، (الکنایه)، که به کورتی له سه ر هه ر یه که یان ده دوین:

۳۰۱- حه قیقه ت، بریتیه له و له فزه ی که به کار هیئراوه، بۆ هه مان ئه و شته ی که بۆی دانراوه و، جاری وا هه یه، که ئه م حه قیقه ته زمانه وانیه و، جاری وا هه یه که حه قیقه تیکی شه رعییه و، جاری وا هه یه که پاستیه کی نه ریتیه، واته: (الحقیقه العرفیه)، جا حه قیقه تی زمانه وانیه، ده دریت ه پال دانه ری زمان، و حه قیقه تی شه رعی، ده دریت ه پال شه رعدانه ر، و حه قیقه تی عورفیش ده دریت ه پال عورفی تاییه ت (خاص)، و عورفی گشتی (عام).

^۱ اصول السرخسی، ب، ۱، ل ۱۷۰- ۱۷۱، منهاج الوصول إلى علم الأصول، للبيضاوي، ل ۲،

المحلاوي، ل ۹۱- ۹۳.

- حەقیقەتی زمانەوانی: بریتییە لەو لەفزییە کە بەکار هێنراوە بۆ هەمان ئەو مانا زمانەوانییە خۆی کە بۆی دانراوە، وەک (خۆر) و، (مانگ) و، (ئەستێرەکان)، کە ئەم لەفزانە لە زماندا بۆ ئەو پێکھاتە پووناکە ناسراوانە داناوە، کە دەیانبینن.

- حەقیقەتی شەرعیی: بریتییە لەو لەفزییە کە بەکار هێنراوە بۆ خۆی مانا شەرعییەکی، واتە بۆ ئەو مانایە کە شەرع دانەر ویستویەتی، وەک (نۆیژو، حەج کردن، زەکات)، لەو پەرستشانی کە تایبەتێکی ناسراوە، هەروەها وەک ژنەیان و ژن تەلاقدان، پڕۆسەی (خولم)^۱ کە سەرچەمیان داناوە، بۆ ئەو مانایانە کە شەرع مەبەستیەتی تیااندا.

- حەقیقەتی عورفی (نەریتی): بریتییە لەو لەفزییە کە لە مانا عورفیەکی خۆیدا بەکار هێنراوە، واتە: ئەو مانایە کە عورفو نەریت ئەو جۆرە لەفزییان بۆ بەکار هێناوە، ئیتر ئەو عورفە، عورفیگی گشتی بێت، یان عورفیگی تایبەت بەخەڵکی خاوەن پیشەییەکی دیاریکراو یان زانستیگی تایبەت، هەر چۆنیە کە، وەک (سیارە: ئۆتۆمبیل)، کە عورفی گشتی لەسەر ئەوەیە کە بەکار دەهێنرێت، بۆ ئەو ئامێرە ناسراوەی گواستەووە کە دەیبینن، هەروەها وەک لەفزی (دابە) کە بۆ (چوار پێ) بەکار دەهێنرێت، هەروەها وەک ئەو لەفزی زاراوەییە بەکار هێناوەی کە لە عورفی خاوەن پیشەکاندا هەن، یاخود لە زانستیک لە زانستەکاندا هەن، وەک لە پەفە پێدان و نەصب پێدان لە عورفی زانایانی زماندا، سنور (الحد) و چییەتی (ماهیة) لەلای زانایانی لۆژیک (منطق) و، لەفزی (فقه) لەلای زانایانی شەرع، وریاکردنەو (إنذار) و هەلۆه شاندنەو (الفسخ) و، لە کار خستن (إقالة) لەلای زانایانی یاسا، هتد....

^۱ ((خُلِمَ: دامالین)) بریتییە لە وازمێنایی پیاو، لە ژنەکی خۆی، بەدانی (بریتی)ییە ک،

لەلایەن ژنە کەو، تا لە پیاو کە دا بەمالت و پزگاری بێت.

۳۰۲- حوکمی له فزێك به دیوه رهسه نه که ی خۆی (حه قیقه ت) به کار هیئرایبیت: حوکمی سه رجه م جۆره کانی حه قیقه ت نه وه یه که نه و مانایه ی که بۆ له فزه که دانراوه له لای لایه نه کانی نه و گفتوگۆو دیالۆکه، به سه ریدا جیگیر ده کریت، نه م له فزه جیانابیت، له و مانایه ی که بۆی دانراوه و پڕ به پێستی به کترین، حوکمه که یش هه ر په یوه سته پێیه وه، له م پوانگه یه وه نه گه ر پیاوێک وه سیه تی کرد بۆ کوپه که ی (زه ید)، که هه زار دینار له میراته که ی پێی بدریت، نه و وه سیه ته که بۆ نه و کوپه ی (زه ید) داده نریت، ناخریته سه ر که سی تر، چونکه ناتوانریت که به و کوپه ی (زه ید) بگوتریت، که کوپێ (زه ید) نییه، هه روه ها وه ک نه م فه رمایشته ی په روه ردگار که ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾^۱ واته: که س به نا هه ق مه کوژن، که له م ئایه ته په یۆزه دا له فزی (قتل) به مانای کوشتن و گیان لێ سه ندنه وه ی حه قیقییه له مرقفیک، و نه هییه که یش ئاراسته ی نه م حه قیقه ته کراوه، بۆیه له م پوانگه یه وه وه ناتوانین که به نا په وا کرده وه، تاوانێکی له م جۆره نه نجام بده ی.

هه روه ها حوکمی حه قیقه ت نه وه یه، که زāl ده کریت به سه ر شتی نا حه قیقی (مجازی) دا، واته: حه قیقه ت له پێش مه جازه وه یه، بۆیه هه ر کات گونجا، که له فزێک به پێی مانا حه قیقییه که ی خۆی مانا بکه ی، نه وه حوکمه که به گوێره ی حه قیقه ته که ده رده که ی، نه ک په هه نده مه جازییه که ی، بۆیه هه ر که س وه سیه تی پێدانی هه ر شتیکی کرد بۆ کوپه که ی (زه ید)، نه وه نه وه سیه ته جیگیر ده بییت بۆ کوپه که ی ((زه ید)) نه وه ک بۆ کوپێ کوپه که ی (زه ید)، و له فزه که له سه ر مانا حه قیقییه که ی هه ژمار ده کریت، نه وه ک مانا مه جازییه که ی، چونکه هه ر کات بواری

^۱ الأنعام (۱۵۱).

دەرفەت ھەبوو، دەگونجا کار بە مانا حەقیقییەکی بکریت، ئەوا مانا مەجازییەکی وەلا دەنریت، چونکە مانای مەجازی دەرھارویشتە و جیگری حەقیقەت و بنەرەتەکیە، شتی جیگرەویش نابیت پیچەوانە و دژی بنەرەتی خۆی (أصل) بیت.

دووھەم: ((المجاز))^۱:

۳۰۳- مەجاز بریتیە لەو لەفزی که بەکار ھێنراوە، لە غەیری ئەو شوێنەیدا که بۆی دانراوە، بەھۆی بوونی کۆنتاکت و پەیوەندییەکی لە نێوان لەفزی و ئەو جیگایەدا که تیایدا دانراوە، ھەرۆھا بەھۆی بوونی نیشانەپەکیوە که پێگرە لە دەرخستەن و ویستنی مانا حەقیقییەکی لەفزی، وەک بەکار ھێنانی لەفزی (شیر)، بۆ (کەسی ئازا و چەلەنگ)، پەوھندی نێوان ئەم دووانەیش بریتیە لەو مانایەکی که کۆکەرەوھێ نێوان مانا ئەسلییەکی لەفزی و ئەو مانایەپەکی لەفزی تیادا بەکار ھێنراوە، که (ئازایەتی)یە.

مەبەستیش لە بوونی نیشانە (قرینە)، بریتیە لەو نیشانە گونجاوەی که دەلالەت دەکات لەسەر ئەوھێ که کابرای قسەکەر لەو لەفزییدا که دەری برپو، مەبەستی پێی مانا حەقیقییەکی لەفزی نەبوو، بەلکو مەبەستی مانا مەجازییەکی بوو.

- جۆرەکانی پەیوەندی:

۱. لیکچوون (المشابهة)، واتە: ھاویەشی بوون، لە وەصفیکی دیاریکراودا لە نێوان مانا حەقیقییەکی لەفزی، و ئەو مانا مەجازییەدا، که بۆی بەکار

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۱۷۱ و دواتر، شرح التلويح على التوضيح ل ۷۳ و دواتر، ھەرۆھا ل ۱۶۹، پاشان المحلاوي ل ۹۷-۹۴، محاضرات في اصول الفقه، للأستاذ بدر المتولي عبدالباصط ب، ۲، ل ۲۱ و دواتر.

هینراوه، وهك له وگوته یه ی خه لگی شاری مه دینه دا دهر که وتووه، که له کاتی ته شریف هینانی پیغه مبه ر (ﷺ) بۆ شاره که یان ده یانگوت: (طلع البدر علینا: وا مانگ لیمان دهر که وت)، که ئه م له فزه کۆکه ره وه ی پووناکییه له نیوان ئه و مانگه ی که به ئاسمانه وه یه و له نیوان دهم و چاوی پیغه مبه ری نازیردا (ﷺ)، که ئه و پۆشنا ییه صیفه ته هاوبه شه که یه، و هه روهك گوتمان: (ئازاد شیړه) مه به ست ئه وه یه که هه ردوکیان له صیفه تی نازایه تیدا هاوبه شن، و کاتیکیش که که سیکی فیلباز و ته له که باز به (پێوی) ده شو به یینین، و ناوده به یین، مه به ست ئه وه یه که هه ردوکیان له فیل و حيله بازیدا هاوبه شن، و هتد

۲- گۆن: واته: ناوانانی هه رشتیک به و شیوازه ی که له سه ری هتی، واته: ناوانان ناوزه دکردنی به و حاله وه ی که پیشتر پیوه ی وه صف کراوه، وهك ئه م فه رمایشته ی په روه ردگار که ده فه رمویت: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ آمَنًا﴾^۱ واته: ئه و مۆفه بالغ بووه، خاوه ن ئاوه زانه ی که بی باوکن، چونکه پاده ست کردنه وه ی مولک و سامان بۆ که سی بی باوک (الیتیم)، واته: ئه و منداله ی که باوکی مردووه، ده بیست ئه م کاره و ئه م پیدانه وه یه له دوا ی بالغ بوون و عه قل و ئاوه زکرانه وه بیست، به به لگه ی ئایه تی:

﴿وَابْلَاوُا النِّسَاءَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ۚ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا

النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ﴾^۲ واته: هه تیوان بخه نه ژیر تاقیکردنه وه وه، هه تا ئه که نه ته مه نی بلوغ بوونو، ژن خواستن و توانای ژن و میردی، واته: به جاری مال و مولکه که هه مووی مه که نه وه مشتیان، به لکو جارو بار شتیکیان بده نی و چاودیریان بن، ئاخۆ ئه زانن؟ خه رچی بکه ن؟! ئینجا ئه گه ر

^۱ النساء: (۲).

^۲ النساء: (۶).

بینیتان به قام و ژین، و خاس و خراب له یه کتری جیاده که نه وه، نه وسا ئیوه یش بی
دواکه وتن مال و سامانه که یان بده نه وه.

۳- (أول)، واته: ناوانی شتی که به و حاله ته ی که له ناینده دا ده چیته سه ری،
وه ک نه و نایه ته ی که سه باره ت به پیشهاتی دۆستانی پیغه مبه ر یوسف (سه لامی
خوای له سه ر بیّت) ده فره مویت: ﴿إِنِّي أَرْبِيْ اَعْمُرُ خَمْرًا﴾^۱ واته: یه کیک له
هاورپکانی یوسف گوتی: که له خه ونمدا دیتم تری نه گوشم بق شهرباب! واته:
مه به سنی نه و ترییه، که دواتر ده بیته ناره ق.

۴- ناماده کاری که بریتیه له وه ی که شتی که وا ناوزه د بکریّت، که هیزو تواناو
ناماده سازی وای تیادایه که ده توانیت کاریگه ری و شوینه واریکی دیاریکراو پیش
بهینیت، وه ک نه وه ی که ده لئین: (ژه هر کوشنده یه)، واته: هیزی کوشتنی تیادایه.

۵- (اللول)، مه به ست نه وه یه که جیگا که باس بکریّت، به لام خو ی له خویدا
مه به ست پیی حالی جیگا که، واته: خه لکه که ی بیّت، وه ک نه م فره مایشته ی
په روه ردگار که ده فره مویت ﴿وَسَلِّ اَلْقَرِيْبَةَ﴾^۲ واته: پرسیار له و گونده بکه، که
مه به ست خه لکی گونده که یه، که ناوی جیگا که ی بردووه، به لام مه به ست خه لکی
نه و جیگایه یه هه روه ها وه ک پسته ی (په وباره که پۆده بیّت) واته: ناوه که ی پۆ
ده بیّت.

۶- (الجُزْبَةُ)، و به پیچه وانه یشه وه، که بریتیه له وه ی ده سته واژه ی لاوه کی
(جُزْئِي) به کار بهینریّت، که چی مه به ست پیی سه راپای کاره که (کُلِّي) بیّت و،

^۱ یوسف: (۳۶).

^۲ یوسف: (۸۲).

ههروه‌ها به پێچه‌وانه‌یشه‌وه واته: گشتگیری بۆ به‌کار بهێنریت، به‌لام مه‌به‌ست پیتی (جوزئی) بوون بیت.

نمونه بۆ یه‌که‌میان، وه‌ك ئایه‌تی ﴿فَكَرَبَّهُ ۝۱۳﴾ کۆیله‌یه‌ك پزگار بکه‌و، هه‌روه‌ها فه‌رمایشتی په‌روه‌ردگار، سه‌باره‌ت به‌ که‌فاره‌تی (ظیهار) کردن، که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ﴾ باجه‌که‌ی نازاد کردنی کۆیله‌یه‌که، که مه‌به‌ست له (رقبه) له هه‌ردوو ئایه‌ته‌که‌دا، کابرای کۆیله‌یه، به‌لام خۆی له خۆیدا مه‌به‌سته‌که نازادکردنی کۆیله‌یه، (واته: که‌ردنی کۆیله‌ی بۆ نازاد کردن هیناوه، که جوزئه، به‌لام مه‌به‌ست پیتی نازادکردنی ته‌واوی کۆیله‌یه، که "کُلِّ" له‌و، هه‌روه‌ها نمونه‌ی ته‌روه‌ك ئایه‌تی: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ﴾ که لی‌ره‌دا جوزئی هیناوه، که ده‌سته‌کانن، به‌لام مه‌به‌ستی هه‌موو لاشه‌یه‌تی، واته: به‌ته‌واوی پێکهاته‌ی (ئه‌بو له‌ه‌ب) له‌وه، نزای تیاچوونی بۆ کراوه، واته: له‌م دوو نمونه‌یه‌دا جوزئی هیناوه، و مه‌به‌ست پیتی هه‌موویه‌تی (کُلِّ) له‌.

نمونه بۆ دووه‌میشیان، وه‌ك ئایه‌تی: ﴿يَجْعَلُونَ أَصْنَعُهُمْ فِيْءَاذَانِهِمْ﴾^۱ واته: ئه‌وانیش له‌ترسی مردن و ئه‌و ده‌نگه‌ قورسو سه‌خته‌دا پهل و قامکیان ده‌ناخننه‌ ناو گوێچکه‌یان، که لی‌ره‌دا (أَصْنَعُهُمْ) به‌ مانای (أَنَامْلَهُمْ: پهل و قامک و په‌نجه‌کانیان) هاتوه، که به‌ ده‌سته‌واژه‌ی گشتی (کُلِّ) هاتوه، به‌لام مه‌به‌ستی هه‌ندیکیه‌تی، واته: (جزء) تیایدا مه‌به‌سته.

۷- (السَّبَبِيَّة) وه‌ك ئه‌وه‌ی که باسی هۆکاره‌که (سبب) بکات، به‌لام مه‌به‌ستی به‌ده‌یه‌نری هۆکاره‌که (مُسَبَّب) بیت، و هه‌روه‌ها به‌ پێچه‌وانه‌یشه‌وه:

^۱ البقرة: (۱۹).

- نمونە بۆيەكەم: ۋەك ئەۋگوتەيەيە كە دەگوتىت: (فلانەكەس خويىنى براكەيى خوارد)، ۋاتە: ئەۋ پارەيەيى خوارد، كە كابرايى بكوژ دابووى لە جياتى كوشتىنى براكەيى، چونكە خويىن پىشتىن ھۆكارى دانى بپە پارەيەكە لە جياتى كىردەۋەكەداۋ، دراۋە بە براى كوژراۋ، ۋەك ماف.

- نمونە بۆ دوۋەم: ۋەك ئەۋ قسەيەيى كە پياۋ بە ۋنەكەيى خويى دەلىت: (عیددە بژمىرە) كە مەبەستى تەلاقدانىيەتى، چونكە تەلاقدان ھۆكارە بۆ ژماردىنى عیددە، بۆيە لىرەدا پىكەپىنەرى ھۆكارەكەيى باسكردوۋە، لە جياتى خودى ھۆكارەكە.

ئىنجا ئەۋە بزانە كە ئەۋ مەجازەيى كە بوۋونى پەيۋەندى (علاقة)كەيى، بەستراۋەتەۋە لە لىكچوون (مشابهه)ۋە، ئەمە بە خواستى (استعاره) ناۋزەد دەكرىتۋ، ئەۋ مەجازەيى كە پەيۋەندى بە غەيرى بابەتى (موشابهه: لىكچوون) ھەيە، بە (مەجازى مۇپسەل) ناۋنراۋە.^۱

۳۰۵- جۆرەكانى نىشانە ((الْقَرِيْنَةُ)):

ئەۋ نىشانەيەيى كە پىگىرە، لە دەرپىنى مانا حەقىقىيەكەيى لەفزەكان چەند جۆرىكە.

أ- نىشانەيى ھەستى (قَرِيْنَةُ حِسِّيَّة)، ۋەك ئەم گوتەيە: (لەۋ درەختەم خوارد)، ۋاتە: لەبەر ھەمەكەيى، چونكە ھەستى مرقۇ پىگىرە لە ويستى خواردنى خودى درەختەكە.

ب- نىشانەيى نەرىتىۋ ئىستايى (قَرِيْنَةُ عَادِيَّة، أَوْ حَالِيَّة)، ۋاتە: ئەۋ نىشانەيەيى كە بەگويىرەيى نەرىتىۋ دۆخى ئىستا ھاتۆتە گويى، ۋەك ئەۋ قسەيەيى كە پياۋ بە

^۱ ئەم پەپەرگرافە. پەيۋەندى بەزانستى پەۋاننىيى (البلاغه)ۋە، ھەيەۋ، بۆ زياتر شارەزا بوون دەتوانن تەماشايى كىتەبەكانى بەلاغەبكەن.

ژنه که یی ده لیت: له کاتیکدا که ژنه که ده یه ویت بچیته دهره وه له مال و پیاوه که ږیگری ده کات بویه پتی ده لیت: (نه گره بچیته دهره وه ته لاقت که وتبی)، که نه م قسه یه چوونه دهره وه ی له و کات و ساته دا له سر نه ژمار ده کړیت، نه وه که له کاتی تر دا.

ج- نیشانه ی شهرعیی (قَرِیْنَة شَرْعِیَّة)، وه که بریکارگرتن له پرؤسه ی دادگادا، بؤ پرسى سکالو و سکالاکاری، که نه م بریکاره کاره که ی بریتییه له وه لامدانه وه و به رگری کردن له لایه نی یه که م له به رامبه ر به لکه کانی لایه نی به رامبه ردا له به رده م دادگاداو، کاری بریتی نییه، له ته شه نه پیدانی گرفت و کیشو و دژایه تی و زیاده پړه یی کردنى به سر نه یاره کانیدا، چونکه نه م مانایانه له شهرعدا قه ده غه نو، هه روه ها له وه له فزه گشتیایانه ی که به ده سته واژه ی نیرینه هاتوون، وه که: (یا ایها الذین آمنوا...) که بؤ نیرینه و میتنه ش به کار ده میتنریت، به هؤی نه وه وه که زانراوه، که له شهرعدا نه رک (ته کلیف)، شتیکی گشتییه و، له سر پیاوان و ژنانیشه.

۳۰۶- حوکمی مه جاز (ناحه قیقی):

أ- جیگیر کردنى مانای مه جازى بؤ له فزه که و، به ستنه وه ی حوکمه که پییه وه ، وه که نایه تی: ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْ النَّائِبِ﴾^۱ واته: یان یه کیکتان له سر پیش ناو هاته وه، که مه به ست له (الغائط)، لیړه دا بى ده ست نویژییه، (الْحَدَّثُ الْأَصْفَرُ)، و مه به ست مانا حه قیقییه که ی نییه، که نه و جیگا ناپه سه نده یه که پیشاوه، و حوکمه که یشی پیړه به ستراره، که ته یه مووم کردنه له کاتی ویستنی کردنى نویژدا، نه گره ناوی ده ست نه که ویت و، هه روه ها وه که نه م فره میشته ی تری په روه ردگار که ده فره مویت: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾^۲ که مه به ست له ده ست لیډان، لیړه دا مانا

^۱ النساء: (۴۳)، المائدة: (۶).

^۲ النساء: (۴۳).

مه جازييه كه يه تي، كه بريتييه له سهرجتي كردن، نه وهك مانا حه قيقيه كه ي، كه ده ست ليدانه .

ب- نه گهر ده كرا، به پتي مانا حه قيقيه كه ي ماناي بگه ين، نه وه نابيت لابه دين بولاي مانا مه جازييه كه ي، واته : قسه و كه لام له سهر مانا حه قيقيه كه ي خوي مانا ده كريت هه تا ده كراو، ده گونجا، چونكه حه قيقه ت نه سلو، مه جاز جيگري نه وه و لقو چله (فرع)ه، و هه ركات كه ده كرا، كار له سهر نه سل بگه ين، نه وا نابيت لابه دين بو جيگري نه سلو بو لقه كان، به لام كه پاساو هه بوو، نه مانتواني كار به مانا حه قيقيه كه ي بگه ين، نه وا په نا ده به ينه بهر مانا مه جازييه كه ي، چونكه دواچار كار كردن به كه لامو گوته كان، باشتره له وه لانان و گوي پيته دانيان .

بويه نه گهر كه سيك وه سيه تي كرد، كه له دواي خوي هه زار دينار له ميراته كه ي بدريت، به كوپه كه ي (زه يد)، نه وا كار به حه قيقه تي نه م قسه و گوته يه ده كه ينو، نه م وه سيه ته ته نها بو كوپي په چه له كي (زه يد) جي به جي ده كريت، جا نه گهر كوپي پشتينه يي و په چه له كي نه بوو، نه وا سهرنج ده دين، نه گهر كوپي كوپي هه بوو، نه وا بوي نه ژمار ده كه ينو، بوي وه سيه ته كه ي پي ده دين، چونكه (كوپي كوپيش) ماناي مه جازي هه يه، بو ووشه ي (كوپو)، له بهر نه وه ي كه پاساومان هه بوو، نه مانتوانيوه، مانا حه قيقيه كه ي بو دابنيين، بويه په نامان بردوته بهر مانا مه جازييه كه ي و، نه گهر (كوپي كوپي) نه بوو، نه وه ئيتر قسه كه ي و وه سيه ته كه ي پشت گوي ده خه ين، چونكه ناتوانين بيخه ينه سهر هيچكام له و لايه تانه، و نمونه ي وه لانان و پشت گوي خستني قسه يهك، وهك نه وه ي كه كه سيك بانگه شه ي نه وه بكات، فلانه كه س كوپي نه وه، له كاتيكا كه ته مه ني نه و فلانه كه سه له كا براي بانگه شه كار زياتر بيت ! !

۳۰۷- کۆکردنه‌وه‌ی نڤوان حه‌قیقه‌ت و مه‌جاز:

ناکرتیت و ناگونجیت، که له‌یه‌ک له‌فزداو له‌یه‌ک کاتدا، هه‌م حه‌قیقه‌ته‌که‌ی مه‌به‌ست بیتو، هه‌م مه‌جازه‌که‌ی و، هه‌ردوو مانا مه‌به‌سته‌که‌ی تیادا به‌رجه‌سته ببیت، وه‌ک نه‌وه‌ی که بگوتریت: (شیره‌که‌م مه‌کوژه)، که مه‌به‌ست له (شیر)، هه‌م خودی گیانه‌وه‌ری شیر بیتو، هه‌م پیاوه‌نازاکه، چونکه له‌کاتی به‌کاره‌ینانی نه‌م له‌فزه‌دا مانا حه‌قیقیه‌که‌ی زیاتر له‌پیشتر و ده‌ستپیشخه‌وه‌ نه‌گه‌ر نیشانه‌یه‌ک هاته‌ناراوه، که به‌لگه‌ بوو له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که مانا مه‌جازییه‌که‌ی مه‌به‌سته، نه‌وا نه‌و له‌فزه‌ لێره‌دا مانا مه‌جازییه‌که‌ی بۆ به‌کار ده‌هینریتو، مه‌به‌ستی مانا حه‌قیقیه‌که‌ی لێ دوور ده‌خریته‌وه‌و، هه‌ندیکیش له‌زانایان، هه‌ردوولایه‌نی حه‌قیقی و مه‌جازیان تیادا به‌دروست زانیوه، به‌لام پای‌یه‌که‌م، زیاتر پێکاویه‌تی، به‌لێ به‌کاره‌ینانی له‌فز له‌مانا مه‌جازییه‌که‌یدا دروسته، نه‌گه‌ر مانا حه‌قیقیه‌که‌ی تیادا خۆی حه‌شار دابوو، و له‌ژێریدا جێگای ده‌بوویه‌وه، که نه‌مه‌ زانایان به‌ (عموم المجاز) سه‌راپاگیری مه‌جاز ناوزه‌دیان کردوه، وه‌ک له‌فزی (دایک)، که له‌سه‌ر نه‌سلێ ناوه‌که‌ نه‌ژمار ده‌کرتیتو، داده‌نریت، بۆیه‌ خودی (دایک) و (دایکی دایک)، واته‌: داپیره‌ و به‌ره‌و ژوریش ده‌گریته‌وه‌.

هه‌روه‌ها وه‌ک نه‌وه‌ی که که‌سێک سویند بخوات، که پێ نه‌خاته‌ مائی فلانه‌که‌سو، مه‌به‌ستی له‌ (پێ خستن) چوونه‌ مال بیت، چونکه نه‌مه‌ سه‌به‌به‌که‌یه‌و، ناوی سه‌به‌به‌که‌ی هیناوه، به‌لام خۆی له‌خۆیدا مه‌به‌ستی پێکه‌ینه‌ری سه‌به‌به‌که‌یه‌و، نه‌مه‌یش مانایه‌کی مه‌جازی گشتگیره‌، بۆ چوونه‌ ناومائی نه‌و کابرایه‌، به‌پێ پێ خاوس و په‌تی بیت، یان به‌پێلاوه‌وه‌، هه‌ر چونه‌که‌، و هه‌ر به‌و گشتگیری مانا مه‌جازییه‌ سوینده‌که‌ی ده‌که‌ویتو، به‌کۆکردنه‌وه‌ی نڤوان حه‌قیقه‌ت و مه‌جاز تیادا کاره‌که‌ی پای نابیت.

- سیّیه: ((الصّریح والکِنایة: راشکاو و ناراسته وخۆ))^۱:

۳۰۸- (الصّریح: راسته وخۆ، یان راشکاو): بریتیه له و له فزه ی که به هۆی زۆر به کار هینانیه وه، مانا و مه به سته که تیایدا زۆر پوون و ئاشکرایه، ئیتر چونیه که حه قیقی بیّت، یان مه جازی.

- نموونه بۆ به کهم: وهک پسته ی: (أنت طالق)، که ئه م له فزه حه قیقیه تیکی شه رعیه، سه باره ت به لابرده ی گریه سته هاوسه ریته به شیوه یه کی راشکاوانه.

- نموونه بۆ دووهم: وهک، ئایه تی (واسئل القرية)، که ئه مه راشکاوانه یه، هه ر چه نده مه جازیشه، چونکه راشکاوه له وه دا که مه به ست پتی پرسیار کردنه له خه لکی گونده که و، هه روه ها وهک قسه که ر که ده لیت: (سویند به خوا له و دره خته ناخۆم)، که ئه مه مه جازیکی ناسراوه، به هۆی نه بوون و نادیاریه مانا حه قیقیه که ی، چونکه هه ر به نه ریت خواردنی خودی دره خت نه گونجاوه، بۆیه سوینده که ی له سه ر مه جاز نه ژمار ده کریت، که به ره مه ی دره خته که یه.

۳۰۹- حوکمی ((صه ریح: راشکا و):

ئه وه ی که له فزی راشکا و مه به سته یه تی و داوای ده کات، به بی پتو یستی بۆ نیاز و نه یه ت پراکتیزه ده کریت، واته: حوکمه که ی ده به ستریت وه به خودی قسه که وه، به بی وه ستان له سه ر نیازی کا برای قسه که ر، واته: چونیه که نیازی ئه و مانایه ی مه بو بیت، یان نیازی ئه و مانایه یه ی نه بو بیت، چونکه مانا که ی ئاشکرا و پۆشنه، و هه روه ها وهک له فزی (ته لاق) که شه ر کردوویه تی به ئامرازی جیایی نیوان ژنو پیاو، ئه م حوکمه ته نها به ده ر برینی له فزه که ی، که له فزی (ته لاق) ه، ئه گه ر مه رجه کانی دروستی ته لاقه که ها تبوونه دی، ئه و له دادگادا جیگیر ده کریت و، ده چه سپیت و، ئه گه ر کا برا بانگه شه ی ئه وه بکات، که ئه و نیازی پرگار بوونی له

^۱ المحلاوي، ل ۹۸ - ۱۰۰، أصول السرخسب، ب، ل ۱۸۷ و دواتر.

کۆت و به ند هه بووه، له دهبرپینی ئه و له فزی ته لاقه دا ئه وه بپوای پی ناکریت، چونکه له فزه که سه باره ت به ته لاق زۆر پاشکاوانه یه و، دادوه ریش کار به پوه ئاشکراکه دهکات، ههروه ها وهك له فزی مامه له ی کرپن و فروشتن، که نه گه ر دهسته واژه ی قبول کردنی لایه نی به رامبه ری له گه لدا هات، ئه وه شه رع ده ی کاته هۆکار بۆ گواسته وه ی مولکایه تییه که ی شته فروشراوه که، له فروشیاره وه بۆ کرپارو، ئه م حوکمه ده چه سپیت به ته نها ده برپینی دهسته واژه ی ده می کرپارو فروشیار (ایجاب و قبول) شان به شانی مه رجه پتویستییه کان بۆ دروستی مامه له که، ئیتر چونیه که دوو لایه نی کرپارو فروشیار نیازو مه به ستیان هه بوو بی له ده برپینی ئه و له فزانه دا، یان نا....

۳۱۰- ((الکِنَایَة: نا پاسته وخۆ))

له زمانی عه ره بیدا، ئه وه یه که قسه یه ک به جۆرێک بکه یه ت، که مه به ست غه یری ئه وه بێت، که ده ری ده بریت.

- له زاروا ده ئه و له فزه یه که به گوێره ی به کار هێنانی ئه و مانایه ی تیا دا هه شار دراوه، که تیایدا مه به ستو، به هۆی نیشانه وه مانا و مه به سته که ی ده زانریت و ئاشکرا ده بێت ئیتر چونیه که ئه م له فزه حه قیقی بێت.

یاخود مه جازی (غیر متعارف) بێت^۱ وهك ئه م قسه یه ی پیاو بۆ ژنه که ی که بلیت: (حَبْلُکَ عَلَی غَارِیکَ)، یاخود بلیت: بپۆره وه بۆ مال باوکت، یاخوت بلیت (عیدده بژمیره)، که ئه م دهسته واژه گه له به نا پاسته وخۆی مانای ته لاقیان لی ده فامریته وه.

^۱ زانایانی ئوسولی فیهقه، ده لێن، که حه قیقه تی دورخراوه (کنایه)یه، و حه قیقه تی به کار هاتوو، (صریح)ه، و مه جازی (متعارف)، هه ر پاشکاوه (صریح)ه، و مه جازی (غیر متعارف) نا پاسته وخۆ (کنایه)یه، المحلاوی، ل ۹۹.

- حوكمى ناراشكاو ((كىنايه)): برىتييه له ئەۋەى كە داۋاى كىردۈۋە جىڭىر نابىت، مەگەر كابرا نىيازى ۋا بوۋىيت، ياخود حالەتى ئەۋ كاتەى كابرا دەلالەت نەسەر ئەۋ نىازە بكات، جادەچەسپىت، ۋەك ئەۋەى پىاۋ بە ژنەكەى خۆى بلىت: ((عبدە بژمىرە)) ۋە مەبەستى پىى تەلاقدانى بىت، ياخود كاتىك كابرا ئەم قسەيە بكات، كە ژنەكەى داۋاى تەلاقى لى بكات.

مەروەھا حوكمى ترى (كىنايه)، ۋەك ئەۋەى كە ئەۋ شتانەى كە تەمومزاۋى ۋ گوماناۋىن، بەھۆى كىنايەۋە ناچەسپىن، ۋەك سزاي شەلاقدانى بوختانكار، بۆيە نەگەر كەسك بەكەسكى ترى گوت: (أَمَّا أَنَا فَلَسْتُ بِزَانٍ)، ۋاتە: بەلام من داۋىن پىس نىم، كە بە ناراشكاۋانە: (كىنايه) ۋاى دەگەيەنيت، كە (تۆ داۋىن پىسى!)، ئەمە بەبوختان ئەژمار ناكىت، سزاي شەلاقدانى پى ناچەسپىت، چونكە ناراستەوخۆ (كىنايه) ۋە، ھۆكارى شارۋەيى ۋ ئەم ۋ مزاۋى بوون تيايدا ھۆكارە بۆ لادانى سزاي شەلاقدانى بوختانكار، لە سەر ئەۋ قسەيەى كە كىردۈۋىەتى.

((به شه باسی سییه م))

ده لالهت کردنی له فز، له سهر نه و مانایه ی که بۆی دانراوه:

۳۱۱- له فز له پووی ئاستی پۆشنی ده لالهت کردنی له سهر نه و مانایه ی که بۆی دانراوه، یاخود له پووی ناپۆشنی نه و ده لالهت کردنه وه ده بیته دوو به شه وه ((ده لالهت کردنی پۆشن)) و ((ده لالهت کردنی ناپۆشنی نه و له فزه له سهر ماناکه ی)) و، جا باس له هه ریه که له م به شان ه ده که ی، هه ر یه که و به پیتی خۆی و له ویستگه ی خۆیدا.

((مه به ستی یه که م))

((ده لالهت کردنی له فز له سهر نه و مانایه ی که بۆی دانراوه به پۆشنی و ناشکرا))

((الواضح الدالة))

۳۱۲- نه م پرسى (واضح الدالة) یه، ده بیته چوار به شه وه،

- الظاهر : ناشکرا.

- النص: ده ق، یان تیگست.

- المفسر: پافه کراو، یان شپۆفه کرا.

- المحکم: توندوتۆل و قایم و پته و.

ئینجا نه م دابه شکردنه، له سهر بنه ما ی ده لالهت کردنی نه م به شان ه دیت، له سهر ئاستی پوونی و به هیزی و بۆ هیزی ده لالهت کردنی له فزه کان له سهر ماناکان، که ناپۆشنترینیان بریتییه له، (ظاهر و)، دوا ی نه م (النص و)، پاشان پۆشنیه که زیاتر ده بیته و، ده دره وشیته وه، له (المفسر) داو، له (المحکم) دا، ئاستی پۆشنی و ناشکرای و به هیزییه که ی ده گاته تروپک، و له مه ودا باس له گشت یه کێک له مانه ده که ی.

- یه که م: (الظاهر: ناشکرا):^۱

((الظاهر)) له زمانى عه ره بیدا، به مانای (الواضح) پوون و ناشکرا، هاتووه و، له زاراوہی زانایانی زانستی نوصولی فیه قهدا، بریتیه له و له فزهی که هر له خودی خۆیه وه مه به سته که ی خۆی ده رختووه و، واته: به یی هه لویسته کردن له سر هر کاروپیی و شوینیکی ده ره کی و، خۆی له خۆیدا ناشکرایه، به لام سه ره پای نه مهیش نه م مانا ناشکرا و (الظاهر) یه نامانجی بنه په تیی که سی قسه که ر نییه، له ده برینه که یداو، له قسه و باسه که یدا.

نمونه ی وه ک نایه تی ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾^۲ که نه م ده قه ناشکرایه له وه دا که مامه له ی حه لال کردووه و، سوو خواردنی حه رام کردووه، چونکه هر نه م مانایه، خودی نه و مانا ناشکرایه یه که له هزی مرفدا ده سپیشخه ری ده کات و، ده چه سپیت، که نه م مانایه ش له هر دوو ووشه ی (حه لال کردن) و (حه رام کردن) وه، ده رکه وتووه و، پتویستی به هیچ نیشانه یه کی ده ره کی نه بووه، بۆ به رپا کردنی نه م مانایه، به لام سه ره پای نه مهیش، نه م مانایه نامانجی سه ره کی نه بووه، له ده برینی ده سته واژه ی نایه ته پیروژه که دا، چونکه مه به ست و نامانجی نه سلای نایه ته که بریتیه له سپنه وه و لابر دن و لادانی هاوشیوه یی له نیوان (البیع: مامه له و)، (الربا: سوو خۆری) داو، هه روه ها به رپه رچدانه وه یه بۆ نه وانه ی که ده یانگوت: (مامه له وه ک سوو وایه!).

^۱ أصول السرخسي، ۱، ل ۱۶۳ - ۱۶۴، فواتح الرحموت، ب ۲، ل ۱۹، شرح المنار، ل ۳۴۹ -

۳۵۰، وعبدالوهاب خلاف، ل ۱۸۸ - ۱۸۹.

^۲ البقرة: (۲۷۵).

ههروه‌ها نمونه‌یه‌کی تر وهك ئەم فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمویت:

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾^۱ واته: گوێپایه‌لی فه‌رمانه‌کان و ڕێگری لیکردنه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) بکه‌ن، که ئەم ده‌قه له ده‌لاله‌ت کردنیدا له‌سه‌ر واجب بوونی گوێپایه‌لی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌سه‌ر جه‌می ئەو شتانه‌یدا که فه‌مانی پێ ده‌کاتو، هه‌روه‌ها ڕێگری لی ده‌کاتو، هه‌ر ئەم مانایه‌ش دیت به‌ه‌زری موقوفدا، له‌کاتی تیگه‌یشتن له‌ده‌ره‌برینه‌کانی ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه، به‌لام له‌پاستیدا ئەمه‌مه‌به‌ستو ئامانجی سه‌ره‌کی نییه، که له‌دوو تویی ئایه‌ته‌که‌دا هه‌یه، چونکه ئایه‌ته‌که له‌بنه‌مادا بۆ ده‌لاله‌ت کردن له‌سه‌ر واجبی گوێپایه‌لی کردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) هاتوه، له‌پرسی دابه‌شکردنی ده‌سکه‌وتی شه‌ردا، به‌لام دواي ئەم مانایه ده‌لاله‌ت ده‌کات، له‌سه‌ر واجبی گوێپایه‌لی کردنی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌په‌هایه‌ی.

هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تر، وهك ئەم ئایه‌ته‌ پیرۆزه که ده‌فه‌رمویت: ﴿فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى وَلَئِنْ أَنتُمْ لَن يُصْلَحَ فَاذْهَبُوا﴾^۲ واته: ده‌سانه‌و ژنانه‌ ماره‌بکه‌ن، که پیتان ده‌شین، دووان، دووان سیان، سیان، چوار، چوار، واته: هه‌ر یه‌کێکتان ده‌توانن هه‌تا چوار ژن ماره‌ بکه‌ن، به‌هه‌رجی عه‌داله‌ت و توانایی ژياندنیا، خۆ ئه‌گه‌ر ترسان که نه‌توانن به‌دادگه‌رانه وه‌ک و یه‌ک ته‌ماشای ژنه‌کانتان بکه‌ن، ده‌بێ ته‌نها ژنیک ماره‌ بکه‌ن.

که پووی ناشکراو (الظاهیر-ی)، ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌که ئه‌وه‌یه که ماره‌کردنی ئەو ژنانه‌ی که حه‌للان به‌موقوف دروسته، به‌لام ئەم مانایه، مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی نییه، که له‌ناواخنی ئایه‌ته‌که‌دا هه‌نو، به‌لکو ئامانج و مه‌به‌ستی ئەسلی له‌کۆکی ئایه‌ته‌

^۱ الحشر (۷).

^۲ النساء (۳).

پیرۆزه که بریتییە لە دروستی فرەژنی، تا چوار ژن، لە کاتی بیخەمی لەوەدا که سەتەمیان لێ ناکەیتو، ئەگەر نادادپەرەزە هەبوو، ئەو بوونی تەنها ژنێک دروستە.

هەروەها پێغه مەبر (ﷺ) که پرسپاری لێکرا، سەبارەت بە پاکی ئای دەریا، فرموی: (ئاوێکی پاکەو، تەنانەت مردووی ناویشی، که ماسی و نههنگەکان و هەندێ گیانلەبەری تریشن، خواردنیان حەلالە)، که ئەم دەقە لە (الظاهر)دا، سەبارەت بە حوکمی مردووی ئاودەریا گوتراوە، که مەبەستی سەرەکی فرمودەکه ئەمە نییە، چونکه پرسپارەکه سەبارەت بە ئای دەریا کرابوو، ئەو کە سەبارەت بە حوکمی مردووی ئاو دەریاکان.

٣١٤- حوکمی لەفزی و دەقی ئاشکرا (الظاهر):

١- دەکریتو، دەگونجیت، که دەق و لەفزی (الظاهر)، بەدیوی تردا پافە بکریتو، ئەگەر ئەم (تأویل)کردنە هەبە، واتە: لادانی لە مانا ظاهرییەکی و درخستنی مانای تریاددا، بۆ نمونە ئەگەر (عام: گشتی) بوو (تخصیص: تایبەت) بکریتو، ئەگەر (مطلق: پەرەها) بوو، ئەوا (مقید: کوۆت و بەند) بکریتو بەپیتی مانا مەجازییەکی مانا و پافە بکریت ئەو کە بەگوێرەی مانا حەقیقییەکی، هەروەها جۆرەکانی تری (تأویل)کردن.

٢- واجبه که کار بە مانا (الظاهر)ییەکی خۆی بکریت، ئەگەر بەلگەیک نەبوو، که لەو (ظاهر)ی، بوونە لای بدات، و مانای تری تیا دا بەرجهسته بکات، لە غەیری مانا ظاهرەکی خۆی. چونکه لە ئەسڵدا نابیت، ئەو لەفزه لە مانا دیارو ظاهرییەکی خۆی لا بدریت، مەگەر بەلگەیک بەرپا ببیتو، لەو مانا ئەسلییە لا بداتو، نمونەیش وەك ئەم ئایە تە پیرۆزه که دەفرمویت: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزَّيْوَ﴾ که لە ظاهریدا، مانای حەلالی مامەلە بە گشتی تیا دا دەفامریتەو، بەلام

مامه‌له به‌ئاره‌قه‌وه‌ی تیا‌دا ته‌خصیص (تایب‌ت) ده‌کری‌ت و، دروست نییه، که مامه‌له‌ی پی‌وه بکری‌ت و، هه‌روه‌ها مرؤف هه‌ستی شتی بفرۆشی‌ت، که له‌لای خۆی نه‌بی‌ت، یان به‌رده‌ست نه‌بی‌ت، که ئه‌مه‌یش هه‌رچه‌نده مامه‌له‌یه، به‌لام هه‌ر نادروسته و، چه‌نده‌ها جۆری مامه‌له‌ی تر که شرع نه‌هی کردووه، له ئه‌جام‌دانیا‌ن و، ناچه ژیر پکی‌فی ئه‌و دروستییه‌ی که له مامه‌له‌ی حه‌لال‌دا به‌گشتی هه‌یه و، له ظاهری ئایه‌ته‌که‌وه وه‌رمان گرتووه.

۳- ظاهر، له سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) ده‌کری‌ت که سپینه‌وه (نسخ‌ی)، به‌سه‌ردا بی‌ت، چونکه له دوا‌ی کۆچی دوا‌یی ئه‌م ئازیزه‌وه (ﷺ) ئیتر نه‌سخ و سپینه‌وه نه‌ماوه و، به‌سه‌ر چوووه و، ناکری‌ت و نابی‌ت.

دووهم: ((النص: ده‌ق))^۱

النص: له‌زاراوه‌دا، بریتییه له‌وه‌فه‌زی که هه‌ر به‌خودی ده‌ربهرین و له‌فه‌زه‌که‌ی خۆی و شی‌وا‌زی ده‌سته‌واژه‌که‌ی ده‌لاله‌ت ده‌کات، له‌سه‌ر ئه‌و مانایه‌ی که بۆی دانراوه، به‌بێ هه‌لۆیسته‌کردن، له‌سه‌ر هه‌ر جۆره شتیکی ده‌ره‌کی و، هه‌ر ئه‌م مانایه‌ش ئه‌و مانا ئه‌سلییه، که مه‌به‌سته له‌ ده‌قه‌که‌و، له‌ دوو تو‌بی ده‌قه‌که‌دا هه‌یه^۲ و، بۆیه له‌سه‌ر ئه‌م بنه‌مایه بی‌ت (نص: ده‌ق) له‌ پرس‌ی ده‌لاله‌ت کردنی‌دا، له‌سه‌ر ئه‌و مانایه‌ی که بۆی دانراوه، له (الظاهر) ئاشکراترو دیارترو پوونتره و، هۆکاری ئه‌م زیاتر پۆشنییه‌ی ئه‌وه‌یه که ده‌سته‌واژه‌ی که‌لامه‌که هه‌ر بۆ گه‌یاندنی

^۱ أصول السرخسي، ۱، ل ۱۶۴-۱۶۵، فواتح الرحموت، ب ۲، ۱۰۹ المحلاوي، ل ۸۴-۸۵.

^۲ ده‌سته‌واژه‌ی (نص) بۆ هه‌مو ده‌قیکی قورئانی، یاخود ده‌قی فه‌رموده به‌کار ده‌هێنری‌ت، وه‌ک ده‌گوتری‌ت، ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌ت (نصوص: القرآن والسنة)، و به‌م مانایه بی‌ت، له‌فه‌زی (نص: ده‌ق)، (ظاهر)، و (نص)، و (مفسر)، و (محکم)، به‌ مانا زاراوه‌بیه‌کانی خۆیان ده‌گری‌ته‌وه.

نه و مه به سته ناشکرایه هاتووه، که ده ری برپوه، نهك له بهر نه وهی که شیوازی که لامه که و، ده سته واژه که ی پوون و ناشکرا بیت، واته: له بهر ناواخنه که ی نه م زیاتر پوښنی و ناشکراییه ی دراوه ته پال، نه وهك له بهر پووکه شه که ی نمونه یش وهك نایه تی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزِّبَا﴾ که حه لائی مامه له و حه رامی سوو خواردن ده رده خات، نه مه (ظاهر) که یه تی و، له جیا کردنه وهی نیوان مامه له و سوودا (نص: دهق) که، چونکه نه م مانایه - که جیا کردنه وهی نیوان مامه له و، سوو خورییه، - زیاتر له فام کردنی نایه ته که وه و ده رده گیریت و، هنزی مرؤف ده سپیشخه ری بؤ ده کات و، هر نه م مانایه ش مه به سته ی نه سلای ناواخنای نایه ته پیرژه که یه، چونکه بؤ بهر په رچدانه وهی نه و بی باوه پانه هاتووه، که ده یانگوت: مامه له وهك سوو خواردن وایه، و هیچ جیاوازیه کیان نییه.

۳۱۶- حوکمی (نص: دهق):

دهق ده کریت لادانی مانا (تأویل) وه ریگریت و، به سهریدا بهیتریت و، هه روه ها ده کریت نه سخ بوویته وه به لام نه مه یان ته نها له سهرده می پیغه مبه ردا (ﷺ) و، کارکردن پتی پتویسته نه گهر به لگه یهك به رپا نه بوویت، له سهر (تأویل) کردنی، واته: لادانی مانا که ی و، مانا کردنی به جوریکی تری غه یری نه و جورهی که ده قه که ی پنهاتووه و، کاریش به پتی نه و مانایه ده کریت، که (تأویل) که ی، له سهر کراوه.

۳۱۷- جیاوازی نیوان (الظاهر) و ((النص)):

- یه که م: ده لالهت کردنی (النص) له سهر نه و مانایه ی که بؤی هاتووه، پوونتر و ناشکراتره، له ده لالهت کردنی (ظاهر) له سهر مانا که ی.

- دووهم: مانای (النص) ده قه که، نامانجی سهره کییه و، بنه په تییه، له دوو تویی که لامه که دا، به لام مانای (ظاهر) مه به سته و نامانجی سهره کی و بنه په تی نییه به لکو لا به لایی و پاشکویی (تبعی) یه.

- سییه: نه گهري به لاپښد ابردن (تأويل) کړدنی مانای (النص) دوور تره، له بوونی نه گهري نه و ته نویل کړدنه له (ظاهر) دا.

- چوارهم: له کاتیکدا که د ژایه تی و پیچه وانه بوونه وه له نیتوان (نص) و (ظاهر) دا پوویدا، نه و (النص: دهق) پیش ده خهین. به سهر (الظاهر) ناشکرا دا.
۳۱۸- ((التأویل))^۱:

- التأویل، له زمانی عه ره پیدا، له (آل، یوول) هاتووه، واته: (رَجَعَ: گه پایه وه)، و نه م نایه ته پیوړزه یش هر له وه وه هاتووه، که ده فهرمویت: ﴿وَأَبْتَغَاءَ تَأْوِيلَهُ﴾^۲ واته: نه وانه ی که له دلایندا لادان و، چه وتی هه یه، هر چو نیک دلایان چه ز بکات مانای نایه ته لیکچووه کان ده کهن، و ته فسیر و لیکدانه وه ی هله یان بو هله ده به ستن، که له م نایه ته پیوړزه دا، (تأویل) به مانای (یوول إليه)، واته: (یرجع إليه) هاتووه، واته: نه و مانایه ی که نایه ته که بوی ده گه پته وه.

- التأویل: له زاراه ی شه رعیدا، له پوی ته نویل بوونه وه، بریتیه له مانا کړدنی له فز له سهر غیری نه و مانایه ی که به ظاهیری هه یه تی و له گه ل بوونی نه گهري نه و مانا ناشکرا (غیره ظاهره)، له له فزه که دا به لام ته نویلی دروست نه وه یه که له فز به پی غیری ده لالت کړدنه ظاهیرییه که ی خوی مانا بکریت، له گه ل بوونی نه گهري نه و مانا ناشکرا (غیر ظاهره)، له له فزه که دا و، بوونی به لگه یه کی و نه م مانا کړدنی له فزه له سهر نه و مانا نا ظاهیرییه پالپشت ده کات و به میزیشی ده کات و، دانه ری کتیبی (التلویج)، له پیناسه که یدا ده لیت: (تأویل) بریتیه له لادانی هر له فزیک له مانا (ناشکرا: ظاهره) که ی، خویه وه، بو مانایه کی

^۱ الأمدی، ب، ۳، ل ۷۳، ودواتر، فواتح الرحموت، ب، ۲، ل ۲۲، و خلاف ل ۱۹۱ و دواتر التلویج

والتوضیح، ب، ۱، ل ۱۲۵، إرشاد الفحول، ل ۱۷۷.

^۲ آل عمران: (۷).

په سه نډکړاو (مرجوح) که نه م له فزه به هوی ده لاله تکرډنی به لگه یه که وه، نه گه ری بوونی نه و مانا په سه نډ کړاو هی تیادا هیه.

گو تیشمان، که هه ری که له (الظاهر) و (النص) نه گه ری ته نویل کړدنیان هیه و، دواچار له مانا دیاو ناشکراک هی خویان، که له هزی موقدا چه سپاوه وده گپډرین بۆ مانایه کی تر، به هوی بوونی به لگه یه کی له و جوړه ی که خوازیاری نه م ته نویل کړدنه ی، به لام کاری بنه پته و پشه یی لیره دا نه وه یه که نه و له فزه له مانا ظاهر یه کی خوی لانه دریت و، مانای نه مه ییش نه وه یه که لیکدانه وه و پافه کړدنی له سر غه یی حاله ته ناشکراو ظاهر یه کی خوی و، ته نویل کړدنی پیوستی به به لگه یه کی وهر گپراو هیه و، بۆیه به م بۆنه یه وه، (ته نویل) دووبه شه:

- دروستی وهر گپراو (صحیح مقبول).

- خرابی په تکر او، (فاسد مرفوض).

ئینجا ته نویل دروست نه وه یه که هه رجه کانی دروستی ته نویلی تیادا هاتبیته دی، که بریتین له :

- په که م: ده بیت له فزه که شیاو و گونجا بیت، بۆ ته نویل کړد و، زانیشمان که نه و له فزانه ی گونجاو بۆ ته نویل کړد بریتین له (ظاهر) و، (نص)، به لام هیچکام له (مفس و)، (محکم) بۆ ته نویل کړد ناگونجین.

- دووهم: له فزه که نه گه ری ته نویل کړدنی هه بیت، واته: نه گه ری نه و مانایه ی تیادابیت که له فزه که ی بۆ لا ده دریت و، ته نویل ده کړیت هه رچه نده نه گه ره که په سه نډ کړدنیکی لواز (مرجوح) بیت، به لام نه گه ر هه رگیز نه و نه گه ره ی تیادا نه بوو، نه وه ته نویله که دروست نییه.

- سییه م: ده بیت ته نویل کړدنه که له سر بنه مای به لگه ی گونجاو ژیرانه بیت، له ده قه کانی قورئان و فهرمووده، و قیاس و نیجماع و، یاخود هونه ری

شه‌رعدانان و میتۆده گشتیه‌کان و، جا نه‌گه‌ر نه و ته‌ئویله پشته به به‌لگه‌ی
وه‌رگه‌راو نه به‌ستبوو، نه وه خۆی له خۆیدا ته‌ئویلیکی وه‌رنه‌گه‌راوه.

- چواره‌م: نابیت نه و ته‌ئویل کردنه پیچه‌وانه‌ی ده‌قیکی پاشکا و بیت.

نزیکه له تیگه‌یشتنی مرقۆه وه، که‌مترین به‌لکه به‌سه بۆ چه‌سپاندنی و، جاری و
هه‌یه، که ته‌ئویله‌که، ته‌ئویل کردنیکی دووره له تیگه‌یشتنی مرقۆه وه، هه‌یج
به‌لگه‌یه‌ک توانای پرکردنه‌وه‌ی که له‌به‌ری نه و دوریه‌ی نییه، و به‌لکو پتویستی به
به‌لگه‌یه‌کی به‌هه‌یز هه‌یه، که وه‌ک ته‌ئویلیکی وه‌رگه‌راو دروست بیخاته به‌رچاو و،
نه‌گه‌ر وانه‌بیت، به‌چاوی ته‌ئویلی به‌ر به‌رچدراوه ته‌ماشاش ده‌کریت و دواچار
ته‌ئویلیکی ناسازو په‌تکراوه ده‌بیت.

۳۱۹- نمونه‌ی ته‌ئویلی دروست، وه‌ک نه و ته‌خصیص کردنه‌ی، که به‌سه‌ر
(عام) بوونی، پرسى مامه‌له‌ی کرین و فرۆشتندا هاتوو که له‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌دا
هه‌یه، که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَحِلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ﴾ که نه‌مه ده‌قیکی عامه، به‌لام ده‌قی
سوننه‌ت هاتوو، که ته‌خصیصی کردوو، که ده‌قه‌کانی سوننه‌ت نه‌هی ده‌که‌ن، له
چه‌ند جوړیکی دیاریکراو له مامه‌له‌کان، بۆ نمونه مامه‌له‌ کردنی مرقۆ به‌شتیکه‌وه
که نادیار بیت، یاخود هی خۆی نه‌بیت، یان له‌لای نه‌بیت، واته: ده‌قه عامه‌که‌ی
سه‌ره‌وه که ئایه‌ته پیرۆزه‌که‌یه به‌م ده‌قانه‌ی سوننه‌ت ته‌خصیص کراوه.

هه‌روه‌ها نمونه‌ی ته‌ئویلی دروست، وه‌ک پرسى ئافره‌ته ته‌لاقدراوه‌کان، که له
ئایه‌تی: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْزِقْنَ أَنْفُسَهُنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ که نه‌مه ده‌قیکی عامه و
تاییه‌ته به‌ژنی گواستراوه‌وه به به‌لگه‌ی ئایه‌تی: ﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ

^۱ البقرة (۲۲۸).

الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّوهَا^١

واته: ئه‌ی ئه‌و که سانه‌ی بپواتان هیناوه، کاتی ژنانی بپوادارتان ماره‌کردن وله دواپیا ته‌لاقتان دان، پێش ئه‌وه‌ی که بچه‌ لایان ئه‌وا هیچ عیدده و ماوه‌یه‌کتان به‌سه‌ریبانه‌وه‌ نییه، که پێگر بێت بۆ شووکردنه‌وه‌یان، واته: بێ عیدده بۆیان هه‌یه، می‌رد بکه‌نه‌وه، که‌واته: (ثلاثة قروء) پاکیی بێت، یان بێ نوێژی، ئه‌و چاوه‌پوانی کردنه بۆ ئه‌و ژنانه‌یه که گواستراونه‌ته‌وه، نه‌وه‌ک بۆ ئه‌وانه‌ی که هه‌ر بێ گواستنه‌وه ته‌لاق دراون، هه‌روه‌ها ئه‌م (عام) بوونه‌ی ته‌لاقدراوانه، دیسان تایبته‌ کراوه‌ته‌وه به‌وانه‌ی که سکه‌پرنین، چونکه عیدده‌ی سکه‌پر دانانی سکه‌که‌یه‌تی، نه‌ک سی جار (پاکبوونه‌وه، یان بێ نوێژی، ((قُرءٌ)))، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأُولَٰئُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾^٢ واته: عیدده‌ی ژنانی سکه‌پر، دانانی سکه‌که‌یه‌تی، ته‌واو، ئیتر ده‌توانیت شووبکاته‌وه.

پاشان نمونه‌ی ته‌ئویلی دروست و په‌وا وه‌ک ته‌ئویل کردنی له‌فزی (شاة: مه‌پو بز)، له‌ فه‌رموده‌که‌ی پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ده‌فه‌رمویت: (وفي كل أربعين شاة شاة) که ده‌کریت (شاة: مه‌پو بز) زه‌کاته‌که به‌نرخ بقرسیندریت، دابنریت، که‌واته: مانای فه‌رموده‌پیرۆزه‌که به‌م جوهره‌ی لی دیت: ئه‌وه‌ی که‌واجه، له‌ زه‌کاتدانی چل سه‌ر مه‌پ یان بزندا، بریتییه له‌ دانی مه‌پێک یان بزنیك، یان نرخه‌که‌ی، به‌لگه‌ی ئه‌م ته‌ئویل کردنه‌یش ئه‌وه‌یه که مه‌به‌ست و ئامانج له‌ زه‌کاتدان بریتییه له‌ پرکردنه‌وه‌ی پێداویستی هه‌ژاران، ئه‌م ئامانجه‌یش وه‌ک چۆن به‌دانی خودی مه‌په‌که به‌زه‌کات،

^١ الأحزاب (٤٩).

^٢ الطلاق (٤).

حه والە کردنی بۆ ھەژاران دیتەدی، ھەروەھا بە قەسەندنی نەخەکەیی و دابەشکردنی بەسەر ھەژاران و خاوەن پێداویستی بەکاندا ھەر دیتەدی و چۆنیەکی.^۱

پاشان نموونەی تەئویلی دروست ھەروەك دانان و ئەژمار کردنی کەپین و فروشتن بە خەلات و دیاری و بە پێچەوانە یشەو، بە ھۆی بوونی بەلگە یەکەوێک دەلالەتی لەسەر بکات، چونکە ھەردوو لەفزە کە سەبارەت بە یەکتەری و بەگشتی ھەلگری ئەم مانایەن بۆ یەکتەری.

جاری وا ھەبە، کە تەئویل، تەئویلیکی دوورەو، پەشتی بە بەلگە یەکی وەرگیراو نەبەستوو، بۆیە ئەمە تەئویل کردنیکی نادروست و وەرناگیراوە، نموونە یش وەك ئەوێ کە لە ھەرموودەدا ھاتوو، کە (فەیرۆزی دەیلەمی)، کاتێک موسوڵمان بوو، لەو کاتەدا دوو خوشک پێکەوێ ژیانی بوون، جا پێغەمبەر (ﷺ) پێی ھەرموو: کامیان تە دەوێت، لای خۆت بپێتەرەو، ئەوێ تریان واز لێ بێنەو تە لاقی بدە، کە مانای ظاہیری ئەم ھەرموودە یە کە لە ھەزری مەزھەدا دەچەسپێت، ئەوێ کە پێغەمبەر (ﷺ) مۆلەتیدا بە فەیرۆز، کە بەدلی خۆی و چۆنی دەوێت، یەکیکیان لای خۆی بپێتەرەو، ئەوێ تریان تە لاق بدات، بەلام ھەنەفییەکان ھاتوون، ئەم ھەرموودە یەیان تەئویل کردوو، گوتیان، کە مانای ھەرموودە کە ئەوێ کە ژیانی یەکەم لای خۆی بپێتەرەو، ژیانی دوو تە لاق بدات، ئەگەر لە یەك گریبەستدا ھەردووکیان خستبێتەر ژیانی پکیفی خۆیەو، بەلگە ی ئەم تەئویل کردنی ھەنەفییەکان ئەوێ کە قیاسی دەکەن، لەسەر موسوڵمانێک کە ئەگەر لە گریبەستێکدا دوو خوشکی پێکەوێ مەرھە کرد، یاخود لە دوو گریبەستی جیاوازدا، دوو خوشکی بە یەکەوێ مەرھە کرد، بەلام بەلگە یەکی لاوازەو، تەئویلەکیان دوورەو،

^۱ شیخی ئامیدی، ئەم تەئویلە ھەنەفییەکانی، بە تەئویل دوورەکان ئەژمار کردوو،

چونکه پیغه مبهەر (ﷺ) پرسپاری له فه یروژ نه کرد، سه بارهت به چۆنیهتی هاوسهگری کردنی له گه لیان و، نایا له یهك گریبه ستدا ماره ی کردوون، یان له دوو گریبه سستی جیادا؟! و نه گهر مه به ست له فه رموده که یش نه وه بووایهت، که هه نه فییه کان ده یلین، نه و نه و پرسپاره ی ئا پاسته ده کردو، یا خود هه ر له سه ره تاوه حوکه که ی بۆ پوون ده کرده وه، چونکه فه یروژ تازه هاتبوویه ناو بازنه ی ئیسلامه وه، به نه حکامه کانی تازه شاره زا ببوو، و له م پوهه وه پتویست بوو، که نه حکامه کانی ئیسلامی فیر بکریت و، له م پوانگه یه وه له بهر نه وه ی که شتی له م بابه ته ی که باسما ن کرد، له پرسپار و پرسپارکاری و شیکردنه وه ی زیاده پووی نه دا بوو، بۆیه ته ئویه که لاوازه و، پاش ده خریت و دواچار وه رناگریت و، پهت ده کریته وه.

سییه م: ((المفسر: پوونکراوه))^۱:

(المفسر)، له (فسر) وه رگراوه، واته: ئاشکرا کردن و پوون کردن وه، واته: فلانه شت ئاشکرایه و، پوهنه و، له زاراوه دا بریتییه له وه ی که پوونی و ئاشکراییه تی زیاتره، له پوونی و ئاشکرای (نص: دهق) و، هه ر خۆشی له سه ر مانای ته و اوو درێژو کاملی خۆی ده لالهت ده کات و، ئیتر هیچ بارێک بۆ ته ئویل کردنی ناهیلایته وه، نمونه یش وهك نه م ئایه ته ی خوای په روه ردگار که ده فه رمویت:

﴿وَقَنِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾^۲ که وشه ی (مشرکین: هاوه ل په یدا که ره کان) ناویکی ئاشکرا و گشتییه (ظاهر و عام)، به لام نه گه ری ته خصیص کردنی مه یه، به لام که له دوایه وه وشه ی (کافه) هات، ئیتر نه گه ری ته خصیص کردنه که

^۱ فواتح الرحموت، ب ۱۹ - ۲۰، المحلاوی، ل ۸۵ - ۸۶، خلاف، ل ۱۹۳، أصول

السرخسی، ب ۱، ل ۱۶۵.

^۲ التوبة (۳۶).

به‌رز بوویه‌وه، و بوویه (مفسر)، و هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تر وهك ئایه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ
يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَإِذْلَوْهُنَّ ثَمَانِينَ جَلْدَةً﴾^۱ که پیشتر کردوومانه‌ته
کردی، و، جا له‌فزی (ثمانین)، ته‌ئویل کردن هه‌لناگریته، چونکه ژماره‌یه‌کی دیاری
کراوه، نه زیاده هه‌لده‌گریته، نه که‌مکردن، و بۆیه به (مفسر) نه ژمار ده‌گریته.

هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تر، وهك نه و ئایه‌ته‌ی که عیدده‌ی بۆ نه و ژنانه دانه‌ناوه که
پیش گواستنه‌وه‌یان ته‌لاق ده‌درینه‌وه، که ده‌فه‌رمویتی: ﴿فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدْوٍ
تَعْلُدُونَهَا﴾^۲ که وشه‌ی (تعتدونها) نه و نه‌گه‌ری ته‌ئویل کردنی عیدده‌ی بۆ غه‌یری
نه و کاته عاده‌تی‌یه‌ی که ژنی ته‌لاق‌دراو چاره‌پوانی ده‌کات، سرپییه‌وه، و له
ده‌ره‌نجامدا (عیدده) لی‌رده‌دا سه‌ر به بابیه‌تی (مفسر) ه.

نمونه‌یه‌کی تر وهك نه‌وه‌ی که که‌سیک به‌ژنه‌که‌ی خۆی بلّیت، (طَلَّقِي نَفْسَكَ
واحدة: یه‌ک ته‌لاق‌ی خۆت بده)، که لی‌رده‌دا وشه‌ی (طلق‌ی)، تاییه‌ت (خاص) ه، و
نه‌گه‌ری ته‌ئویل کردنی هه‌یه، بۆ (سی) ته‌لاق، به‌لام که گوتی: (واحدة: ته‌نها یه‌ک
ته‌لاق)، ئیت‌ر نه و نه‌گه‌ری ته‌ئویل کردنه‌ی سرپییه‌وه.

هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تر وهك نه و له‌فزانه‌ی که له قورئانی پی‌روژدا به تیک‌پایی
(مُجَمَّل‌سی)، هاتوون، و دواتر سوننه‌ت نه و تیک‌پایی و په‌هایی و گشتی بوونه‌ی، درێژه
پیداوون و یه‌کلایی کردوونه‌ته‌وه‌و، پوونی کردوونه‌ته‌وه‌و، نه و گشتی بوون و تیک‌پایی
بوونه‌ی سرپیونه‌ته‌وه‌و، ئیت‌ر لی‌ره‌وه بوونه‌ته (مفسر)، وهك نه‌م فه‌رمایشته‌ی
په‌روه‌ردگار که ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ و، هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿

^۱ النور (۴).

^۲ الأحزاب (۴۹).

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا^۱ که پیغمبر (ﷺ) ماناکانی نویزو زه کاتدان، حه ج کردنی به دریزی باس کردوه، به گوftarو کرداره کانی خوی مه به ستو نامانجی نه و پرستشانه ی پوون کردوته وه، ده رختوه، بویه به م هویه وه نه م له فزانه بوونه ته (مفسر: پوونکراوه، شروقه کراو)، جا پونکردنه وه یه کی وایش که ته نویل هه لئاگریت.

۳۲۲- حوکمی (مفسر):

کارکردن به (مفسر)، له سهر هه مان نه و شیوازه ی که دریزه ی پیدراوه و پوونکراوه ته وه و به شیوه یه کی به کلایی (قطعی)، ده لاله تی له سهر ده کات، کاریکی واجبه و، له سهر ده می پیغمبردا (ﷺ) نه گهری سرپنه وه (نسخ) بوونه وه ی هیه، نه گهر له و نه حکامانه بوو، که شیوا ی نه سخ کردنه وه، به لام له دوی کوچی دوا ی پیغمبر (ﷺ) هه موو قورشان و سوننه ت سهر به بابه تی نه و بپیاره کار پیکراو (مُحَكَّم) انه، که نه گهری نه سخ کردنه وه یان نییه، چونکه نیت سرش (وهی) پچراوه و، ته نیا سورشیش ده توانیت نه سخیان بکاته وه.

۳۲۳- جیاوازی نیوان (ته فسیر) و (تأویل):

نه و ته فسیره ی که (مفسر) هه، واته: نه و شته ی که ته فسیرو پافه ی کردوه، له که لیدا ته نویل هه لئاگریت، نه مه هه مان نه و ته فسیره یه، که له خودی ده ستوازه که ده فامریتته وه، وه که له ده قه قورئانیانه دا باسکرا، که پابوردن و، وه که نمونه هیناماننه وه، یاخود ته فسیر، له و پوونکردنه وه ته فسیریانه و یه کلاییانه ی که له لایه ن شهرعه وه هاتووت، وه رگیراوه، هه روه که له نمونه کانی نویزو زه کات و حه جدا هیناومانن.

^۱ آل عمران: (۹۷).

که سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) ته فسیرو پافه ی کردوونو، به م هویه وه ئیتیر شیاوی ته ئویل کردن نینو، ئه م جوړه ته فسیره به پشکووی خودی نه و دهسته واژه یه، یاخود نه و له فزه نه ژمار ده کریتو، به شیگه له دهقه که، به لام (ته ئویل)، بریتیه له پوونکردنه وه ی مه به ستی له فزه که، به هوی به لگه یه کی گومانوای (ظنی) یه وه، که له پتی ئیجتیهاده وه، ده ستخراوه، به لام یه کلایی (قطعی) نیو، وه که نه و دهقه (مفسر: پونکراوه یه ی، که ته فسیری) له باره وه کراوه و، هاتووه (قطعی) و یه کلایی نییه، واته: له ته فسیردا پوونکردنه وه ی مه به ست و نامانجی دهقه که، له لایه ن خودی شهرعه وه دیاریکراوه و، ده رخراوه و، هر به پتی ئه م به لگه یه ش ته ئویلی موجه ته هیده کان نایه کلایی (غیر قطعی) یه و، ده کریت، که مه به ست لی شتیک بیت، له غهیری نه و شته ی که موجه ته هیده کان ده ریان بریوه و، ویستویانه.

چواره م: (المُحْكَم): توندو ټول و قایم و کار پیکراو: ۱

۳۲۷- (المُحْكَم)، له زمانی عه ره بیدا به مانای (المُتَقَن) ورده کاری تیادا کراوه و توندو ټول دیتو، له زاراوه ی شهرعدا، بریتیه له و له فزه ی که ده لاله ت کردنی له سر ماناکه ی ده رکه وتووه، به ده رکه وتنیکي به هیزو، که له و حاله ته زور به هیز تربیت، که له (مفسر) دا هیه و، نه ته ئویل هه لده گریت و نه سپینه وه (نه سخ).

هوکاری ته ئویل هه لنه گرتنی نه وه یه که پوونی ده لاله ت کردنه که ی گه یشته ته ناستیک، هرچی نه گه ره کانی ته ئویل کردنه لی دوورکه وتونه ته وه و، هه روه ها نه سخی به سه ردا نایه ت: چونکه ده لاله ت له سر حوکمیکي پیشه یی و نه سللی ده کاتو، هر له سروشتیدا وایه، که جیگورپکی و گوران قه بول ناکات، یاخود

^۱ المسودة، ل ۱۶۱-۱۶۲، المحلاوي، ل ۸۶-۸۷، أصول السرخسي، ب، ل ۱۶۵، خلاف،

له‌وانه‌یه به‌سروش، ئه‌م حاله‌تانه وه‌ربگریت، به‌لام ئامرازگه‌لیکی پتوه لکان، که ئه‌و ئه‌گه‌رانه‌ی نه‌سخ کردنه‌وه ده‌په‌ویننه‌وه.

نمونه‌ی ئه‌و ئه‌حکامه ئه‌سلویه بنه‌مایانه‌ی که هه‌ر له‌سروشتی خۆیانه‌دا نه‌سخ وه‌رناگرن، وه‌ک ئه‌و ده‌قانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌خوای گه‌وره و پۆژی دوا‌یی و پتغه‌مبه‌ران و حه‌رامی سه‌مکاری، پتویستی بوونی داد په‌روه‌ری و هتد... هاتون. ئینجا نمونه‌ی ئه‌و ئه‌حکامه تاییه‌تانه‌ی (جزئی) که ئامرازگه‌لیکیان پتوه‌یه، که ده‌لاله‌ت ده‌که‌ن، له‌سه‌ر دروستی و به‌جێیی ئه‌و ئه‌حکامه تاییه‌تانه وه‌ک فه‌رمانیشتی په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌که‌سی بوختانکار بۆ ئافره‌تانی داوین پاک، که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾^۱ وه‌روه‌ها وه‌ک ئه‌و فه‌رمایشته‌ی تری په‌روه‌ردگار سه‌باره‌ت به‌حه‌رامی ماره‌کردنی هاوسه‌ره‌کانی پتغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌دوای وه‌فاتکردنی پتغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُذَوُّوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا﴾^۲ واته: بێگومان هه‌رگیز بۆ ئتوه ناشی و نابیت، ئازارو ئه‌زیه‌تی په‌یامبه‌ری (ﷺ) خوابده‌ن، ئیدی به‌زمان بیت یان به‌کردارو، هه‌رگیزیش بۆتان نییه، ژنه‌کانی دوا‌ی خۆی به‌هیچ جوړیک ماره‌بکه‌ن، چونکه وه‌کو دایکتان.

هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تروه‌ک، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پتغه‌مبه‌ر (ﷺ) که ده‌فه‌رمویت: (الجهاد ماضٍ إلى يوم القيامة) واته: جیهاد تا پۆژی قیامه‌ت به‌رده‌وامه، و ئه‌م جوړه به‌ (مُحَكَّم لَعِينَه) ناوزه‌د کراوه، واته‌له‌به‌ر خودی خۆی کار پیکراوه به‌هێزه‌و، هه‌ر ئه‌م به‌شه‌یشه، که لی‌ره‌دا جیگای مه‌به‌سته‌و، جاری واهیه‌یه،

^۱ النور: (۴).

^۲ الأحزاب: (۳۵).

که ده قیّک به هۆی کۆچی دواپی پئغه مبه ر (ﷺ) و پچرانی وه حبییه وه، ده بیته (مُحْکَم)، که نه میان به (مُحْکَم لغیره) ناوزده کراوه واته: به هۆی شتیکی تروه، بووه ته (محکم)، و به هیزی و توندوتۆلی، و کارپیکراوی له و شته وه وه رگرتوه، به لام نه م جۆره لیتره دا جیگای باسی ئیمه نییه.

۳۲۸- حوکمی (مُحْکَم):

کارکردن به وهی که موحهکم به شیوهیهکی به کلایی (قطعی) ده لاله تی له سه ر ده کات واجیه، و نه گهری وه رگرتنی مانای تر جگه له ماناکه ی خۆی نییه و، هه روه ها ته ئویل کردن و نه سخ کردن وه هه لئاگرت.

۳۲۹- پله کانی (واضح الدالة):

گوتمان که، (واضح الدالة)، واته، نه و له فزه ی که ده لاله ت کردنی له سه ر ماناکه ی پوونه چوار جۆره:

ظاهر- النص- المفسر- المُحْکَم، و سه رجه میان ده لاله ت کردنیان پوون و ئاشکرایه، له سه ر نه و مانایه ی که ده یدهن به ده سته وه، به لام له پووی هیزی ئاشکرای و پۆشنی نه و ده لاله ت کردنه یان له سه ر مانا مه به سته کانیان جیاوازیان هیه، بۆیه به هیزتریان له پوونی و ئاشکرای ده لاله ت کردندا بریتییه له (المُحْکَم) و، پاشان (المُفسر)، و پله ی دوا ی نه م (النص)، و ئینجا (الظاهر) دیت، و ئاستی کاریگهری نه م جیاوازییه له کاتی پێچه وانه بوونه وه له نێوانیاندا ده ر ده که ویت، جا نه گهر (ظاهر) یك، له گه ل (نص) یك دژو پێچه وانه بوونه وه، نه وه (نص) ه، که پیش ده خریت چونکه ده لاله ت کردنی له (ظاهر) ه که، پۆشن و ئاشکرا تره و نه گهر (نص) و، (مُفسر) پێچه وانه بوونه وه، نه و (مُفسر) پیش ده خریت، به سه ر (نص) داو، دوا جار (مُحْکَم) پیش ده خریت به سه ر هه موویانداو، نمونه یش له سه ر نه مانه له باسی (التعارض والترجيح)، له به شی سییه دا، ده هینینه وه.

((مەبەستى دووھم))

**باسى ئەو لەفزەى كە دەلالەت كەردنى لەسەر ماناكەى نارۆشن و
تارىكە، ((غير الواضح الدلالة)):**

بريتيە لەو لەفزەى كە لە دەلالەت كەردنيدا لەسەر ئەو مانايەى كە دەيدات، بە دەستەو، شاراوەيى و گرى كۆپرە و ناپوونى تىدادايەو، لە خودى خۆيدا دەلالەت ناكات لەسەر ئەو مانايەى كە مەبەستىەتى، بەلكو ئەم دەلالەت كەردنى لەسەر ئامرازە ياخود شتىكى دەرەكى وەستارە، تا ببيتە ھۆكار بۆ دەلالەت كەردنى لەسەر ئەو مانا مەبەستەى كە ھەيەتى ئىنجا ئەم پەرسى (غير واضح الدلالة) يە، لە پووى شاراوەيى مانا مەبەستەكە يەو، چەند پلەيەكى ھەيە:

۱- بالاترينيان برىتييە (المتشابه: لىكچو).

۲- ئەو ھيان كە نارۆشنى و شاراوەيىەكەى لە (المتشابه) كەترەو، پلەى لە دواى ئەو ھەيە برىتييە لە (المُجَمَّل، واتە: تىكرا، ياخود گشتى).

۳- پلەى سىيەميان برىتييە لە (المشکل: گرفتارى).

۴- پلەى چوارەم و كۆتايىشيان، برىتييە لە (الخفي: شاراوەيى و ناديارى).

ئىمە لىرەدا، لەسەر ھەر يەككە لەمانە، و بە گوێرەى خۆى قسەيان لەسەر دەكەين.

^۱ أصول السرخسي، ب، ل ۱۶۷، المحلاوى، ل ۸۷، ۸۸، خلاف، ۱۹۸ - ۲۰۰.

یه که م: ((الغفي: شاره)):

((خفي)): بریتیه له و له فزهی که ده لالت کردنیکی ئاشکراو پوونی له سه ر ماناکه ی خۆی هه یه، به لام نه وه نده هه یه، که له جی به جی کردنی نه و مانایه دا، به سه ر هه ندی له تا که پیکهینه ره کانیدا، ئاپوونی و، شاره و یی پویداوه، که بۆ لادانی نه م نادیا ری و ئاپوونیه له سه ر نه م به شه ی تا که پیکهینه رانه، پتو یسمان به سه رنج دان و تپرامانی زیاتر هه یه، وه که له فزی (سارق) که له م ئایه ته پیروژه دا ده فه رمویت: ﴿وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا﴾ که لیتره دا (السارق: دن) بریتیه له و که سه ی که سامان و مولکی خه لکی له جیگای تاییه تی خۆیدا خاوه نه که ی هه لی گرتبی و پاراستبیتی، نه م بجیت به نه ینی و شاره و یی بیدزیت، که له فزی (سارق) به پووکesh و له ظاهیردا سه ر جه می تا که پیکهینه ره کانی ده گریته وه، ته نانه ت نه و که سانه یش که له کاتی بیداری خه لکید، که ده ستیان فیروه، به هۆی بوونی پسپو پریان له کاره که دا دزی ده که ن، هه ر نه مانه یش ده گریته وه، که نه مانه به گیرفان بر (طرا) ناوزه رد کراون، هه ر وه که چۆن، هه ر به گویره ی پووکesh و ظاهیری، له فزی (سارق)، نه و که سانه یش دیسان ده گریته وه، که مردوو له گوپه کانیا ن هه لده که ننه وه و، کفنه که یان ده دزن و، به (نباش: گوپه له که نه) ناوزه رد کراون، به لام له به ر نه وه ی که له م له فزه دا، (گیرفان بر: طرا) تاییه ت کراوه، به پتپی دووه مه وه، بۆیه له فزی (سارق: دزی) سه باره ت به و دوو پتپ، و گروپه ئاپوون و شاره و کردووه، چونکه جی به جی کردن و پراکتیزه کردنی مانای (سارق: دن) به سه ر نه م دوانه داو، به هه مان له فز جی به جی ناکریت و نابیت و نافامریته وه، بۆ نه م پرۆسه ی جی به جی کردنه پتو یسمان به ئامرازنیکی ده ره کی هه یه و، هۆکاری نادیا ری و ئاپۆشنیه که یش نه وه یه که وا به هزیو خه یالی مرقّدا دی، که تاییه تمه ند کردنی نه م دوو جوّره له دزه کان به دوو ناوی سه ر به خۆ وای کردووه، که نه م دوو جوّره دزه، سه ر به و جوّره دزانه نه بن، که له فزی (سارق)

دهرى بړيونو، مانايان دهگه يه نيت، به لام به تهماشا كړدنو سهرنجدان دهرده كه ویت كه تاييه كړدنې گيرفان بړ (طرار) بهم ناوهى خوږه وه، بڼه وه دهگه پټه وه كه نه م كه سه له كاره كيدا زياتر پسپو ليزانه و چالاكه و، هيشتا كاره كهى له پلهى دز (السار) بالاتره، كه له كاتى بيدارى خه لكيدا دزى دهكاتو، هه لكه كان له خه لكى ده قوزيته وه، كه بى ناگانو كالاکانيان تالان دهكات، بڼه دزى كړدنې نه م كه سه ترسناكتره و، تاوانه كهى قيزه ونتره، بڼه له فزى (سار): دن نه مېش دهگريته وه، سزاي ده سترپينى دزى به سهردا جى به جى ده كړيت، به لام له گه ل نه مېشدا (گورپه لكه نه: نباش) بڼه نه م ناوهى پټوه تاييه كراوه، چونكه له ماناي (دزى) دا پلهى كه مترو نرمتره، چونكه نه م جوړه دزه مال و سامانيكى دهر د خوارديو نادريت و هره ها له جيگاي پاراستنى خوږدا نيه، چونكه گورپه به جيگاي پاراستنى شتومه كه نه ژمار ناكړيتو، مردوويش ديسان به پاريزهر حساب نيه، بڼه له فزى (سار): دن به سهر گورپه لكه نه دا جى به جى ناكړيتو، سزاي ده ست بړينى بڼه نيه، به لكو ته نها ته مېي ده كړيت، نه مېش راي هه ندى له شه ر عزانانى، وهك پيشه وا نه بو حه نيفه يه، (په حمه تى خواى له سهر بيت).

جه ماوهرى زانايان ده فم موي: له فزى (سار)، خودى (نباش: گورپه لكه نه) يش دهگريته وه، چونكه تاييه تمه ندي كړدنې (نباش) بهم ناوهى خوږه وه پيچه وانى نه وه نيه كه له فزى (سار) به سهردا پراكتيزه بكريته و، گورپه لكه نه يش هره دزه و، به دز ديت نه ژمارو، نه م جوړه تاييه تكردنه، وهك تاييه تكردنى جوړيكى دياريكراو له جوړه كانى يه ك جينس، وايه، كه تاييه بكريته به يهك (ناو: اسم) وه، كه نه م جوړه دياريكراوه، هره به و شيوازو شكله وه، له ژيتر چه ترى سهر اپاگيرى نه و جينسه دا به بى جياوازي و په رگير كړدن جيگاي ده بيته وه و، ليتره شدا (نباش) جوړيكه له جوړه كانى جينسى (سار): دن و، ناوى (سار) به سهردا ده بړديت،

به لām پرسی ئه وهی که گۆڤ جیڭای پاراستنی کالā نییه، ئه م پایه په تکراره ته وه، چونکه ده کریت، به نیسبته کفنه وه جیڭای پاراستن بیتو، چونکه جیڭای پاراستنی هر کالāیه ک، شوینی تایبته به خویی هه یه و، هه روه ها پاساوی ئه وهی که کفن کالāیه کی بی بایه خه و، که م نرخه، ئه مه بیانوو نییه، بۆ ئه وهی ناوی سامان و کالā بوون و به به ها بوونی به سه ردا لا بدریتو، بۆیه مه رچی ئه وهی که ده بیت سامانه دز او هه که به بایه خو نرخدار بیت، له کفنی شدا هه ر دیته ده رو، بۆیه دوا جار سزای دز، به سه ر گۆڤه لکه نه یشدا دیته دی و ئه مه یش هه ر به دز نه ژمار ده کریتو، ئه مه پای جه ماوهری زانا یانه و هه ر ئه م پایه ش له پیشتره (راجح)ه.

هه روه ها نمونه یه کی تر وه ک له فزی (قاتل: بکوژ) له م فه رموده پیرۆزه دا که ده فه رمویت: (لا یرث القاتل: بکوژ میرات نابات) که ئه مه له فزیکی عامه، به پیتی پووکه شو ظاهر سه رجه م ئه و بکوژانه ده گریته وه، که به تایبتهی کوشتنه که یان نه نجامدا وه، له گه ل ئه وانه یشدا که به هه له کردوو یانه و ئینجا ده لاله ت کردنی له سه ر کوشتنی به ده ست ئه نقه ست ئاشکراترو دیارتره، به لām سه باره ت به جی به جی کردنی ئه م مانایه به سه ر بکوژی هه له دا، جۆرێک له شاراوهیی و نادایاری تیادایه و هۆکاره که یشی ئه وه یه که له ووشه ی (قاتل) دا، له دوا یه وه ئاو له ناوی (خطأ) هاتوه.

چونکه بی به شبوون له میرات بردن سزایه و به پیتی دابو نه ریتیش وایه، که هه له و ده ست ئه نقه ست سزایان جیا وازه و، ئایا له م پرسه دا، واته بی به ش بوونی له میرات بردن چونه کن؟! و ئایا مانای فه رموده که ی به سه ردا پراکتیزه ده کریت؟! جا هه ندیک له شه رعزانان پایان وایه، که له سزاداندا یه کسانوو، له فزی (قاتل)، بکوژی هه له یش ده گریته وه، وه ک چۆن بکوژی ده ست ئه نقه ستیش ده گریته وه و، هه ردووکیان پیکه وه بی به ش ده بن، له میرات بردن و به لگی ئه م پایه ش ئه وه یه که

بکۆزی به هه‌له‌ش هه‌ر ناوی (بکۆزی به‌سه‌ردا ده‌بدری‌تو، چونکه ئه‌م که‌سه، که به‌هه‌له‌ کوشتنی نه‌جامداوه، له‌ (احتیاط) کردن و خۆپاریزیدا که‌م و کورتی کردوه‌و، بۆیه له‌ میرات بی‌ به‌ش ده‌کریت، به‌هۆی ئه‌و خه‌مساردی و که‌م و کورتی کردنییه‌وه‌و، هه‌روه‌ها بی‌ به‌ش کردن له‌ میرات سزایه‌کی نات‌ه‌واوو ناکام‌له‌ و پراو پری کاره‌که‌ نییه‌و، هیچ پێگرتک لێره‌دا نییه‌، که له‌م پرسه‌دا به‌کسان بی‌ت، له‌گه‌ڵ بکۆزی ده‌ست نه‌نقه‌ستداو، له‌ کوشتنه‌وه‌یدا له‌ یه‌کتری جودابن، و هه‌روه‌ها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌گه‌ر به‌م سزا نات‌ه‌واوه‌ش سزا نه‌دری‌ت و ته‌مبی نه‌کریت، ئه‌وا کوشتن له‌ناو میراته‌به‌راندا په‌رده‌سه‌ینیتو، ده‌لێن به‌ هه‌له‌ نه‌جاممانداوه بۆیه بۆ گرتنی ئه‌م ده‌رگایه‌و، بۆ پێگری کردن له‌ پاساوو بیانووی تاوان کردن و په‌له‌کردن له‌کردنی کارێک پیش هاتنی کاته‌که‌ی، پێویسته ئه‌و که‌سه‌ی کاره‌که‌ی کردوه‌و، له‌ میرات‌بردن بی‌ به‌ش بکری‌ت، و هه‌ندیکی تر له‌ شه‌رع‌زاناان پایان وایه‌: که له‌فزی (قاتل) له‌ فهرمووده‌ پیرۆزه‌که‌دا بکۆزی به‌ هه‌له‌ ناگری‌ته‌وه‌، چونکه نیازی خراپی نه‌بووه‌و، بۆیه سزای ته‌واوی له‌سه‌ر جی‌ به‌جی‌ ناکری‌ت، که کوشتنه‌وه‌یه‌تی، و هه‌روه‌ها سزای نات‌ه‌واو و ناکام‌لێشی له‌سه‌ر جی‌ به‌جی‌ ناکری‌ت، که بی‌ به‌ش کردنییه‌تی له‌ میرات‌بردن.

و له‌ هه‌موو له‌فرزکی وادا، که ده‌لاله‌ت کردنی ئاشکرایه‌، له‌ سه‌ر مانا‌که‌ی، هه‌ر چه‌نده له‌ پراکتیزه‌کردنی ئه‌م مانایه‌دا به‌سه‌ر هه‌ندی له‌ تاکه‌ پێکه‌ینه‌ره‌کاندا نا‌پوونی هه‌بی‌ت، هه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ به‌م جو‌ره‌ ده‌بی‌تو، ئینجا ئه‌م مانایه‌ هه‌رچه‌نده سه‌باره‌ت به‌ هه‌ندی له‌ مانا‌کانی نا‌پوون و نا‌ئاشکرایه‌، ئه‌مه‌یان له‌ دوا‌ی سه‌رنج و تی‌پامان پوون ده‌بی‌ته‌وه‌و، حوکمه‌که‌ی به‌سه‌ردا جی‌ به‌جی‌ ده‌کریتو، یان ئه‌وه‌یه که هه‌ر حوکمه‌که‌ی به‌سه‌ردا جی‌ به‌جی‌ ناکری‌تو، هه‌ر به‌نا‌پوونی ده‌می‌نی‌ته‌وه‌ وه‌ک نمونه‌مان هی‌نایه‌وه‌ و تی‌پوانینی شه‌رع‌زانانی‌ش له‌م بواره‌دا جیا‌وازه‌.

۳۳۲- حوکمی (خفی):

پټويسته ته ماشا بکهين و سهرنج بدهين، له و له مپه پړه ي که بوو ته هوکاري ناپوونيه که، له جي به جي کردني ماناي له فزه که، به سر ته ووي تاکه پټکهينه ره کانيدا، جا نه گهر بينرا که له فزه که نه ویش هر ده گريته وه، نه و له مپه پړه يش هر سر به تاکه کاني له فزه که و پرکه کانيه تي، نه و نه ميس حوکمی له فزه که هه لده گريته، هه روه که سه باره ت به (گيرفانېپ) گوتراو، نه گهر بينرا که له فزه که نايگريته وه، نه و حوکمی له فزه که هه لئاگريته، وه که له (گورپه لکه نه) دا بينيمان ټينجا پټويسته نه وه بزانيته، که له م پرسانه دا، شه ريزانه کان له سهرنج و تپرامانه کاناندا جارو بار کوکن و جارو باريش پاجيبيان هه يه.

- دووهم: ((المشکل: گرفتاری))^۱:

(المشکل)، له و قسه يه وه وهرگيراوه، که ده لټت: (أشْكَلٌ عَلَى كَذَا)، واته: فلان شت له شيوه و نمونه کاني خوږه وه دهرهات، و لټم بوويه شتيکی ناديارو پر له گري و گول.

(المشکل)، له زاراوه ي زاناياني زانستي ثوصولي فيقه دا، برتبييه له و ناوه ي که دانراوه بق شتيک که به هو ي تيکه لي و پټکه لي نه و شته له گهل هاو وټنه کاني خوږدا، ناديار ي و ليکچوون له مه به سته که يدا دروست بووه و، به جوړيک که مه به سته که ي ناتوانين بزاني و ديار ي بکهين، مه گهر به بووني به لگيه که به م کاره هه ستين، که نه م ناوه ليکچووه، له ناو هاو وټنه کانيدا جيا بکاته وه و، به ده سته واژه يه کی تر (مشکل) برتبييه له ناو بق (که لام) ټک، يان له فرزيک، که نه گهر ي نه وه ي تيادا هه يه، که چه ندما نايه کی جيا وزي هه لگرتبيته، له کاتيکدا که مه به سته که تيادا، هه ريه که

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۱۶۸، المحلاوي، ل ۸۸-۸۹، خلاف، ل ۲۰۰-۲۰۱، أصول الفقه، للأستاذ أبو زهرة، ل ۱۲۲-۱۲۳.

مەبەستە، بەلام لەبەر ئەوەی کە لە گەل ھاو وێنەکانی خۆیدا تێکەڵ و پێکەڵی پوویداوە و لێک دەچن بەم ھۆیە، ئەم مانایە لەلای بیسەر نادیارو ناپوون بوو، بۆ جیاکردنەوەی ئەم مانایە، لە لێکچوووەکانی پێویسمان بە سەرئۆر و تێرمان ھەیە، کەواتە، ھۆکاری نادیارایی لە (مشکل) دا خودی لەفزو شیواز (صیغە) کە ی خۆیەتی، بۆیە ئەم بەخودی دەستەواژە و شیوەکە ی خۆی دەلالەت لەسەر مەبەستەکە ی ناکات، بەلکو پێویستی بە نیشانەیەکی دەرەکی ھەیە، تا ئەو مەبەستە ی بۆ پوون بکات وە، ئەمە بە پێچەوانە ی (خفی) یەوہیە، چونکە (خفی) نادیارییە کە ی بەھۆی خودی لەفزەکە وە نییە، بەلکو ئەم ناپوونی و نادیارییە ی خەفی بەھۆی پراکتیزە نەکران، و جی بەجی نەکرانی مانای خەفی، بەسەر ھەندێ لە تاکە پێکھێنەرەکانیدا، و بە ھۆی بوونی فاکتەر و ھۆکاری دەرەکییەو پوویدەدا، و نا پوون دەرەچوو، بەلام لەم (مشکل) دا، ھۆکارە کە خودی خۆیەتی!

۳۳۵- نمونە ی ((المشکل)):

لە نمونەکانی (مشکل) بریتیە لە (اللفظ المشترك) واتە: لەفزی ھاوبەش، کە لە زماندا بۆ چەند مانایە دانراوە، بە خودی خۆی دەلالەت ناکات لەسەر مانایەکی دیاریکراو، بەلکو نیشانە دەرەکییەکان مەبەستەکەو، مانادیاری کراوەکە دەستنیشان دەکەن، پای موجدەھیدەکان لەم بارەییەو جیاوازی وەک ئەو پاجاییە ی کە لەسەر لەفزی (قرء) ھاتۆتە ئاراوە لە ئایەتی: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْزِقْنَ أَنْفُسَهُنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ کە لێرەدا (قرء)، ھەم بۆ (پاکیی) و ھەم بۆ (بێ نوێژی) دانراوە، و نیشانەکانیشن کە مەبەستەکە لێرەدا دیاری دەکەن، و ھەر ھەمان نمونە یەکی تر، وەک ووشە ی (آتی) لە ئایەتی: ﴿يَسْأَلُكُمْ خِزْلٌ لَكُمْ فَاَتُوا حَرْثَكُمْ اِنَّی

شَمُّ^۱ واته: ژنه کانتان له کاتی پاکیدا جی کشتوکالتان و، جیگای سهوز بوونی
توتانن، که واپوو له هر کوپوه ده تانه ویت بچنه کیلکه که تانه وه به هر کات و به هر
جور ده تانه وئو، هر له جیگای سهوز کردنه وه بی و پاک بی، بچن!

که ووشه ی (آتی) له پووی زمانی عه ره بییه وه به مانای (کیف) واته: چونیته ی و
شیواز به کار هاتووه و، هه روه که به مانای (مِنْ أَيْنَ: له هر کوپوه) به کار هاتووه و،
نیشانه کان و شیوازی ده که که مانای مه به ست دیاری ده که ن و، لیږه شدا
مه به سته که یان دیاری کردووه و، ده که که ده لاله ت ده کات، له سهر گشتگیری
شیوازه کان، نه که له سهر گشتگیری جیگا کانی سیکس کردن، واته: نیشانه کان
ده لاله ت له سهر نه وه ده که که پیاو به هه رجوریک ده توانیت با له گه ل ژنی خویدا
سیکس بکات، به لام سه باره ت به چونیته ی سیکس کردنه که، نه مه یان ده بیت ته نها
له ریگای کونی زاو زیوه کرده وه که نه نجام بدات نه وه که له پاشه وه!

۲۳۷- حوکمی ((المشکل)):

له م پوانگه یه وه، حوکمی (مشکل)، بریتیه له گه ران و لیڅولینه وه و سهرنجدان له
نیشانه کان، و نه و به لگانه ی که ده لاله ت ده که ن، له مانا مه به سته که ی له فزه
(موشکیله) که، و پاشان ده بیت کار بکه ی، به وه ی که له ده ره نجامی نه م
لیڅولینه وه و سهرنجدان ده ستمان که وتووه، نه مه یش به وه ده بیت که یه که مجار
ته ماشا بکه ی، و سهرنج بده ی له سهر جه می مه فهم و مانای له فزه که و،
سهرجه میان کۆنترۆل بکه ی و، ئینجا بۆ ده ره ی تانی مانا مه به سته که، ده ست بکه ی،
به ورده کاری کردن و سهرنجدان و، شروقه و توژیښه وه کردن!

^۱ البقرة: (۲۲۳).

- سینه‌م: (المُجَمَّل: تیکرا، یاخود گشتی)^۱:

(المُجَمَّل) له زمانی عه‌ره‌بیدا، به مانای (المُبْهَم: نادیا) هاتووه‌و، له‌م گوته‌یه‌وه وه‌رگیراوه که ده‌لَیت: (أَجْمَلَ الْأَمْرِ)، واته: بابه‌ته‌که‌ی نادیا‌رو ته‌مومژاوی کردو، له زاراوه‌دا هه‌روه‌ک پێشه‌وا سه‌ره‌خسی ده‌فه‌رمویت: ئه‌و له‌فزه‌یه، که مه‌به‌سته‌که‌ی نازانریت‌و، فام ناکریت مه‌گه‌ر به‌شپۆفه‌کردنی ئه‌و له‌فزه‌ موجه‌له‌ی کابرای قسه‌که‌ر مه‌به‌سته‌که‌مان بۆ ده‌ریکه‌ویت، یاخود کابرای قسه‌که‌ر پوون کردنه‌وه‌یه‌ک بدات‌و، مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌ریخات، که‌واته: موجه‌ل بریتیه‌ له‌و له‌فزه‌ی که مه‌به‌سته‌که‌ی شاراو‌یه‌و نا‌پوونه‌و، ته‌نها به‌په‌ه‌نکردنه‌وه‌ی قسه‌که‌ر ده‌رده‌که‌ویت، که مه‌به‌ستی چیه‌؟! چونکه‌ هیچ نیشانه‌یه‌ک له‌ ئارادا نییه، که ئه‌و مانا مه‌به‌سته‌ی کابرای قسه‌که‌ر ده‌ریخات‌و، ده‌لاله‌تی لێ بکات، که‌واته: هۆکاری نادیا‌ریی له‌ موجه‌ل‌دا له‌فزییه‌و، ده‌ره‌کی (عارضی) نییه، واته: له‌فزی موجه‌ل له‌ خودی خۆیدا ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئه‌و مانایه‌ ناکات. که مه‌به‌سته‌یه‌تی‌و، نیشانه‌ی له‌فزی‌و حاالی له‌ ئارادا نین، تا مه‌به‌سته‌که‌ی پوون بکه‌نه‌وه، و به‌لکو پێویستمان به‌ گه‌رانه‌وه‌ هه‌یه، بۆ خودی شه‌رع، بۆ زانینی مه‌به‌ستی له‌فزه‌که‌.

هۆکاری ئه‌م موجه‌ل بوون و نادیا‌رییه، جاری وا هه‌یه، ئه‌وه‌یه که له‌فزه‌که‌، سه‌ر به‌جۆری ئه‌و له‌فزه‌ هاو‌به‌شانه‌ی که نیشانه‌یه‌کیان له‌ گه‌لدانییه، تا مانا مه‌به‌سته‌کانیان دیا‌ری بکات‌و، جاری وا هه‌یه، هۆکاره‌که‌ ئه‌وه‌یه که نامۆیی (غرابه‌ی)، له‌فزه‌که‌ هۆکاری نا‌پوونی و موجه‌ل بوونه‌که‌یه، وه‌ک له‌فزی (مَلُوع) که له‌م ئایه‌ته‌ پێرژه‌دا ده‌فه‌رمویت: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا﴾^۲ که هه‌ر به‌هۆی ئه‌م نامۆیی‌وه‌ ئایه‌ته‌کانی دواتر هاتوون، پافه‌ی ئه‌م ووشه‌یه‌ ده‌که‌ن، که ده‌فه‌رموون:

^۱ أصول السرخسی، ب، ۱، ل ۱۶۸، خَلاف، ل ۳۰۴.

^۲ المعارج (۱۹).

﴿إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ۝ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا﴾ واته: هر که تووشی ناخوشی و
هه ژاری و که م دهستی بوو، ماخولانی پی ده که ویت، و کاتیکیش تووشی خیر و
چاکه بوو، له مەردووم نه یگریته وه به شی خه لکی لی نادات، که واته: نه مه مانای
ووشه ی (هلوع) ه، که به مروفی له و چه شنه ی چا و چنوک و چا و برسی و بی که لک
دیت.

هه روه ها وهك، له فزی (القارعة) که پافه که ی له خودی هه مان نایه تدا هاتوه: که
ده فـه رمویت: ﴿الْقَارِعَةُ ۝۱ مَا الْقَارِعَةُ ۝۲ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝۳ يَوْمَ يَكُونُ
النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝۴ وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ ۝۵﴾ واتـه:
پاچله کینه ر، پاچله کینه ر چیه؟! تو جوزانیت داچله کینه ر چیه؟! پوژیکه گشت
مردوم وه کو په پوهلی پرشو بلاوی لی دیت و، کپوه کانیش وهك خوری شیکراوه یان
لی دیت و، به هه وادا ده پښ.

پاشان جاری وا هه یه، که هۆکاری ناپوونی و موجهل بوونی بریتیه له
گواستنه وه ی مانای له فز، له مانا زمانه وانیه که یه وه بۆ مانا زار او هیه که ی، وهك
له فزی هه چ و نوژیو زه کات و بویه سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) مانا شه رعیه کانی نه م
له فزانه ی پوون کردونه ته وه و، نه گه ر نه م پوونکردنه وانه ی شه رع نه بویه نه و نه و
مانایه ی که شه رع مه به سته تی له م له فزانه دا دهر نه ده که وت.

۳۳۹- حوکمی (موجهل):

پیویسته هه لویسته بکریت، له سه ر دیاری کردنی مانا مه به سته که و، له سه ری
پابوه ستین، و بویه له م پوانگه یه وه کارکردن پیی دروست نییه، مه گه ر پافه و
پوونکردنه وه یهك له شه رع وه په یدا ببیت، که نه و نادیاریه لابیات و ماناکه ی

^۱ القارعة: (۱-۵).

دهربخت، جا نه گهر پوونکردنه وه که ی بهر فراوان بوو، یه کلایی (قطعی) بو، نه وه نه و موجه له ده بیته (موفه سسه ر: پوونکراوه)، وه که نه و پوونکردنه وانه ی که له پیغه مبه ر (ﷺ) سه رچاوه یان گرتووه سه باره ت به زه کات و نویژو، هتد... و نه گهر پوونکردنه وه که به م جۆرو شیوازه نه بوو، نه و موجه له که ده بیته (مشکل: گرفتاری) و پتویستیش به ته ماشاکردن و سه رنجدان هیه، بۆ لابرندی نه و گرفته و زانینی مه به سه که ی چونکه شرع تا پاده یه که نه م نادیاریی و موجه له ی خۆی لابر دووه، و پاشان ده رگای سه رنجدان و ئیجتیهادی کردۆته وه، بۆ زانینی مانا مه به سه که، و نمونه یش وه که (سووخواردن) که له قورئانی پیروژدا، به موجه له ی هاتووه، و سوننه تی پیغه مبه ر (ﷺ) به فه رموده ی (شهش مولکه سووداره که) پوونی کردۆته وه به لام نه م پوونکر نه وه یش هیشتا ته و او تیرو ته سه ل و فراوان نییه چونکه هه موو (سوو-ی)، به ته و او ته تیادا کۆنترۆل نه کردووه، و نه یگرتووه ته خۆ، و بۆیه ئیجتیهادکردن دروسته بۆ پوونکردنه وه ی نه و شتانه ی که (سوو-یان، تیادا هیه، به قیاسکردنی له سه ر نه وانه ی که له فه رموده که دا هاتوون.

- چواره م: ((المتشابه: لیکچوو))^۱:

بریتیی له وه له فزه ی که مه به سه ت تیادا شاراوه و نارونه، و ده سه ته واژه و شیوازی له فزه که ده لاله ت ناکات له سه ر نه و مه به سه تی که هیه تیو، پێگایشمان نییه، بۆ زانینی نه و مه به سه ته، چونکه هیه نیشانه یه که له ئارادا نییه، که نه و نا پوونیی له ببات، و زانینی نه و مه به سه ته ته نها تاییه ته به خودی شه ره وه.

نه مه نه و قسانه ن که زانایانی زانستی ئوصولی فیه، سه باره ت به پێناسه ی (متشابه) ده یانکه نو، نمونه یشیان به و پیه پچر پچرانه هیناوه ته وه، که له

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۱۶۹، أصول الفقه، للأستاذ أبو زهرة، ل ۱۲۸-۱۲۹، خلاف،

سهره‌تای سوره‌ته‌کاندا هه‌ن، وه‌ك (حم عسق)، هه‌ر وه‌ك ئایه‌ته‌کانی صیفاتى خودایشیان هه‌ر کردۆته‌ نمونه‌ی ئه‌م بابته‌ وه‌ك، ئایه‌تى: ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾^١ واته: ئه‌و خودا به‌خشنده‌یه‌ چوو‌یه‌ سه‌ر عه‌رشى خۆی، كه‌ مه‌به‌ست به‌م چوون و سه‌ر كه‌ و‌تته‌ بۆ سه‌ر عه‌رش، سه‌ر كه‌ و‌تنیكى شیایوی زاتى بڵندى خودایه‌، به‌بێ هیچ شوبه‌اندن و قول‌کردنه‌ وه‌یه‌ك!

هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌كى تر وه‌ك ئایه‌تى: ﴿يُدُّ اللَّهُ فَوْقَ آيِدِيهِمْ﴾^٢ واته: ده‌ستى خودا، له‌ بان ده‌ستیان وه‌یه‌، به‌بێ شوبه‌اندنى ده‌ست بۆ په‌روه‌ردگار! له‌ راستیدا، ئه‌م بابته‌ی (متشابه‌)ه‌، به‌و مانایه‌ی كه‌ زانایانى ئوصول ده‌یان وه‌یت ئه‌مه‌ باسى ئوصول فیه‌قه‌، نییه‌، و به‌لكو باسى زانستى (كه‌لام)ه‌، و لی‌ره‌دا ئه‌وه‌مان به‌سه‌ كه‌ به‌ په‌له‌ بڵیین: پیتته‌ پچ‌ر پچ‌ره‌کانى سهره‌تای سوره‌ته‌کانى ئایه‌ته‌کانى باسى صیفاتى خودا، سه‌ر به‌و باسى موته‌شابه‌یه‌ نین، كه‌ زانایانى ئوصول ده‌یان وه‌یت، چونكه‌ پیتته‌ پچ‌ر پچ‌ره‌كان بۆ ئه‌وه‌ هاتوون، كه‌ ئه‌وه‌ پوون بكه‌نه‌وه‌، كه‌ قورئانى پیرۆز له‌و پیتانه‌ و هاو‌ینه‌کانیان پێكه‌اتوه‌، و مرقفیش ده‌سته‌وستانه‌ له‌ پكه‌به‌رى كردنى، و ئه‌مه‌یش نیشانه‌ی ئه‌وه‌یه‌ كه‌ له‌ لای خوداوه‌ هاتووه‌، ئه‌م بى‌ منه‌تییه‌ له‌ ئی‌ع‌ج‌ازه‌کانى قورئانى پیرۆزه‌، و ئایه‌ته‌کانى صیفاتیش مانا‌کانیان ناسراوه‌، و به‌ پێی ئه‌و حاله‌ی كه‌ شیایوی خودای گه‌وره‌ن، مانا ده‌كریت، واته: ئه‌م صیفاتانه‌ به‌ جۆرێك ده‌چه‌سپێنرێن، بۆ خودای مه‌زن، كه‌ پێچه‌وانه‌ی صیفاتى دروست‌كراوان بێت، وه‌ك چۆن خودا خۆی له‌ دروست‌كراوه‌کانى تر ناچیت، بۆیه‌ صیفات‌ه‌كانیشى هه‌ر له‌ صیفاتى دروست‌كراوان ناچیت، و ئه‌م ئایه‌ته‌

^١ طه: (٥).

^٢ الفتح: (١٠).

پیرۆزه‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌م قسه‌یه‌مان، که ده‌فرمویت: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾^۱ واته: خودای مه‌زن هاوۆینه‌ی نییه‌و، هه‌ر خۆی شنه‌وه‌نده‌و بینه‌ره.

لێره‌دا تێبینی ئه‌وه ده‌کړیت، که به‌ پێی ئه‌زمونیش وا چه‌سپاوه، که له‌فره‌ لێکچووه‌کان له‌ ئایه‌ت و فرموده‌ پراکتیکیه‌کان (عه‌مه‌لییه‌کان)ی، شه‌رعه‌دا نین، چونکه ئه‌و ده‌قانه‌ی که سه‌باره‌ت به‌ حوکمه‌کان هاتوون، مه‌به‌ست تیاياندا کارپێکردنیانه‌و، جی‌ به‌ جی‌ کردنیانه‌، نه‌وه‌ک ته‌نها بپړا پێ بوونیان، و نه‌گه‌ر (متشابه: لێکچوو)بن، کار پێکردنیان ئه‌سته‌مه‌و، بۆیه‌ بۆ ئه‌وه‌ هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه‌، تا کار به‌ ناواخه‌کانیان بکړیتو، ئه‌وه‌ی داوای ده‌که‌ن، جی‌ به‌ جی‌ بکړیت، پێویسته‌ که هه‌چ جوړه‌ لێکچوون و وه‌ک یه‌ک بوونێک له‌ نێوانیاندا نه‌بێت.

^۱ الشوری (۱۱).

(به شه باسی چوارهم)

چونییه تی ده لاله ت کردنی له فز له سهر نه و مانایه ی که بۆی دانراوه:

(کیفیه دلالة اللفظ، علی المعنی)

۳۴۱- پێخۆشکردن:

له به شه باسی سییه مدا قسه مان له سهر دابه شکردنه کانی له فز کرد، سه باره ت به ئاستی پۆشنی و نارپۆشنی ده لاله ت کردنی نه و له فزانه له سهر مانا کانیان و، له م به شه باسه دا قسه له سهر پێگا کانی ده لاله ت کردنی له فز ده که ی، له سهر نه و مانایه ی که بۆی دانراوه و، به م پێودانگه ییش بێت، له فز ده بێته چوار به شه وه، که بریتین له:

- عبارة النص.

- إشارة النص.

- دلالة النص.

- إقتضاء النص.

هۆکاری نه م دابه شکردنه ییش نه وه یه که مانا، جاری واهیه له پێگای (عبارة النص: دهسته واژه ی ده که وه) فام ده کړیت و جاری واهیه که به هۆی (إشارة النص: ئاماژه ی ده که وه)، جاری واهیه که به هۆی (دلالة النص: ده لاله تکردنی ده که وه)، جاری واهیه که به هۆی (إقتضاء النص: داواکاری ده که وه) فام ده کړیت و ده زانریت و، نه مانه به شه کانی ده لاله ت کردنی له فز له سهر مانا که ی، جه ماوه ری زانایان جگه له حه نه فییه کان، ده لاله تیکی تایبه تی تریان زیاده کردوه، که بریتیه له (مفهوم المخالفة: مانای پێچه وانه)، و له مه ودا قسه له سهر هه موو جۆری له جۆره کانی نه م ده لاله تانه به پێی خۆی ده که ی.

- يه كه م: ((عبارة النص: دهسته واژه‌ی دهق))^۱:

۳۴۲- بریتیه له ده لاله تکرندی له فز له سەر ئه و مانایه‌ی که زووتر له هزری مۆفدا ده چه سپیت، له کاتی بیستنی خودی ئه و شیوازو دهسته واژه‌یه دا که له فزه که هه‌یه‌تی، ئیتر چونیه که ئه و مانایه به بنه‌پهت (أصالة)، یان به پاشکویی (تبعیه)، مه‌به‌ست و ئامانج بوو بیت، له دوو توپی که لاهه که دا، جا هه‌موو مانایه که له خودی ئه و له فزه ده فامریته وه، له فزه که یش هه‌ر بۆ که یاندنی ئه و مانایه به‌ریا کرابیت، چ به ئه‌سلی بیت، یان پاشکویی، ئه‌م پڕۆسه‌یه، به ده لاله تکرندی دهسته واژه‌یی (عبارة) داده‌نریت و، به مانای حه‌رفی دهق ناوزه ده‌کریت، واته: ئه و مانایه‌ی که له بڕه‌گه‌کانی که لام و پسته‌کان وه‌رده‌گیریت.

۳۴۳- نمونه‌ی ئه‌م بابته وه‌ک ئه‌م فه‌رمایشته‌ی په‌روه‌ردگار که له قورئانی پیۆزدا ده‌فه‌رمویت: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾ که ئه‌م ئایه‌ته پیۆزه، هه‌ر به‌دهسته‌واژه‌و عیبارته‌که‌ی خۆی و به‌خودی له‌فزه‌کانی خۆی ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر حه‌رامی کوشتنی خه‌لکی و، هه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تر وه‌ک ئایه‌تی: ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ که ئه‌م ئایه‌ته پیۆزه، هه‌ر به‌دهسته‌واژه‌که‌ی خۆی ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر فه‌رزیبونی نوێژو زه‌کاتدان، له‌سه‌ر شانی مسوڵمان، و هه‌ر ئه‌م مانایه‌ش له‌بنه‌په‌تدا (إصالة) مه‌به‌ست بووه، له‌ده‌ربڕینی ئه‌و ئایه‌ته‌دا.

جاری وا هه‌یه که ناواخی که لام بۆ که یاندنی دوو مانا یان سێ مانایه، ئیتر به‌بنه‌په‌تی وابیت، یان به‌ته‌به‌عیه‌ت، وه‌ک ئایه‌تی: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾، که به‌ده‌لاله‌تکرندی دهسته‌واژه‌که‌ی دوو مانای لێ ده‌فامریته وه.

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۲۳۶، المحلوي، ل ۱۰۱.

- یه که م: لادانی لیکچوون له نئیوان مامه له و سوودا، که ئه ویش مانا و مه به سته
ئه سلییه که یه، که ئایه ته که ی له پیناودا گوتراوه، تا به رپه رچی ئه و گوته یه ی هاوه ل
پهیدا که ران بداته وه، که ده یانگوت: (مامه له و سوو وه ک یه کن!).

- دووه م: گه یاندنی مانای ئه وه ی که مامه له حه لاله و سوو حه رامه، که ئه م
مانایه یشیان، مانای مه به سته، به لام به ته به عیته، واته: پاشکوی مانای یه که مه،
واته: دوو توئی و ناواخنی که لامه که له بنه رپه تدا (إصالة) بۆ گه یاندنی ئه م مانا
دووه مه نه بووه، به لکو ئه م مانا دووه مه له پاشکوی مانای یه که مدا ده فامریتته وه،
به به لگه ی ئه وه ی که ده کریت ده ق ده لاله ت بکات، له سه ر لادانی لیکچوون له نئیوان
ئه و دووکاره دا، به بی ئه وه ی که رافه ی حه لالی مامه له و حه رامیی سوو خوری بکات،
جا ئه م مانایه یش که درکینرا، ئه مه ده لاله تی له سه ر ئه وه هه یه، که ئه م مانایه یان
مه به ست بووه، له ده ق و ده سته واژه ی ئایه ته که دا، و به لام به شیوه و مه به سستیکی
پاشکویی، تا به هۆیه وه بگه یین، به مانا بنه رپه تییه که ی ئایه ته پیروزه که.

هه روه ها نموونه یه کی تر، وه ک ئایه تی: ﴿فَأَنكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَثْنٍ
وَأُولَئِكَ وَرَبِّعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْلُوا فَوَاحِدَةً﴾^۱ که ئه م ئایه ته پیروزه هه ر به پیتی
ده سته واژه که ی، ده لاله ت له سه ر سی مانا ده کات:

- یه که م: حه لالی کاری هاوسه رگیری.
- دووه م: کورت کردنه وه ی ژماره ی هاوسه ره کان، له سه ر چواردانه که، که لایه نی
ئه و په پی ژماره یانه.
- سییه م: له کاتی ترسان له سته م کردن لیتیان له سه ر بوونی ته نها یه ک ژن
کورت کراوه ته وه.

^۱ النساء: (۳).

و ئه م سى مانايه ش، له دهسته واژه و له فزه كاني دهقه كه وه ده فامرېته وه، سه رجه مى ماناكانيش، ماناي مه به ستن، كه له ناواخنو دووتويى دهقه كه دا هه ن، به لام نه وه نده هه يه، كه ماناي يه كه م، مه به سته كه ي ته به عيبه، له ئايه ته كه دا، چونكه ئايه ته كه له بنه پهدا بۆ ده لاله تكدن له سهر دوو مانا كه ي كوتايى گوتراوه .

- دووهم: ((إشارة النص: ئاماژەى دەق))^۱؛

۳۴۵- بریتییە له ده لاله ت كردنى له فزه كه، له سهر مانايه ك كه مه به ست نیه تیایدا نه به ئه سلى و نه به پاشكویی (ته به عی)، به لام هه ر پتویسته بۆ فامکردنى ئه و مانايه ی كه كه لاهه كه ی له پیناودا ده رپر دراوه و، بۆیه ده ق به خودی شیوه و ده سته واژه كه ی خۆی، ده لاله ت ناکات له سهر ئه و مانايه و، به لكو به پښگای پابه ندبون پتیه وه (إلتزام)، ئاماژه به و مانايه ده كړت، واته: ئه و مانايه ی كه دهقه كه به هۆی ده سته واژه كه ی خۆیه وه ده لاله تی له سهر ده كات، پابه نده به و مانايه وه كه ئاماژه ی بۆ كړدوه، بۆیه ده لاله تكدن له فزه كه له سهر ئه و مانايه، لیره دا به پښگای (ئاماژه: إشارة)یه، نه وه ك به پښگای (عبارة: ده سته واژه)، بۆیه جاره بار ئه م جۆره ده لاله ت كردنه، به وه ده ر پر دراوه كه ده لاله ت كردنى پابه ند بوونی له فزه له سهر ئه و مانايه ی كه له دووتويى كه لاهه كه دا مه به ست نه بووه و، سه ره پای ئه مه يش شایانی باسه كه ده لاله ت كردنى ئاماژه یی جارى وا هه يه، كه شاراوه یه و پتویستی به قوولبونه وه هه يه، له سه رنج و تپراماندا، هه ر وه ك پتویستمان به جه خت كردنه وه هه يه له بوونی پابه ندی و هاوئا هه نگییه کی ته وا و له نیتوان ئه و مانايه دا، كه دهقه كه به ده ستواژه كه ی خۆی ده لاله تی له سهر ده كات و، ئه و مانايه ی به ئاماژه (إشارة) ده لاله تی له سهر ده كات و، هه روه ها ده بێت ئه م هاو

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۲۳۶- ۲۳۷، الأمدي، ب، ۳، ل ۹۲- ۹۳.

نامه‌نگی و پیکه‌وه پابه‌ندبوونه‌ی نیتوانیان، شیایوی جیابوونه‌وه نه‌بیّتو، له پیداوِیستییه‌ه قیقییه‌کانی پیکه‌وه‌یی بیّت، له نیتوانیاندا.

۳۴۶- نمونه‌ی ((إشارة النص: له ده‌قه شه‌رعیه‌کاندا)):

یه‌که‌م: ئایه‌تی: ﴿وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾^۱ که ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه به ده‌سته‌واژه‌که‌یدا ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئه‌وه ده‌کات، که ئه‌رکی ژیا‌نی ئافره‌تی شیرده‌ر، له‌سه‌ر پیاوه‌که‌یه‌تیو، هه‌روه‌ها ده‌لاله‌ت ده‌کات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی په‌چه‌له‌ک (نَسَبِی)، منداڵ سه‌ریاوکی ده‌چیته‌وه، نه‌وه‌ک دایکی، چونکه ئایه‌ته پیرۆزه‌که منداڵی داوه‌ته پال باوکی، به‌هۆی پیتی (لام‌سی، ئیختیصاصه‌وه، که بۆ تایبه‌تمه‌ندی ده‌بیّت، که له‌پرگه‌یه‌کدا فه‌رمووی: (وعلى المولود له)، و هه‌روه‌ها له‌م مانایه‌ی کۆتاییه‌وه، مانای تریش ده‌فامریته‌وه، له‌پێی ((إشارة النص: ئاماژه‌ی ده‌قه‌وه)، له‌و مانایانه:

أ- باوک ته‌نها که‌سه، که بژێوی ژیا‌نی منداڵه‌کانی له‌سه‌ر واجبه، هه‌روه‌ک چۆن که‌س هاویه‌شی نییه، له‌دانه‌پالێ په‌چه‌له‌کی منداڵه‌که‌یدا بۆ لای باوکی، هه‌روه‌ها له‌ئهرکی ژیا‌نی ئه‌و منداڵانه‌یشدا هه‌ر هاویه‌شی نییه، و له‌سه‌رشانیه‌تی کاریان به‌پێوه‌ بیات.

ب- بۆ باوک دروسته‌ که به‌پێی پتویست له‌مولک و سامانی منداڵه‌کانی دایه‌پریت، چونکه منداڵ، دراوه‌ته پال باوک به‌هۆی پیتی (لام‌سی، مولکایه‌تییه‌وه له‌ئایه‌تی: (وعلى المولود له)، خودی ئه‌و منداڵه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که ئازاده‌و به‌نده‌ نییه‌ بۆیه‌ بۆ مولکایه‌تی ناشیّت، که‌واته: مه‌به‌ست له‌مولکایه‌تی لی‌ره‌دا سامانه‌که‌یه‌تی، که هه‌ر وه‌ک مولکی بابی وایه، و دروسته‌ بۆی له‌کاتی پتویستیدا، و به‌پێی پتویست لی‌ی دایه‌پریت.

^۱ البقرة: (۱۳۳).

دوهم: خوای په روه دگار ده فـرمویت: ﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَىٰ نِسَائِكُمْ﴾^۱ واته: سهر جیبی کردننن له گهل هاوسه ره کانتان له شه وانی په مه زاندا دروسته، که له ده سته واژه ی نه م ده قه وه دهر ده که ویت، که دروسته له گهل خیزانه که تدا تیکه لاوی بکه یتو، سهر جیبی له گهل نه نجام بده یت تا به شی کوتایی شه، له کاتی پڅووه وانیداو، له بهر نه وه ی که نه م دروست بوونه و، درېژبوونه وه ی کاته که ی نه وه ده هینیتنه دی، که کابرای پڅووه وان بوی هیه، به له شگرانی پڅو بکاته وه، که واته له حالی نه م مړغه دا دوو ناوه لئاو پیکه وه کو ده بڼه وه که له شگرانی و به پڅوو بوونه و، کو بوونه وه یان به دیه پنه رو پتویستکاری نه و حالت ته یه که نه م دوو شته پیچه وانه ی یه کتری نینو، پڅوو به له شگرانی به تال نابیتنه وه، به پپی پوانگه ی هوکاره کان و، پتیشینه کانی نه م پرپوسه یه وه.

که واته ثایه ته که به ده سته واژه که ی خو ی ده لالت ده کات له سهر دروستی کرده وه سیکیسیه کانی نیوان ژن و پیاو تا کوتایی شه وو، به ناماژه ی ده ق (إشارة النص) ده لالت ده کات له سهر نه وه ی که دروسته نه و که سه پڅووه وانه به له شگرانی پڅو بکاته وه، و هر چه نده نه م مانایه یان مه به ست نه بووه له دهر پپینی ناواخی ثایه ته که دا، به لام سه باره ت به و مانایه ی که ده سته واژه ی ثایه ته که ده لالتی لی ده کات، مانایه کی پتویست (لازم) ه، هر چه نده مه به ستیشی نه بووه!

- سټیه م: خوای په روه دگار ده فـرمویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾^۲ واته: نه و فه یئو ده سکه و ته ی که هیه و، ده سکه و توه، بق نه و هه ژار، و دووره ولات و کوچ کردو وانه یه، که له

^۱ البقرة: (۱۸۷).

^۲ الحشر: (۸).

- پینجه‌م: خوای مه‌زن ده‌فهرمویت: ﴿وَشَاوَرَهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾^۱ واته:، له کاروباره‌کاندا، پرسو پاوێژیان له‌گه‌لدا بکه، که ئەم ئایه‌تەیش هه‌ر به‌ ده‌سته‌واژه‌که‌ی خۆی ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌کات، که ئەسل و بناغه، له‌ حوکمرانیی ئیسلامیدا بریتیه‌ له‌ پرسو پاوێژکردن (الشوری)، و ئەم مانایه‌ش پێویستکاری بوونی گروپیکه‌ له‌ گه‌لی ئیسلام، که ئەم کاری پرسو پاوێژه‌یان له‌گه‌لدا بکریت، چونکه‌ پاوێژکردن له‌ گه‌ل هه‌موو تاکێکی گه‌لی ئیسلامدا کاریکی گونجاو نییه‌و، ئەم مانایه‌ش له‌ دوو توێی ئایه‌ته‌که‌دا مه‌به‌ست نییه‌و، به‌لکو ده‌لاله‌ت کردن له‌م مانایه‌ به‌ ڕینگای (إشارة النص: ئاماژه‌ی ده‌ق) زانراوه‌و، دۆزراوه‌ته‌وه‌.

- شه‌شه‌م: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرمویت: ﴿وَحَمَلُهُ، وَفَصْلُهُ، ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾^۲ واته: ماوه‌ی دوو گیانیی و له‌ شیر برینه‌وه‌ی (۳۰-سی) مانگی خایاند، واته: به‌ هه‌مووی دوو سال و نیوی خه‌یاندو، هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿وَفَصْلُهُ، فِي عَامَيْنِ﴾^۳ واته: شیر برینه‌وه‌یش دوو سالی خایاند، واته: ئەگه‌ر مندال پێویستی به‌ شیر هه‌بوو، تا دوو سال ئەیدریتی و، سوودی لی وه‌رده‌گریت، که به‌ ڕینگای ئاماژه (إشارة) له‌م دوو ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌وه‌ ئەوه‌ ده‌فامریته‌وه‌، که لای که‌می سکپری شه‌ش مانگه‌، که به‌سه‌رنجدان و تیبینی کردنی هه‌ردوو ئایه‌ته‌ پێرۆزه‌که‌ ئەم مانایه‌ به‌ پۆشنی ده‌رده‌که‌ویت.

^۱ آل عمران: (۱۵۹).

^۲ الأحقاف: (۱۵).

^۳ لقمان: (۱۴).

- حهوتهم: پیتغه مبهَر (ﷺ) ده فەرمویت: (أَغْنُوهُمْ عَنِ الْمَسْأَلَةِ فِي مِثْلِ هَذَا الْيَوْمِ) واته: ئەو هه ژارو که مده سستانه له داواکردن و هه ژاریه تی له پۆژیکى وهک ئەمپۆدا پزگار بکه و بى نیازیان بکه، که به ددهسته واژه ی دهقه که ئەو حوکمه چه سپاوه که دانی سهر فیتره له پۆژى جهژندا به هه ژاران کاریکی واجبه، چونکه ئەم فەرمووده پیرۆزه ههر له بنه پرتدا بۆ گه یاندنی ئەم حوکمه گوتراوه و ههر له خودی ددهسته واژه که یشیه وه ئەم مانایه دهرده که ویت، ژماره یهک حوکمیش به رێگای ئاماژه (إشارة النص) ده چه سپیت، له وانه:

ا- ئەو خێره تهنه له سهر که سانی دهوله مهنه پتویسته، چونکه بى نیاز کردنی هه ژاران تهنه له توانای دهوله مهنه نداندايه.

ب- ئەو خێره به که مدهسته کان دهریت، نهک به دهوله مهنه ندەکان تا ئەو پرۆسه یه ی بى نیاز کردنه جى به جى ببیت.

ج- ئەم کاره واجبه، به هه موو جوړه مالتیک و سامانیك ئە نجام دهریت، چونکه داواى بى نیاز کردن کراوه، له فەرمووده که داو، بى نیاز کردنی هه ژارانیش به پارهی کاشو، به مولکی تریش ههر ئە نجام دهریتو، جى به جى ده کریت.

له م نموونانه ی پابردووه وه تیبینی ئەوه ده کریت، که ئەو مانایانه ی که پتویستن، و له ئاماژه ی دهقه کانه وه وهرده گیرین، جارى واهیه که شاراوهرن، به سهرنجدانى وردو تپرامانى قول هه ستیان پى ده کریتو، ده زانرینو، جارى واهیه که، که سانی واهن، ههر نایانزانو، په ی نابهن پیانو، تهنه شه رعزانانى به تواناو قاله وه بوو، پسپۆر له شه رعدا ده توانن هه ستیان پى بکه و بیانزانن، سهرپای ئەوه ی که عه قلى مرقفه کان له فام کردنی ئەم زانیارییه نه دا جیاوازنو، ههر یه که یان به جوړیک له ئاماژه ی وهرگیراو له م دهقانه تی ده گات، ئەمه به پێچه وانه ی ئەو مانایانه وه یه که له ده لاله ت کردنی ددهسته واژه ی دهقه کان (عبارة

النص) دهستان دهکەون و هەستیان پێ دەکەین، چونکە ئەم دەستەواژانەی دهقهکان جۆریک له ئاشکراییی و پوونیان تیادایه، که تەنانهت کهسانی غەیری شه‌رعزانه‌کانیش پە‌ی ده‌به‌ن پێیان و ده‌یانزانن.

- سینیهم: ((دلالة النص: دهلاله‌ت کردنی دهقه‌کان))^۱:

- ۳۴۸- بریتییە له دهلاله‌ت کردنی له‌فز له‌سه‌ر ئەوه‌ی که ئەو حوکمە‌ی که له دهقه‌که‌دا باسکراوه، جێگیر و چه‌سپاوه، بۆ ئەو شتانه‌یش که بێ‌ده‌نگیان له‌سه‌ر کراوه‌و، هیچ حوکمێک سه‌باره‌ت به‌وان ده‌رنه‌برداروه، جا به‌هۆی ئەوه‌وه که باسکراوه‌که‌و بێ‌ده‌نگی لێکراوه‌که‌ هه‌ردووکیان له‌هۆکار (علیه‌ی)، ئەو حوکمە‌ی‌دا که تەنها له‌ پە‌وی زمانه‌وانیی‌وه ده‌یزانن، چوونیه‌کن، مه‌به‌ست له‌ زانینی له‌ پە‌وی زمانه‌وه، ئەوه‌یه که هه‌موو زمانزانی‌ک پە‌ی پێ ده‌بات، و پێویستی به‌ ئیجتیه‌اد کردن و تێپامان تیادا نابێت، له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئەو حوکمە‌ی که له دهلاله‌ت کردنی دهقه‌که‌ وه‌رده‌گیریت، له‌ مانای دهقه‌که‌وه وه‌رده‌گیریت، نه‌ک له‌ له‌فه‌زه‌که‌یه‌وه، و هه‌ندێ له‌ زانایانی ئه‌صول ئەم جۆره‌یان به‌ (دلالة الدالة) ناوزه‌د کردوه، و هه‌ندیکی تریش به‌ (فحوى الخطاب) ناویان بردوه، چونکه‌ ماناکه‌ی، له‌ ناواخه‌که‌یدا، شافعییه‌کان، به‌ (مفهوم الموافقة) ناویان ناوه، چونکه‌ ئەو شته‌ی که له‌فه‌زه‌که‌ دهلاله‌تی له‌سه‌ر کردوه، له‌و حاله‌ته‌یدا که بێ ده‌نگی له‌سه‌ر کراوه، هاوشانه‌ له‌گه‌ڵ دهلاله‌تی له‌فه‌زه‌که‌دا له‌و حاله‌ته‌یاندا که حوکمی له‌سه‌ر ده‌برداروه‌و، هه‌ر به‌پێی ئەم به‌لگه‌یه‌ش شته‌ بێ ده‌نگی له‌سه‌ر کراوه‌که‌ (مسکوت عنه) له‌ حوکمدا، له‌گه‌ڵ حوکمه‌ باسکراوه‌کی (مذکور عنه)‌دا، به‌کسانو، هه‌نێکی تر له‌ زانایان ئەم جۆره دهلاله‌ت کردنه‌یان به‌ (القياس الجلي) و (دلالة الأولى) ناو

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۲۴۱- ۲۴۳، التلويح والتوضيح، ب، ۱، ل ۱۳۱، المحلوي، ل

۱۰۳، المسودة، ۳۴۶، والأمدی، ب، ۳، ل ۹۷- ۹۵.

بردووه، چونکه نه و شته ی بیده نگی له سەر کراوه، سه باره ت به حوکه که له پیشتره له وه یان که حوکه که ی ده رپر دراوه، چونکه هۆکاره که (عیله ته که) له (مسکوت عنه: بیده نگی لیکراو) دا، به هیزتره، له بوونی له (منطوق به: ده رپر دراوه که دا)!

جا نه گه ده که به ده سته واژه که ی خۆی ده لاله تی کرد، له سەر حوکمیک له پیشهاتیکی دیاریکراو داو، دواتر پیشهاتیکی ترمان بینی که له گه ل پیشهاتی یه که مداو له عیله ته که دا وه ک یه ک بوونو، یاخود ئه م ته نانه ت عیله ته که ی تیا دا به هیزتر بووو، که ئه م یه کسان و لیکچوونه ییش یاخود له پیشتر بوونه ییش ته نها به زانیانی زمان و که مترین سه رنجدان و، به بی ئیجتیهاد کردن و تپرامان په ی پی ده بریت، چونکه له هزری مرفدا به و شیوازه جیگای خۆی ده کاته وه، خۆی ده چه سپینیت، که ئه و ده که، له دوو پیشهاتدا پراکتیزه ده کریت و، ئه و حوکه ی که به ده ق هاتوو، له سەر ده رپر دراوه که یان (منطوق)، دیسان له سەر (مسکوت عنه: بیده نگی لیکراوه) که ییش، جی به جی ده کریت، چونکه وه ک یه کن.

۲۴۹- نمونه ی (دلالة الإشارة) له ده که شه رعییه کاند:

- یه که م: خوی په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿فَلَا تَقُلْ لِّمَآ أَفٍّ﴾ که ئه م ده که هه ر به ده ته واژه که ی خۆی ده لاله ت له سەر ئه وه ده کات که هه ر به ده مندال به رامبه ر به باوک و دایکی ئه و ووشه ئازار و بیانه ی ئاخ و ئۆف به کار به یینیت، چونکه ئازاری دلی دایک و باوکی تیا دایه، جا هه ر له ده که که وه ئه وه ییش له هزرو بیر مرفدا ده چه سپیت، که لیدان و قسه پیتوتنیشیان هه ر هه ر به ده، چونکه له م دووکاره ییشدا هه ر ئازاری تیا دایه و ته نانه ت ئازاری له ئاخ و ئۆفه که ییش زیاتره، و که واته، لیدان و جنیو پیدانیان زیاتر هه ر به ده له ئاخ و ئۆف کردن به رامبه ریان و که واته، حوکه

^۱ الأسراء: (۲۳).

بیده‌نگی لیکراوه‌که (مسکوت عنه)، حوکمه‌که‌ی له پیشتیره و زیاتر حرامه، که جنیوپی‌دانه‌که‌یه له حوکمه باسکراوه‌که (منطوق عنه)، که ناخ و ئۆف کردنه‌که‌یه و، ئهم مانایه‌ش پوونه و پیو‌یستی به نیج‌تی‌ها‌د‌کردن و سه‌رنج‌دان نییه!

- دووم: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلِهَتِهِمْ ظُلْمًا إِنَّهُمْ يَكُونُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا﴾^۱ ئهم نایه‌ته پیروژه‌هر به‌ده‌سته‌واژه‌که‌ی خۆیدا مانای ئه‌وه ده‌دات به‌ده‌سته‌وه که خواردنی مالی هه‌تیو، به‌پینگه‌ی سته‌م و سته‌م‌کاری کاریک‌ی حرامه‌و، له‌په‌ ده‌لاله‌ت کردنی ده‌قه‌که‌یه‌وه (دلالة النص) له‌وه‌تی ده‌گه‌ین، که سوتاندنی سامانیان و یاخود له‌ ناو‌بردنی، و خراپ کردنی، به‌هر جو‌ری له‌ جو‌ره‌کانی خراپ کردن بی‌ت، هر کاریک‌ی حرامه، چونکه ئهم کرده‌وه‌گه‌له‌له‌گه‌ل خواردنی ماله‌که‌ی‌اندا به‌سته‌م‌کاری به‌کسان و چونه‌کن، چونکه له‌هر دوو‌حاله‌ته‌که‌دا هر ده‌ست‌دیزی کردنی تیا‌دایه، بۆ‌سه‌ر سامانی هه‌تیو، که بی‌گومان هه‌تیو که‌م توانا و ده‌سته‌و‌ستانه له‌ پار‌یز‌گاری کردن و خۆ‌پاراستن له‌و ده‌ست‌دیز‌ییانه‌و، که‌واته: ده‌قه‌که‌هر به‌ده‌سته‌واژه‌که‌ی خۆی خواردنی سامانی هه‌تیوانی به‌سته‌م‌ه‌رام‌کرد، و هه‌روه‌ها سوتاندن و له‌ ناو‌برد‌نیش به‌پینگه‌ی ده‌لاله‌ت کردنی ده‌سته‌واژه‌کان (دلالة عبارة) حرام‌کرد، ئه‌و‌شته‌ی که‌له‌م پرسه‌دا بیده‌نگی لی‌کراوه‌و (مسکوت عنه) به‌یه‌ک‌سانه به‌در‌ک‌ین‌دراوه‌که (منطوق به) له‌عیله‌تی حوکمه‌که‌دا.

- سییه‌م: خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْزِقْنَ أَنْفُسَهُنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ﴾ که به‌پینگه‌ی ده‌لاله‌ت کردنی ده‌سته‌واژه‌کان (دلالة عبارة) له‌وه‌ی نایه‌ته‌که‌تیده‌گه‌ین که‌عیدده به‌سه‌ر بردن له‌سه‌ر ئا‌فره‌تی ته‌لا‌قدراو واجیه، تا

^۱ النساء: (۱۰).

دنيا بڼې له وهی که سکېرېنېه و، نه م عیله ته یېش ئاسانه و، هر که سې زمان بزانیټ لېی تېده گات و هـروهـا نه م عیله ته بڼ ئافره تیځیش ده بیټ، که پرؤسه ی هاوسه رایه تیبه کی به هؤی یه کټک له هـلوه شینـه روه وه گانی هاوسه رایه تی، وه ک (هـلگه پانه وه له ئیسلام) هـلوه شاوه ته وه و، بؤیه به رټگه ی (دلالة النص) نه مېش هر عیده ی له سهره، و عیله تیځ لټره دا، له بېده نگیی له سهر کراوه که (مسکوت عنه) یه کسانه به عیله ته که له درکټندر اوه که (منطوق به) دا.

لټره وه پوون ده بیټه وه که جیاوازی نیوان (دلالة النص) و (قیاس) نه وه یه که یه کسانې هـیه، له نیوان مه فهمه وه که یه که کانیا ندا، واته: (مسکوت عنه) و (منطوق به) له عیله تدا ته نها به تیگه یشتن له زمانه که و به بې ئیجتهاد کردن و ته نیل کردن ده زانرټ و ده فامرټه وه، به لام یه کسانې نیوان (قیاسکار) و (قیاس له سهر کراو) له عیله ته که دا به ته نها زانینی زمان په ی نابریټ پټیان و، پټویستیان به سهرنج لیدان و، تیرامان و ئیجتهاد تیا دا کرد هـیه.

- چواره م: (إقتضاء النص: داواکاری دهق)^۱:

(إقتضاء) له زمانی عهره بېدا به مانای (الطلب: داواکردن) هاتووه و، له زار اوه دا هـروه ک پټشه و سهره خسی (په حمه تی خوی لی بیټ) ده فهرموټ: بریتییه له و زیاده یه ی که له حوکمه دهق له سهر هاتووه که دا هـیه، که پټشخستنی نه و زیاده یه مه رجټکی پټویسته، بڼ نه وه ی که ده قه که سوود به خش بیټ، یا خود به ر پاکه ری حوکمه کی بیټ و، به بې نه م زیاده یه خستنه کاری ده قه که پوونادات و، به ده سته واژه یه کی تر مه به ست له ده لاله ت کردنی (إقتضاء النص) بریتییه له ده لاله تکردنی له فز له سهر شتیکی قسه له سهر نه کراو (مسکوت عنه)، که راستی

^۱ أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۲۴۸، الأمدي، ب، ۳، ل ۹۱ المحلاوي ل ۱۰۵.

که لامه که و دروستی و پایه داری نه و که لام و قسه یه له سهر نه و زیاده شاره وه یه (موقه دده) وه ستاوه، که له پسته که دا هه یه، و ته قدیر کرداوه.

۳۵۱- نمونه:

- یه که م: خوای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ...﴾ که ته قدیری مانای نه و ده قه، واته: نه و زیاده یه ی که تیابدا شاراوه ته وه، بریتییه له مه ی که حه رame له سهر موسولمان ماره کردنی دایکی و کچه کانی و.... هتد نه نجام بدات، که نه م مانایه له فزه که ده لاله تی له سهر کردوه، به ریگه ی (إقتضاء)، چونکه حه رامکردنه که له سهر خودی که سه کان نییه و، به لکو حه رامکردنه که له سهر نه و کرده وه یه یه که په یوه سته پئیانه وه، که ماره کردنیانه!

- دووه م: خوای که وره ده فه رمویت: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْيَتُ الْوَالِدِ وَالْحَمُ الْخَنَزِيرِ﴾ واته: خواردنی گوشتی به رازو سوود وه رگرتن لئی کاریکی یاساغ و حه رame، که نه م مانایه ش به ده لاله تکردنی له فزه که و له پوی (إقتضاء) وه، زانراوه، چونکه هه روه ک گوتمان حه رامکردنه که په یوه سته نییه، به خودی شته که وه و، به لکو حه رامکردنه که په یوه سته به کرده وه ی کابرای موکه لله فه وه، بۆیه له سهر جه می ده قه کاندان نه م زیاده یه به گویره ی نه وه ی که بۆی ده گونجیت، بۆی داده نریت.

- سییه م: پیغه مبه ر (ﷺ) ده فه رمویت: (إِنَّ اللَّهَ رَفَعَ عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنُّسْيَانَ، وَمَا اسْتَكْرَهُوا عَلَيْهِ)، که نه م ده قه له پووکه شدا ده لاله ت له سهر نه وه ده کات، که نه و کرده وه یه ی به هوی هه له کردن یان له بیرچوونه وه یان زۆرلیکردنه وه پوویدات، حوکی له سهر لادراوه و، یاخود ده لاله تی له سهر نه وه هه یه، که هه له کردن و له بیرچوونه وه و زۆرلیکردن له ناو نه م ئیسلامه دا پوونادات و

نییه ! به لām له راستیدا هیچکام لهم دوو مانایه دروست نین چونکه شتیك كه پوویدا، ئیتر لادانی مه حالو، ههروهه ها ئهم حاله تانه له ناو ئهم گه له دا هه ن، نكۆلییان لی ناکریت، بۆیه دروستی ئهم كه لامه له سه ر ووشه یه کی شاراو ه بنیات نراوه كه هه ر خودی ده قه كه دواکاری ووشه یه کی له و جوړه یه، كه بریتییه له ووشه ی (حکم) و، یاخود ووشه ی (إثم) و، كه واته مانای فهرموده پیروژه كه به م جوړه ی لی دیت، له سه ر گه له كه م حوكمی ئهم جوړه شتانه ی كه به هوی ئهم سی حاله ته وه له ده ستیان ده رده چیت، له سه ر یان لابراره و، لیږه دا ووشه ی (إثم: تاوان) بیده نگیی لیږاره و، جاری وا هه یه، كه دروستی كه لامه كه له سه ر ته قدير كردن و شاردنه وه ی ووشه یه کی له و جوړه وه ستاوه، و ئه و مانا شاراو ه یه یش له پښه ی (إقتضاء) وه، ده زانریتو، هه ر ئهم زیاده مانایه ش به به شتیك له ده رهاویشه ماناییه كانی فهرموده كه دیته نه ژمار.

- چواره م: كاتیك كه مروفیتك به كه سیکی تر كه مه پښی هه یه ده لیت: بیه به خیرو دابه شی بکه، به سه ر هه ژاراندو، به (ده دینار) مولکی منه، كه ئهم قسه یه له پوی (إقتضاء) وه، ده لاله ت له سه ر ئه وه ده كات، كه مه په كه له خاوه نه كه ی ده كپیت، به (ده دینار)، چونكه خاوه ن مه په كه بریکاری ئه و نییه، له كردنی به خیردا به سه ر هه ژاراندو، مه گه ر دوا ی ئه وه ی كه كابرایی فهرمان كار بیکریت، و ببیته مولکی، ئینجا پرۆسه كه جی به جی ده كریتو، لیږه دا كپینه كه به ده لاله تی (إقتضاء النص) چه سپاره.

۲۵۲- پوخته باسی ئهم ده لاله ت كردنانه:

پوخته ی ئه وه ی گوتمان سه باره ت به (دلالة عبارة)، و (دلالة الإشارة)، و (دلالة النص)، و (إقتضاء النص)، ئه وه یه كه ده لاله ت كردنی ده سته واژه (دلالة عبارة)

بریتییه له ده‌لاله‌تکردنی ده‌ق، به ده‌سته‌واژه و له‌فزه‌کانیییه‌وه له‌سه‌ر حوکه‌میک، له گه‌ل نه‌وه‌یشدا که ناواخن و دوو توئی که لامه‌که‌یش، هه‌ر نه‌م حوکه‌ی تیا‌دا ده‌فامریت‌ه‌وه و ئاماژه‌ی تیا‌دا هه‌یه، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که ده‌ری بپوه‌وه، به‌م حوکه ده‌گوتریت، که به (عبارة النص) جیگیر بووه، پاشان (دلالة إشارة) بریتییه، له ده‌لاله‌تکردنی ده‌قه‌که، به ده‌سته‌واژه، و له‌فزه‌کانیییه‌وه له‌سه‌ر حوکه‌که به بی نه‌وه‌ی که ناواخن و دوو توئی که لامه‌که، بۆ پوونکردنه‌وه و ده‌رخستنی نه‌م هاتبیت، لێ‌رده‌دا به حوکه‌که ده‌گوتریت، که به (إشارة النص: ئاماژه‌ی ده‌ق) جیگیر بووه، چه‌سپاوه.

پاشان (دلالة النص)، بریتییه له ده‌لاله‌ت کردنی ده‌قه‌که له‌سه‌ر حوکه‌که‌ی به‌لام به شی‌واز (صیغه) و له‌فزه‌کانی ده‌قه‌که نا.... به‌لکو به ناواخن و پوچه‌که‌ی، و نه‌وه‌ی لئی ده‌فامریت‌ه‌وه، لێ‌رده‌دا به حوکه‌که‌ی ده‌گوتریت که به (دلالة النص) جیگیر بووه.

(دلالة الاقتضاء)، بریتییه له ده‌لاله‌تکردنی ده‌ق، به‌لام به شی‌وه (صیغه) و له‌فزه‌مانا‌که‌ی نا.... به‌لکو به زیاده‌یه‌کی وا که که لامه‌که ده‌یخوازیت، و له پرسته‌که‌دا شاراوته‌وه و ته‌قدیرییه که نه‌م مانا زیاده‌یه‌ش دروستی و پاستی و پایه‌داری که لامه‌که خواستویه‌تی و پئویستی پئی هه‌یه.

جا له پوخته‌باسی نه‌و ده‌لاله‌تانه‌یدا، که تیپه‌پین، بۆمان ده‌رده‌که‌ویت که هه‌ر مانایه‌ک له‌ده‌ق ده‌فامریت‌ه‌وه، به‌هه‌ر پێگایه‌ک بیت، له پێگا‌کانی نه‌م ده‌لاله‌ت کردانه، نه‌مه به به‌شیک له‌و مانایه هه‌ژمار ده‌کریت، که ده‌قه‌که هه‌یه‌تی، و بۆیشی جیگیر ده‌کریت، ده‌قه‌که به‌لگه‌یه و پالپشته‌بۆی، و بۆیه نه‌م چوارده‌لاله‌تانه به ده‌رپر‌دراوی ده‌قه‌که (منطوق النص) دینه نه‌ژمارو، هاوشان و به‌رابه‌رن، له‌گه‌ل

(دلالة المفهوم)، واته: (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ)، مانای پیچ‌هوانه‌ی که لامه‌که که له برگی‌ی دواتردا، قسه له‌سەر ئەم (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ)یه، ده‌که‌ین.

– پینجهم ((مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ: مانای پیچ‌هوانه))^۱:

۳۵۳- گوتمان که ده‌لاله‌ت کردنی له‌فزه له‌سەر هاوشانی و یه‌کسانی حوکمی بریاره بیده‌نگه‌کان (المسکوت عنه)و، بریاره ده‌برپراوه‌کان (المنطوق عنه)ی، ناو ده‌قه‌کان، ئەم پرۆسه‌یه به‌شیکه له ده‌لاله‌تی له‌فزیو، به (دلالة النص): یاخود (مَفْهُومُ الموافقة) ناوزده ده‌کریت.

به‌لام سه‌باره‌ت به ده‌لاله‌ت کردنی له‌فزه‌که له‌سەر چه‌سپاندنی حوکمیکی پیچ‌هوانه‌ی ده‌برپردراوه‌که (منطوق)، بۆ بیده‌نگی لی‌کراوه‌که (مسکوت عنه) واته: (مسکوت عنه : بیده‌نگی لی‌کراوه‌که)، پیچ‌هوانه‌ی ده‌برپردراوه‌که (منطوق عنه) بیت، له حوکمدا، ئەمه‌یه که به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) مانای پیچ‌هوانه ناوزده کراوه‌و، حوکمی یه‌که‌م به (منطوق النص) ناوزده کراوه‌و، ئەو حوکمه دووه‌مین‌یه که چه‌سپاوه بۆ (بیده‌نگی لی‌کراوه‌که: مسکوت عنه) به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) یاخود (دلیل الخطاب) ناوزده کراوه، و زانای مه‌زن (الأمدي) قسه‌یه‌کی هاوواتای ئەمه ده‌کاتو، ده‌فه‌رمویت: سه‌باره‌ت به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ)، بریتییه له‌وه‌ی که ئەو شته‌ی حوکمه‌که له (بیده‌نگی لی‌کراوه‌که: مسکوت عنه)دا، ده‌لاله‌تی لی‌ده‌کات، پیچ‌هوانه بیت له‌گه‌ڵ ئەوه‌یدا، که حوکمه‌که له (منطوق: درکیندراوه) که‌دا، ده‌لاله‌تی لی‌ ده‌کاتو، هه‌روه‌ها به (دلیل الخطاب)یش، ناوزده کراوه، و بۆیه به (دلیل الخطاب) ناوبراوه، چونکه (خطاب: گوته‌ی ئاراسته کراو) ده‌لاله‌تی له‌سەر ده‌کات!

^۱ الأمدي، ب، ۳، ل ۹۹ و دواتر، المحلاوي، ل ۱۰۸ و دواتر، المسودة، ل ۳۵۷ و دواتر أصول السرخسي، ب، ۱، ل ۲۵۵ و دواتر، الأحكام، ابن حزم، ب، ۷، ل ۷۸ و دواتر، إرشاد الفحول، ل ۱۰۹، و دواتر، الشيخ خلاف، ل ۱۸۰ و دواتر.

۳۵۴- جوړه کانی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ):

نهم (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) به، له لای نه و گروپانه ی زانایان، که کاری پی ده که ن،
چند جوړنکه، که گرنگترینیان و به ناو بانگترینیان نه مانه ی لای خواره وه ن:
- به که م: (مَفْهُومُ الصَّفَةِ):

بریتیه له ده لالت کردنی له فزیک، که ناوه لئاو (وصف) ټکی، وای پیوه
به سترایت، که له کاتی نه مانی نه و ده صف و خسه ته دا بیته هوکاری پیچه وانه
بوونه وهی حوکه که ی و، مه به ستیش له (وه صف) لیړه دا، هر کۆت و به ندیکه
به په های که پیوه ی بیت، جگه له (الشرط) و (الغایة) و، (العدد) و، هه روه ها
مه به ستیش له (وه صف) لیړه دا، نه و ده صفیه، که له (نعت) فراوانتره، و هه ر
چونیه کیشه که نه و نه عته نه عته که ی زانستی نه حو بیت، وه ک: (في الغنم السائمة
زكاة)، له و مه پو بزنانه یدا که خو یان و بی چاودی ری خاوه نیان گه وره ده بن و زیاد
ده که ن، زه کاتدان هه یه، یان نه عته که نیضافه کرایت، وه ک (سائمة الغنم)، و
یاخود شتی بولا نیضافه کرایت، وه ک (مَطْلُ الْغَنِيِّ ظَلَمٌ)، هه رکه س قه رزار بوو،
پاره ی هه بوو بیداته وه، دوا ی بخات سته مکاره و یاخود نه عته که ظهرفی زه مان بوو،
وه ک نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ﴾ و، یاخود
هه ر نه و نه عته ظهرفی مه کان بوو، وه ک پسته ی (بع في بغداد: له شاری به غداد
مامه له ی بکه).

چەند نموونەيەك، لەسەر مەفهومی ئاوەلناوی (مَفْهُومُ الصِّفَةِ):

۱- خوای پەڕەدگار دەفرمویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ فَيَئْتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتُ﴾^۱ نینجا هەر کە سێکیشتان لەبەر دەست تەنگی مالی، تواناو دەسەلاتی نەبوو، ژنانی ئازادی داوێن پاکی بپوادر ماره بکات، با لەو کێژە (کەنیزە) بپوادرانە بوونەتە مالتان ماره بکات، کە ئەم ئایەتە پێرۆزە دەلالەت لەسەر ئەوە دەکات، کە دروستە کە نێزەکی باوەردار ماره بکری، لە کاتی کدا کە ئەو کەسە توانای هەیە، کە ژنی ئازاد ماره بکات، و ئایەتە پێرۆزە کە بە مەفهومی پێچەوانە (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) دەلالەت دەکات، لەسەر ئەوەی کردنی ماره کردنی کەنیزەکی ناموسولمان!

۲- هەروەها نموونەيەکی تر، وهك ئەم ئایەتە پێرۆزە کە دەفرمویت: ﴿وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْنَابِكُمْ﴾^۲ هەروەها قەدەغەییە کە حەلالی ئەو کورپانە یشتان ماره بکەن، کە بە پاستی لە پشستی خۆتان بن، واتە: بووک، دیارە کە ئەمە ژنی کوپەزاو کچە زایش دەگریتهوه، کە ئەم ئایەتە پێرۆزە بە (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) دەلالەت لەسەر ئەوە دەکات، کە ژنی بە کوپ کراو، واتە کوپی پشتاو پشتی خۆت نەبیت، ماره کردنی یاساغ نییە!

۳- پێغه مبه‌ر (ﷺ) دەفرمویت: (فِي السَّائِمَةِ زَكَاةٌ)، واتە: ئەو مەپومالاتە ی کە بە دەمی خۆی دەلەوێ، زەکاتی تیا دا هەیە، کە واتە: بە پیتی مانای پێچەوانە (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ)، لەمە پومالاتی دابەستە (غیر السائمة) دا زەکات نییە

۴- پێغه مبه‌ر (ﷺ) دەفرمویت: (فَمَنْ بَاعَ نَخْلَةً مَّوْبَرَةً فَشَرْتَهَا لِلْبَائِعِ) واتە: هەر کەس باخە خورمایەکی مۆتور بە کراو بفروشی، ئەوە بەر هەمە کە ی بۆ فروشیارە،

^۱ النساء: (۲۵).

^۲ النساء: (۲۳).

که به مەفهومی پێچه‌وانە‌ی ئەم فەرموودەیە بەرەمی خورمائی مۆتۆربە نە‌کراو، بۆ
فرۆشیار نییه !

۵- جابر (خوای پازی بێت) دە‌فەر‌مویت: پێغه‌مبەر (ﷺ) بپاریدا لە‌سەر مافی
نزیکی و دراوسیتی (شفعة) لە‌سەر جە‌م هە‌موو ئە‌و شتانه‌یدا که هاوبە‌شن و دابە‌ش
نە‌کراون، که به‌پێی مە‌فهومی پێچه‌وانە‌ بێت، لە‌و شتانه‌یدا که دابە‌ش‌کراون،
هاوبە‌شی تیا‌ی‌اندا نە‌ماوه، پێ‌ۆ‌سی (شفعة) پە‌چاونه‌کراوه‌و، کاری پێ‌ نا‌ک‌ریت !

۶- هە‌روه‌ها نمۆ‌نه‌یه‌کی تروە‌ک ئە‌وه‌ی که پێغه‌مبەر (ﷺ) دە‌فەر‌مویت: (لِيُ
الْوَّاجِدِ يَحِلُّ عُقُوبَتُهُ وَعِزُّهُ)، واتە: ئە‌گەر که‌سی‌ک توانای هە‌بوو، که مافی خە‌لکی
که لە‌سەر یە‌تی بیداته‌وه‌و، بۆی بگێ‌ڕێ‌ته‌وه‌و، به‌لام لە‌دانه‌وه‌یدا که‌م و کورتی کرد،
ئە‌وه‌ خاوه‌ن مافە‌که‌ ده‌توانێ‌ت ب‌لێ‌ت، که ستمی لێ‌ کردووم، له‌ دانه‌وه‌ی مافە‌که‌ی
مندا سستی نواند چونکه‌ قە‌سی لە‌م جۆ‌ره‌ له‌ بارودۆ‌ختکی لە‌م شی‌وازه‌دا نە‌بێ‌ت
دروست نییه‌و، ئە‌م کارە‌ی کابرای لار دانه‌وه‌ی مافی خە‌لیدا، شی‌اوی ناو‌زپاندن و
سزادانیە‌تی، که به‌ پێی مانای پێچه‌وانە‌ (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ده‌رده‌که‌وت، که ئە‌و
که‌سی له‌ نە‌بوونی و نە‌داریدا ناتوانێ‌ت، قە‌رزە‌گە‌ی، یان هە‌رمافێ‌ک که هە‌یه،
بیداته‌وه‌ به‌ خاوه‌نه‌که‌ی و پاده‌ستی بکاته‌وه، ئە‌مه‌یان ناچاری وای لێ‌ کردووه‌، بۆ‌یه
ناو‌زپاندن و سزادان و ته‌مبێ‌ کردنی دروست نییه !

دووه م: ((مَفْهُومُ الشَّرْطِ)):

بریتیبه له ده لالت کردنی نه و له فزه ی که حوکمه کی له خو گرتووه، به لام مه رج (شرط) تیکی پتوه به ستراره، که هه یه تی، حوکمکی تر ده چیتینیت، واته: به ستنه وه ی به و شه ته وه و، له کاتی بوونی شه رته که دا، حوکمه که یش هه یه و، که شه رته که نه ما، حوکمه که یش نامینیت.

• نمونه گه لیک له سه ر مه فهم شهرط:

۱- خوای په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلاً أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فُتَيَاتِكُمُ الْمُؤْمِنَاتِ﴾^۱ که مه فهمی پنجه وانه ی نه وه یه که دروست نییه، که نیزه کی بپواداریش ماره بکریت، له کاتیکدا که نه و که سه توانای هه بوو، ژنی نازاد بخوازیت و، ماره بکات.

۲- خوای په روه ردگار ده فره مویت: ﴿وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾^۲ واته: نه گهر نه و ژنانه دووگیان بوون، نه گهر چی سی ته لاقیش درابن، نپوه نه فقه یان بکیشن و به ختیوان بکن، هه تا سکه که یان داده نین، واته: نه گهر ژنه ته لاقدراوه که دووگیان بوو، نه وه دووشتیان له سه رتانه جیگه ی نیشه جی بوون و، به ختیوکردن و نه فقه، که نه م نایه ته پیروزه به ده لالت کردنی ده سته واژه که ی (دلالة عبارة) مانای نه وه ده دات، به ده سته وه که واجب نه فقه ی ژنی ته لاقدراو، به سی ته لاقیش (بائن) بکیشریت، نه گهر دووگیان بوو، و به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ده لالت له سه ر نه وه ده کات، که له کاتی نه بوونی سکپری و دووگیانیدا، نپتر نه م حوکمه ی به سه ردا جی به جی نابیت.

^۱ النساء: (۲۵).

^۲ الطلاق: (۶).

۳- خَوای په روږدگار ده فرمویت: ﴿وَأَتُوا النِّسَاءَ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبَّنَ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ فَقَسَّافُكُلُوهُ هِنِكَا مَرِيكَا﴾^۱ واته: وهك پيشه كيهك ده بيت ماره ی ژنان بدهن، و به فره زكي خوای په روږدگاريشي بزنان، جا نه گهر به پيخوشبوونی خويان شتيكيان له ماره ييه كه يان پي به خشين، نه وکاته ئيوه يش بيخون و نوشي گيانتان بيت.

نم ثابته پيروزه مانای نه وه ددهات به دهسته وه كه پياو بوی هه يه، هه رچه نديك بيت، له ماره يي ژنه كه ی وه ربرگريته لای خو ی، به لام به پيخوشبوون و پازي بوونی ژنه كه و، به پي مې فهمي پيچه وانه (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) حه رامه، به هيچ جورتيك كه له ماره يي ژنه كه ی بخوات، نه گهر ژنه كه پازي نه بيت.

۴- پيغه مېر (ﷺ) ده فرمويت: (الْوَاهِبُ أَحَقُّ بِهَيْبَتِهِ إِذَا لَمْ يَثْبُعْنَهَا)، كه نم فرموده يه ده لالت له وه دهكات، كه نه گهر كه سيك مولك و سامانيكي به ديارى دابه كه سيكي ترو، له به رامېر نه و به خشينه يدا هيچ شتيكي له جياتي خه لات كه ی خو ی وه رنه گرتبوو، نه وه مافي پاشگه ز بوونه وه ی هه يه، له و ديارى دانه ی! كه به پي مانای پيچه وانه، ياخود دژه مانا (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) نه گهر كه سيك له به رامېر خه لات و دياريه كه يدا، شتي له جياتي وه رگرديبوو، نه وه مافي پاشگه ز بوونه وه ی له و دياريدانه و خه لاتكردنه نيه!

- ستيه م: (مَفْهُومُ الْغَايَةِ):

بريتيه له ده لالت كړدنې له فزيك، كه حوكمي نه و له فزه به ستراره ته وه، به نامانچ و مه به ستيكه وه، كه له دواي لا چووني نه و مه به سته و بارودوخه له سر پيچه وانه ی حوكمي پيشوو ده لالت دهكات.

^۱ النساء: (۴).

نمونه‌ی نهم بابه‌ته:

۱- خَوای په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿فَإِنْ طَلَقَهَا فَلَا يَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ

زَوْجًا غَيْرَهُ﴾^۱ که نهم ده‌قه ده‌لاله‌ت له‌سەر نه‌وه ده‌کات، که ژنی ته‌لاق‌دارو، به‌سێ ته‌لاق، حه‌لال نییه، له‌مێرده‌که‌ی، به‌لام نهم حوکمه به‌ستراوه، به‌مه‌به‌ستیکه‌وه، که شووکردنی نه‌و ژنه‌یه به‌پیاویکی تری غه‌یری پیاوه‌که‌ی خۆی، که نهم ده‌قه به‌مانای پیچه‌وانه (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ده‌لاله‌ت ده‌کات، له‌سەر دروستی شووکردنه‌وه‌ی به‌پیاوه پیشووه‌که‌ی خۆی له‌دوای هاتنه‌دی مه‌به‌سته‌که‌و مه‌رامه‌که‌، که شووکردنی به‌پیاوی دووه‌مه‌و، له‌دوای جیا‌بوونه‌وه‌ی له‌پیاوی دووه‌م و به‌دلی خۆی و به‌ته‌وا بوونی عیده‌که‌ی، ئیت‌ر له‌پیاوی یه‌که‌می حه‌لال ده‌بیته‌وه.

۲- خَوای په‌روه‌ردگار ده‌فرمویت: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ

مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ﴾^۲، واته: ده‌سا به‌دریژایی شه‌وگار بخۆن و بخۆنه‌وه، و بچه‌لای خه‌یزانه‌کانتان، هه‌تا نه‌و‌کاته‌ی هه‌ودای سه‌پایی، ده‌مه‌و به‌یان له‌نیو هه‌ودای په‌شی شه‌و له‌په‌ژ هه‌لاته‌وه ده‌رده‌که‌وی و جیا ده‌بیته‌وه.

که نهم ده‌قه نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که خواردن و خواردنه‌وه له‌شه‌وانی په‌مه‌زاندا، هه‌تا ده‌مه‌و به‌یان دروسته‌و، به‌پێی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که له‌دوای نه‌و مه‌به‌سته‌و بارو دۆخه‌وه، که ده‌مه‌و به‌یانه، ئیت‌ر خواردن و خواردنه‌وه حه‌رامه‌.

^۱ البقرة: (۲۳۰).

^۲ البقرة: (۱۸۷).

- چوارهم: ((مَفْهُومُ الْعَدَدِ)):

بریتیبه له ده لالت کردنی له فزێک، که ئه و حوکمه ی له فزه که ده ری ده خات، به سترابیتته وه به ژماره یه که وه، که ئه و ژماره یه لاجوو حوکمی پێچه وانی حوکمی یه که م دیته ئاراه، واته: به ستنه وه ی حوکمه که به ژماره یه کی دیاریکراوه وه، وا ده کات که ئه و ژماره یه که م و زیادی کرد، ئیتر حوکمه که پێچه وانه ده بیتته وه.

- نمونه کانی ئه م بابته:

۱- خوای پهروه ردگار ده فه رمویت: ﴿فَاجْلِدُوهُم مِّنْ جَلْدَةٍ ۱﴾ واته: هه شتا شه لاق له بوختانکار بده ن، که به پێی مانای پێچه وانه (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ)، نابیت ژماره ی ئه و شه لاقانه له هه شتا شه لاق زیاتریان که متر بن.

۲- خوای پهروه ردگار ده فه رمویت: ﴿مَنْ لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ۲﴾ واته: له که فاره تی ئه و کاره دا، سی پۆژ به پۆژوو بین، که به پێی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ)، نه گهر ئه و پۆژوو گرته له سی پۆژ که متر بیت، که فاره ته که ی له کۆل ناکه ویتو، ده بیت پابه ند بیت، به ژماره که وه، که (سی) پۆژه.

۳- خوای پهروه ردگار ده فه رمویت: ﴿الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ ۳﴾ که سزای داوین پیسی کچ و کوپ، سه د شه لاقه، که به پێی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) نابیت، ئه و سزایه له و ژماره یه، که سه د شه لاقه که متر یان زیاتر بیت.

^۱ النور: (۹).

^۲ البقرة: (۱۹۶).

^۳ النور: (۲).

پینجهم: ((مَفْهُومُ اللَّقَبِ)):

بریتیه له ده لاله کردنی له فزیک، که نه و حوکمی ده ری ده خات به سترابیتیه به ناویکه وه، که نه به سترانه وهی به و ناو و نازنا وه و ابکات، که نه و حاله و ناوه ته نها له سهر نه و شته دابنیت و، له سهر غهیری نه وی لابیات و، مه به ستیش له (له ناو: الْأِسْمُ الْعَلَمُ)، لیژده نه وهیه که نه و له فزهیه ده لاله ده کات، له سهر خودی شته که، نه که له سهر خه سه له ته کانی (صیفات ه کانی)، ئیتر چونیه که ئیسمی عه له م بیت، وه که (قام زید) یا ناوی جوړ (اسم نوع) بیت، وه که (في الغنم زكاة: له نازده لدا زه کاتدان هیه و، ده بیت بدریت).

نمونه کانی:

۱- خوی گه وړه ده فهرمویت: ﴿تَحْمَدُ رَسُولُ اللَّهِ﴾^۱ که به پتی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) غهیری موحه مه د (ﷺ) که س پیغه مبه ری خوا نییه، واته له سهرده می نه وو دوی نه ودا.

۲- خوی په وړه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَرَبِّبُكُمْ أَلَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمْ أَلَّتِي دَخَلْتُم بِهِنَّ﴾^۲ که به پتی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) غهیری نه وانه ی که له نایه ته پیروزه که دا هاتون، هاوسه رایه تی کردن له گه لیاندا حه لاله و دروسته.

۳- پیغه مبه ر (ﷺ) ده فهرمویت: (فِي الْبَرِّ صَدَقَةٌ) واته: زه کاتدان له گه نمدا هیه، که نه مه یش به پتی مانای پیچه وانه (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) نه وهیه که له غهیری گه نمدا زه کاتدان بوونی نییه!

^۱ الفتح: (۲۹).

^۲ النساء: (۲۳).

۳۵۵- مهرجه‌کانی کارکردن به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ):

نهم بابه‌تی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) یه، به هم‌وو به‌شه‌کانییه‌وه، ده‌لالت له‌سر نه‌وه ده‌کات، که نه‌وه حوکمه‌ی که درکیندراوه، بیچه‌وانه‌که‌ی ده‌چه‌سپیت، بۆ نه‌وه‌یان که بیده‌نگیی لیکراوه، نیت‌ر چونیه‌که نه‌وه حوکمه‌ی که ده‌رپر دراوه (منطوق عنه) یه، برپاریک بچه‌سپینیت، واته: (اثبات) بکاتو، یان په‌تی بکاته‌وه، (نفي) بکاتو، له لای نه‌وانه‌ی که کار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ده‌که‌ن، نه‌وه‌یان به‌مهرج گرتوه، که ده‌بیټ نه‌وه کۆتو به‌نده‌ی که حوکمه‌که‌ی پی به‌ستراوه‌ته‌وه، سودی تری نه‌بیټو، ته‌نھا سوودی نه‌وه‌ی هه‌بیټ، که حوکمی درکیندراوه‌که لا به‌ریت له‌سر بیده‌نگیی لیکراوه‌که، واته: له کاتی نه‌بوونی کۆته‌که‌دا، حوکمه‌که‌یش نابیت، جا نه‌گه‌ر سودیکی تری له‌مه زیاتری هه‌بوو، نه‌وه نابیت به‌لگه‌و، بۆ کارپیکردن ناشیت، وه‌ک نه‌وه‌ی که نه‌وه کۆتو به‌نده‌ی له‌سهریه‌تی، له پوانگه‌ی زۆرایه‌تی (أکثریة) له‌سهری دانرابیت، وه‌ک نه‌وه کۆته‌ی که بۆ پوونکردنه‌وه‌ی زۆری نه‌وه حاله‌ته له پرسى ژاندا هاتوه، که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَرَبِّیْکُمْ اَلَّتِیْ فِی حُبُورِکُمْ مِّنْ نِّسَاِکُمْ اَلَّتِیْ دَخَلْتُمْ بِهِنَّ﴾^۱ واته: نه‌وه کچانه‌ی که خۆتان به‌خۆتان کردوون له (زیکچ - کۆله‌به‌س) له‌و ژاننه‌بن، که ئیوه چوینه‌لایان، نه‌مانه هاوسه‌رایه‌تی کردن له‌گه‌لیان دروست نییه، که لیڤه‌دا کۆتو به‌ندی (فی حبورکم) کۆتو به‌ندیکی خۆپاریزی لیکردن (احترانی نییه‌و، به‌لکو کۆتیکى زۆرینه‌یه، له‌سر بنه‌مای نه‌وه‌ی که نه‌ریتی خه‌لکی وایه که ژن شووی کرده‌وه‌و، له میڤدی پیشووی کچی هه‌بوو، له‌گه‌ل خۆی ده‌بیات بۆ مالی میڤده تازه‌که‌ی، له‌وی پهره‌رده‌ی ده‌کات، لیڤه‌دا کار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ی، نه‌مه ده‌فه‌ناکریت، به‌و

^۱ النساء: (۲۳).

مانایه‌ی که (کۆله‌به‌س) به ماره‌کردنی دایکی، ئیتر له پیاوه‌که حه‌رام ده‌بی‌ت، ئیتر چونیه‌که، له خانووی کابرای دووه‌مدا په‌روه‌رده‌و چاودیری کرایب‌ت، یان نا.... مه‌روه‌ها نمونه‌یه‌کی تروه‌ك نه‌وه‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمُ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ أَهِيَ الَّتِي كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ﴾^۱ واته: نه‌ی نه‌وانه‌ی که باوه‌پتان هیناوه، سوو چین له‌سه‌ر چین مه‌خۆن، وه‌ری مه‌گرن، وه‌ك سه‌رده‌می نه‌قامی بۆ نمونه، نه‌چوون (۱۰۰) دیناریان نه‌دا به (۳۰۰) دینار، چونکه له‌بنه‌په‌تدا، سوو خۆری به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ك حه‌رام‌کراوه، که لی‌ره‌دا کاربه (مفهوم المخالفة)ی، نه‌م ده‌قه ناکریت، که دروستی خواردنی سوویه، نه‌گه‌ر چین له‌سه‌ر چین نه‌بوو، و چه‌ند به‌رابه‌ر نه‌بوو، له‌ب‌په‌ نه‌سلایه‌که‌ی خۆی، چونکه نه‌م کۆت (قید)ه، بۆ پوونکردنه‌وه‌ی حاله‌تی زۆرینه (أغلبیه)ه، له‌مامه‌له‌ سووداره‌کاندا، که ده‌ستپیکردنیه‌تی به‌ب‌رێکی که‌م، و دواتر ورده‌ ورده‌ زیاتر زیاتر ده‌کات، به‌پیتی سه‌رده‌م، یاخود نه‌م کۆت و به‌نده‌ ده‌رخستن و باسکردن و پوونکردنه‌وه‌ی نه‌و واقع و بارودۆخه‌ هاتوه، که‌واته نه‌م کۆته‌لی‌ره‌دا، کۆتی خۆپاراستن نییه‌و، مه‌به‌ستی له‌حه‌رامی سوویه، که‌م بی‌ت، یان زۆرو، بۆیه لی‌ره‌دا کار به (مفهوم المخالفة)ی، نه‌م ده‌قه ناکریت.

مه‌روه‌ها نه‌گه‌ر مه‌به‌ست له‌و کۆته‌ زۆرایه‌تی و پۆچون (التکثیر والمبالغة) بوو، نه‌وا هه‌ر دیسان کار به (مفهوم المخالفة) ناکریت، وه‌ك خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾^۲ که لی‌ره‌دا هینانی وشه‌ی (حه‌فتا جار) کۆتیکی خۆپاریزی (قید إحترازی) نییه، به‌لکو

^۱ آل عمران: (۱۳۰).

^۲ التوبة: (۸۰).

مه به سستی له زیاده پوهی کردن و پوچوونه له داوای لیخو شیبوون کردن بویان، هرچنده نۆر داوای لیبوردن بکریّت بویان، هیچ سوود ناگه یه نیت به و که سهی که داوای لیبورده که ی بۆ کراوه، به پیتی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ده لاله له سهر نه وه ناکات، که نه گهر داوای لیبوردن کردنه که له و ژماره یه زیاتر بیت، ئیتر سوود ده گه یه نیت به که سی لیبوردن بۆ داواکراو!

۳۵۶- به به لگه بوونی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ):

جه ماوه ری زانایان پایان وایه، که له (مَفْهُومُ اللَّقْبِ) دا کار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ناکریّت، و نه م پایه ش دروسته، چونکه له واتای نازناو (مَفْهُومُ اللَّقْبِ) دا، نه وهی لی نافامریته وه که حوکمه که لابات، له سهر غهیری نه و ناوهی که حوکمه که ی له سهر هاتوه بۆ نمونه فرمایشته که ی پیغه مبه ر (ﷺ) که فرموویه تی: ((فِي الْغَنَمِ زَكَاةٌ)) واته: له مه پو بزندا زه کاتدان هیه، نه مه نه وهی لی نافامریته وه که زه کاتدان له حوشترو مانگادا نیه، وه ههروه ها فرمایشته که ی تری پیغه مبه ر (ﷺ) که فرموویه تی: ((فِي الْبَرِّ صَدَقَةٌ)) له گه نمدا زه کاتدان هیه نه وهی لی نافامریته وه که زه کاتدان له جۆو گه نه شامیدا نیه.

پاشان سه باره ت به به لگه نه کردنی (مَفْهُومُ اللَّقْبِ)، جیاوازی نییه له نیتوان ده قه شرعییه کان و ده قه کانی یاساده سکرده کان و ده سته واژه کانی دانه ران (المؤلفین) و گرتیه سته کانی نیتوان خه لکدا، که ده وتریت: (دَيْنُ الْمُتَوَفَّى يُؤَدَّى مِنْ تَرِكْتِهِ)، واته: قهرزی مردوو له پاشماوهی که له پوره که ی ده دریتته وه، نه مه نه وه ناگه یه نیت که وه سیه ته دروست و شایه نه کانی بۆ جیبه جی کردن له و که له پوره ی ئاماده ناکریّت بۆ پراکتیزه کردن، وه ههروه ها ده وتریت: (الْبَيْعُ يَنْقُلُ الْمِلْكِيَّةَ) واته: مامه له خاوه نداریتی ده گوازیته وه له فروشیاره وه بۆ کریار. نه مه یش نه وه ناگه یه نیت که مامه له نه بیت، هیچی تر گوێزه ره وهی خاوه نداریتی نیه و هتد....

زانایانی ئوصولی فیه کۆکن له سەر به به لگه کردنی (مَفْهُومُ الوصف)، و (مَفْهُومُ الشرط)، و (مَفْهُومُ الغایة)، و (مَفْهُومُ العدد)، له غهیری دهقه شه رعییه کاندایا، واته: له گرێبه سته کانی خه لک و هه لسوکه وت و مامه له کانیان و قسه کانیان و ده سته واژه ی دانه ره کان و شه ر عزانه کاندایا، و له م پوانگه یه وه نه گهر که سی وه قفکار وتی: له دوا ی خۆم خانووه که مم وه قفکرد له سهر قوتابیانی زانستخواز له شاری به غداد، نه م قسه یی نه م کابرایه به گوێره ی ده برپینه که ی نه وه ده گه یه نیت که وه قفکردنه که نه م پێره زانستخوازه ده گرێته وه نه وه ک گروپ و کهسانی تر، وه هه روه ها نه گهر که سی و هه سیه تی کردو وتی: نه وا سییه کی سامانه که مم کرده وه سیه ت، که وه ک هاوکاری بدریته خزمه نزیکه کانم، نه وه وه سیه ته که ی بۆ نه و خزمه هه ژارانیه ی ده بیته، نه وه ک بۆ پاره داره کانیان، و هۆکاری بوون به به لگه ی (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَة) له قسه و گوشتاری خه لکیدایه وه یه که نه ریتی خه لکی و نه و زاراوانه ی که پێی تیده گهن و له ده سته واژه دا به کاری ده مین بۆ حالی بوون، له سهر نه م شیوازه ن، و نه گهر کار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَة) نه کریت نه وا گرێبه سته کانیان به فیرۆ ده پوات و وه سیت و ئیراده یان تیکده شکینریت و نه مه یش کاریکی دروست نیه .

زانایانی زانستی ئوصولی فیه، سه باره ت به به لگه کردنی (مَفْهُومُ الوصف)، و (مَفْهُومُ الشرط)، و (مَفْهُومُ الغایة)، و (مَفْهُومُ العدد)، له دهقه شه رعییه تاییه تییه کاندایا پاجیباییان هه یه، و جه ماوه ری زانایان له سهر نه وه ن که ده کریت بکریته به لگه، و حه نه فییه کان پایان وایه که نا کریته به لگه، و له م پوانگه یه وه، نه گهر ده قیکی شه رعی هات، که ده لاله تی ده کرد له سهر حوکمیک له پیشهاتیکدا، و وه صفیکی یان مه رج (شرط) یکی، پێوه به سترابوو، و یاخود سنوریکی بۆ دانرابوو، و یان ژماره ی بۆ دیاری کرابوو، نه وا له پیشهاتیکدا که نه م کۆتانه ی به سه ره وه

نەبوو، و دامالرابوو لىيان، ئەو پىچەوانەى حوكمى بەكەمىنى ھەيە، لەسەر پاي جەماوەرى زانايان.

ئىنجا لاي حەنەفەيەكان دەق تەنھا لەسەر حوكمى ئەو پىشھاتە دەبىتە بەلگە، كە بەو مەرجانەو ھاتووە، كە لەسەرى ديارى كراون و ئەو پىشھاتەى كە ئەو مەرج و كۆتانەى تىادا نەھاتووە ئەو دەقەكە بە پىي (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) دەلالەت ناكات لەسەر حوكمەكەى، بەلكو حوكمەكەى بە بىدەنگى لىكراو (مسكوت عنه) ئەژمار دەكرىت و بە بەلگەى شەرى بەدواداچوون و گەپانى بۆ دەكەين، بە مەبەستى دۆزىنەو ھى و ئەگەر بەلگەمان دەست نەكەوت، ئەو بە پىي بەلگەى (استصحاب) كار دەكەين، كە برىتە لەو ھى كە (الأصل في الأشياء الإباحة) واتە: ئەسلى سەرچەمى شتەكان ئەو ھەيە كە خەللان.

پاشان بەلگەى حەنەفەيەكان ئەو ھەيە كە، ئەو كۆت و بەندانەى كە بەدەقە شەرىعەكانەو لكاون، سودى زۆريان ھەن، ئەگەر ئەو سودانەمان بۆ دەر نەكەون، ناتوانىن دان بەو ھەدا بنىين، كە سوودەكانى ئەو كۆت و بەندانە برىتەيە لە تايبەت كردنى حوكمەكە بەو شتەو كە كۆتەكەى پىو بەستراو ھەروەھا لادانى حوكمەكە لەسەر ئەو شتەيان كە كۆتەكەى پىو نىيەو، ھۆكارى ئەمەيش ئەو ھەيە كە ئامانچ و مەبەستەكانى شەرى زۆرن، كۆنترۆل ناكرىن، بە پىچەوانەى ئامانچ و مەبەستەكانى مۆفەو، كە دەكرىت پىياندا پابگەين و كۆنترۆلىيان بكەين، بۆيە ھەر بەم بەلگەيە (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) لەقەسە و گوفتارى مۆفەكاندا دەكرىتە بەلگە، بەلام لە گوفتارى شەرىدا، ناكرىتە بەلگە !

ھەروەھا لە شىوازەكانى زمانى عەرەبىدا، شتىكى لەم جۆرە بايەخدار نىيە، كە پىچەوانەى حوكمە دركىندراو ھە (منطوق) بچەسپىنرىت، بۆ بىدەنگى لىكراو كە (مسكوت عنه)، و بەلگەى ئەمەيش ئەو ھەيە كە ئەگەر كەسىك بە كەسىكى تر بلىيت،

(إِذَا جَاءَكَ فَلَانٌ صَبَاحًا، فَأَكْرَمَهُ)، نه‌گەر فلانه‌که‌س سەر له‌به‌یانی هات بۆلات پێزی بگره، نه‌وا له‌م قسه‌یه‌وه نه‌وه نافامرێته‌وه، که نه‌گەر شه‌وهات، بۆلات، پێزی مه‌گره! وهر به‌ پێی نه‌م به‌لگه‌یه‌ش دروسته، که پرسیار له‌ بوێژ بکریته، که ئایا نه‌گەر شه‌وهات بۆلام، پێزی لی نه‌گرم؟! و له‌به‌ر نه‌وه‌ی که ده‌لاله‌تکردنی نه‌و درکێندراوه (منطوق) له‌سه‌ر بێده‌نگی لیکراو (مسکوت) ده‌لاله‌تیکه‌ی به‌کلایی (قطعی) نه‌بوو، بۆیه‌ ته‌نها له‌به‌ر نه‌گه‌ری بوونی نه‌م به‌لگه‌یه، ناکریته‌و ناگونجیته، که ده‌قه‌شه‌رعیه‌که‌ بکریته به‌لگه‌ له‌سه‌ر بێده‌نگی لیکراوه‌که‌یان چونکه به‌ به‌لگه‌کردنی ده‌قه‌ شه‌رعیه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌گه‌ره‌کانه (إحتیاط)ه، و کاری نه‌گه‌ری (إحتیاط)یش، وایه، که خوازیار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) نییه‌ و، کاری پی‌ناکات.

مه‌روه‌ها به‌لگه‌یه‌کی تریان نه‌وه‌یه‌ که ئۆزینه‌ی ده‌قه‌شه‌رعیه‌کان که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر حوکمه‌کان ده‌که‌ن، له‌و پێشهادانه‌یدا که کۆت و به‌نده‌کانیان تیا‌دا هه‌یه، نه‌وا هه‌مان حوکم چه‌سپاوه، له‌و پێشهادانه‌یدا که کۆت و به‌نده‌کانیان تیا‌دا نه‌هاتوه، وه‌ک، کورته‌کردنه‌وه‌ی نوێژ، به‌ مه‌رجی بوونی ترس، که کورت کردنه‌وه هه‌یه، به‌بی‌بوونی ترسیش، واته: له‌ حاله‌تی تردا، که نه‌مه‌ ده‌لاله‌ت ده‌کات، له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که کارکردن به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) شتیکی به‌کلایی (قطعی) نییه‌و، مه‌روه‌ها کاتی‌ک که شه‌رع ده‌یه‌وێت، کاربه (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) بکات، نه‌وا به‌ شیوه‌یه‌کی راسته‌و خۆو ناشکراو به‌ده‌ق پوونی ده‌کاته‌وه، وه‌ک نه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه که ده‌فه‌رموویه: ﴿وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَظْهَرَٰنَ فَإِذَا ظَهَرَٰنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾^۱ که که‌میک پێش ئیستا کردمانه‌ کوردی و پێویست به‌دووباره‌کردنه‌وه‌ ناکات.

^۱ البقرة: (۲۲۲).

ئینجا بەلگەى جەماوەرى زاناىان ئەوہىە كە ئەو كۆتو بەندانەى كە لە سەر دەقە شەرعىيەكان ھاتوون، ھەروا بەھەوانتەىىو لە خۆوہ دانەنراوون، بەلگەو بۆ سووگەياندن دانراوون، ئەگەر ئەم كۆتو بەندانە تەنھا سودى ئەوہيان ھەبىت، كە ھوكمەكەى تايبەت بكات، بەو پىشھاتانەوہ كە كۆتو بەندەكانيان تىادا ھاتوہ، ئەمە ئەوہ پىويست دەكات، كە ھوكمەكە لايدات، لەسەر ئەو پىشھاتانەى كە كۆتو بەندەكەيان لەسەر نىيە، واتە: كار بە (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) بكريت، تا ئەو كۆتو بەندانە بەھەوانتەوبى ئامانج نەيەنە ئەژمار، كە بىگومان شەرع لەشتى لەم جۆرەوہ دورە.

ھەروہا ئەوہيشيان كردوہتە بەلگە كە نەريت لە شىوازەكانى زمانى عەرەبىدا واىەكە بەستەنەوہى ھەر ھوكمىك بەكۆتو بەندىكى ديارىكراوہوہ دەلالەت دەكات، لەسەر نەبوونى ئەو ھوكمە لە كاتى نەبوونى ئەو كۆتو بەندانەدا، ئەم شتەيش ھالەتىكە كە ھزرى مەھمۇد بۆى دەچىتو، پىشەوخت دەستپىشخەرى بۆ دەكات، بۆيە ھەر كەس ئەم ھەرمائىشتەى پىغەمبەرى (ﷺ) بىستىبىت، كە دەفەر مەوت: (مَطْلُ الْغَنِيِّ ظُلْمٌ)، دواخستنى قەرزدانەوہ، لەلایەن كەسكەوہ كە ھەبىت، و قەرزەكەى نەداتەوہ، ستەمكردنە، ئەمە لە ھزرى كاىراى بىسەردا ئەوہى لى ھالى دەبىتو، لى دەفامرئتەوہ، كە دواخستنى قەرزدانەوہى كەمدەستو ھەژار كە نىيەتى بىداتەوہ، كارىكى ستەمكارانە نىيە.

ئەوہى ئىمە زىاتر بەلاىدا دەپۆين، پاكەى جەماوەرى زاناىانە، بەلام ئەویش بە ئەسپاى بەلاىدا دەپۆين و ھەرى دەگرين، چونكە ئامانج و مەبەستەكانى شەرىعەت ھەرچەندە زۆر و، كۆنترۆل ناكړين، بەلام ئەگەر لەلای كەسى موحتەمىد، سودى ئەم كۆتو بەندانە تەنھا ئەوہ بوو، كە ھوكمەكە تايبەت بكەن، بەو ھالەتەوہ كە كۆتو بەندەكانى تىادايە، ئەوا زۆرینەى گومانى موحتەمىدەكە بەلای ئەوہدا

ده پوات، که نه و کۆت و بنده تهنه به مه بهستی گه یاندنی نه م سووده دانراون و، دواجار حوکمه که له سه ره نه و پیشهاتانه ی که کۆت و بنده کانیا ن له سه ر نییه، لا ده دریت و، گومانه نۆره که یش بق کارکردن به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) به سه و، چونکه به پئی کۆکبوونی نه وانه ی که کار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ده که ن، رایان وایه، که ده لاله ت کردنی نه م مه فهومه، لی ره دا (ظَنِّي) یه، و (قَطْعِي) نییه.

۳۵۷- به ره مه ی نه م راجیاییه:

به ره مه ی نه م راجیاییه، له کاتی هاتنی ده قیکی به ستراره به کۆت و بنده وه درده که ویت، و نه وانه ی که کار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ده که ن، به بوونی نه م کۆتانه حوکمه که بق درکیندراوه که (منطوق) ده چه سپینن، و که کۆت و بنده که یش نه ما، حوکمه که لا ده ده ن، به لام نه وانه ی که کار به (مَفْهُومُ الْمُخَالَفَةِ) ناکه ن، نه و حوکمه که ده چه سپینن بق درکیندراو (منطوق) که، له و جیگایه دا که حوکمه که هاتووه، که کۆت و بنده که نه ما، نه و پینچه وانه ی نه و حوکمه ی بق ناچه سپینن و، به لکو له به ر پۆشنایی به لکه گه لی تر دا، به دوا دا چوون و گه پان بق حوکمه که ی ده که ن.

((به‌شی دووهم))

((نیازو مه‌به‌سته‌کانی شەریعتی ئیسلام))^۱

زانینی نیازو مه‌به‌سته گشتیه‌کانی شەریعت کاریکی پێویسته، بۆ تیگە‌یشتن له ده‌قه شەریعیه‌کان، به‌ شیوه‌یه‌کی دروستو، مه‌روه‌ها بۆ هە‌ڵتێنجانی ئە‌حکامه‌کان له‌به‌لگه‌کانییانه‌وه‌به‌ شیوازیکی گونجاوو وه‌رگیراوو بۆیه‌ ته‌نها زانینی پوهه‌کانی ده‌لاله‌ت کردنی له‌فزه‌کان له‌سه‌ر ماناکان بۆ که‌سی مه‌جته‌هید به‌س نییه‌و، به‌لکو پێویسته له‌سه‌ری که‌ نه‌هتیه‌یه‌کانی شە‌رع‌دانان و ئە‌و مه‌رام و مه‌به‌سته گشتییانه بزانی‌ت، که‌ شە‌رع مه‌به‌ستی بووه، له‌کاتی دانانی ئە‌حکامه جیاوازه شە‌ریعیه‌کاندا، تا ئە‌و که‌سه مه‌جته‌هیده‌ بتوانی‌ت، که‌ له‌ ده‌قه‌کان تی‌ بگاتو، به‌ شیوه‌یه‌کی دروست پافه‌یان بکاتو، له‌به‌ر پۆشنایی ئە‌و نیازو مه‌به‌سته گشتییانه‌دا حوکمه‌کان ده‌ربه‌ی‌نی‌ت.

۳۶۱- به‌پێی ئە‌زموونو، ته‌قه‌یۆر نه‌بوونی حاڵه‌ته‌که‌ (إستقراء)، و به‌ دوا‌دا چون‌ کردن بۆ ئە‌حکامه جۆراو جۆره‌کانی شە‌ریعت ئە‌وه‌ چه‌سپاوه، که‌ نیازو مه‌رام و مه‌به‌ستی ئە‌سڵی دانانی ئە‌حکامه‌کان بریتییه، له‌ به‌ جیه‌ینانی به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانی مرقۆه‌کانو، پاراستنی ئە‌و به‌رژه‌وه‌ندییانه‌و، لادانی زیان له‌سه‌ریان، به‌لام ئە‌وه‌نده‌ هه‌یه، که‌، ئە‌و به‌رژه‌وه‌ندییانه‌ ئە‌وانه‌ن، که‌ مرقۆه‌کان ده‌یان‌بینن، به‌ پێی حه‌زی خۆیان به‌سوودو به‌رژه‌وه‌ندی ته‌ماشای ده‌که‌نو، به‌لکو به‌رژه‌وه‌ندی ئە‌وه‌یه‌ که‌ له‌ ته‌رازووی شە‌رع‌دا به‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئە‌ژمار کراوه، نه‌وه‌ک له‌ ته‌رازووی حه‌زو هه‌واو هه‌وسدا، چونکه‌ مرقۆ جاری واهیه، که‌ به‌ح‌ه‌زو هه‌وسێ خۆی شتی سوودمه‌ند به‌ زیان ته‌مasha ده‌کاتو، یان شتی زیانمه‌ند به‌

^۱ الموافقات، للأمام الشاطبي، ب، ۲، و دواتر الشيخ خلاف، ل ۲۲۲ و دواتر، مذكرات في

أصول الفقه، للأستاذ الزانف، په‌حمه‌تی خ‌وای لی بیت.

سوود ته ماشاؤ نه ژمار ده کات، نه مهش به پټی که و تنه ژیر کاریگری ده روون، و نه و جیهان بینیهی که خوی هه یه تی، که حه ز ده کات، به په له بگات، به سوودیکی کم، به بی نه وهی که په چاوی نه و زیانه مه زنه ی کرد بیټ، که له داهاتوی نه و کاره دا که نه و به باشی زانیوه، ناو قه ی ده بیټ، بۆ وینه وا بیرده کاته وه که خواردنی مالی خه لکی به ناهه قو، به شیوازی نه ینی و پیچاؤ پیچ یان به شار دنه وه و قورخ کردنی خوارده مه نییه کانیا ن یان به سوو خوری کاریکی سوود مه ندو دروسته، تا سامانه که ی به م پټگا یاساغ و ناخا وینه زیاد بکاتو، یاخود دانیشیتو، جیهاد نه کات له پټی خوا دا، تا ژیا نیکی خو شو و راحت بباته سه رو له م کاته دا مرؤف نه و پاستیه ی بیر خوی بردو ته وه، که نه م سوودانه پواله تین و حه قیقی نین، چونکه له ناواخندا زیانی پووت ده بن، هه م له نیستاو هه م له ناینده دا.

له پټناوی هه موو نه مانه دا، پټویستیمان به پوونکردنه وهی نیازو مه به ست و ئامانچ و مه رامه گشتیه کانی شه ریه ت هه یه، تا نه و که سه ی که ته کلیفی شه رعی له سه ر شانه، بیان زانیت، و هه روه ها بزانت، کامیان نه نجام بداتو، واز له کامیان به ینیتو، له به ر پووشنایی نه و نیازو مه به ستانه دا به رژه وه ندی و زیانه کانی خوی کټشانه بکات.

هه روه ک گوتمان مه به ست و ئامانجی شه رع یه که مجار بریتیه له به جی گه یاندنی به رژه وه ندی مرؤفه کان، و دواتر پاراستنی نه و به رژه وه ندی یانه یه و به پټی نه زموون و به دوا داچوون نه وه چه سپاوه که نه م به رژه وه ندی یانه سی جۆرن، (الضروریات)، و (الحاجیات)، و (التحسینیات)، و هه موو جۆرک له م سییانه نه و او کاری خویی هه یه و، هه روه ک هه ر سټکیسیان له گرنگیدا له یه ک پله دا نین، پوونکردنه وهی نه م پرسه یش به م شیوازه ی لای خواره وه یه :

۳۶۲- (الضروریات): پټوئستییه کان):

مه به ست له م زار او هیه، بریتییبه له و به رژه وه نندیانه ی که ژیا نی خه لگی و، کومه لگه و سه قامگیری کومه لگه ی له سر وه ستاوه و، به رپا بووه، به جوریک که نه گه ر نه م پټوئستیانه نه بن نه و ژیا نی خه لگی تیک ده چیت و، بی سهر و به ری بال به سر ژیا نی مرقه کانداه کیشیت و، بی ناکامی و شله قان تووشی کار و کرده وه کانیا ن ده بیت و، هه روه ها به دبه ختی دنیا و سزای دوا پوژیا ن ناو قه ده بیت.

نه م پټوئستیانه (الضروریات) هانه یش، بریتییبه له، (نایین و)، (گیان و)، (ژی ری و)، (وه چه و)، (سامان و)، شهر ع په چاوی سهرجه می نه م به رژه وه نندیانه ی کردوه، نه گه ر چی له وانه یه له پووی شیوازه کانی په چا وکردن و پاراستنی نه م به رژه وه نندیانه وه جیاوازی هه بیت و، شیوازه که ی شیوازی جیا جیا ی وه رگرتووه و، شهر یعتی ئیسلامی که دوا شهر یعته، به جوانترین شیوه ی په چا وکردن و چاودیری کردن نه م به رژه وه نندیانه ی له بهر چا وگرتوون و، له سر ه تا دا بۆ هیئانه دی به رژه وه نندییه کان نه حکامی دانا ون و، دواتر بۆ پاراستنیشیا ن حوکمی به رپا کردون.

بۆیه بۆ به دیه یئانی (نایین)، (باوه ی و)، (پایه کانی باوه ی و) دانا ون، که پایه کانی بریتیین له، شایه توما ن و نه وه ی پټوئسته بۆ شایه توما نه که و، بیرو باوه په کانی تر، وه ک بپوا هیئان به زیندوو بونه وه و لیپرسینه وه و، هه روه ها بنه ما کانی په رستشی، وه ک نو یژ و پوژوو، و هه ج، و زه کاتدان، که به م کرده وه گه له (نایین) دیته دی، و کاروبار و حال ی خه لگی باش ده بیت و، پیک ده بیت ه وه و، دوا جار کومه لگه له سر بنه مایه کی به هیژو به تین بونیات ده نریت.

هه روه ها بۆ پاراستنی (نایین)، بریاری بانگه وازکردنی داوه بۆ لای و، هه روه ها بریاری نه وه یشی داوه، که ده بیت بهر په رچی هیژشی دوژمنکارانه بۆ سهری

بدریته وه، ههروه ها جیهادی پئویست کردوه، له دژی ئهوانه ی که ده یانه ویت به تالی بکه نه وه، مه شخه لی ئایینداری بکوژینه وه، ههروه ها سزای داناوه له سه ر ئهوانه ی که لی پاشگه ز ده بنه وه، ههروه ها ئهوانه ی قه دهغه کردوون، که گومان له سه ر بیرو باوه پی خه لکی دروست ده که ن، ههروه ها فه توادانی به تالی قه دهغه کردوه، له گه ل گۆپین و شیواندنی ئه حکامه کان و هند... پاشان بۆ به دیه پینانی (گیان: پۆج) پڕۆسه ی هاوسه ریته به رپا کردوه، بۆ پاراستنی (گیان) ئه و پئویستیانه ی داناو، له خواردن و خواردنه وه، سزادانی ئهوانه ی که ده ستریز ی ده که نه سه ر گیانی مرۆفه کان، که بئگومان (گیان) له سه ر ئه مانه بنده و به هۆی ئه مانه وه ده پاریزریت، ههروه ها حه رامی کردوه که (گیان) پووبه پووی تیاچوون بکریته وه.

ئینجا (ژی: عه قل) دیارییه که که خودا خه لات ی مرۆفه کانی کردوه، له ئه سلی ژیریدا هه موو مرۆفه کان چونه کن، بۆ پاراستنی ژیری سه رجه م ئه و سه رخۆشکه رانه ی حه رام کردوه، که ژیری تیک ده دن، خراپی ده که ن، ههروه ها سزای داناوه بۆ ئهوانه ی که سه رخۆشکه ره کان و مادده هۆشبه ره کان به کار ده هین، ئینجا بۆ پاراستنی (وهچه) هاوسه رایه تی شه رعیی داناوه، بۆ پاراستن و تیکه ل نه بوونی وه چه کان، داوین پیسی حه رام کردوه، سزای بۆ داوین پیس داناوه، ههروه ها بوختانکردنی حه رام کردوه، سزایش بۆ بوختانکار داناوه، له باربردنی کۆپه له و پئگری کردن له مندا ل بوونی حه رام کردوه، مه گه ر له به ر پئویستی بکریت!

ههروه ها بۆ به ده سته پینانی (سامان) مامه له جۆراو جۆره کانی خه لال کردوه، به پئویستی داناوه، هه ول ی بۆ بدریت و ئینجا بۆ پاراستنی (سامان)، دزی حه رام کردوه، و سزای دزی داناوه، ههروه ها تیا بردنی سامانی خه لگانی تری حه رام

کردووو، ئەگەر تیادا برا، ئەوا بژاردنی داناوہ بۆی، ھەروەھا سانسۆری داناوہ، لەسەر کەسی گەمژە و کۆدەن و شیت و، ھتە... ھەموویان بە ھەبەستی پاراستنی (سامان)ن.

۳۶۲- (الحاجیات: پێداویستییه کان):

ئەمەیش برتییه لە و کاروبارانە ی که خەلکی پێویستی پێیان ھەیە، بۆلادانی سەختی و ناپەختی لە سەریان و، ئەگەر ئەم پێویستییانە نەبن، سیستمی ژیان تێک ناچیت، بەلام خەلکی تووشی دژواری سەختی و گرفت و تەنگەتاوی دەبن و، ئەم پێداویستییانە سەرچەمیان پەیوەستن، بە پرسی لادانی سەختی و ناپەختی لەسەر شانی خەلکی، و شەریعەتی ئیسلامیش چەندەھا ئەحکامی جۆراوجۆری بۆ بەدیھێنانی ئەم مەبەست و ئامانجە بەرپا کردوو، بۆ نموونە لە پەرستشەکاندا بوار و دەرفەت (الرخصة)ی، زۆری داناو، تا ناپەختی لەسەر شانی خەلکی لا ببات، بۆ وێنە، شەرع پۆزۆوشکاندنێ حەلال کردوو بۆ کەسی نەخۆش و پێپوارو، ھەروەھا لە کاتی نەخۆشیدا بەدروستی داناو، کە نوێژ بە دانیشتنەو بەکریت، و ھەروەھا لە سەفەردا کۆبکرینەو، و لە کاتی نەبوونی ئاودا دەستنوێژگرتنی بە تەپ و تۆز (تەیەموم) بە دروست داناو، و لە ئاو کەشتی و فڕۆکەدا، کە ئاراستەکان بەردەوام پوو لە گۆرانن، کە لەسەرەتاو پووی کردە قیبلە و دواتر بەھۆی جموجۆل و گۆرانە بەردەوامەکانەو ئاراستەکە ی گۆرا، ھیچ گرفتێکی تیا دانییەو، شەرع بەدروستی زانیو.

پاشان لە کرپن و فروشتنەکاندا، شەرع جۆرەھا مامەڵە ی داناو، کە لە یاساو پێسا گشتییەکاندا ھەلاویزی کردوون، جیای کردوونەتەو، بەدروستی داناو، بۆ

وینه شهر مامه‌له‌ی (سه‌له‌م)^۱ و که‌لو پهل دروستکردن و به‌کری‌دان و، زه‌وی داچاندن (المزارعة)^۲، واته: کشتوکال^۳، و کشتیاری، به دروست داناون، و هه‌روه‌ها ته‌لاقی داناوه بۆ پزگار بوون له‌و پرۆسه هاوسه‌رایه‌تییه‌ی که ئیتر که‌لکی مانه‌وه و به‌رده‌وامیتی نه‌ماوه!

پاشان له‌سزا دانه‌کاندا، شهرع هاتووه، یاسای لادانی سزاکانی له کاتی بوونی گومان و ته‌موومژدا هیناوه‌ته ئاراوه، و هه‌رگیز هه‌ر پرسێک ته‌واو یه‌کلایی نه‌بووینته‌وه، ته‌موومژاوی و گومانای بیت، سزای تیادا جی به‌جی ناکریت و، هه‌روه‌ها خوین دانی له‌سه‌ر که‌سو کاری بکوژ داناوه، له کوشتنی هه‌له‌دا تانه‌رکی سه‌رشانی کابرای بکوژی هه‌له‌کار که‌م بکاته‌وه، جا سه‌ره‌پای ده‌قه تایبه‌ته‌کان (جزئیة)، ده‌قی گشتی هه‌ن، که به‌لگه‌ن، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که شه‌ریعه‌تی ئیسلام په‌چاوی به‌رژه‌وه‌ندییه پیو‌یستیه‌کانی (المصالح الحاجیه) ی کردووه، وه‌ک ئه‌م نایه‌ت که‌له، که ده‌فه‌رموین: ﴿مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ﴾^۴

^۱ سه‌له‌م: فرۆشتنی شتیکی دیاریکراوه، که له ئه‌ستۆی فرۆشیاردایه‌و، به‌نرخێکی پیش خراوو، زانا‌یان پێی ده‌لێن، فرۆشتنی ته‌نگانه، چونکه فرۆشتنی شتی نادیاره له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که هه‌ردوولای سه‌وداکه‌ره‌که پیو‌یستیان پێی هه‌یه، خاوه‌ن دارایی پیو‌یستی به‌وه هه‌یه، که که‌لوپه‌لێک بکریت و، خاوه‌ن که‌لوپه‌لیش پیو‌یستی به‌نرخێ ئه‌و شته هه‌یه، پیش ئه‌وه‌ی به‌ره‌می به‌یئتیت، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رفی بکات، بۆ خۆی و کشتوکاله‌کی، تاوه‌کو پێی بگات، و که‌واته: له به‌رژه‌وه‌ندییه پیو‌یسته‌که‌نه!

^۲ المزارعة، زه‌وی داچاندن و، کشتوکال کردن، بریتییه له زه‌وی دان به‌وه‌که‌سانه‌ی که کشتوکالی له‌سه‌ر ئه‌که‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی به‌شیکی ئه‌و که‌سه‌ی تیادا بیت، له‌وه‌ی که لێی ده‌دریت، وه‌ک نیوه‌یی، یان سییه‌کی، یان زیاتر له‌وه، یاخود که‌مه‌تر له‌وه، به‌پێی پێکه‌وتنی هه‌ردوولا.

^۳ المائدة: (٦).

واته: خودا نایه ویت، که له دینداریدا هیچ جۆره ناپه‌حه‌تییه‌ک بخاته سه‌رشانتان و سه‌غله‌تتان بکاتو، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾^۱ واته، شیاوی باسه، که له‌م نایینه‌دا هیچ جۆره شتیکی ناپه‌واو قورسی نه‌خستۆته سه‌رشانتان، تا ئیوه نه‌توانن نه‌جایم بده‌ن، هه‌روه‌ها ده‌فه‌رمویت: ﴿يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمْ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمْ الْعُسْرَ﴾^۲ واته: خودا ئاسوده‌یی و کار ئاسانی ده‌ویتو، ته‌نگیی و په‌حه‌تی ناویت!

۳۶۴- (التحسينيات: پازاندنه‌وه، جوانکارییه‌کان):

ئه‌م جوانکارییه‌ نه‌وانه‌ن، که حاڵی خه‌لکی والیده‌که‌ن، که له‌سه‌ربه‌نه‌مای دابو نه‌ریتی بالاو په‌هوشتی به‌هیز به‌رپابکریتو، ئه‌گه‌ر ئه‌مانه نه‌بن سیستمی ژیان تیک ناچیتو، دژواری و گرفتیش تووشی مرقفه‌کان نابن، به‌لام په‌وتی ژیانیا پێچه‌وانه‌ی ئا‌پاسته‌ی پیاوه‌تی و په‌هوشتی به‌رزو و سروشت پاک و ده‌رده‌گریتو، شه‌رعیش ئه‌م به‌رژه‌وه‌ندییه جوانسازییانه‌ی له‌ په‌رسته‌شه‌کان و کرپین و فروشتن و دابو نه‌ریته‌کان و سزاکاندا په‌چاو کردوه.

بۆ نمونه له‌ په‌رسته‌شه‌کاندا، داپۆشینی شه‌رمگای داناوه، و له‌به‌ر کردنی پۆشاکێ ئۆر باشی داناوه، له‌کاتی پۆشستن بۆ مزگه‌وتو، به‌کردنی خپری سووننه‌ت و نوێژو پۆژووی سووننه‌ت مرقفی به‌هۆیا نه‌وه‌ کردۆته مرقفیکێ نزیک له‌ خوای مه‌زن.

^۱ الحج: (۷۸).

^۲ البقرة: (۱۸۵).

و پاشان له کرپن و فروښتنه کاندا، پټوښتی کردووه، که نابیت کرپن و فروښتن به شته پیسه کانه وه بکریت و هه روه ها زیاده پړه وی (الأسراف)ی، حه رام کردووه و، مامه له ی که سټکی به سه رما مه له ی که سټی تردا یاساغ کردووه.

ټینجا له نه ریته کاندا، کارکردنی به یاساو پړساو نه ریته کانی خواردن و خواردنه وه به سوننه ټټکی جوان داناه، وه ک خواردن به ده سټی پاست و، خواردن له به رده وامی خوټه وه و، ده سټدریژی نه کردنه، بۆ به رده می که سی ترو، نه خواردنی شته پیسه کان و، خو پازندنه وه به پړه وه شته به رزه کان و له ها بالا کان.

پاشان له سزادانه کاندا، حه پامی کردووه، که له کاتی کوښتنه وه ی که سټکدا که که سټکی تری کوښت بیت، یاخود له شه پدا کوژرابیت، نابیت لاشه که ی بشپویندریت، هه روه ک کوښتنی ژنان و مندا لان و خواپه رستانی (دووره وه که وتوو له ناوه دانی و خه لگی، واته: پوهبانه کان) ی حه رام کردووه.

۳۶۵- ته و او کاریبه کانی به رزه وه ندیبه کان:

هه ر یه که له م سی پړسه (الضروریات) و (الحاجیات) و، (التحسینیات)، ته و او کاریبان هه ن، که نه م ته و او کاریبانه ده بڼه هوکاری هاتنه دی به رزه وه ندیبه کان و، هه روه ها پاراستنیان به جوانترین شیوه.

بۆ نمونه له شته پټوښته کاندا، (الضروریات) بانگدان و نویژی به کو مه ل دانراون، که ته و او کاری نویژن، که فه رزه له سه ر شانی موسولمان و، هه روه ها له کاتی هه رتاوانیکدا بۆ ټوله سندنه وه که ی شرع به پټوښتی زانیوه، که ده بیت تاوانبار نه وه نده ی تاوانه که ی سزا بدریت، و زیاده پړه وی تیا دا نه کریت، و تاوانبار و تاوانکار هاوشپوه یی له نیوانیاندا هه بیت، تا مه به سټی ټوله سندنه وه که، که پڼگری کردنه له دووباره بوونه وه ی کرده وه که لیک یی له م جوړه بکریت، و هه روه ها سه ختی و دژواری بچه ژیت، به هو ی نه و ټوله یه وه و، هه روه ها پڼگر ده بیت له به رده م

بلایو بونه وهی دوزمنکاری و پق و قینو، پړوسه ی هاوسه رایه تی بویه داناوه، تا
 وه چه کاری به رده وام بیتو، مړو هه له سهر زهوی هه بنو به رده وام بن، به لام
 سهره پای نه مه یس هاوشانی بوونی به پتویست داناوه، له نیوان پیاوو ژندا، بۆ
 نه وهی نه هاوشان بوونه ببیته هۆکاری پیکه وه ژیانیکي هیمنانه له نیوان ژنو
 پیاوداو، هه رده م خۆشه ویستی له نیوانیاندا فراهه م بیت، هه روه ک به دروستی
 داناوه، که مړو فی داواکار ته ماشای نه و ئافره ته بکات که دهیه ویت بیخوازیتو، که
 داوین پیسی حه رام کردوه، تا وه چه کان تیکه ل نه بن، و له یه کتری جیا بکرینه وه،
 و سهرجه م نه و کارانه یسی که هۆکارن بۆ داوین پیسی، وه ک له گه ل ئافره تدا بوونی
 له چۆله وانیدا حه رام کردوه و، ته ماشا کردنیی به زه و قه وه یاساغ کردوه و،
 هه روه ها گه شت کردنی ئافره تی به ته نهایی و بی که سی مه حه رم حه رام کردوه، که
 نه مانه هه موو نه گه ر حه رام نه کرانایه، دواچار سهریان بۆ داوین پیسی پاده کیشاو،
 بۆ پاراستنی عه قل عاره ق خواردنه وهی حه رام کردو، سزای دانا بۆ بخۆره که ی،
 نه گه ر که میشی خوارد بیته وه و، ته نانه ت سهرخۆشیشی نه کرد بیت، نه مه یس بۆ
 برپینی نه و بیانو پاساوه یه که له دواي خواردنه وهی ئاره قی زۆر خراپه ی به دوادا
 دیت، واته: هه ر له که میدا حه رامی کردوه، تا زۆره که ی به دوا دانه یه ت و، هه روه ها
 بۆ به ده سه یئانی مال و سامان که جۆره ها مامه له ی به حه لال داناوه، هاتوه نه و
 ته واکارییانه یسی داناو له سهر مامه له کان، تا ئامانجه که که به ده سه یئانی
 سامانه به شیوه یه کی دروست و شه رعییانه کامل ببیت و بیته دی، بویه سهرجه می
 جۆره کانی مامه له ی نادرستی وه ک نه و مامه له یه ی که فریودانی تیا دابیت و،
 مامه له ی شتی نادیارو نه ناسراوی نه و شته ی مامه له که ی پتوه ده کریت و، چه نده ها
 جۆری تری مامه له ی له م شیوازه ی حه رام کردوه و، شه رع پیکری کردوه، له
 نه نجامدانیان.

پاشان له (الحاجيات) پټويستيبه كاندا، كه هاتووه، جوړه ها مامه لاي واي داناوونو به شهرعي ته ماشاي كردوون، كه هوكارن بولاداني سهختي و دژواي له سر خه لكي، هاتووه مهرجي دروستيشي بولاداناوونو، نه و جوړانه ي ياساغ كردوون، كه ده بنه هوكاري ناكوكي نيوان خه لكيو، كه خوږن داني له سر كه سوكاري بكورژ داناوه، له بهر خاتري ئاسانكاري له سر نه و بكورژي كه به هه له كوشتنه كه ي نه نجامداوه، له م پرسه دا شهرع نه و خوږن دانه ي به شيوه ي قيسست داناوه، له سر نه و كه سوكاره ي، نه گهر تواناي داني نه و خوږنه يان هه بوو، و بول هه ربه كه يان به شيكي كه مي له سر داناوه، تابه ئاساني بتوانيت بيداتو، جي به جي بكات.

پاشان له (التحسينيات)، جوانسازيبه كاندا، كه شهرع به سوننه تيكي جواني داناوه، كه خيرو خيراتي زياده و خوبه خشانه نه نجام بدريت، نه وهيشي داناوه، كه خه لكي له مولكو مالي مام ناوه ندي خوي خير بكات، نه زور چاك بيتو، نه زور خراب، نه مه به پتي پاي حه نه فيبه كانو، هه روه ها كردن و نه نجامداني په رستش گه ليكي سوننه تي به هوكاري ته واوكاري په رستشه كان داناوه.

له كوتايي باسي نه م ته واوكاري به رژه وهنديه كاندا، (مكلمات المصالح)، تيبيني نه وه ده كريت، كه (الحاجيات: پټويستيبه كان) به ته واوكاري (الضروريات) داده نرين، و پاشان (التحسينيات: جوانكاريه كان) به ته واوكاري (الحاجيات) داده نرين.

۳۶۶- پله به ندي به رژه وهنديه كان، له پووي بايه خ، و گرنگيه وه:

به رژه وهنديه كان به هه رسي جوړه كانيانه وه، له پووي گرنگي و بايه خه وه چونه ك نين، بويه يه كه مينيان كه شياوي په چاو كردنه، برتبييه له، (الضروريات) و، پاشان (الحاجيات) و دواتر (التحسينيات) و، له سر نه م بنه مايه، نه و نه حكامانه ي

که بۆ یه که مینیان دانراون، گرنگترن، له و نه حکامانه ی که بۆ دووه مینیان دانراون و، پاشان نه و حوکمانه ی که بۆ دووه مین دانراون، گرنگتر و بایه خترن له و حوکمانه ی که بۆ سییه م دانراون و، پتویستی په چا وکردنی نه م به رژه وه نندیانه، ده بیئت به پتی ناست و قوناغه که یان بیئت، به و پریزه نندییه ی که گوتمان، به و مانایه ی که دروست نییه، بایه خ بدریئت، به (الحاجیات) نه گهر نه م بایه خ پیدانه ی زیانی ده گه یاند به (الضروریات) و، هه روه ها دروست نییه، که بایه خ بدریئت، به (التحسینیات) نه گهر نه م بایه خ پیدانه ی زیانی ده گه یاند به، (الضروریات) و، (الحاجیات)، و هه روه ها په چا وکردن و بایه خدان به (ته و اوکارییه کان: المکملات) دروست نییه، نه گهر نه م په چا وکردن و بایه خ پیدانه یان زیانی هه بوو، بۆ نه سه له کانی خۆیان، که (الضروریات) و، (الحاجیات) و (التحسینیات) و، به پتی نه م یاساو پرسیایانه، ده ر خستنی شهرمگا دروسته، هه ر چه نده دا واکراوه که دا ببۆ شریئت، نه گهر نه و ده ر خستنه ی پتویست بوو، بۆ تاقیکردنه وه ی پزیشکی و چاره سه ر وه رگرتن، چونکه دا پۆشینى شهرمگا (عوره)، کاریکی جوانکارییه و، وه رگرتنی چاره سه ر، بۆ پاراستنی گیانه، که نه مه یان کاریکی پتویست (الضروریات) ه، و هه روه ها دروسته که شتی پیس بخوریئت، وه ک گوشتی مرداره و بوو، نه مه یش بۆ پاراستنی گیانه، چونکه پاراستنی گیان (ضروری) یه و، دروست نییه، که مرؤف له دژواری و سه ختی لا بدریئت، نه گهر نه م لادانه ده بووه هۆی له نا وبردنی شتیکی (ضروری)، بۆ نمونه په رسته شه کان واجبن، هه ر چه نده جوړیک و به شیک له سه ختی و دژواریان تیا دایه، چونکه کردنیان پتویسته (ضروری) یه، بۆ پاراستنی ئایین، و بیگومان پاراستنی ئاینیش له به رژه وه نندییه پتویسته کهانه، (المصالح الضروریات).

هه روه ها په چاوی به رژه وه ندى جوانسازی (التحسینیات) یان پتویستی (الحاجیات) نا کریت، نه گهر نه م په چا وکردنه زیانی ده گه یاند، به به رژه وه نندییه

(ضروري) يېه كان، هه روه ها په چاوى (ضروريات) تېش، ناکړيت، نه گه ر نه م په چا وکړاوه يان بايه خى که متر بوو، له جوړيکى ترى (ضروريات) که بايه خى زياترى هه بوو، و نه گه ر نه م په چا وکړدنه زيانى ده گه ياند، به وه يان که بايه خى زياتره که واته په چاوى نه وه يان ده کړيت، که بايه خى زياتره بويه جيهادنه کړدن، و دريغى کړدن تيايدا دروست نيبه له بهر ترسنوکی و، گيان خو شه ويستى چونکه نه م دانېشتنه و جيهادنه کړدنه هؤکاره بؤ له ناو بردنى کارىکى پتويست، که پاراستنى ثابین و، لادانى دوژمن کارى و پاراستنى (دار الاسلام)، و نه م کارانه يش (ضروري) ترن، له پاراستنى گيان، هه ر چه نده هه ر دوکيان پتويستين، به لام ليړه دا پاراستنى ثابین پتويست تره و، هه روه ها خواردنه وهى ئاره ق حه لا لکړاوه و، ته ناته دروست نيبه، که خو مانى لى لا بده ين، نه گه ر خواردنه وهى هؤکار بوو، بؤ پاراستنى گيان له تيا چوون، چونکه ليړه دا پاراستنى گيان گرنگرتره و، له پېشتره له پاراستنى عه قل.

۳۶۷- نه و ميتؤد، و ياساو پتسا يانه ي که له سه ر بنه ماى نه م به رژه وهندي يانه بنيات نراون:

له سه ر بنه ماى په چا وکړدنى به رژه وهندي يه (ضروري) و (حاجيات) و (تحيسنيات) ه كان، کؤمه لئک ميتؤد و ياساى گشتى به ره م هاتوون که شه ر عزانه كان له سه ر بنه ماى نه و به رژه وهندي يانه ده ريان هتياون و، لق و چل و پؤپى نؤريان له م بابه ته کړدؤته وه، نه مه ي لاي خواره وه يش چه ند نمونه يه کن، له و ميتؤد و ياساو پتسا گشتي يانه:

۱- (الضرار يُزال)، زيان لا ده چي ت و لا ده بري ت.

له نمونه ي نه و لقانه ي که له سه ر بنه ماى نه م نه سله به رپاکړاون و، ليى جيا بوونه ته وه، وه ک چه سپاندنى مافى دراوسي يه تى (شفعة) بؤ نه و که سه ي که نه م

مافه ی پی دهر دیریتو، ههروهه پتویستی بژاردنی نهو شته ی که که سیک له ناوی ده بات، یان خراپی ده کاتو، مافی په شیمان بوونه وه له مامه له یه کدا، که شته که ی فروشیار که مو کورتی تیا دا بیتو، ههروهه کار کردن به پی وشوینی خو پاراستنه پزیشکیه کان، له پوژانی بلابوونه وه ی نه خوشی و په تا درمه کاند او هتد...

۲- (یدفع الضرر العام بتحمل الضرر الخاص)، به گرتنه به رو کردنی نهو زیانه ی پوویه پووی تاک ده بیته وه، پنگا ده گیریت، له زیانی گشتی:

له لقو چله کانی نه م یاسابنه ماییه وهک، توله سهندنه وه له بکوژو برینی دهستی دزو پروخاندنی دیواری لارو خوار له په ناو سه ر پنگا کاند او، پنگه نه دان به کار کردنی پزیشکی نه زانو دادوه رو موفتی گنده له و خراپو دهر دنه خواردوو، و نرخ دانان له سه ر کالاکان، له کاتی پتویستیداو، هتد...

۳- (یدفع اشد الضررين بتحمل أخفهما)، له کاتی بوونی دوو کاری زیاناویدا پیکه وه نه و کامه یان زیانه که ی که متره نه وه یان هه لده بژیرین و نه نجامی ده ده یین:

له لقو چله کانی نه م پتسایه وهک ته لاقدانی ژن، له کاتی ترسان له زیانگه یاندن پیو، یان له ترسی نه توانینی جی به جی کردنی پیداو یستییه کانی، و یان له بهر نه وه ی که پیاوه که له وی نه بووو، که وتبووه تاراوگه و، دابرابوو، ههروهه دروستی کردنی نویژ به پیو پاک و خاوینی ته و او، نه گه ر بوی نه ده گونجا ته و او پاک و خاوین بیتو، یاخود به بی داپوشینی شهرمگا، نه گه ر بوی نه کرابوو، که به ته و او ی دای بیوشیتو، هتد...

۴- (درء المفسد أولى من جلب المصالح) لادانی خراپه باشترو له پیشتره، له فراهه مکردنی چاکه:

له لقو چله کانی نه م یاسایه وهک، پتگرتن له که سی خاوه ن سامان، له سامانه کهیدا نه گه ر نه و که سه به شیوه یه کی و نه و سامانه ی به کار ده هیئا، که

زیانی به خه لکی تر ده گه یاندو، هه روه ها پیگرتن له ناردنه وهی هه ندی له و
 کالایانه ی که خه لکی له ناو خوی وولات و نه و جیگایه دا پیوستان پیی هه بوو،
 هه رچه نده هه ندی قازانچ له کیسی هه ندی که س ده چوو، به لام له بهر نه وهی که
 خه لکه که خوی پیوستانییه تی، هه ر ده بیئت پیگری لی بکریت.

۵- (الضرورات تبیح المحظورات)، نه و شتانه ی که پیوستان، جاری واهیه، که
 ده بنه هوکاری خه لاکردنی ته نانه ت شته حه رامه کانیش:

له لقو چل و ده رهاویشته کانی نه م بابته، وه ک به کار هیتان و خواردن و
 خواردنه وهی شته حه رامه کان له کاتی پیوستانی داو، سنوردانان بو هه ندی له شته
 خه لاله کان.

۶- (الضرورات تقدر بقدرها) شته پیوستانییه کان به پیی ئاستی نه و پیوستان
 بوونه یان په چاو ده کرین، و حیسابیان بو ده کریت:

له لقو چله کانی نه م بابته وه ک، نه خواردنی شتی حه رام له کاتی پیوستانی دا، و
 زیاد له ئاستی نه و پیوستانی بوونه، و واته ده بیئت چه ند پیوستانی کرد بو
 تیپه پاندنی کاره که ت، نه وه نده له و حه رامه بخویت، یان به کار بهیئت و، بویه هه ر
 شتیک به هو ی پاساوو بیانوو وه خه لال بو بیئت به تیپه پاندن و لاچوونی نه و
 پاساو، ئیتر خه لالییه که ی نامیئت و، حه رام ده بیئت وه.

۷- (المشقة تجلب التیسیر)، سه ختی ده بیئت هوکار بو نه وهی، که مروف په نا
 بیاته بهر ئاسانکارییه کان و، نه و قورس و سه ختییه له خوی دورر بخاته وه:

له لقو چله کانی نه م بابته، وه ک دانانی ده رفعت (پوخصه ته کان) له شه رعداو،
 توانینی هه لوه شانندن وهی گریبه ستی هاوسه رایه تی نه گه ر ژنه که بینی، پیاوه که ی
 که م و کوپی هه یه، و پیش نه و گریبه سته پیی نه زانیبوو، هه روه ها دروستی
 قه رزه کردن و ناردنی دراوه کان و سانسور له سه ر دانان به پیی شه ر.

۸- (ألحرج مرفوع) شته سهختو دژواره کان له شهر عدا لادراون و کاریان پی

ناکریت:

له لقو چله کانی ئەم بابەتە، وهك وه رگرتنی شایه تیدانی ژنان، ئەگەر له و پرسه دا پیاوان ئاگادار نه بوون، ههروه ها کار کردن به لای زۆرینه ی گومانی مژۆ، به بی ئەوه ی دلتیایی تهواوی هه بیته له پرسى شایه تیدانداو، به مه به سستی وه رگرتنی ئەو شایه تییه.

۹- (لا يجوز إرتکاب ما یشق علی النفس)، کردنی ئەو کارانه ی که به کێرڤیکی

به رز سهختی و دژارییان تیدایه، دروست نییه، که ئەنجام بدرێن:

له لقو چله کانی ئەم بابەتەیش وهك پێگرتن له شه و نوێژ کردن له تهواوی شه ودا، واته: هه مووی شه و خه ریکی شه و نوێژ بیته، که کاریکی سهخته، شه رع پێگری لێکردووه و، یاخود به پۆژوو بوون به به رده وامی و، خه لوه تگیری و دووره په ریژی (الرهبانية) به ئەنجام نه دانی پرۆسه ی هاوسه رگیری.

((به شی سیه م))

دژایه تی نیوان به لگه کان و، پیشخستنی به لگه یه کیان به سهر

نه وی تریاندا و، سرینه وه

((تعارض الأدلة، والترجیح والنسخ))

۳۶۸- پیخوشکردن:

مانای دژایه تی له نیوان به لگه شه رعیه کاندای، له بابته کانی زانستی نوصولی
فیقه دای بریتیه له ناپیکی نیوان نه به لگانه و، پیکه وه نه گونجانیان، بۆ نمونه که
به لگه یه کی شه رعیه حوکمیکی دیاریکراو ده ربخات، له پرسیکی دیاریکراودا و، له
همان کاتدا به لگه یه کی تر له هه مان پرسدا حوکمیکی تر داوا بکات و، ده ربخات.

که واته: ناپیکی و دژایه تی (التعارض)، به م مانایه بیته، پوودانی له
ناوبه لگه شه رعیه کاندای به پاستی و له واقعیدا و به کرده یی پوونادات، چونکه
به لگه کان له شه رعیه تدا، بۆ گه یاندنی حوکمه کان و ده لاله ت کردن له سهر نه و
حوکمانه دانراون و، به م پییه بیته، کار کردن به داواکاری نه و حوکمانه شتیکی
گونجاو و، دیته دی و هه روه ها مه رجی نه رک له سهر شان بوونیش (الشرط التکلیف)
دیته دی، واته بوونی زانست به و حوکمانه، به شیوه یه کی ژیرانه و ده بیته گه یشتبیته
ئاستی بالغ بوون و، ژیری، که واته: شتیکی نه گونجاوه، که به لگه کان دژی به کتری
بن و بتوانین له مه به سته کانی تی بگهین، چونکه دژایه تی (التعارض)، واته: ناپیکی
(التناقض)، و بی ئاگایی له نه حکامه کان و، نادیارایی مه به سته کان، و فه وتانی
مه رجه کانی نه رک له سهر شان بوون، (التکلیف)، سه رجه م نه مانه هه مویش له
شه رعیه تی ئیسلامیدا دروست نین، و کاری له م شیوازه ییش له خوای په روه ردگاری
کار به جیوه دووره .

جا سه ره پای نه وهی که پوودانی دژایه تی (التعارض) له جیهانی واقعیدا کاریکی مه حاله، به لام سه بارهت به تیروانینی موجته هیده کان دژایه تی نیوان به لگه کان کاریکی مه حال نییه، چونکه جاری واهیه، که به هوی که م و کورتی له تیینه گه یشتنی کابرای موجته هیده داو، لاوازی هه سترکدنه که ی و، کۆنترۆل نه کردنی سه رجه می به لگه کانی نه و بابه ته و، په هه نده جیاوازه کانی، و له هزری هه ندی له و موجته هیده ده کات، که و گومان بیهن، که دژایه تی له نیوان هه ندی له و به لگانه دا هیه، که له گه ل بوونی نه مه یشدا، له م کاته دا دژایه تییه که پوکه شی (ظاهری) ده بیت، نه وه که حه قیقی و، پاسته قینه یی و، له ناواخندا، جا زانایانی زانستی ئوصولی فیه، بۆ لادانی نه م دژایه تییه پوکه شییه، له ده قه کان و له نیوان به لگه کاند، کۆمه لیک یاسا و پرسیای بنه ماییان داناوه و، له وینه ی نه م پرسیایانه وه که زانینی یاساکانی سپاریو سپراوه، (الناسخ والمنسوخ) و، پښاکانی پښخستننی هه ندیک له ده لالهت کردنی له فزه کان به سه ر هه ندیکی تریانداو، پښاکانی تری به لاداخستن (الترجیح)، و لادانی دژایه تی (إزالة التعارض)، که له م به شه دا باسی لیوه ده که یین.

له م پوانگه یه وه، نه م به شه بۆ دوو (به شه باس) دابهش ده که یین:

- به شه باسی یه که م: بۆ قسه کردنه له سه ر سرپینه وه (النسخ) به تایبه تی و، پوونکردنه وهی ماناکه ی و، جڼگای پوودانی و، کاتی پوودانی و نه و پرسانه ی به یوه ستن پښیه وه.

- به شه باسی دووه م: بۆ قسه کردنه له سه ر یاسا و پرسیا بنه ماییه کانی پښخستن و به لاداخستن (الترجیح) و، لادانی دژایه تی و ناکوکی نیوان به لگه کان و ده قه کان.

((به شه باسی یه که م))

((باسی سرینه وه: النسخ))

۳۶۹- (النسخ) له زمانی عه ره بیدا، به مانای لابردن و لادان و گواستنه وه دیت. پاشان له زاراهوی زانایانی زانستی نوصولی فیهدها، بریتییه له لادانی هر حوکمیکی شهرعی، به به لگه یه کی شهرهیی که له دوی حوکمی به که مه وه هاتبیت و، ئه م به لگه و حوکمی دوه مهیش به سپریار (الناسخ)، و حوکمی به که مهیش به سپراوه (المنسوخ) ناوزه ده کریت، و ئه م پرۆسهی لادانهیش به سرینه وه (النسخ) ناوئراوه.

بیگومان سرینه وه له قورئانی پرۆژدا پویداوه، له پوونترین و دیارو ئاشکراترینی پوودانی نه سخ له قورئاندا، که که س نکۆلی تیا دا ناکات، بریتییه له سرینه وه و لادانی پووکردنه قودس (بیت المقدس) له نوێژدا، به پوونکردنه که عبهی پرۆژ وه ک خوی پهره دگار ده فره مویت: ﴿قَدْ زَرَى نَقْلُ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَوْلَيْسَكَ قَبْلَهُ نَرْضَاهُ قَوْلَ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ قَوْلُوا وَجْهَكُمْ شَطْرَهُ﴾^۱ واته: واته: بیگومان بینیمانی پیغه مبه ر (ﷺ) که به ره و ئاسمان چاوده گپری، و ده پوانیی و پیت خۆشه پوویکه یته که عبه، جیگهی ئیبراهیم په یامبه ر، (سه لامی خوی له سه ر بیت) ده سا دلنیا به، ئیغه له نوێژه کاندای پووت به ره و پوویکه یه که وه ده گپری، که خۆت پیت خۆشه، واته: (مه سجید و له حرام)، جا تویش پووت به ره و (مسجد الحرام) وه ر گپره، و ئیوهیش ئهی ئیمانداران، له هه رکوی بوون، ده بی پوویکه نه لای مه سجید و له حرام وه.

^۱ البقرة: (۱۴۴).

جا نه سخ جاری واهیه، که گشتیه و، سه راپای نه و شته ده گریته وه که باسی کردووه، واته سه رجه می حوکمه یه که مینه که ده گریته وه و قاوی ددات و ده سپریته وه، هر وه که له وه رگپانی پووگه دا پوویدا، له (بیت المقدس) وه، بۆ (مسجد الحرام) و، جاری واهیه، که نه سخ که تایبه ته و به شیک له و شته ده گریته وه که باسی کردووه، واته: نه و حوکمه یه که مینه لا ددات، به لام هموی نا... به لکو هندی له و تاکانه ده گریته وه که حوکمه که به سه ریاندا جی به جی ده بیت و، نمونه یش وه که نه م تایه ته ی پوره ردگار که سه باره ت به بوختان کردن (قذف) ده فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا﴾^۱ که حوکمی نه م تایه ته له لای حه نه فییه کان، به و تایه ته نه سخ کراوه ته وه، که سه باره ت به بوختان کنی پیاوان بۆ ژنه کانی خویان ده فرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَادَاتٍ بِاللَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ﴾^۲ نه و که سانه ی که تومه تی زینا و داوین پیسی ده دهنه پال هاوسه رانیان و، له هه مان کاتدا، جگه له خویان شایه تی تریان نییه، که شایه تییان بۆ بدن، که نه و ژنه زینای کردووه، چونکه چوار شایه ت پیویسته بۆ چه سپاندنی زینا، جا بۆ نه وه ی نه و هه شتا شه لاقه ی سزای بوختانی له کۆل بکه ویت، نه گه ر شایه تی نه بوو، نه بی هه ریه که له و جۆره پیاوانه چوار جار به ناوی خواوه شایه تی بدات و، سویند بخواست به خواو، بلتیت، من له راستگویمانم که نه لیم نه م ژنه م زینای کردووه و، به چاری خۆم تاوانه که یم بینیه!

^۱ النور: (۴).

^۲ النور: (۶).

که واته: حوکمی پیاوه که نه وه یه که هر کات بوختانی خه راپه کاری بۆ ژنه که ی خوی کردو، به لگه ی پی نه بوو، ده بیټ پرۆسه ی (ملاعنة) نه فره تکاری نه نجام بدات، واته: له به رده م قازیدا سویند بخوات، چوار جار به زاتی په روه ردگار که له راستگوځیانه، له و گوته یه دا که زینای داوه ته پال هاوسه ره که ی و له پینجه م جاردا سویند بخوات، که نه فره ت و له عنه تی خوی له سه ر بیټ، نه گه ر درۆ بکات و بوختانی کرد بیټ و، دواتر ژنه که یش چوار جار سویند به خوا بخوات، که میړده که ی درۆ ده کات، له و تۆمه تی داوین پیسییه دا که داویه تیبه پالی، و له پینجه م جاردا بلایت، غزه بو خه شم و توپه یی خوی په روه ردگارم له سه ر بیټ، نه گه ر میړده که م راست بکات، له م تۆمه ته یدا که بۆی کردووم، جا که نه م پرۆسه ی نه فره تکاری (ملاعنة) یه کۆتایی هات، نیت ر قازی له یه کتریان جودا ده کاته وه.

۳۷۰- هونه رو حکمه تی سپینه وه ((النسخ))

هه روه ک گوتمان نه سخ به واقعی له شه ریعه تدا پوویداوه و، حکمه تیش له نه سخ بریتیه له په چاوکردنی به رژه وه ندی به نده کان، چونکه مه به سستی سه ره کی له به شه ر کردنی نه حکامه کان، په چاوکردنی به رژه وه ندی مرقفه کانه، هه ر وه ک پيشتریش پوونمان کرده وه، جا که دیترا که به رژه وه ندی وا ده خوازیټ، له سه ر ده میځدا، که فلانه حوکم بگوردریټ، نه وا نه و گورانه و ئامانجی به شه ر کردنی حوکمه که کۆک و ته با ده بن، هه روه ک چۆن که نه سخ کۆک و هاونا مه نگه له گه ل نه و بنه مایه ی که له شه ریعه تدا دانی بیانراوه، بریتیه له پله به ندی (التدرج) له به شه ر کردن و دانانی حومه که کاند، نه مه یش وه ک په چاوکردنیکی به رژه وه ندیه کانی به نده کان، نمونه یش له م باره یه وه وه ک نه وه ی که نوښ له سه ره تادا دوو پکات بوو، که دانرابوو له به یانیان و دوو پکات له ئیوارانداو، دواتر کرانه پینچ نوښ له و

پینچ کاته‌یدا که نیستا هه‌یه، به‌و پکاتانه‌ی که ده‌یانزانین، دوا‌ی نه‌وه‌ی که ده‌روونی مرقه‌کان له‌سه‌ری پاهاتن و پیتی دلتیا بوویه‌وه.

۳۷۱- سپینه‌وه‌ی (النسخ) و، تایبته کردن (التخصیص):

جاری وا هه‌یه، که نه‌سخ به شیوه‌ی تایبته‌تی و لا به‌لایی له‌گه‌ل تایبته کردن (التخصیص) دا، تیکه‌ل ده‌بیته و هاوشیوه‌یی له نیوانیاندا دروست ده‌بیته، چونکه تایبته کردنی شتی گشتی (عام) پرۆسه‌یه که بۆ لادانی نه‌و حوکه له‌سه‌ر هه‌ندی له تاکه پیکه‌ینه‌ره‌کانی و، حوکه که کورت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر نه‌وانی ترکه ماونه‌ته‌وه، و تایبته کردنه که نه‌یگرتونه‌ته خۆی و، هه‌ر به‌م شیوازه‌یش نه‌سخ کردنه‌وه‌ی تایبته (جزئی) یاخود لاوه‌کی حوکه گشتیه که له هه‌ندی له‌و تاکانه لا ده‌دات و، حوکه که کورت ده‌کاته‌وه له‌سه‌ر پاشماوه که و نه‌و هینده‌ی که ماوه‌ته‌وه، سه‌ره‌پای نه‌مه‌یش هه‌ر جیاوازی له نیوانیاندا هه‌یه، که نه‌ویش نه‌وه‌یه که له حاله‌تی نه‌سخدا له سه‌ره‌تادا حوکه که سه‌ر جه‌می تاکه‌کانی گرتۆته‌وه، دواتر سه‌باره‌ت به هه‌ندی له‌و تاکانه به به‌لگه‌ی سپیار (ناسخ) که، حوکه که‌ی لاداوه، و حوکه که له‌سه‌ر نه‌وانی تریان ماوه‌ته‌وه، به‌لام له حاله‌تی تایبته کردن (تخصیص) دا، حوکه گشتیه که له سه‌ره‌تادا په‌یوه‌ندی هه‌یه، به هه‌ندی له تاکه پیکه‌ینه‌ره‌کانیه‌وه، به‌و مانایه‌ی که ئامپازی تایبته کردنه که (المُخصَّص) نه‌وه‌ی بۆ پوون کردوینه‌ته‌وه، که مه‌به‌ستی شهرع له گشتی بوون (عام)، له سه‌ره‌تای کاره که دا بریتی نه‌بووه له گرتنه‌وه‌ی حوکه که بۆ سه‌ر جه‌می تاکه‌کانی (عام) که، به‌لکو حوکه که هه‌ندیکیانی گرتۆته‌وه، بۆیه له تایبته‌تکار (المُخصَّص) که دا، نه‌وه به‌مه‌رج گیراوه، که ده‌بیته هاوشانی (عام) که بیته، یاخود به‌لایه‌نی که مه‌وه پیش کارپیکردنی هاتبیته، به پیچه‌وانه‌ی نه‌سخی تایبته و لا به‌لایی (جزئی)، که تیایدا به مه‌رج گیراوه، که ده‌بیته له دوا‌ی کاتی کارپیکردنیه‌وه هاتبیته.

۳۷۲- جۆره کانی نه سخ:

جاری واهیه، که پاسته و خۆو پاشکاوانهیه، به جۆرتک که شهرع به پاشکاو و به دهق نه سخه کی دهربرپوه و، نمونه یش وهک، ئەم فەرماشته ی پیغه مبه ر (ﷺ) که ده فهرمویت: (کُنْتُ قَدْ نَهَيْتُكُمْ عَنْ زِيَارَةِ الْقُبُورِ، أَلَا فَزُرُوهَا، فَأَنْهَا تَذَكْرُكُمْ الْآخِرَةَ)، واته: پیشتەر پیگرم لیگردبوون له وهی که سهردانی گۆرستان بکهن، به لام له مه ودا بچن و سهردانی نه و شاری خاموشانه بکهن، چونکه ئەم سهردانیکردنه دواپۆژتان بیر ده خاته وه.

جاری واهیه، که نه سخ ناپاشکاو (ضمنی)یه، به و مانایه ی که شهرع به پاشکاو و به دهق نه سخه کی دهرنه برپوه و، به لام حوکمیکی داناوه، که پیچه وانه ی حوکمی پیشوویه، به بی نه وهی که ده قیکی پاشکاوانه هه بیت، له سه ر نه سخ کردنه وهی حوکمی به که م، و نه یشگونجیت، که پیکه وه کۆیان بکاته وه، و دواجار حوکمه که له دواتره وه هاتوه که، به شیوه یه کی ناپاشکاوانه ده بیت نه سخ که ره وهی حوکمی پیشوو.

نمونه ی نه سخی ناپاشکاو (ضمنی)، وهک ئەم ئایه ته پیروژه ی که ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَّعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرِ إِخْرَاجٍ﴾^۱ که ئەم ئایه ته پیروژه مانای نه وه ده گه یه نیت، که عیدده ی ژنی میرد مردوو، ده بیت سالتیکی ته وادابنیشیت و، ئەم حوکمه یش له سه ره تای نیسلامدا وابوو وه، پاشان ئەم ئایه ته پیروژه هاتوه، که ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذُرُونَ أَزْوَاجًا يَرْصَنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾^۲ و ئەم ئایه ته پیروژه یش ده لاله ت

^۱ البقرة: (۲۴۰).

^۲ البقرة: (۲۳۴).

له سەر نه وه ده کات، که ماوه ی عیدده ی ژنی میژد مردوو، بریتییه له چوار مانگو ده پوژ، که واته به ناپاشکاوانه (ضمنی) ده بیته نه سخکهره وه ی حوکمی نایه تی به که م، چونکه له دوا ی نه وه وه هاتوو ته خواره وه .

۲۷۲- کاتی نه سخو، نه و حوکمانه ی که دروسته نه سخ بکریته وه :

سه باره ت به کاتی نه سخ، ده بیته ته نها له سهرده می ژبانی پیغه مبهردا (ﷺ) پوویدا بیته، و بویه نه سخ له دوا ی کۆچی دوا یی نه وزاته دروست نییه و نابیته، چونکه نه سخ به هۆی سروش (وه حی) ییه وه ده بیته، له دوا ی نه مانی پیغه مبهردا (ﷺ) وه حی بیگومان نامیته و، ههروه ها له بهر نه وه ی که ده بیته، نه سخ که ره وه که له پووی هیزه وه له ناستی نه سخ کراوه که (منسوخ) که ده دا، بیته، هه ره وه ک دواتر باسی ده که ی، و هیچ شتیکیش جگه له خودی وه حی له ناستی به هیزی وه حیدا نییه و، بیگومان له دوا ی کۆچی دوا یی پیغه مبهردا (ﷺ) وه حی پچراوه و، له سەر نه م بنه مایه به هیچ شتیه که دروست نییه، که له دوا ی کۆچی دوا یی پیغه مبهردا (ﷺ) نه سخی هیچ شتی که له نه حکامه کانی شریعت پوویدا ت!

به لام نه و نه حکامانه ی که دروسته نه سخ بکریته وه، نه و نه حکامه لاوه کی و تاییه تانه که جیگۆرکی و گۆرانکاری قه بول ده که ن، به لام نه حکامه کانی تر نه سخ کردنه وه یان دروست نییه، وه که نه حکامه نه سلویه کانی وه که حوکمه کانی بیروباوه پ (عقائد)، وه که باوه پ بوون به خواو پوژی دوا یی و لیپرسینه وه و، ههروه ها وه که حه رامی هاوه ل بۆ خودا بریار دان و سته مکاری و داوین پیسی و، وه که خه سلته زۆر جوانه کان و، په وشته مه زنه کانی وه که دادپه روه ری و راستگویی و چاکه کردن له گه ل دایک و باوکدا، که نه م حوکم گه له ناکریته، وا بزانیته، که له کاتی کدا، یان حاله تیکدا، یان په وشیکدا، و له سەر شیوازی که ده بن و پوووده ده ن، که جیگۆرکی، یان گۆران بخوانن، که نه م په وش گه له، چه سپان، ئیتر په وش، و حاله ت و کاته کان

به هر جورتيك بگورين، چونيكه، و ههروهه ها نهو حوكمه تاييه تانهي و لاوه كييانهي كه موركى هه ميشه بيان پتوه لكاوه، و نه سخكدنه وهيان دروست نيه، وهك نه م فرمايشته ي پتغه مبه ر (ﷺ) كه دهه رمويته: (والجهد ماضٍ إلى يوم القيامة) جيهاد و تيكوشان له ريگاي خودادا تا روي په ستاخيز بهرده واهه.

۳۷۴- نهو نامرازانهي كه دروسته پرؤسهي نه سخيان پي نه نجام بدرته: ياساو پيساي بنه پتهي له نه سخدا، برتييه له وهي كه به لگهي نه سخكار (الناسخ) ده بته، له ئاستي به هيزي به لگهي شته نه سخكار وه كه (منسوخ) هه كه دا، بته و يا خود لهو به هيزتر بته و، ده بته له دوايه وه هاتبته، نه وهك له پيشيه وه، له سه ر بنه ماي نه م ياساو پيسايه، چه نده ها ياساو پيساي تري لي بوونه ته وه، چه نده ها ده ره نجامي لي كه وتوته نه وه، له واته:

يه كه م: دروسته كه ده كه كاني قورئاني پيرؤز هه نديكيان به هوي هه نديكي تريانه وه نه سخ بكرته وه چونكه له پوي به هيزيه وه له يهك پله و ئاستدان.

دوه م: دروسته كه قورئاني ئيرؤز به هوي سوننه تي موته واتيره وه نه سخ بكرته و، ههروهه ها به پتچه وانه يشه وه، چونكه نه وهي كه له سوننه تدا هه يه و، موته واتيره وهك قورئان وايه، له و پوانگه يه وه كه به يه كلايي و دلتيايي جيگير بووه و، چه سپاوه، واته: (قطعية الثبوت) وه، ههروهه ها نه م سوننه ته موته واتيره يش وهك قورئاني پيرؤز له هه مان سه رچاوه وه، كه سه روش (وه حي) يه، سه رچاوه ي گرتوه، و هاتوه.

سييه م: دروسته كه سوننه تي (ئاحاد) به هوي سوننه تي ئاحادي تره وه، نه سخ بكرته وه، يا خود به سوننه تيكي له خوي به هيزتر له پله و ئاستدا.

چواره م: ئيجماع ناتوانته ببته نه سخكه ره وهي ده قي قورئان، يا خود سوننه ت، چونكه ده ق كه (قطعي الدالة) بووه، واته: له پوي ده لاله ت كردنه وه راسته وخو

یه کلایی بوو، و گومانى هه لئه ده گرت، ئیتر قه ده غه یه که ئیجماع له سه ر
 پێچه وانه که ی بنیات بنریتو، نه گه ر ده قه که فره مانا (ظني الدلالة) بوو، و ئیجماع
 ساز کرابوو، له سه ر پێچه وانه ی نه و مانایه ی که ده يدات به ده سته وه نه مه مانای
 نه وه یه که به لگه یه کی تر بوونی هه یه، که نه و به لگه یه (له پێشتر: راجح) تره، له
 دیدی نه و شه ر عزانانه ی که ئیجماعیان کردوه، له سه ر نه و ده قه ده لاله ت ته مومژ
 ئامیژه، واته: (ظني الدلالة) یه، ئیتر نه و به لگه یه ی که ئیجماعه که ی له سه ر بنیات
 نراوه ده بیته نه سخکه ره وه (الناسخ)، و نه وه ک خودی ئیجماعه که.

پینجه م: هه یج ده قیکی قورئان و سوننه ت نابنه نه سخکه ره وه ی ئیجماع، چونکه
 نه سخکه ره وه ده بیته له دوا ی نه سخکه ره وه که وه بیته، ده قه کانی قورئان و
 سوننه تیش له پێش ئیجماعه وه هاتوون چونکه ئیجماع وه ک به لگه یه کی شه رعی له
 دوا ی وه فاتای پێغه مبه ر (ﷺ) وه بایه خی هه یه، وه ک به لگه سه یرده کریت، هه ر
 وه ک پێشتریش با سمان کرد.

شه شه م: نه و ئیجماعه ی که له سه ر بنه مای قورئانی پیرۆز، یان سوننه ت و یان
 قیاس بنیات نراوه، نه مه دروست نییه، که به هۆی ئیجماعیکی تره وه نه سخ
 بکریته وه، به لام نه و ئیجماعه ی که له سه ر بنه مای به رژه وه ندی بنیات نراوه،
 نه مه یان دروسته که به هۆی ئیجماعیکی تره وه نه سخ بکریته وه، نه گه ر
 به رژه وه ندیه که گۆرپ دراو، بینرا که هاتنه دی به رژه وه ندیه که نه مجاره یان به
 ئیجماع کردن ده بوو، له سه ر حوکمیکی جیاتر!

حه وه م: نا کریت قیاس ببیته نه سخکه ره وه ی ده قی قورئان یا خود سوننه ت و،
 یا خود ئیجماع و، هه روه ها به هۆی نه مانه یشه وه هه ر نه سخ نا کریته وه، چونکه قیاس
 کاتیک په ناده به یه به ری، که نه و حوکمه له قورئان و سوننه ت و ئیجماعدا بوونی
 نه بیته، هه روه ها له به ر نه وه ی که له مه رجه کانی قیاسدا نه وه هه یه، که نابیت

پنجه وانهی هر حوكميک بيّت، كه له و سى سەرچاوه يه دا جيگير (ثابت) بوويّت، ده نا ئيتر بايه خى نيه و حيسابى بۆ ناكريّت.

هه شتم: نابيّت قياس ببيّت نه سخكه ره وهى قياسىكى تر، چونكه قياس له سەر بنه ماى په ئى، و ئيجتihad كردن بنيات نراوه، و له لاي ئه و موجه هيدى كه به ئيجتihad كردنى خۆى به و قياسه گه يشتوه، به لگه يه و هه ر وهك به لگه (حجة) يش، ته ماشاى ده كات، به لام سه بارهت به موجه هيدى كانى تر بۆ ئه وان به لگه نيه !

به لام ئه گه ر دوو قياس له يه ك موجه هيدوه سەرچاوه يان گرت، ئه و دژايه تى له نتيوانياندا جيگيره و چه سپاوه و هه يه، به لام به كيكيان نابيّت نه سخكه ره وهى ئه وى تريان، چونكه قياس له سەر بنه ماى په ئى و ئيجتihad بنيات نراوه و، په ئيش بوارى نه سخكردنه وهى ئه حكامه كانى نيه و، له م حاله ته دا له سەر كه سى موجه هيد پيويسته كه كارو تويزينه وه بكات، له سەر پيشخستنى به كيكيان به سەر ئه وى ترياندا و، كار به وه يان ده كريّت، كه له ديدى ئه و موجه هيدى دا پيشى خستوه به سەر ئه وى ترياندا، هه ر وهك له پرسى (ئىستيحسان) دا، وايه كه پرسىك دوو قياس بۆ خۆى پاده كيشيّت و، موجه هيد به كيكيان به سەر ئه وى ترياندا پيش ده خات و، به زۆرى ئه وه يان زياتر پيش ده خات، كه (قياس الخفي) به، چونكه عياله ته كهى به هيزتره و، زياتر كاريگه رى له سەر حوكمه كه هه يه و، هه ر ئه مه يشه به (استحسان) ناسراوه، هه ر وهك پيشتريش پوونمان كرده وه.

((به‌شی دووهم))

((دژایه‌تی و به‌لایه‌کداخستن: التّعارض والتّرجیح))

۳۷۵- گوتمان، که به‌لگه شهرعییه‌کان، هرگیز دژی یه‌کتری ناوه‌سسته‌وه، به‌لکو نه‌وهی که نارپکی و پیچه‌وانه‌گری له نتوانیاندا دروست ده‌کات، نه‌وه له تیپوانینی جیا جیای موجته‌هیده‌کانه‌وه دروست ده‌بیتو، بۆیه نه‌م دژایه‌تی و پیچه‌وانه‌گریه شتیکی پووکه‌شییه‌و، له‌ناستی تیپوانینی موجته‌هیده‌که‌دا پوو ده‌داتو، دژایه‌تییه‌کی پاسته‌قینه نییه، و نه‌م دژایه‌تی و پیچه‌وانه‌گریه پووکه‌شییه، مانای نه‌وه‌یه که هه‌ریه‌که له‌و دوو به‌لگه پیچه‌وانه‌یه که دژایه‌تی له نتوانیاندا هه‌یه، له‌یه‌ک کاتدا داوای حوکمیکی دیاریکراو ده‌که‌ن، له پیشهاتنکی دیاریکراودا، که کابرای موجته‌هید توژیینه‌وه و به‌دوادا چوونی له‌سه‌ر ده‌کات، بۆ ناسین و زانیی حوکمه‌که‌ی، و نه‌م دوو حوکمه‌یش دژن و پیچه‌وانه‌ن و جیاوازن له یه‌کتری!

جا سه‌باره‌ت به‌پوودانی نه‌م دژایه‌تییه پووکه‌شییه نه‌وه به‌مه‌رج گیراوه که ده‌بیت نه‌و دوو به‌لگه‌یه له هیزدا هاوئاست بن، وه‌ک نه‌وه‌ی که هر دووکیان نایه‌تی قورئانی پیروژینو، یاخود دوو‌فه‌رمووده‌ی ئاحاد بنو، له‌م حاله‌ته‌دا که‌سی موجته‌هید توژیینه‌وه و به‌دوادا چوون له‌سه‌ر میژووی هاتنی هه‌ردوو ده‌قه‌که ده‌کات، نه‌گه‌ر میژووی هه‌ردووکیانی زانی، نه‌وا حوکم ده‌دات که دواینه‌که‌یان نه‌سخه‌ره‌وه‌ی پیشووه‌که‌یانه، و نمونه‌ی نه‌مه‌یش وه‌ک نه‌م نایه‌ته پیروژه‌ی قورئان که ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِّأَزْوَاجِهِمْ مَّتَعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ﴾^۱ واته: نه‌و که‌سانه‌ی له ئیوه له‌سه‌ره‌مه‌رگدان و

^۱ البقرة: (۲۴۰).

ده مرنو، ژنه كانيان دواى خويان به جى ديلن، باپيش نه وهى كه گيانيان دهر بچيت پاسپيرنو وه سيهت بكن، كه ژنه كانيان نه گهر ويستيان تاماوهى سالتك دهر نه كړينو، هر له جى خويان بميننه وه، خهر جيان بدهن، هه روه ها په روه ردگار ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾^۱ واته: نهو پياوانهى كه ليتان دهر مرنو، ژنه كانيان به جى ديلن، نيت له گه لئاندا خه وتبن، يان نا... نه بى نهو ژنانه چوار مانگو ده شهو چاوه پوان بن.

كه نايه تى يه كه م نه وه ده گه يه نيت، كه عيده دى نهو ژنهى كه ميړده كهى مردووو بريتيه له سالتكو، نه مه يش له سه ره تاي ئيسلامدا و ابووه.

پاشان نايه تى دووهم: نهو ده گه يه نيت، كه عيده دى ژنى ميړد مردووو بريتيه له چوار مانگو ده پوړو له بهر نه وهى كه نه م نايه تى يان دواتر هاتوته خواره وه، بويه ده بيته نه سخ كه ره وهى نايه تى پيشووو، بويه حوكمى نه ميان ده چه سپنرئيت.

هه روه ها نمونه يه كى تر، له م باره يه وه، هه ر وهك نه م نايه تى پيړزه، كه ده فهرمويت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾^۲ و ئينجا له جيگايه كى تر دا خواى گه وره ده فهرمويت: ﴿وَالَّتِي بَلَغَتْ مِنَ الْحَيْضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ أَرْبَعَتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّتِي لَمْ يَحْضَنْ^۳ وَأُولَتْ^۴ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ^۵﴾^۲ كه له م دوو نايه تى پيړزه دا، نايه تى يه كه م ده لاله ت

^۱ البقرة: (۲۳۴).

^۲ البقرة: (۲۳۴).

^۳ الطلاق: (۴).

له سەر ئه وه ده كات، كه عیدده ی ژنی میرد مردوو بریتییه له چوار مانگو ده پۆژ، و هیچ جیاوازییهك نییه له نیتوان ژنی سکیپر، و ژنی ئاسایی، و به لام ئایهتی دووهم، مانای ئه وه ده دات به دهسته وه، كه عیدده ی ئه و ژنه سکیپه ی كه میرده كه ی مردوو، بریتییه له مندالبوونه كه و، به هاتنه دی كۆرپه كه عیدده كه ی له سەر لاده چیت، و پاشان هاوه لی به رزو به پۆژ، (عه بدوللای كوپی مه سعود)، "خوای لی پازی بیت"، پای وابوو، كه ئایهتی دووهم، له هاتنه خواره وه دا به دوا ی ئایهتی به كه مه وه هاتوو، و بۆیه سه بارهت به ژنی سکیپر ده بیته نه سخكه ره وه ی ئایهتی به كه م، بۆیه عیدده ی ژنی سکیپر، به دانانی سكه كه یه تی، ئیتر چونیه كه ماوه كه ی درێژ بیت، یان كورت!

۳۷۶- ئه گه ر میژووی هاتنی ئه و دوو ده قه، كه دژی و پێچه وانه گه ری له نیتوانیاندا هه یه، نه زانرا، ئه وا كه سی موجهت هید په ناده باته به ر پێشخستن (ترجیح) ی، به كێك له ده قه كان به سەر ئه و ی تریاندا، به یه كێك له پێگا و پێبازه كانی ته رجیح، كه له خواره وه هاتوون:

یه كه م: (النص) پێش ده خریت، به سەر (الظاهر) دا: ^۱

وهك ئه م ئایه ته پیرۆزه كه له دوا ی ئه وه ی ئه و ژنانه ی دیاری كرد كه هاوسه رایه تی كردن له گه لیاندا هه رامه، فه رمووی: ﴿وَأَحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَٰلِكُمْ﴾^۲ واته: جگه له وانه ئیتر ئافره تی تر هه موویان هه لآن ماره بکړن، كه پووكه شی ئه م ئایه ته ده لاله له سەر ئه وه ده كات، كه ته نانهت ماره كردنی ژن له چوار دانه یش زیاتر هه ر دروسته، له و ژنانه ی كه دروسته ماره بکړن، به لام ئه م (پووكه ش):

^۱ له به شی یه كه می، به شه باسی سییه مدا پێشتر ئه وه مان گوزه راند، كه له فزی ده لاله ت پوون (الواضح الدلالة) ده بیته چوار به شه وه كه بریتیین له (الظاهر و)، (النص)، و (المفسر و)، (المحكم).

^۲ النساء: (۲۴).

الظاهره، ئەم ئايەتە پېچەوانەيەتى كە دەفەرموئەت: ﴿فَأَنكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ
النِّسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ﴾^۱ واتە: دەى ئەو ژنانە ماره بكن كە پېتان دەشەن، دووان
- دووان، سەيان - سەيان، چوار - چوار، واتە ھەريەكەكتان دەتوانن، ھەتا چوار
ژن ماره بكن، بە مەرجى عەدالەت و توانايى ژياندنەيان! كە ئەم ئايەتە دەقەتە
لەسەر ئەو ھى كە حەرامە، ماره كەردنى ژن لە چوار دانە زياتر، بۆيە ئەم دەق
(نەص)، پەيشدە خەيت (تەرجەيح) دەدرەيت، بەسەر پووكەشى (الظاهره)، ئايەتە
يەكەمە پەيشووەكەدا، و بۆيە ماره كەردنى ژن لە چوار دانە زياتر كاريكى ياساغ و
حەرامە.

- دوو ھەم: (المفسر) پەيش دەخەيت بەسەر (النص) دا: نەوونەى ئەمەيشەيان
وہك ئەم فەرمودەيە، كە پەيغەمبەر (ﷺ) دەفەرموئەت: (المُسْتَحَاضَةُ تَتَوَضَّأُ لِكُلِّ
صَلَاةٍ)، واتە: ئەو ژنەى كە نەخۆشى خويى بى نويزى ھەيە، و بەردەوام لە بى
نويزدايە، دەبەيت بۆ ھەموو نويز كەردنىك دەستنويزىك بگريئەت، كە ئەم فەرمودەيە
دەقە لەسەر ئەو ھى كە ئافرەتە بەردەوام لە بى نويزدا بەيت، دەبەيت بۆ ھەموو
نويز كەردنىك، ھەرچەندە لەيەك كاتيشدا بەيت، دەبەيت دەستنويز بگريئەت، چونكە
ئەم مانايە لە فەرمودەكە لە ھەزرى موقەدا دەفامريئەت، و ھەر ئەو ھى لە
بنەپەتدا مەبەستەكەيە، لەدەستەواژەى فەرمودەكە، بەلام ھەر ماناي تر (تأويل)
ھەلدەگرەيت، و فەرمودەيەكى تەرى پەيغەمبەر (ﷺ) لە گەيرانەو ھەيەكى تردا دى
ئەم گەيرانەو ھەيە يەكەم ھاتووە، كە دەفەرموئەت: (المُسْتَحَاضَةُ تَتَوَضَّأُ لِكُلِّ صَلَاةٍ)،
واتە: ئافرەتە بەردەوام لە بى نويزدا، بەيت، كە ئەمە نەخۆشەيەكە و توشى ھەندى
ئافرەت دەبەيت، لەسەريەتى كە لە كاتى ھەموو نويزىكدا دەستنويزىك بگريئەت،

^۱ النساء: (۳).

واته: له کاتی نوښتکدا ته‌ن‌ها یه ک ده‌ست‌نوښتی له‌سره، هر چنده نیت‌ر له‌وکاته‌داو به‌و ته‌ن‌ها ده‌ست‌نوښته‌وه چنده‌ها نوښتی تریش "له نوښتی سوننه‌ت" بکات، و نه‌م مانایه نیت‌ر فره‌مانایی (تاویل) هه‌لنا‌گرتی، و بویه به (مفسر) ناوزه‌د ده‌کرتی، و دوا‌جار به‌سره‌ گپ‌رانه‌وی یه‌که‌مدا، که (نص)ه، پیش ده‌خرتی، و کار به ناواخنی نه‌م دووه‌مینه‌یان ده‌کرتی.

- سییه‌م: (مُحْكَم) پیش ده‌خرتی، به‌سره‌ غه‌یری خویدا له (الظاهر)، و (نص)، و (مفسر):

نمونه‌ی نه‌مه‌یشیان وه‌ک نه‌م نایه‌ته‌ی خوی پ‌ه‌روه‌دگار که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَأَحِلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ﴾^۱ که نه‌مه ده‌قیکه له‌سره‌ دروستی ماره‌کردنی نه‌و ژنانه‌ی که حه‌رام نییه ماره بکرتی و پیشتر باسی کردون، به‌پتی نه‌م گشت‌گیریه‌ی که هه‌یه‌تی، نه‌وه‌یش ده‌گرتیه‌وه، که ژیان‌ی هاوسه‌رایه‌تی، له‌گه‌ل خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ریشدا (ﷺ) دروست بکرتی، له دوی کچی دوی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) به‌لام نایه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبْدًا﴾^۲ نایه‌تیکی کار پ‌یکراوه که نه‌وه ده‌سه‌لمینیت که نابیت و حه‌رامه خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له دوی کچی دوی نه‌و زاته ماره بکرتیه‌وه، ب‌و هر که‌سیکی تر، بویه نه‌م نایه‌ته پیش ده‌خرتی، به‌سره‌ ده‌قی نایه‌تی یه‌که‌مدا، و ته‌پجیح ده‌دریت به‌سره‌یداو، دوا‌جار حوکه‌که وای لی دیت، که حه‌رامه خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) له دوی وه‌فاتی نه‌و ژیان‌ی هاوسه‌رایه‌تییان له‌گه‌ل‌دا پیک به‌ینرتی، چونکه دایکانی ئیمانداران.

^۱ النساء: (۲۴).

^۲ الأحزاب: (۵۳).

- چوارهم: نهو حوكمه‌ی كه به دهسته‌واژه‌ی دهق (عبارة النص) چه‌سپاوه، پيش ده‌خريت، به‌سهر نهو حوكمه‌يدا كه به ناماژه‌ی دهق (إشارة النص) چه‌سپاوه:

نمونه‌ی نه‌م بابه‌تیش، وهك نه‌م نایه‌ته‌ پیرۆزه كه ده‌فه‌رمویت: ﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ﴾^۱ و هه‌روه‌ها نایه‌تی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾^۲.

كه نایه‌تی نه‌كه‌م: به پښتای دهسته‌واژه (عبارة) ده‌لاله‌ت ده‌كات، له‌سهر واجبی تۆله‌سه‌ندنه‌وه له بكۆژی، نایه‌تی دووهم: به پښتای ناماژه (إشارة) ده‌لاله‌ت ده‌كات له‌سهر تۆله‌ نه‌سه‌ندنه‌وه له بكۆژی ده‌ست نه‌نقه‌ست، چونكه تۆله‌و سزاكه‌یی به مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له دۆزه‌خدا داناوه‌و، نه‌م جۆره‌ سزایه‌ش تاییه‌ت كراوه‌ به كوشتنی ده‌ست نه‌نقه‌سته‌وه‌و، سزاكه‌یشی پوون كراوه‌ته‌وه‌و، نه‌مه‌یش به‌پښتای ناماژه ده‌لاله‌ت له‌سهر نه‌وه‌ ده‌كات، كه سزای تری له‌سهر پښتایست نییه، له‌سهر بنه‌مای نه‌و یاسا بنه‌په‌تییه‌ی كه ده‌لایت: (إن الأقتصار في مقام البيان، يفيد الحصر)، واته: كورت‌كردنه‌وه‌و تاییه‌ت‌كردنی هه‌ر حوكمه‌یک به‌شتیکه‌وه‌و، له‌ جینگه‌یه‌كدا كه بۆ پوون‌كردنه‌وه‌و شپۆفه‌ كردن هاتبیت، نه‌وه‌ ده‌لاله‌ت له‌سهر نه‌وه‌ ده‌كات، كه نه‌و حوكمه‌ تاییه‌ته‌ به‌و شته‌وه‌!

به‌لام لیره‌دا مانا و تیگه‌یشتنی ده‌قه‌كه، لایه‌نی (دهسته‌واژه‌یی: العبارة‌ی)، پيش خراوه‌ به‌سهر لایه‌نی (ناماژه‌یی: الإشارة) دا، و بۆیه تۆله‌ سه‌ندنه‌وه، و كوشتنه‌وه‌ی بكۆژی ده‌ست نه‌نقه‌ست واجبه‌.

^۱ البقرة: (۱۷۸).

^۲ النساء: (۹۲).

پینجه‌م: ئه‌و حوكمه‌ی كه به ئاماژه‌ی دهق (إشارة النص) جیگیر بووه‌و، چه‌سپاوه، پینش ده‌خزیت به‌سه‌ر ئه‌وه‌یاندا كه به‌ده‌لاله‌تی دهق (دلالة النص) چه‌سپاوه:

نمونه‌ی ئه‌مه‌یشیان وه‌ك ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحَرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ﴾^۱ واته: ئه‌وه‌ی كه كه‌سێك به‌هه‌له‌ ده‌كوژیت، ده‌بیئت به‌نده‌یه‌کی موسوڵمان ئازاد بكاتو، هه‌روه‌ها ئایه‌تی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا﴾^۲.

كه به‌ پێی پێ و پێبازی ده‌سته‌واژه (العبارة) له ده‌قی یه‌كه‌م ئه‌وه ده‌فامریته‌وه، كه كه‌فاره‌ت دان له‌سه‌ر بكوژی به‌هه‌له‌ كارێکی پێویسته، و هه‌روه‌ها به‌ پێی پێگا و پێبازی ده‌لاله‌ت كردن، ئه‌وه‌ی لێ ده‌فامریته‌وه، كه دیسان كه‌ فاره‌تیش له‌سه‌ر بكوژی ده‌ست ئه‌نقه‌ست هه‌ر پێویسته، چونكه ئه‌م له‌ پێشتره‌ له‌ بكوژی به‌هه‌له‌ له‌ دانی كه‌فاره‌تدا، كه واجب بیئت له‌ سه‌ری، چونكه تاوانی كوشتنه‌ كه‌ هۆكاره‌ بۆ دانی كه‌فاره‌ته‌كه‌و، بێگومان ئه‌م تاوانكردنه‌ له‌ كوشتنی ده‌ست ئه‌نقه‌سدا، توندو قه‌یژه‌ونتره‌، وه‌ك له‌ كوشتنی به‌هه‌له‌ دا، بۆیه واجبیه‌ ئه‌و كه‌فاره‌ته‌ له‌سه‌ر كابرای ده‌ست ئه‌نقه‌ست له‌ پێشتره‌ زیاتره‌، وه‌ك له‌سه‌ر واجبیه‌ ئه‌و كه‌فاره‌ته‌ له‌سه‌ر كابرای بكوژی به‌هه‌له‌.

هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی دووه‌م: له‌ پێگا و پێبازی ئاماژه (إشارة)، ئه‌وه ده‌فامریته‌وه، كه بكوژی به‌هه‌له‌ له‌ دنیا‌دا كه‌فاره‌تی له‌سه‌ر نییه‌، چونكه ئایه‌ته‌كه‌ سزاكهی به‌ مانه‌وه‌ی هه‌تا هه‌تایی له‌ دۆزه‌خدا كورتو تاییه‌ته‌ كردۆته‌وه‌و، ئه‌م كورتو تاییه‌ت

^۱ النساء: (۹۲).

^۲ النساء: (۹۳).

کردنه و هېش له پيښه پورته وده پورته وده بڼه هره سزايه کي تری له هر جوریک بیت، لی دور ده خاته وده، نه مانایه ی که به نامه (إشارة) ده ستمان که و توه، له گه نه و مانایه ی که له نایه تی یه کم به پی پیگا و پیبازی ده لاله ده ستمان که و ت، دژ یه کترن و، پیچه وانه، بویه نه و مانایه ی که لیوه ی فامراوه توه، به نامه (إشارة) پیش ده خریت، و نه چه حتره له و مانایه ی که به ده لاله له سر بکوزی به ده ست نه نقه ست پیویست نییه.

- شه شه م: له کاتی دزایه تی و پیچه وانه گریدا، ده لاله تی دربردراو (دلالة المنطوق) پیش ده خریت، به سر ده لاله تی په نهان و ناراسته وخودا، (دلالة المفهوم):

- نمونه ی نه باب ته یش وه نه مانایه ته پیروزه که ده فهرمویت: ﴿يَكَايْهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَ الْبُغَاةِ ضِعْفًا مِّضْعَفَةً﴾^۱ واته: نهی که سانی که بروتان هیناوه، (سو) چین له سر چین مه خون و هری مه گرن، وه که سرده می نه فامی، بؤ نمونه (۱۰۰) دیناریان ده دا به (۳۰۰) دینار که حرامه، که نه گه له مانایه ته پیروزه دا، دژ مانا (مَفْهُومُ الْمَخَالَفَةِ) و هری گرن، نه و له گه نه و نایه ته پیروزه دا پیچه وانه ده بیت و ده که ده فهرمویت: ﴿وَإِنْ تَبَتَّمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾^۲ واته: جا نه گه ده ست له سوو خوری مه لگرن، و په شیمان بینه وه لی، نه و سرمایه کانی مالی خوتان به ته نهاو بی سوو، بسنه نه وه له قه رزاره کان، نیت نه نیتوه له قه رزاره کان ستم بکن و، زیاده یان لی و هره مه گرن و نه نه وان ستم له نیتوه بکن و، که متان پی بدنه وه.

^۱ آل عمران: (۱۳۰).

^۲ البقرة: (۲۷۹).

جا ئەم ئايەتە بەدەر بېرىن (منطوق) مانای حەرامى سوو خواردن دەدات بەدەستەو، که هر چه نده که میشه هر پیش ده خریت به سەر یه که مدا.

۳۷۷- کۆکاری و کۆککردن، (الْجَمْعُ وَالْتَوْفِيقُ):

ئینجا دوی ئەم گیره و کیشەى که باسماں کرد، ئەگەر هەر نه مانتوانی نه سخکەرەو که (الناسخ) بدۆزینەو، بیناسینو، ئەو پێگا و پێچکە و پچەر پێبازانەى که باسماں کرد بۆ (تەرجیح) کردنی یه کێکیان به سەر یه کێکی تریاندا دەستمان نه که وتنو، هەر وه ک باسیشمان کرد، هەردوو دەقە که له هێزدا، له یه ک پلهدا بوونو، هاو ئاست بوون، ئەوا که سى موجته هید په نا ده باته کۆکاری (الجمع) و کۆککردنی نێوانیان (التوفیق)، له نێوان ئەو دوو دەقە پێچهوانه و دژه یه کترەدا، و بۆیه به پێگایه ک له پێگاکانی (الجمع والتوفیق) پێکه وه کۆکیان ده کات و پێکیان ده خاتو، کار به هەردوو دەقە که ده کاتو، نمونه ی ئەم بابەتە ییش وه ک:

۱. خوی پەرەردگار له قورئانی پیرۆزدا ده فەرمویت: ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ إِذَا

حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ

حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ﴾^۱ واتە: پێویست کراوه له سەرتان، کاتێک یه کێکتان

له سەر مه رگدا بوو، ئەگەر مال و سامانی له پاش به جیما، وه سیەت کردن به

باشی بۆ باوک و دایک و خزمانێک که که له پوریان بهر نه که ویت به جوانی و پێک و

پێکی، پێویست کراوه، له سەر پارێزکاران.

ئینجا پەرەردگار له جینگایه کی تردا ده فەرمویت: ﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ

لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ

^۱ البقرة: (۱۸۰).

وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلَا بَوَيْدَ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ
 فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِلَّذِي تَرَكَ ثُلُثُ ثَمَرِهِ وَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلَّذِي تَرَكَ الشُّدُسُ مِنْ
 بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوْصِي بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَأَبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا

فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا^۱ واته: خودای مہ زن ناموزگاریتان
 دهکات دہربارہی کہ لہ پوری پڑلہ کانتان، بۆ ہر نیریک ہہیہ، لہ میراتدا بہ وینہی
 بہشی دوومی، خۆ ئەگەر مندالہ کانتان تہنہا ئافرہت بوون دووان و زیاد لہ دووان،
 ئەوا بۆیان ہہیہ دووبہش لہ سێ بہشی ئەوہی کہ مردوہ کہ بہجێ ہیشتوہ،
 بەلام ئەگەر یەک ئافرہت بوو، ئەوہ نیوہی میراتکہی بۆ ہہیہ، وہ بۆ ہر کام لہ
 دایک و باوکی مردوہ کہ شەش یەک ہہیہ، لہوہی کہ بہجێ ہیشتوہ، ئەگەر
 مردوہ کہ مندالی ہەبوو، بەلام ئەگەر مردوہ کہ مندالی نہبوو، دایک و باوکی
 میراتگری بوون، ئەوہ سییہک بۆ دایک کہیہتی، بەلام ئەگەر مردوہ کہ چەند
 براہیک ہیہبوو ئەوا شەش یەک بۆ دایک کہیہتی لہ پاش دەرکردنی وەسیہتیک کہ
 وەسیہتی پی کرابیت، لہ لایەن مردوہ کہوہ، یان دانہوہی قەرزیک کہ لہ سەری
 بیت، جا باوکہ کانتان و کوپہ کانتان نازانن کامہیان بہ سودترن بۆیان و، ئەو
 دابہشکردنہ لہ لایەن خواوہ پیویست کراوہ، بہ پاستی خودا ہەمیشہ زانای دانایہ.

کہ نایہتی یەکەم وەسیہتی بۆ دایک و باوک و خزمان بہ باشی پیویست کردوہو،
 نایہتی دووہم ئەوہ دہگہیہنیت کہ خوای مہ زن بہ شە کہ لہ پوری دایک و باوک و
 کوپہکان و خزمانی دیاری کردوہو، ئەم کارہی بہجێ نہ ہیشتوہ، بۆ حەزو
 ویستی کابرای میرات دەر تائەو دیاری بکات، بە لکو خودای مہ زن خۆی دیاری
 کردوہ.

^۱ النساء: (۱۱).

جا ئەم دووئايەتە پېرۆزە دئی یەکتەرین، بەلام دەکریت، که کۆککردن (التوفیق) له نێوانیاندا بکهین، بەو جۆرە ی که ئایەتی یەکهەم وا مانا بکهین، که وەسیەت کردن بۆ دایک و باوک و ئەو خزانە ی که بەهەر هۆکارێک بێت، له هۆکارەکان وەک ئەو ی که ئاینیکی تری هەبێت، که له پور نابەن و، ئایەتی دووهم، وا لێک بدەینەو، که بۆ ئەو میراتبەرانیە که له ئایەتەکاندا باسکراون.

ب. خوای پەرەردگار دەفرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا﴾^۱ و هەر وەها دەفرمویت: ﴿وَأُولَئِكَ الْأَخْمَالُ أَجْلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ﴾^۲ جا هەندێ له شرعزانان بەلای ئەو هەدا چون، که ئایەتی دووهم: نەسخی ئایەتی یەکهەمی نەکردۆتەو، سەبارەت بەو ژنە سکپەرە ی که مێردەکە ی مردوو، لەسەر ئەم بنەمایە شرعزانەکان هاتوون، ئەم دوو ئایەتەیان پێکەو کۆک کردوو، و فرموویانە: ئەو ژنە سکپەرە ی که مێردەکە ی مردوو، لەو دوو عیدە کورت و درێژەدا، دەبێت درێژخایەنەکیان هەلبژیریت، بەو مانایە ی ئەگەر سکهکە ی دانا، له پیش تەواوکردنی چوار مانگ و دەپۆژ بەسەر مردنی مێردەکید، ئەوا عیدە چوار مانگ و دەپۆژیەکی هەر دەبێت تەواو بکات و، ئەگەر ئەو کاتە تەواو بوو، هەر مندالی نەبوو، ئەو هەر دەبێت بەردەوام بێت، لەسەر عیدەکە ی خۆی تاکاتی مندالبوونی.

۳۷۸- یەکیکی تر له پێگا و پێبازەکانی کۆکاری و کۆککردن (الجمع و التوفیق) ئەگەر هاتوو یەکیک لەو دەقانە (عام) بوو، و ئەو ی تریان (خاص) بوو، و یاخود یەکیکیان (مطلق) بوو، و ئەو ی تریان (مُقید) بوو، بریتییه له تاییەتکردنی

^۱ البقرة: (۲۳۴).

^۲ الطلاق: (۴).

(عام)هكه، به هۆي (خاص)هكهوه، و بۆيه كار به (خاص)هكه، دهكریت، لهوهیدا كه لهسهری هاتووه، و له دواي ئه ویش كار به (عام)هكه، دهكریت، و (مطلق)هكه، پیش دهخریت، به سهر (مُقید)هكه دا، و یاخود كار به (مُقید)هكه، دهكریت، له جیگای خۆیداو، کاریش به مۆتلهقه كه دهكریت، له جیگای تردا، لهسهر ئه و شیوازه ی كه پوونمان كرده وه، له به شه باسه كانی (عام) و (خاص) و (مطلق) و (مقید) داو، ههر له ویش نمونه مان لهسهر ئه مانه هیتا.

۲۷۹- یه كێکی تر له پێگا و پێبازه كانی كۆكردن (التوفیق)، بریتیه له وه ی كه یه كێك له وه دهقانه به و شیوازه مانا و شپۆفه بكریت، كه دژایه تی نه كات له گه ل دهقه كه ی تردا.

۲۸۰- پێشخستن و ته رجیحدان به پێی به هیزی به لگه كان:

ئه گه ر به لگه كان له ئاست و پله ی به هیزیدا جیاواز بوون، ئه وایره دا پێشخستن و ته رجیح له سهر بنه مای به هیزی به لگه كان دیته گۆپێ، هه ر چهنده له پاستیدا ئه م پێشخستن و ته رجیحه دانه، لیره دا بریتییه، له ته رجیحدانی نیوان دووشتی پێچه وانه و دژ به یه ك چونكه دژایه تییه كه له نیوان چه ند به لگه یه کی جیاواز له هیزدا نییه و، به لكو دژایه تی و پێچه وانه بوونه وه كه له نیوان به لگه گه لیکی هاوئاستدایه له هیزدا، ههر وهك له سه ره تای ئه م به شه دا، ئاماژه مان پێی دا، له پێگا و پێبازه كانی ئه م جۆره ته رجیحدانه وهك:

۱- ده قی قورئان یاخود سوننه ت پیش ده خریت و ته رجیح ده دریت به سهر قیاسدا، چونكه قیاس به لگه یه کی (ظنی)یه، و له كاتی بوونی ده قدا کاری پێ ناكریت.

۲- كۆپای زانا یان (ئیجماع) پیش ده خریت و ته رجیح ده دریت، به سه ره ئه وه ی كه له دوو تۆی قیاسدا داواكراوه، چونكه ئیجماع یه كلایی (قطعی)یه و، قیاس

نايه کلايی (ظني)يه، و دواچار شتی (ظني)، هیزی دژایه تی کردنی به لگه ی (قطعي) نییه.

۳- فەرمووده ی موته واتیر ته پجیح ده دریت به سەر فەرمووده ی ئاحاددا.

۴- ئه و فەرمووده ئاحاده ی که که سیکی دادپه روه ری شه رعان ده یگپرتیه وه، پیش ده خریت و ته پجیح ده دریت به سەر ئه و فەرمووده ی ئاحاده یدا، که که سیکی دادپه روه ر، به لام ناشه رعان گپرابیتیه وه.

۵- ئه گه ر دوو قیاس پیچه وانه گه ری و دژایه تی هه بوو، له نئوانیاندا ئه و کار به به هیتره که یان ده کریت، وه که ئه وه ی که عیله تی به کتیکان ده قی له سەر بیت، که ئه مه به هیتره که یانه، و عیله تی ئه وی تریان هه لهنجراو بیت، و یاخود عیله تی به که میان زیاترو به هیتره تر کاریگه ری هه بیتو، یاخود زیاتر گونجاییت، له گه ل حوکه که دا، له عیله ته که ی تر بۆیه به که مینیان پیش ده خریتو، ته رجیح ده دریت به سەر ئه وی تریاندا.

۳۸۰- لادان له هه ر دوو به لگه دژ به یه که که:

ئه گه ر سه رجه می پنگاو پتیاژه کانی په واندنه وه ی دژ به یه کی و پیچه وانه ی گه ری و هه روه ها ته پجیحدان داخران و ده ستمان نه که وتن، ئه و که سی موخته هید خۆی له به به لگه کردن و به به لگه هینانه وه ی هه ر به کیک له و دوو به لگه دژ به یه که لا ده دات، و ده چیت بۆ به دوا داچوون و تووژینه وه بۆ ده ستخستنی به لگه یه کی تر، که له په لدا له مان که متر بیت، هه روه که چۆن ئه گه ر دوو ده ق دژی به کتری بوونو، نه ده کرا که ته رجیح له نئوانیاندا بکریت، ئه و که سی موخته هید په نا ده باته به ر قیاسکردن!

به ندی چوارهم

ئيجتیهاد، و (لاساى كردنه وه: التقلید)، و (راجیایى: الخلاف)،

له شه ریه تی ئیسلامیدا

به شی یه کهم

باسی ئیجتیهاد^(۱)

۲۸۲- ئیجتیهاد له زمانى عه ره بیدا: به مانای کۆشش کردن و خستنه گه پى تواناکانى مرقفه، بۆ کردنى کارىك له کاره کان.

وه له زاراوه ی زاناىانى زانستى ئوصولی فیه قه دا، بریتیه له خستنه گه پى تواناکانى که سى موجه هید و کۆشش کردنى بۆ ده ستخستنى بوونى زانست به حوکمه شه رعییه کان، به پىگای مه له ئىتجان (الاستنباط)، جا له پوانگه ی ئه م پیناسه زاراوه ییه ی موجه هیده وه، ئه م چه ند پاستیه ی لای خواره وه مان بۆ پوون ده بیته وه:

یه کهم: ئه وه یه که که سى موجه هید توانای خۆى بخاته گه پ، واته ئه وه پى کۆششى خۆى به کار به ئینیت، به جۆرىك که هه ست بکات، ئیتر له وه زیاتر له توانا و ده ستى نایه ت.

دووهم: ده بیته ئه وه که سى که ئه و کۆششه ی خۆى به کار ده مینیت، که سینکى موجه هید بیته، به مانای وشه، بۆیه که سى غه یره موجه هید، هه رچه ند کۆششیش بکات، له م بواره دا، هه ر بایه خى نییه، چونکه موجه هید نییه، و ئه هلى ئیجتیهادیش نییه، و بۆیه ئیجتیهاد له کاتیکدا وه رگه راوه، که له ئه هلى خۆیه وه سه رچاوه ی گرتبیت.

^۱ (الموافقات)، ب ۴، ل ۵۷ و دواتر، (فواتح الرحموت، شرح مسلم الجوت)، ل ۳۱۳ و دواتر، (المستصفی)، پشه وا غه زالى، ب ۲، ل ۱۰۳ و دواتر.

سینه: پتویسته نه و کۆششهی که کهسی موجههید دهیکات، مه بهستی پیتی ناسین و زانینی حوکمه شرعیه کردارییه کان بیت، نه ک شتی تر، بویه نه و کۆشش و مه ولانهی که له پیناو ناسینی حوکمه زمانه وانیه کان و عه قلی و مه سستییه کان دهخرینه گهر، سهر به و جۆره ئیجتیهاده زاراوویه نایه نه نه ژمار، که زانایانی زانستی ئوصولی فیه، پیناسه یان کردوه، و چوارچیوه یان بۆ داناوه.

چواره: له ناسین و زانینی نه حکامه شرعیه کاند، نه وه به مه رج گیراره که ده بیت، به پێگای مه له پینجان (الاستنباط) بزانی و بناسرین، واته، نه و حوکمه شرعیه به سوود و رهگرتن له به لگه کانیا و تێپارمان لێیان و توێژینه وه له سهریان ده ستمان بکه ویت، بویه به م پتودانگه بیت، له به رکردنی باسه کان و دۆزه کان، یاخود زانیانی له ده می موفتییه کانه وه، یاخود به وه رگرتن و زانیانی له کتیبه زانستییه کانه وه، هیچ شتی که له مانه ناچنه چوارچیوه ی ئیجتیهاد له زاراویدا، و له قالبی نه و ده چنه دهره وه.

٢٨٢- کهسی موجههید:

له پیناسه ی ئیجتیهاده وه مه به ست و مانای کهسی موجههید دهرده که ویت، و پوون ده بیته وه، و دوا جار موجههید نه و که سه یه که توانای تیگه یشتن (ملکه سی)، مه بیت، بۆ مه له پینجانی حوکمه شرعیه کردارییه کان، له به لگه ته فصیلییه کانه وه، که نه مه یش له لای زانایانی ئوصول، به (شهرعان: فیه) ناو نراوه، بویه که سی که به موجههید، یاخود شهرعان دانانریت، نه گهر حوکمه شرعیه کانی به پێگای له به رکردن و به سه ردا خوێندنه وه زانیییت، یاخود له کتیب و ده می زانایانه وه وه ری گرتبیت، به بی توێژینه وه و تێپارمان و سه رنجدان و مه له پینجان. توانایش له سه ر ئیجتیهاد کردن، به هاتنه دی نه و مه رجان ده بیت، که مروؤ پیتی ده بیته موجههید.

۲۸۴. مهرجه کانی نیجتههاد :

یه کهم : زانینی زمانی عهره بی :

پیویسته کهسی موجهه هید زمانی عهره بی بزانیته، به جوریک که بۆی بکریته، له قسهی عهره به کان تی بگات، و مانای وشه ی ناو پرسته کانیاں و شیوازی دهربرپینیاں حالی بیته، نه مهیش یان به سروشت و سهلیقه ی خوی ده بیته، یان به فیژیوونی زانسته کانی زمانی عهره بییه، هر له زانستی (نه خو)، (صه رف)، تا (بلاغه)، په وانبیژی و (ئه ده ب) و (معانی) و (بیان)، له م پوانگه یه وه فیژیوونی زمانی عهره بی، له سه ر نه م شیوازه بۆ کهسی موجهه هید کاریکی پیویسته، چونکه دهقه کانی شهریه ته به زمانی عهره بی هاتوون، بۆیه تیگه یشتنیاں و سوودوهرگرتن لییاں به دهره یتنانی حوکه کانیاں، ته نها به زانینی زمانی عهره بی ده بیته، به شیوه یه کی زۆر باش و چاک، به تاییه تی نه وهیش که دهقه کانی قورپان و سوننه ته به نه وه پری شیوازی پله ی په وانبیژی (بلاغه)، و زمانپاروی (فصاحه) و ماناپوونی (بیان) هاتوون، بۆیه به ته وای ناتوانین لییاں تی بگه ین، و تام له مانا کانیاں بگه ین، و هه ست به و مانایانه بگه ین، که دهیده ن به دهسته وه، تا زمانیکی عهره بی باش نه زانین، و په ی به شیوازه کانی دهربرپینی نه به ین، و نه یینییه په وانبیژی و پوونه کانی نه م زمانه ناشکرا نه که ین.

ههروه ها سه رجه می نه و مانایانه ی که وشه و دهسته واژه کانی نه م زمانه ناماژه ی بۆ ده که ن، ده بیته تیایاندا شاره زا ببین، وه به نه ندازه یه که ده بیته نه و که سه موجهه هیده بۆ بچیت، له زانینی زمانی عهره بییدا، که توانای هه بیته له تیگه یشتن له دهقه کان و په ی بردن به مانا نزیک و دووره کانی، به لام له کهسی موجهه هیددا، نه وه به مه رج نه گیراوه، که نه وه نده عهره بی زانیش بیته، وه ک چۆن پێشه وا مه زنه کانی زمانی عهره بی و زمانزانه عهره به ناسراوه کانی تر زانیویانه ، به لکو

ئەوئەندە بەسە كە بە ئەندازەى پىئويست بىت، و بۆ تىگە يىشتن لە دەقە شەرىيەكان، بە تىگە يىشتنىكى تەندروست، كە ئەوئەندە بەرچاوى پوون بكات، مەبەست و ئامانجى دەقەكان بزانىت.

دووهم: زانىنى قورپئانى پىرۆز:

لە مەرجانەى كە كەسى موجدەهيد، پىئويستە پىئوى پابەند بىت، زانىنى قورپئانى پىرۆزە، چونكە قورپئان بىنەماى بىنەماكان و سەرچاوى گىشت بەلگەكانە، بۆيە پىئويستە لەسەر كەسى موجدەهيد، سەرچەم ئايەتەكانى قورپئانى پىرۆز بزانىت، بە زانىنىكى گىشتى و بە درىزىش ئايەتەكانى ئەحكام بناسىت و بزانىت، چونكە لەم ئايەتەنەو حوكمە شەرىيە كردارىيەكان ھەلەھەيىت، كە ھەندى لە زانايان بە (۵۰۰: پىنجەسەد) ئايەت، مەزەندەيان كردووە.

بەلام لە راستىيدا ئايەتەكانى ئەحكام تەنھا ئەم ژمارەيە نىن، چونكە بە سەرنجدانى ورد و تىرامانى قول و ھەستكردنى تەواو، دەكرىت حوكم لە ئايەتەكانى تىرىش ھەلەھەيىت، و تەنەت ئەگەر لە ئايەتەكانى چىرۆك (القصاص) و وىتەكانى پابردووش بىت، كە بە ھەر حال لەسەر كەسى موجدەهيد پىئويست نىيە، كە سەرچەمى ئايەتەكانى ئەحكامى لەبەر بىت، بەلگە پىئويستە لەسەرى كە جىگەى ئايەتەكان، لە قورپئانى پىرۆزدا بزانىت، تا ئاسان بىت بۆى كە بگەپىتەو سەريان، لە كاتى پىئويستدا، و زانايسانىش بايەخيان بە كۆكردنەوئەى ئەم ئايەتەنە و پافەكردنىان و پوونكردنەوئەى ئەو ئەحكامانە داو، كە دەلالەتى لەسەر دەكەن، و لەم بوارەشدا پەپاوى زۆريان داناو، وەك پەپاوى (أحكام القرآن)ى، (ئەبوبەكر ئەحمەدى كوپى عەلى پازى) ناسراو بە (جصاص)، كە لە سالى (۲۷۰ك) كۆچى دوايى كردووە، و ھەروەھا كىتەبى (أحكام القرآن)ى، ئەبوبەكرى ئىبن عەرەبى مالىكى، كە لە سالى (۵۴۳ك) كۆچى دوايى كردووە، ھەروەك ژمارەيەكىش لە

موفه سیره کانی قوپئانی پیروژ بایه خیکی تاییه تییان به پاقه ی ئایه ته کانی نه حکام داوه، و له سهریان زۆر وه ستاون و هه لۆیسته یان کردووه، و نه و نه حکامانه ی که له ئایه ته کان وهرده گیرین، پوونیان کردوونه ته وه، و قسه ی شه رعزانه کانیاں له سهر نه و ئایه ته نه حکامانه گواستوو ته وه، له و ته فسیرا نه ییش ته فسیری قورطوبی، که له سالی (٧٦١ک) کۆچی دوا یی کردووه، که ناوی ناوه ته (الجامع لأحكام القرآن)، و ههروه ها ته فسیری (طوبروسی)، که له شه رعزانه کانی سه ده ی شه شه می کۆچی بووه، و ناوی ناوه ته (مجمع البیان فی تفسیر القرآن)، که نه م کتیبانه و هاوشیوه کانیاں کارئاسانیان بۆ که سی موجه هید کردووه، له م سه رده مه دا، که به هۆیا نه وه بگه پێته وه، بۆ ئایه ته کانی نه حکام و هه سترکردن و په ی بردن به و مانا و نه حکامانه ی که ده لاله تیان لی ده که ن.

هه ر سه ر به م پریزه ندی زانینی قوپئانی پیروژه ییش، زانینی باسی (ناسیخ و مه نسوخ : سپیار و سپراوه) ییش، هه یه، له ئایه ته کانی قوپئاندا، نه م جوژه ییش هه رچه نده که من، به لام هه ر زانیان بۆ که سی موجه هید پێویسته، له و په پراوانه ییش که له م بواره دا نووسراون، وه ک په پراوی (الناسخ والمنسوخ) ی، پێشه وا نه بو جه عفر نه حمه دی کوپی موجه مه دی ناسراوی به (نَحَّاس)، که له سالی (٣٢٨ک) کۆچی دوا یی کردووه.

سه ره پای نه مانه ییش له سه ر که سی موجه هید، پێویسته که هۆکاری هاتنه خواره وه ی ئایه ته کانی نه حکام (أسباب النزول) بزانیته، چونکه زانینی نه م هۆکاری هاتنه خواره وه یه، یارمه تی ده دات، که به باشی له مانا و مه به ستی ئایه ته که تی بگات.

سینه: زانینی سوننه تی پیغه مبه (صلی الله علیه وسلم):

ده بیټ که سی موجهه ید، سوننه تی دروست و ساغ (صَحیح) و سوننه تی لاواز (ضَعیف) له یه کتری جودا بکاته وه، و نه حوالی گپه ره وه کانیاں شاره زا بیټ و سه ری لی دهر بکات، و ئاستی دادپه روه ری و ئاستی له به رکردن و خواناسی و شه رعزانیاں بزانیټ، و سوننه تی مونه واتیر و مه شهوور و ئاحاد له یه کتر جیا بکاته وه، و مانای فهرموده کان بزانیټ و هؤکاری گوتنی ئه و فهرمودانه شاره زا بیټ، و پله ی فهرموده کان له دروستی و هیژ و پله و یاساکانی به لایه کدا خستن (الترجیح)، له نیوانیاندا شاره زا بیټ و بزانیټ، و هه روه ها له فهرموده (ناسخ) و (منسوخ) له کانیش، شاره زا بیټ، و مه رج نییه، که سه رج می فهرموده کان بزانیټ، و به لکو نه وه نده به سه، که فهرموده کانی نه حکام بزانیټ، و هه روه ها مه رج نییه، که له ناسینی ئه و فهرمودانه دا هه موویانی له دلدا له بهر بیټ، و به لکو نه وه نده به سه که په پاره صه حیه کانی فهرموده ی له لا بیټ، و جیگا کانی فهرموده ی نه حکام تیایاندا شاره زا بیټ، هه روه که نه وه نده ش به سه که په پاره کانی (الجرح والتعذیل)ی، پیشه وایانی فهرموده ی له لا بیټ، تا حالی گپه ره وه کان بزانیټ، جا ئیمه گووتمان که نه وانه ی باسماں کردن به سه بیانزانیټ، چونکه گه یشتن به ناسینی سوننه له سه ر ئه و شیوازه ی که باسماں کرد، له لایه ن خودی که سی موجهه یده وه، بووه ته کاریکی نه سته م و گران له م سه رده مه ماندا، بویه زؤر پیویسته که پشت ببه ستین له سه ر قسه و فره میشت و بیرو پای زانایان و پیشه وایانی فهرموده .

زانایانیش بایه خیان داوه، به کؤکردنه وه ی فهرموده کانی نه حکام و په پاری زؤریان تیادا داناه، به پیتی به شه کانی شهرع (أبواب الفقه)، پریزه نندیان بؤ کردوه، و راهی کورت و دریزیشیان له سه ر نووسیون، نه و حوکمانه ی که تیایاندا هه ن،

پوونیان کردوونه ته وه، و له گه ل پای مه زه به کانی شه رعزانانی ولاته جیاوازه کاند، (به رابه ری: مُقارَنة) یان، کردوون، و قسه یان له سهر (پشته: سَنَد) به کانیان، کردووه، که نه مه یش کارناسانی کردووه، بۆ که سی موجهه ید که بگات به فره موده کانی نه حکام، و ماناو حوکه کانیان بزانیّت، و نمونه ی نه م کتیبانه یش وه ک په پراوی (نیل الأوطار، شرح منتقى الأخبار) سی، شیخ موجهه مدهی کوپی عه لی شه وکانی، و سهره پای کتیبه صه حیه کانی سوننه ت و شه رجه کانیان، که ته نیا فره موده ی نه حکامیان له خوڼه گرتووه، و به لکو جگه له مانه فره موده ی تریشیان تیا دایه.

چوارهم: زانینی زانستی نوصولی فیه:

زانستی نوصولی فیه، بۆ هه موو که سیکی موجهه ید و شه رعزان پتویسته، هه روه که له پتیه کییه که یشدا باسما ن کرد، چونکه به هزی نه م زانسته وه، که سی موجهه ید به لگه کانی شهرع و ناستی پریزه ندییان له کاتی گه پانه وه بۆ سه ریان و چو نیتی هه لپینجانی حوکه کان لییان هه ده زانیّت، و هه روه ها پوانگه کانی ده لاله تکر دنی له فزه کان له سهر مانا کانیان و هیژ و پله ی نه و ده لاله تانه شاره زا ده بیّت، و ناست و پریزی پیشخستن و دواخستن هه رکامیان به سهر نه ویتریاندا ده زانیّت، و هه روه ها (یاسا و پړسا کانی، به لایه کدا خستن: قَوَاعِدُ التَّرْجِیحِ) له نیوان به لگه کاند و باسه کانی تریش، که له زانستی نوصولی فیه دا توپژاونه ته وه، شاره زا ده بیّت و ده زانیّت، و زانایانیش له کون و له نیستادا په پراوی زوریان له م زانسته دا نووسیوه، که بووه ته هوکاری ناسانکاری، له سهر زانایان، که هه لویتسه له سهر باس و یاسا و پړسا کانی نه م زانسته بکه ن.

پینجهم: زانینی جیگاکانی ئیجماع:

له سهر كه سى موجههید پئویسته كه جیگاكانی كۆپا (إجماع) بزانیته و شارهزا بیته و بهرچاوپوون بیته، له سهریان، و دژهرا نه بیتهوه، له گه لیاندا، له و باسانهیدا كه خهریکی توژیینهوه و ئیجتیهادکردنه له سهریان.

شه شههم: زانینی مه بهست و ئاما نهجه کانی شه ریههت (مقاصد الشریعة):

یه کێکی تر له مه رجه کانی كه سى موجههید، نه وهیه كه مه بهسته کانی شه ریههت و عیلهت و هۆکاری نه حکامه کان و به رژه وهندی خه لکی و مروه فه کان بزانیته و شارهزا بیته، تا بتوانیته نه و حوکمانه هه لیه تینجیته، كه شه ریههت ده قی له سهر نه هیتاون، و له پێگای قیاسه وه، و یاخود له سهر بنه مای به رژه وهندی و نه ریت (عاده قی)، خه لکی، كه له کاتی مامه له کردنیاندا له سهری پاهاتوون و به رژه وهندیان به ستراره پێیه وه، و له م پوانگه یه وه یه کێک له پئویستییه کانی په چاوکردنی به رژه وهندی خه لکی و هه لیه تینجانی حوکمه کان له سهر بنه مای نه و به رژه وهندیانه بریتییه له په ی بردن به نه ریت و عورف و عاده ته کانی خه لکی، چونکه په چاوکردنی نه م نه ریتانه له راستییدا په چاوکردنی خودی به رژه وهندییه شه رعییه کانی نه وانه.

حه وتهم: بوونی ئاماده یی خوړسك (فطري) له كه سى موجهه هیددا، بۆ به موجهه هیدبوون:

لیره دا مه رجێکی تریش ههیه، كه به پای ئیمه مه رجێکی زۆر پئویسته، هه رچه نه زانایانی ئوصول به پاشكاوی ده قیان له سهر نه هیتاوه، نه ویش نه وهیه كه نه و كه سه زانایه خۆی ئاماده کارییه کی خواړسك و خوړسکی هه بیته، له ده روونیدا بۆ ئیجتیهادکردن به وهی كه عه قلیه تیکی فیه قی له گه ل ههستیکی ناسك و پاراوو و بیرێکی پاك و تیژ و بهرچاوپوونی و باش حالێ بوون، و ژیکه له یی و زیره کی هه بیته، چونکه به بی نه م ئاماده کارییه خواړسك، و خوړسكه (فطري) و سروشتیه

ئەو كەسە ناتوانىت بېيتە مۇجتەھىد، ھەرچەندە ئەو ئامرازانەى ئىجتىھادى خۇندىت و فېر بوويت، كە لە مەرجەكانى ئىجتىھاددا، باسما كىردن، چونكە ئەگەر لەو ئامادەكارىيە سىروشتى و خوارسكى نەبوو، بۇ ئىجتىھادكىردن، ئەو ئەو كەسە ناكاتە مۇجتەھىد، ئەم قەسەشمان ھىچ نامۇيىەكى تېدا نىيە، چونكە كەسك كە زمانى عەرەبى و زانستەكانى و كىشى شىعەرەكانى فېر بېت و بزانت ئەمە نايكاتە شاعىر، ئەگەر ئامادەكارىيەكى خۇرسكى و سىروشتى تىادا نەبېت، بۇ شىعەر و شاعىر بوون، جا حالەتەكە لە ئىجتىھادىشدا ھەروايە، مۇجتەھىدە ناوازە و مەزنەكان ئەوانە نىن، كە لە كەسانى زىاترى خۇيان زانايان بە زانستەكانى ئىجتىھادكىردن و ئامراز و دەستگىرەكانى ئەو پىرۆسەيە ھەيە، بەلكو ئەوانەيانن كە لە كەسانى تىرى غەبرى خۇيان ئامادەكارى سىروشتى و (فطرى)يان، بۇ ئىجتىھاد كىردن ھەيە.

۳۸۵- ئەو بوارانەى كە ئىجتىھاد كىردن تىاياندا دروستە، لە گەل ئەو بوارانەىدا، كە ئىجتىھادكىردن تىاياندا، دروست نىيە:

سەرجمەى حوكمە شەرىيەكان بۇ ئەو ناكونجىن كە ئىجتىھادىيان تېدا بىكرىت، ھەربۇيەش ھەندى لە زانايانى زانستى ئوصولى فىقھ، ھەرموويانە كە ئەو حوكمەى كە ئىجتىھادى تىادا دەكرىت، بىرىتىيە لەو حوكمە شەرىيەيان كە بەلگەى يەكلاكەرەو (قَطعى) لە سەر نىيە، واتە: ئەو حوكمە شەرىيەيانەى كە بەلگەى (قَطعى) و يەكلاكەرەو ھەيان لەسەرە، ئەوانە ئىجتىھادتىادا كىردن، و پاچىايى تىادا كىردن، نايانگىرئەو، ھەك پىويسىتى نويزكرىدن، و پۆژوگىرتن، و ياساغى داوېن پىسى و ھاوونەكانيان، و لەوانەى كە دەقى يەكلاكەرەو لەسەريان ھاتووە و ھەيە و حال و باليان ئاشكرا و زانراو، نەزان و زانا، ھەك يەك ئەيانزانن و كەس پاساوى لە نەزانىيان نىيە.

به لام سه بارهت بهو حوكمانهی كه ده قی (قطعی) له سهریان نییه و نه هاتوه، به لكو به به لگه ی گومانای (ظنی) جیگیر بوون، و یاخود ده لالهت كردنه كه یان گوماناییه، له سهر نهو حوكمه، نه مانه نه كه ئیجتیهاد تیا یاندا ده كریت، جا نه گهر نهو حوكمانه به ده قی گومانای جیگیر بووبن، واته (ظنیة الثبوت) بوون، كه نه م حاله تش له سوننه تدا هیه، نهوا لیږدها كه سی موجهه یید توژیښه وه ده كات، له سهر ناستی جیگیر بوونی نهو ده قه و نه اندازه ی دروستی و به هیزی پشته (سه نه ده) كه ی، و متمانه بوون به گپړه ره وه كانی و پشت پی به ستیان و نهو شتانه ی تری هاویننه ی نه مه، كه پیوستان به توژیښه وه و تپرامان هیه، و موجهه ییده كانیښ له م پرسانه دا جیاوازن و پاجیایی گهره یان هیه، بویه جاری وا هیه، كه فلان هه رموده له لای موجهه ییدك چه سپاوه و جیگیره، و له لای موجهه ییدیكي تر ناجیگیره و كاری پی ناكات.

به لام سه بارهت بهو حوكمانهی كه ده لاله تكدنه كه یان گومانای و نایه كلایی (ظنی)یه، نه مانه ئیجتیهاد كردن تیا یاندا له سهر ئاشكرا كردنی مانا و مه به سته كه یان وه ستاوه، ئه ویش به زانینی هیزی ده لاله تكدنی نهو له فزه، له سهر نهو مانایه و ته پجیحدانی ده لاله تیكیان به سهر نهو ویتریاندا و شه روزه كانیښ له م پرسانه دا پاجیبیان هیه، هه رچه نده له سهر پیودانگه گشتییه كان و یاسا و پړسا چوارچیوه داره كان بۆ ده لاله تكدنی له فزه كان، و ته پجیحدانیان به سهر یه كتریدا كوڅ و ته بان، به لام هه ر سهره پای نه مه یښ له هه ندی له م پیودانگانه یښدا جیاوازییان هیه، و جا جیاوازی و پا جیاپییه كانیان له پرسى هه له یښجان (استنباط) دا، هه ر زور فراوانتره، هه روه ك پاجیایی نهوان سه بارهت به ناواخنی پړوسه ی فرمانكردن (امر)، و پړگړی لی كردن (نهی)، و هه روه ها (قطعی) و (ظنی) بوونی ده لاله تكدنی (عام)، له سهر تاك (أفراد) كه كانی، پېكهنه ری نهو عامه،

باسی موطلق و په یوه نډی به موقه ییه ده وه، و پرسی تریش له م باره یه وه، که
نامارزه مان به هندیکیاندا، له جیگای خویاندا، له نارادا هه یه.

هه روه ها ئیجتههاد له و پرسانه یشدا پوو ده دات، و ده کریت، که شرع ده قی له سر
دانه ناوون و دهرنه بریون، بویه ناچار که سی موجهه ید، په نا ده باته بهر به لگای تری
شرعی، له قیاس و نه وانی تر، بیگومان تیروانینی موجهه یده کان سه باره ت به
ناستی دروستی نه م به لگانه جیاوازه، و هه روه ها له سر چوڼیه تی هه له یجنان
لییان وه هه ر پاجیان، و دیسان له سر نه و حوکمانه یش که له سر بڼه مای نه و
به لگانه هه له یجنان، له نیوان په کتردا، جیاوازی و پاجیایان هه یه.

۳۸۶- ئیجتههاد نه به ستراوه، به کات و شوینه وه؛

نه به سترانی ئیجتههاد به کات و شوینه وه، به و مانایه دیت که ئیجتههاد تاییه ت
نییه، به کاتیکه وه، یان به شوینیکه وه، له کاتیکدا که تاییه ت نه بیت به کات و
شوینیکي تره وه، چونکه بڼه مای ئیجتههاد بریتییه له هاتنه دی نه و مه رجان
له که سه که دا و نه مایش به دیهاتنی له هه موو سه رده میکا کاریکي گونجاوه و
مه حال نییه، بویه کور تکرده وهی و تاییه تکرده ی به سه رده میکه وه، و دامالینی له
سه رده میکی تر، کاریکي دروست نییه، بیگومان منه ت و فزلی خودای مه زن نور
فراوانه و بی سنووره، و چون پیشینانی گرتوته وه و پاشینه کانیش ده گرتیه وه و
ده قی فره میشتی زانایانیش له سر نه وه هه یه، که دروست نییه، هیچ سه رده میک
خالی بکریت له که سانی موجهه ید، که نه و که سه موجهه یده هه لبسیت، به
پوونکرده وهی نه وهی که خودا ناروویه تی بؤ سه ر مرفه کان، له ریگای
پیغه مبه روه (صلی الله علیه وسلم) و نه ویش پیی گه یاندون، و نه و فته توایه ی که
هه نډی له زانایان ده ریانکړدوه، سه باره ت به داخرانی ده رگای ئیجتههاد، نه مه له
خه مخوری نه وانه وه سه رچاوه ی گرتوه، که ترساوون شه ریه ت تووشی

بیسه رویه ری نه زانان و بانگه شه کارانی ئیجتهیاد بیته وه، واته، نه هلی ئیجتهیاد نه بن و بانگه شه ی بۆ بکه ن، بۆیه ئه م فه توا و فه رمایشته ی ئه وان به و ئاقاره دا ده بریت، که مه به ستیان له داخرانی ده رگای ئیجتهیاد، له و که سانه یه که نه هلی زانست و کاری ئیجتهیاد نین.

که واته له م پوانگه یه وه ئیجتهیاد، تا رۆژی دوایی هه ر به رده وامه و بۆ هه موو لایه کیش که نه هلی ئه و کاره بیت دروسته و پێگه پێدراوه، به و مه رجه ی که له و که سه دا مه رجه کان و ئامرازه کانی ئیجتهیاد کردن هاتبنه دی، بۆیه ته نها که سانی نه هلی ئیجتهیاد ده گن به و پله یه و به و پۆسته پیرۆزه، که نه ویش ئه و که سانه ن که به پاستی و حه قیقه ت موخته هیدن و نه هلی ئیجتهیادان.

که واته ئیجتهیاد تایبه ت نه کراوه، و زه وت نه کراوه بۆ گرووپێکی دیاریکراو، یان بۆ په چه له ک و نه ژاندیکی دیاریکراو، و یان شاریکی دیاری کراو، و یان سه رده میکی دیاری کراوی جیا له سه رده می تر، به لکو ئیجتهیاد کردن بۆ هه موو که سیك پێگه پێدراوه و دروسته، به و مه رجه ی که ئامراز و مه رجه کانی ئیجتهیاد کردنی تیا دا هاتبنه دی، چونکه شه رعی خوای په روه ردگار بۆ سه رجه می مرقفایه تی هاتووه، و له سه ره مویشیان پتویسته که پایبه پێتن و له نه حکامه کانی تی بگه ن، و خوای که و ره ده فه رمویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ أَمْرٌ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾^(۱).

و هه روه ها له بهر ئه وه ی ئیجتهیاد کردن، به رزترین پایه ی زانسته و زانستیش بۆ هه موو لایه ک موباح و پێگه پێدراوه، و ته نانه ت شه ریه تی پیرۆزی ئیسلامیش به کاریکی جوان و باشی داناوه، و ستایشی ئه وانه ی کردووه، که پتی هه لده ستن و

^۱ سورة محمد: ۲۴، ئایا ئه وه بۆچی ئه وانه وردبینی له قورئاندا ناکه ن و گویتی بۆ ناگرن؟! یا

ئه وه یه ده کانیان له ناستی پاستی دا قفل دراوه؟!

فهرمانی کردوه، به کاری زیاتر کردن تیایدا، و خه لکی فیتری نه وه کردوه، که بلّین: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾^(۱).

۲۸۷. حوکمی نیجتیهادکردن:

نیجتیهادکردن واجبه له سهر نه و که سهی که نه هلی نیجتیهاده، به جوریک که سروشتی نه و نیجتیهادکردنه تیایدا بیّت، سه رجه می هوکار و نامرازه کانی نیجتیهادی بو ناماده و فرهامه م هاتین، له سهر که سی موجته هیدیش پیویسته له پنگای تیپامان و توژیینه وه له به لگه کان بگات، به ده ستخستنی حوکمه شه رعیه کان و نه وه ی له پتی نیجتیهادی نه و که سه وه ده مانگاتی، بریتییه له حوکمه شه رعیه که و له سهر خودی خوئی پیویسته که پراکتیزه ی بکات، و شوینی بکه ویت، و دروست نییه بوئی که وازی لی بهینیت و لاسایی (تقلید)ی، که سانی تر بکاته وه، و نه و که سه نه گهر له نیجتیهادکردنه که یدا پیکابیتی، نه وه دوو جار پاداشتی هه یه و نه گهر هه لی کردبیت، یه ک پاداشتی هه یه، و له م پوه وه یه که نه م فرموده یه ی پیغه مبه رمان (صلی الله علیه وسلم) هاتوه، که ده فره رمویت: (إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَنَدَ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَنَدَ ثُمَّ أخطأَ فَلَهُ أَجْرٌ)، واته: نه گهر دادوهر نیجتیهادی کرد، و پیکای، نه وه دوو پاداشتی هه یه، و نه گهر هه لی کرد تیایدا، نه وه یه ک پاداشتی هه یه.

۲۸۸. گورین، یان هه نه وه شانده وه نیجتیهاد:

تیپامان و خستنه گهری توانا و وزه، به مه به سستی گه یشتن به حوکمی شه رعی، بنه مای نیجتیهاد کردنه، جا که که سی موجته هید له سهر پرسیک توژیینه وه ی کرد و تیی پاما و سهرنجی لی دا، و نه و په پری توانای خوئی خسته کار بوئی، تا بگاته حوکمیک له و پرسه دا، نه و نه و حوکمه سه بارهت به خودی نه و موجته هیده واجبه،

^۱ سورة طه: ۱۱۴، بلّی: خوابه زانستم زیاد بکه.

و ده بېټ پټوې پایه ند بېټ، و هر نه ویشه که ده توانیت له سر بڼه مای نه و
 نیجتيهاده، فه توا دهریکات، و به لام نه گهر نیجتيهاده که ی له سر خودی نه و پرسه
 گوردر، نه و له سریه تی که کار به ناواخی نیجتيهاده نوټیه که ی بکات، و له
 پوانگه ی نه م نیجتيهاده نوټیه وه فه توا دهریکات، و واز له قسه ی به که می خزی
 بهیتیت.

جا نه گهر کابرای موجهه ید، دادوهر (حاکم) بوو، به پټی نیجتيهادی خزی له
 پرسیکدا، حوکمیک دیاری کراوی دهرکرد، نه و بق دادوهریک تر دروست نییه، که
 نه و نیجتيهاده هه لټووه شینټیه وه، چونکه لټره دا یاسا و پټسا وایه که نیجتيهاده به
 نیجتيهادی تری وه ک خزی، هه لټاوه شینټیه وه، و به لام نه گهر پرسیک تری، وه ک
 پرسه ی به که م خسته به رده م هه مان دادوهر و له سر نه م پرسه یان پایه کی نوټی لی
 دهرکه وت، نه و لټره دا پټوېسته له سره ی که کار به نیجتيهاده نوټیه که ی بکات، و
 به لام سه باره ت به ویه یان که له سره تادا ویه که مجار حوکمی له سر دا، نه ویه یان
 هه لټاوه شینټیه وه دهرپوات و نه مه یش مانای نه ویه که حوکمه دادوهریه
 تټپه پړوه کان، دادوهری مسولمان پابه ند ناکه ن، به گه پانه وه بق سهریان، و هر
 له سر نه م بڼه مایه ش دادوهران له نیسلامدا کاریان کردووه، و نمونه ی نه مه یش،
 وه ک، نه ویه که پټشه و عومهری کوپی خه طاب، (خوای لی پازی بېټ)، له پرسه
 (حَجَرِيَّة)، که پرسیک تابه ته به میراتبردن، فه رمانی به ودا که کوپی باوک و
 دایکی له میرات بټیه ش دهن، و پاش ماوه یه که هه مان پرس خرایه وه به رده م
 پټشه و عومهر (خوای لی پازی بېټ)، و نه مجاره یان وا بریاری دا، که نه و کوپه
 باوک و دایکیانه، له گه ل کوپه دایکیه کاند میرات دهن، جا لټره دا نه و گروپه ی
 که به فه توا ی به که م کاریان له گه لدا کرابوو، په خنه یان گرت، و پټشه و عومهریش

(خوای لی پازی بیت) له وه لایماندا، هه رموی: ئه وه حوکمیک بوو، که پیشتر کردمان و ئیستاش ئه م حوکمه یه که ده یکه یه!

جا سه باره ت به م باسی (الحَجْرِيَّة)، زانایان له سه ری بوون، به دوو گروپه وه، گروپتکیان پایان وایه که ده بیت برا دایکی و باوکییه کان بکریه به هاوبه شی برا ته نها دایکییه کان، گروپه که ی تر پایان وایه که برا دایکی و باوکییه کان له میراته که بیبه ش ده بن و نابن به هاوبه شی برا ته نها دایکییه کان، مه سه له که یه ش بریتییه له (میرد، دایک، یان داپیره، برای دایک و باوکی، چهند برایه کی دایکی)، جا ئه م مه سه له یه بۆیه ناو نراوه ته (الحَجْرِيَّة)، چونکه ده گپنه وه که برا دایک و باوکییه ک گروتوویه تی: قوریان وا دابنی که باوکمان به ردیکه و فری دراوه ته ناو ئه و ناوه!

به مه رحال له م باسی ژماره کارییه ی میرات ده ربچین و بچینه وه سه ر باسی زانسته پیژده که ی ئوصولی فیه، هه سه باره ت به ئیجتیهاد، ئه وه بزانه که ئه گه ر ئیجتیهاد پیچه وانه ی ده قیکسی (قطعی) بوو، ئه وه ئه وکاته ئه و ئیجتیهاده هه لده وه شیتته وه، و کاری پی ناکریت و بی بایه خه، چونکه ئه وه له راستیدا، هه ر ئیجتیهاد نییه.

٢٨٩. دابه شکردن، یا خود تاییه تکردنی ئیجتیهاد:

مانای دابه شکردن و تاییه تکردن (تَجَزُّءٌ)، ئیجتیهاد، بریتییه له وه ی که که سیکی زانا له پرسیدکا، موجه هید بیت، و له پرسیکی تردا موجه هید نه بیت، واته، له هه ندی پرسدا توانای ئیجتیهادکردنی هه بیت و له هه ندی پرسی تردا توانای نه بیت، به له به رچا وگرتنی هاتنه دی ئامرازه کانی ئیجتیهادکردن، له و که سه دا و تاییه ت به و پرسانه، وه ک ئه وه ی که که سیک سه رجه می به لگه کانی میرات و ده قه کانی و ئه وه ی ده رباره ی هاتووه، له سوننه ت و گوته ی زانایان، هه رموی کۆنترۆل کردبیت و بیزانیت، ئه و ئه م که سه بۆی هه یه، که له و پرسانه دا ئیجتیهاد بکات، هه رچه نده که

توانای نییه له پرسه‌کانی تر دا ئیجتیهاد بکات، له به‌رته‌وه‌ی که مهرج و نام‌پازه‌کانی
 ئیجتیهادی له و پرسه‌دا هیشتا تیادا نه‌هاتووه‌ته‌دی، و هه‌ندی له زانایان نه‌م
 دابه‌شکردن و تایبه‌تکردنه‌ی ئیجتیهادیان قه‌ده‌غه‌ کردووه، به‌لام قسه‌ی یه‌که‌م
 له‌پیشتر و (پاجیج)‌تره، و په‌وتی موجه‌هیدی پیشینه‌کان له‌سه‌ر نه‌و شیوازه‌ی
 قسه‌ی یه‌که‌م پۆیشتوون و هه‌یانبووه، که له زۆر پرسدا پرسیاریان پی کردووه،
 به‌لام وه‌لامی هه‌ندیکیانی داوه‌ته‌وه، و له‌سه‌ر نه‌وانی تر وه‌ستاوه، و فهرموویه‌تی:
 (لا أدري : نازانم).

به‌شی دووهم

باسی (التقلید: لاساییکردنه‌وه)

۳۹۰. (التقلید: لاساییکردنه‌وه) له زمانی عه‌ره‌بیدا: له (قَلَادَة: گه‌ردنبه‌ند) وه، وه‌رگیراوه، که بریتیه له و نامپازی گه‌ردنبه‌نده‌ی که مروژ گه‌ردنی که‌سیکی تری پی‌وه ده‌به‌ستیت‌وه و له زاراوه‌دا پیش‌ه‌وا غه‌زال‌ی، ده‌فه‌رمویت: "بریتیه له وه‌رگرتنی قسه‌یه‌ک به بی به‌لگه"، و هی تریش گوتوویانه که: "ته‌قلید: بریتیه له کارکردن به بی به‌لگه، به قسه‌ی که‌سیک که قسه‌ی ئه‌و که‌سه به‌لگه‌یه‌ک نییه، له به‌لگه‌کان"، و زانایانی تریش هه‌ر قسه‌ی له‌م بابه‌ته و به‌م مانایه‌یان کردووه، و فه‌رموویانه: ته‌قلید بریتیه: "له وه‌رگرتنی قسه‌ی قسه‌که‌ر، تۆش نازانیت، که له کوپوه گوتوویه‌تی".

له‌م پیناسانه‌وه ئه‌وه‌مان ده‌ست ده‌که‌ویت، که ته‌قلید، بریتیه له وه‌رگرتنی پای به‌رامبه‌ر، به بی زانین و ناسینی به‌لگه‌که‌ی و ناستی به‌هیزییه‌که‌ی، وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی که به دروستی ده‌زانیت، گرێبه‌ندی هاوسه‌ریتی به‌هۆی بوونی که‌موکوپیه‌وه هه‌لبه‌ه‌شیندریته‌وه، له‌به‌رنه‌وه‌ی که فلان موجته‌هید ئه‌و قسه‌یه‌ی کردووه، به بی ئه‌وه‌ی که به‌لگه‌که‌ی و ناستی به‌هیزی به‌لگه‌که‌ی بزانیته و بناسیت.

۳۹۱. جوکمی لاسایی کردنه‌وه (التقلید):

شه‌ریعت له ئه‌سل‌دا سه‌رزه‌نشستی لاساییکردنه‌وه (تقلید)ی، کردووه، چونکه که‌وتنه شوین شتی‌که به بی به‌لگه و نیشانه، و سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی که ده‌بیته هۆی ده‌مارگیریه‌کی ناشیرین و سه‌رزه‌نشتکراو له نێوان کۆمه‌لی لاساییکه‌ره‌واندا.

زانایان سه‌باره‌ت به دروستی ته‌قلید کردنه‌وه، له ئه‌حکامه شه‌ریعه کردارییه‌کاندا پاجیاییان هه‌یه، گروپیک به لای ئه‌وه‌دا پۆیشتوون، که به په‌های (مُطْلَقاً) دروست نییه، و له سه‌ر که‌سی ئه‌رک له سه‌رشان (مُکَلَّف) به‌پێویستیان داناوه، که ده‌بیته

نیجتیهاد بکات و خوی فیری ئامراز و مهرجهکانی بکات و گرووپیکیش پایان وایه که به په‌هایی دروسته، بۆ سه‌رجه‌م ئه‌و که‌سانه‌ی که توانای نیجتیهاد کردنیان هه‌یه، و بۆ سه‌رجه‌می ئه‌وانه‌یش که توانایان نییه، و هه‌ندێ له زانایان له‌م باره‌یه‌وه پوونکردنه‌وه و به‌دواداچوونی زیاتریان کردووه و پایان وایه که ئه‌گه‌ر که‌سیک توانای نیجتیهادکردنی نه‌بێت، و تیایدا ده‌سته‌وسان بێت، ئه‌وا بۆ ئه‌م که‌سه ته‌قلیدکردنه‌وه کاریکی دروسته، به‌لام ته‌قلید بۆ که‌سی موحته‌هید و توانادار له سه‌ر نیجتیهادکردن چه‌پامه، و ئه‌م قسه‌یه‌ش قسه‌و پابه‌کی له‌پیشتر (پاجیح)ه.

و زانایان قسه‌یان زۆر کردووه له‌سه‌ر پرسى ته‌قلید، به‌ به‌رگری لێکردن بێت، یان به‌هێرشکردنه‌ سه‌ری، له‌ نێوان هه‌ردوو گرووپه‌که‌دا کێشه‌مکیش و زبیری و توندی زۆر پوویداوه.

جا ئه‌وه‌ی که من له‌م دۆزه‌دا ده‌ببینم ئه‌وه‌یه که ئه‌م پرسه‌ پوون و ئاسان و ئاشکرا و بێ گری و گۆله و پێویست ناکات بکریته جینگای مشتومر و درێژدادپی، له‌به‌رئه‌وه‌ی که له‌ گشت که‌سیکی موکه‌لله‌ف داواکراوه که گوێپایه‌لی خودا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) بکات، و ده‌قی زۆر پاسته‌وخۆیشی هه‌ن، که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر ئه‌و قسه‌یه، هه‌روه‌ک قورئان ده‌فه‌رموێت: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾^(۱)، و هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموێت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً مِّنَ رَبِّكَ﴾^(۲)، یان ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا

^۱ سورة آل عمران: ۱۳۲، به‌ گوئی خودا و پیغه‌مبه‌ری خودا بکه‌ن و له‌ فه‌رمانیان ده‌رمه‌چن، به‌لکو خودا به‌ میهره‌بانی خۆی په‌حمتان پێبکات.

^۲ سورة الحشر: ۷، ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌ئانداتی، وه‌ریگرن، و فه‌رمانبه‌رداریی بکه‌ن، و ئه‌وه‌ی لێتان قه‌ده‌غه ده‌کات، وازی لێ بێنن.

شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا سَلِيمًا ﴿١٠﴾
 یان ده فەرمویت: ﴿١١﴾ أَتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ﴿١١﴾.

کەواتە ئەو شتەى کە لە سەر سەرجهى موکەللەف، بە بى جیاوازی پێویستە ئەوێه کە گوێراپەتێى خودا و پێغه مبه ره کەى بن، (صلی الله علیه وسلم)، و بێگومان واجببونی کارێکی لەم جۆره ییش پێویستی بە زانینى ئەو شرعه هیه کە خودا لە قورئاندا باسی کردووه، و یاخود لە سەر زمانى پێغه مبه ره کەى (صلی الله علیه وسلم) پایگە یاندووه، جا زانینى ئەو شرعه ی خوایش بە گە پانه وه ده بیئت بۆ ده قه کانی قورئان و سوننهت و سوود وه رگرتن لییان، و له دواى تیگە یشتنیان و زانینى مه به سته کانیا، جا ئەگەر کەسى موکەللەف حوکمه کەى بە پاسته وخۆیى له وه ده قانه وه ده ست نه کهوت، ئەو ا پروه و ئیجتیهاد کردن مل ده نیت، و هه روه ک شرع فەرمانى پێکردووه، بۆیه له چوارچێوه ی شریعه تدا و له بهر پۆشنایى میتۆد و بنه ما گشتییه کاندا، و له ژێر سیبهرى ئامانج و مه به ست و مانا کانییدا ئیجتیهاد ده کات، ئەمه ییش ئەو پێگا پاست و قایمه یه، کە به هۆیه وه ئە حکامه کان ده زانی و ده ناسین، و بێگومان گرتنى ئەم پێگایه ش پێویستی به ئە ندازه یه کى دیاریکراو له زانایى و هه سته وه رى هیه، و ئەمه ییش به پێى حاله تى کە سه که و زاناییه کەى کەم و زیاد ده کات، تا ده گات به و ئاست و سنوره ی کە پله ی بالاى ئیجتیهادى بۆ شیاو ده بیئت، جا ئەگەر کەسى موکەللەف (به ربان)، نه ی توانى به م پێگایه ئە حکامه کان بزانیئت و بناسیئت، ئەو له سهریه تی کە به و شیوازه کار بکات، کە خودای مه زن

^١ سورة النساء: ٦٥، سوێند به و خودایه ی دروستگه رى ئەمانه یه، ئەمانه نابنه ئیماندارى پاسته قینه، تا وایان لى دیت، کە به په زای دلو باره په وه، تۆ ده که نه حه که م (دانوه)، له و نا کوکیانه دا، کە له ناویاندا په و ده دات، و هیچ گری له دلیاندا نه بێ، له و حوکمه ی کە تۆ ده ی ده ییت، و به ته وایى ملکه چت ده بن، و به گویت ده کن.

^٢ سورة الأعراف: ٣، دواى ئەم قورئانه بگه ون، کە خودا نازلی کردووه ته سه رتان.

فرمانی پیکردوه، بویه ده بیټ پرسیار له زانایان بکات، دهرباره ی نه و حوکم ی که له هر پیشهاتیکدا هیه، و نه و دهیه ویت بیزانیت، وهک خوی پهرودرگار ده فرمویت: ﴿فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^(۱)، و له سهری پیویست نییه که پرسیار له زانایه کی دیاری کراو بکات، و ته نها به خودی نه و که سه زانایه وه پابه ند بیټ، چونکه خوا توپزی نه کردوه له سهری، که به م شیوازه بیټ، و هیچ جوړه پابه ند بوونیک نه گهر شهرع داینه نابیت بایه خی نییه، و نایه ته پیروژه کیش فرمانی پیکردوه که پرسیار له (نه هلی عیلم: زانایان) بکات، نهک زانایه کی دیاری کراو، و به لکو نه وه ی له سهره که کامیان زیاتروا بلاوه و ناوی دهر کردوه که هره زاناترین و به پزترین و دادوه ترینیان و له خواتر سترینیانه ده بیټ، نه مه یان هه لبریزیت، و نه مه یش هه مان نه و کاره یه که نه و مرقه توانای هیه بیکات، هه روهک خوی پهرودرگار ده فرمویت: ﴿لَا يَكْفِيكَ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا﴾^(۲)، خودای مه زن زیاد له توانا نه رکی نه خستوت ه سهر دروستکراوه کانی.

نه مه نه و باسه یه که نیمه دهیزانین، سه باره ت به پرسى نیجتههاد و ته قلید و دهقه کانی قورپنانش هر ده لاله ت له سهر نه م مانایه ده که ن، و پیشینه چاکه کانیشمان له سهری پویشتون، و بیگومان که سی موجهه یید له ریگای هه لته یجان و نیجتههاد وه نه حکامه کان ده زانیت و ده ناسیت، و خه لکی ناساییش پرسیار له موجهه ییده کان ده که ن، له سهر حوکم شهرعییه کان و خوی پابه ند ناکات به وه وه که ته نها پرسیار له که سیکی دیاری کراو بکات و له که سیکی تری نه کات.

^۱ سورة النحل: ۴۳ - سورة الانبياء: ۷، دهی نه گهر خوتان نازان، له وانه بپرسن که ناگایان له و کتیبانه هیه،

که له ریگای پیغه مبه رانه وه بق خه لکمان نارودون، واته، له (زانایان: العلماء) بپرسن.

^۲ سورة البقرة: ۲۸۶، خوی گهره، دلاوا له هیچ که سیک ناکات، مه گهر به نه ندازه ی توانایی خوی.

۳۹۲. ته قلیدکردنی مه زه به کان :

مه زه به ئیسلامیه کان، قوتابخانه ی فیهین، به ناوی دامه زینه ره کانیا نه وه ناسراون، که موجههیدی مه زن بوون، و زانست و ئیجتیهاد و پاستالی و خواناسییان پیوه بینراوه و هه یانبووه، و ئهم مه زه بهانه ییش هه یانه که به کۆچی دوایی شوینکه وته کانیا ن و په پره وانیان سراوه ته وه و شوینه واری نه ماوه، و بیروپا و فرهمایشته کانیشیان نه ماون، و ته نها ئه وه نده یان نه بن، که له په راوه فیهیه کاندایا، و له پرسه پر له پاجیاییه کاندایا ماون و هه ن، و نمونه ی ئه وه مه زه به تیاجوانه ش وه که مه زه به ی پیشه و (ئه وزاعی) و (سوفیانی شه وری)، و ... هتد، و مه زه به ی تریش هه ن، که تا ئیستاش ماون و شوینکه وته یان هه یه و په پاوی تاییه تیان هه یه، که فرهمایشته گه لی شه رعزانه کانی مه زه به که یان تیایدا گێژدراوه ته وه، جا ئایا ته قلیدکردنی ئهم مه زه به بهانه دروسته، یان نا...؟!

گوتمان که له سه ر که سی موجههید پیویسته که ئه حکامه کان بناسیت، له سه رچاوه سه ره کییه کانیا نه وه، و له پێگای تێپامان و ئیجتیهاده وه، و ته قلیدکردنی بۆ دروست نییه، به لام که سی دهسته وسان و بی توانا له ئیجتیهاد کردندا، بۆ ئه مه یشیا ن گوتمان که له سه ری پیویسته پرسیار له زانایان و ئه هلی عیلم بکات، و ئهم پرسیارکردنه ییشی له ئه هلی عیلم جاری و هه یه که زا ره کییه، و جاری واش هه یه که به گه پانه وه یه بۆ فرهمایشته کانیا ن، که له دوو تووی په راوه متمانه پێکراوه کاندایا نووسراون، که به هیزترینی ئه وه فرهمایشته ی تیادا هاتووه و به دروستی گواستراونه ته وه، و له م پوانگه یه وه له سه ر که سی ئاسایی پیویسته که شوین مه زه به یکی دیاریکراو له وه مه زه به ناسراوانه بکه ویت، که تا ئیستا ماون، و به دروستی بۆ ئیمه گواستراونه ته وه، به لام ئه وه ییش پیویسته که ئهم چه ند خاله ییش له هه زماندا ئاماده یی هه بیته:

يەگەم: بېگومان سەرجه مى مەزەبە ئىسلامىيەكان مەزەبى فېقھىن، و بۇ پافە كىردى دەقە شەرىيەكان و ھەلھېتجانى حوكم لىيانەو، بۇيە ئەم مەزەبانە مېتۇدى فېقھىن، لە ھەلھېتجان و ناسىنى ئەحكامەكاندا و شەرى نوئ نىن، داھىنراين و ھېچ شىتېكى تر نىن، كە جيا بن، لە ئىسلامەتى.

دوووم: شەرىعەتى ئىسلامى كە تەنھا دەقەكانى قورپان و سوننەتە، لە ھەموو مەزەبىك گەرەتر و فراوانترە و ھېچ مەزەبىك نىيە، كە لەم گەرەتر و بەرفراوانتر بىت.

سىيەم: شەرىعەتى ئىسلامى بەلگەيە بەسەر ھەموو مەزەبىكدا، بەلام ھېچ مەزەبىك بەلگە و حوججە نىيە، بەسەر شەرىعەتى ئىسلامىيەو.

چوارەم: مۇلەتى پىگەپىدان بۇ شوئىنكەوتنى ئەم مەزەبانە ئەوئە كە ئەم مەزەبانە شوئىنى دەستكەوتنى ناسىنى ئەحكامەكانى شەرىعەتن، بۇ پەپرەوانيان، واتە، پىگەيەكن بۇ ئىمە، تا ئەو حوكمانە بەھۆيانەو بىناسىن كە خودا لە قورپاندا يان لە سوننەتدا ناردوونى، و ئاپاستەي كردوون، جا كە زانرا مەزەبى فلانە كەس لە فلان پرسدا ھەلەيە، پاي راستر لە لاي غەيرى ئەو، ئەم پا دروست و راستەيش بە پىي پىويست دەرگەوت و ئاشكرا بو، كە پاي ساغ و پىكاوہكەيە، ئەوا لەسەر پەپرەوكارى ئەو مەزەبە پىويستە كە لەو پرسەدا، لە مەزەبەكەي خۇى لابتات و بچىتە سەر پاي دروست و پىكاوہكە.

پىنجەم: دروستە بۇ كەسى پەپرەوكارى مەزەبىكى دىارىكراو، كە لە ھەندى پرسدا شوئىنى قسەي مەزەبىكى تر بگەوئت، چونكە لەسەرى پىويست نىيە، كە پابەند بىت، بە سەرجه مى ئىجتىھادەكانى ئەم مەزەبەي خۇيەو، بەلام بەو مەرجەي كە ئەم وەرگرتنى پاي مەزەبى ترە، بە بەلگەوہ بىت، كە بووبىتە ھۆكارى لادانى لە مەزەبەكەي خۇى لە ھەندى لەو پرسانەدا، ھەروەك بۇي ھەيە،

که پرسپار له هر شهر عزانيك بكات، له غه يري مه زه به كه ي خوي و له سر هر
 حوكميك و له هر پرسپيكد ا بيټ و كار به و فه تو ايه ش بكات، كه بوي ده رده كهن.
شه شهم: له سر كه سي ته قليدكار پيويسته كه دل و دهروني خوي له ده رمارگيري
 بيژراو بوي مه زه ب پاك بكات هوه، چونكه مه زه به كان دابه شكردني ئيسلام نين،
 ههروه ها ئايني سريار (ناسخ) ي، ئايني ئيسلام نين، به لكو ئاراسته واني پافه كردني
 شريعت و حالي بوون لي و ده لاقه ي گه يشتن به ئيسلامن و پهوش گه ليكن بوي
 گه پان و توپژينه وه و تيگه يشتني و شيوازي نه كاديمين له هه له ينجاندا، و
 سه رجه ميان ده يانه ويټ بگن به زانين و ناسيني نه وه ي كه خوداي په روه رديگار
 ناردويه تي و كردويه تي به شريعت.

حه وټهم: هه رگيز به راجيايي ناو مه زه به كان ته نگه و تاو نابين، چونكه راجيايي له
 تيگه يشتن و هه له ينجاندا كاريكي سروشتي و به لگه نه ويسته، چونكه له و شتانه يه كه
 عه قلي مروټ پيويستي پي هيه، چونكه له راستييدا عه قله كان و هه سته كان و
 تيگه يشتنه كان به ته واوه تي له يه كتری جياوازن، بوي له هه له ينجان و
 تيگه يشتنيشدا بيگومان جياواز ده بن، به لكو ئيمه شانازي به و راجيايي نه كاديمي و
 زانستي و فيقه ييه وه ده كه ين، كه گه نجينه يه كي فيقه ي زور گه و ده ي بوي
 به جي هيشتووين، به به لگه ي گه شه سه ندني فيقه، ته نانه ت به زيندووي فيقه
 ده زانين، و ههروه ها به لگه يشه له سر به رفرواني بير كرده وه ي شه ر عزانه
 مه زنه كانمان، كه به ئه ركي خويان هه لساون بوي خزمه تكردني شريعتي پيروزي
 ئيسلام.

هه شته م: دواچار له سه رمانه كه قه درو پيژي سه رجه مي موجه ته هيده كانمان له
 مه زه به جياوازه كان بزائين، و شكومه نديان رابگرين، و پيژيان لي بگرين، و به
 نه ده ب بين به رامبهريان، و نزايان بوي بگه ين، و ئيمه باوه پمان وايه، كه نه گه ر

پیکابیتیان، یان مه‌له‌یان کردبیت، هر خاوه‌ن پاداشتن، به‌و شیوازه‌ی که خودای
 مه‌زن فیری کردوین، ده‌ریاره‌یان ده‌لین: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ
 رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا
 رَبَّنَا إِنَّكَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (۱).

^۱ سورة الحشر: ۱۰، نه‌وانه‌ی هاتن و دین، دوا‌ی نه‌وان ده‌لین، خوا‌به‌ له‌ نهمه‌ش و نه‌و برا دینیانه‌شمان خوش
 بیه، که پشمانکه‌وتوون له‌ به‌واداران، و هیچ‌ بق و کینه‌یه‌ک مه‌خه‌ره دلمان‌وه، ده‌ریاره‌ی به‌واداران، نه‌ی
 په‌روه‌دگارمان، به‌ پاستی هر تۆیت، به‌خشنده‌ی میهره‌بان.

به شی سییه م

راجیایی له شه ریه تی نیسلامدا

- ریخوشکردن:

۳۹۲هـ (شیخ الاسلام، ئیبن تیمیه)، "په حمه تی خوی لی بیت"، ده فهرمویت: (خوی په روه ردگار فهرمانی پی کردوین، به کزبونه وه و یه کبیون و هاوپه یمانی تی و پنگری لی کردوین له جیاخوانی و راجیایی)،^(۱) نه وه ی که "شیخ الاسلام"، فهرمویه تی، له راستییدا هه قیقه تیکه که قورئان ده ریرپوه و سوننه تی پیغه مبریشی (صلی الله علیه وسلم) له سه هاتوه، و خوی په روه ردگار ده فهرمویت: ﴿وَأَعِصُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾^(۲)، و هه روه ها ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾^(۳). له سوننه تیشدا فهرمووده ی زور له م بواره دا هاتوه، له وانه نه فهرمووده یی که پیشه و موسلیم له په راوه سه حجه که یدا گپراویه تییه وه، که تیایدا هاتوه که ده فهرمویت: (... ولا تختلفوا، فان من كان قبلكم اختلفوا فهلكوا)، واته: راجیایی و ناکوکی مه که ن، چونکه نه وانه ی پیش ئیوه وایان کرد، بویه به هیلکدا چوون.

^۱ مجموع فتاوی، شیخ الاسلام، ابن تیمیه، ب ۱۹، ل ۱۶.

^۲ سورة آل عمران: ۱۰۳، هه مووتان دهست به دینی نیسلامه وه بگرن، تا له که وتن و هه لدران بزگار بن، و له ناو خوتاندا په رته وازه مه بن، وه که هلی کیتاب، له ناو خویاندا بیون، به تاقم تاقم، یا مه بهست نه وه به وه که سه رده می جامیلیت مه میننه وه، که به گزی یه کترا ده چوون.

^۳ سورة آل عمران: ۱۰۵، نه ی مسولمانه کان! ئیوه وه که نه هلی کیتابیایانه مه بن، که سه بارهت به (خودا به یه ک زانین)، و (نه حوالی پوژی قیامهت)، جیاوانی که وته نیوانیان، پاش نه وه ی که ئایه تیان بز هات و پنگای راستیان پیشاندرا، و پیغه مهران ناموزگارریان ده کردن!

له په‌ړاوی پېشه‌وا تیرمیزیدا، فەرمووده‌یه‌ک له پېغه‌مبه‌ره‌وه (صلی الله علیه وسلم) گټ‌ږدراوه‌ته‌وه، که تیايدا هاتووه، که ده‌فرمویت: (وید الله مع الجماعة، ومن شدّ شدّ إلى النار)، واته: ده‌ستی ده‌سه‌لاتی په‌روه‌ردگار له‌گه‌ل کومه‌لدايه، و هره‌کس پزیه‌ږ بیت، پوه‌و ټاگر مل ده‌نیت، جا نه‌م ده‌قانه و هاووینه‌کانیان له‌قوپثانی پیروژ و سوننه‌تی پاکی پېغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم)، له‌یه‌ک شتدا کوده‌بنه‌وه، که نه‌ویش بریتیه‌ له‌فرمان‌کردن به‌یه‌ک‌پزی و یه‌ک‌بون و هاوپه‌یمانیتي، و پټگری کردن له‌جوداخوای و پاچایی و نا‌کوکي و ناته‌بابي.

• مانای (اِخْتِلَاف) و (خِلَاف):

۳۹۴- (اِخْتِلَاف)، جیاوازی و ناته‌بابي له‌زمانی عه‌ره‌بیدا، واته: پټ‌که‌وتن له‌سه‌ر شتیک، به‌جوړتیک که هره‌یه‌ک‌یک له‌و‌که‌سانه پټ‌گایه‌کی تاییه‌ت به‌خوی بگریته‌به‌ر، که جیا بیت له‌پټ‌گای نه‌ویتریان، و له‌سه‌رجه‌م پوه‌کانی حالت و قسه و بیروپا‌کانییه‌وه، که دیسان هره‌به‌مانای نا‌پټ‌کی دیت، بویه هره‌شتیک که نایه‌کسان بو، نه‌وه ناته‌باو نا‌پټ‌کو پټ‌له‌جیاوازییه، و (خِلَاف) یش، هره‌به‌مانای دژایه‌تی دیت، و چاو‌گه‌کی (مُخَالَفَة) و (خِلَافَة)، سه‌ر به‌بابي (مُفَاعَلَة) یه، و له‌فزی (خِلَاف) هره‌مانای له‌فزی (اِخْتِلَاف) ده‌دات به‌ده‌سته‌وه، هره‌چه‌نده که مانا‌که‌ی گشتی تره‌له‌مانای (اِخْتِلَاف)، چونکه (خِلَاف) به‌مانای (ضد: دڼ هاتووه، و مه‌رج نییه، که هه‌موو دوو شتیکي جیاواز، دژی یه‌ک‌تریش بن، هره‌چه‌نده که هه‌موو دوو شتیکي دڼ، پټ‌چه‌وانه‌ی یه‌ک‌ترین و لیک جیاوازن.^(۱)

^۱ لسان العرب، ب ۱، ل ۴۳۰ و دواتر، المفردات، للراغب الأصفهاني.

۳۹۵. (اِخْتِلَاف) به مانا زارواهیه که لای شه‌رعزانان به مانای جیاوازی هاتوه، و له بیروپا و نایین و دین و بیرو باوه‌په‌کاندا، که مړۆف، به هۆیان‌وه به‌خته‌وه‌ر ده‌بیت، یان به‌دبخت ده‌بیت، له دواړوژ و دونیاشدا.^(۱)

۳۹۶. (خِلَاف) دیسان هه‌مان نه‌و مانایه‌ی هه‌یه، که وشه‌ی (اِخْتِلَاف) له به‌کاره‌یتانی لای شه‌رعزانه‌کاندا هه‌یه، به‌لام (پیش‌ه‌وا شاطبی) له په‌پاوی (الموافقات) دا، به لای نه‌وه‌دا پویش‌توه، که (خِلَاف)، بریتیه له‌و پاجیایی و جیاوازییه‌ی که له حه‌زو ئاره‌زووی گومراکانه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، نه‌ک له پشکنین و ئاشکراکردنی مه‌به‌ست و ئامانجی شه‌رع‌وه، و نه‌ویش به به‌دواداچوون کردن، بۆ به‌لگه شه‌رعیه‌کان، بۆیه بۆ بایه‌خه و سه‌نگی بۆ دانانریت، چونکه له ئاره‌زووه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، و هر به‌م شیوازه‌یش نه‌و شتانه‌ی که جیاوازی له گه‌ل نه‌و مانایانه‌دا که شه‌ریعه‌تی ئیسلامی به‌یه‌کلایی و دلنایایی (قَطْعِي و يَقِينِي) بریاری داوه، له سه‌ر دروستی و ساغیان، نه‌مانیش بۆ بایه‌خن، و شایانی گوپی‌دان نین، به‌لام (اِخْتِلَاف)، له لای (پیش‌ه‌وا شاطبی) بریتیه له‌و پاجیاییه‌ی که له موخته‌هیده‌کانه‌وه ده‌رکه‌وتوه، له بیروپاکانیاندا سه‌باره‌ت به‌ پرسه ئیجتیهادییه‌کان نه‌وانه‌ی که ده‌قی (قَطْعِي) یان، له سه‌رنییه، و یاخود هر بریتیه له‌وه‌ی که هر خۆی ده‌لیت، (اِخْتِلَاف) نه‌و پاجیاییه‌یه که له‌و پرسانه‌دا دیته پیش‌ه‌وه که له نیوان دوو لایه‌نی ئاشکرا و دیاردا سه‌ره‌لده‌دات، که نه‌و دوو لایه‌ن و ئاراسته‌یه به‌ هۆی ناپوونی هه‌ندئ له به‌لگه‌کان و بۆ ئاگایی له‌سه‌ریان، له دید و تیروانیی موخته‌هیده‌کاندا ده‌بیته هۆی به‌ریابوونی کیشمه‌کیش و نات‌ه‌بایی و دریه‌کی.^(۲)

^۱ الموافقات، للشاطبي، ب ۲، ل ۱۱۰ - ۱۴۴.

^۲ الموافقات، للشاطبي، ب ۲، ل ۱۱۰ - ۱۴۴.

۲۹۷. له پاستیدا، نه م جیاوازیه ی که (پیشه و شاطبی) فهرموویه تی، له نیوان (خلاف) و (اِخْتِلَاف) دا، تنها زاراوویه که و به س، و هیچ پرشته (سه نه د) ټکی، تیا دا شک نابه ی، و شهر عزانان (خلاف) و (اِخْتِلَاف) یان، له یه ک مانادا به کاره یتاوه، که نه ویش بریتیه له و پرسه ی که شهر عزانه کان له پرسه کانی نیجتیه ادا، له سه ری کۆک و ته با نابن، به بی په چاوکردنی پژه ی پیکان و هله کردن، یاخود نه و پا پیزه پانه ی که له سه ری گوتراون و ده گوتړین، و نمونه ی نه م به کاره یتانه یش، وه ک نه م فهرمایشته ی (شیخ الاسلام، ثبین ته میه)، که ده فهرمویت: "له ژماره یه ک له قیاسه کان زور به میزتره، که ژماره یه کی زور له وانه ی که له باس و توژیینه وه ی مه زه به کان و پاچایی (خلاف) له کانی، ناو زانستی ثوصلی فیه ادا، پوچوون، حه زیان به لایدا هیه"،^(۱) و هه روه ها ده فهرمویت: "پاچایی (خلاف) له نیوان زانایاندا نیه، که له سه ری ان پتویست نیه"،^(۲) و له په راوی (المقدمة سی، ثبین خه لدووندا، هاتوه، که ده لیت: "بزانه که له م فیه وه که له به لکه شهر عیه کانه وه و هرگیراوه، موخته هیده کان به هوی جیاوازی هه سترکردن و په ی بردن و تپوانینه کانیه وه، دووچاری پاچایی زور بوون، که ده بیت هه ردووچاریشی بین، به به لکه ی نه و زانیاریانه ی که پیشت باسما ن کردن".^(۳)

جا له قسه کانی (شیخ الاسلام، ثبین ته میه)، و (ثبین خه لدوون) وه، نه وه پوون ده بیت وه، که مه به ست له وشه ی (خلاف) بریتیه له و پاچاییه ی که له شهر عزانه کانه وه سه رچاوه ده گرت، به بی په چاوکردنی به هاکی و ناستی پیکان و هله کردن تیا دا، و هه ر نه مه یشه مانای (اِخْتِلَاف).

^۱ مجموع فتاوی، ابن تیمه، ب ۲، ل ۴۲.

^۲ مجموع فتاوی، ابن تیمه، ب ۳، ل ۱۱۷.

^۳ مقدمة ابن خلدون، ل ۴۵۶.

- نه وهی که له پرېوسه د دووره پهریزی له راجیایی (النهي عن الاختلاف) دهستان ده که ویت:

۲۹۸ - که ئیسلام فەرمانی کردوه، به کۆکبون و هاو په یمانیتي و پښتو کردوه، له جیوازی و راجیوازی، جا هم پښتو کړنه و نه و فرمان کړنه، به لگن له سره چند شتیکی گشتی، له وانه:

یه که هم: راجیایی (اختلاف) پرسیکه، ده کړت که له نیوان مرقه کاندې پو بدات، چونکه نه گهر پو دانی نه گونجاو (مستحیل) بوايه، نه و شریعتی ئیسلامی پښتو لی نه ده کړد، و داوی له که سانی نه رک له سره شان (مکلف) نه ده کړد، که وازی لی بهین و نه که و نه ناوییه وه، چونکه نه می کړد و پښتو کړد له که و تنه ناو شتی نه گونجاو (مستحیل) کاریکی ه و انته یه، بیگومان شرعی کار به جی ئیسلام و خوی مزن له گشت جوړه ه و انته یه که به دوون!

دووه هم: جا که هاتوه، راجیایی (اختلاف) شتی که بو، که پو دانی و سره له دانی له مرقه وه کاریکی ئاسایی بو، که واته دیسان ده کړت، که خومانی لی پیاړیزین و لی دووره پهریز بین، و ده کړت که دژه راجیایی که (کۆکبون: اتفاق) به، نه نجام بدهین، هه روه که نه ویش له بڼه ماکانی شریعتی ئیسلامیه وه زانراوه، که نه رک نه و نده یه به نه دازه ی توانا ده خرپته سره شان و له شتی نه گونجاو (مستحیل) دا، نه رک خستنه سره شان پو نادات و نابیت بکړت.

سپیه هم: له کاتیکدا که راجیایی (اختلاف)، له شریعتی ئیسلامیدا، پښتو لی کراوه، که واته کاریکی سره نه شتکراوه، چونکه له بڼه مادا یاسا وایه که سره نه شتکړد (الذم)، و پښتو لی کړد (نهی) به دوا دیت، و یاخود له هاوشانیدا دیت، مه گهر له پرسه هه لاویرکراوه کاندې (استثنائي).

چوارەم: كە ھات و پاچايىي (اِخْتِلَاف) كاريكى ليكر او و سەرزەنشكراو بوو، ھەر كەسنى كەوتە ناوييەو، ياخود گيرۆدەي بوو، و پەنگى پاچايىي گرت، ئەو ھەر پەرسىياريكى لە سەر شانە و سزاي لە سەر، ھەر ھەك ياساي شەرع، سەبارەت بە كردنى كارە پيگري ليكر او ھەكان و سەرزەنشكراو ھەكان وايە.

• چەند پرسىياريك لە خۆمان:

٣٩٩. ھەر ھەك گوتمان كە پاچايىي (اِخْتِلَاف) دەكرىت، پوو بدات، دەشكرىت خۆمانى لى بپاريزين، ھەر ھەك كاريكى ليكر او و سەرزەنشكراو، و خواو ھەكەي تووشى سزا دەبىت، جا لىرەدا پرسىيار لە خۆمان دەكەين، لە سەر ئاستى گونجاني پووداني پاچايىي لە نىوان مرقەكاندا، بە و مانايەي كە ئەم پوودانەي دەگمەنە يان زۆر، و ياخود گەيشتووە بە و پلەيەي كە ھەر دەبىت پوو بدات، و ياخود تا چەندە پيويستە كە پوو بدات؟ ئايا ياخود مسولمانان لە پووداني ئەم پاچايىيە لە نىوان خوياندا پاريزاون و ھەلاويژ كراون لە و بنەمايە، يان....؟ دواتر ئايا پاچايىي يەك جۆرە، يان چەند جۆريكە؟ ئايا سەرزەنشكردن سەرچەمى ئەو جۆرانە دەگرىتەو، "ئەگەر چەند جوريك بن"، ياخود تەنھا چەند دانەيەكيان دەگرىتەو؟ دواتر ئايا فاكترەكانى پووداني ئەم پاچايىيە چيە؟ و چۆن دەكرىت خۆمانى لى بپاريزين؟ و ئايا سزا سەرچەمى پاچاكاران دەگرىتەو؟ و چەندە پاچاكارى تر كە دىن بە ھزرى مرقەدا، و لەم بابەتەدا، كە ھەموو پرسىياريكيان چەندە ھەلق و چلى شيو پەرسىياري تىرى زۆرى لى دەبىتەو.

لە پاستييدا ئەم باسە زۆر بەرفراوانە، و لە تويزىنەو ھەيكى سادە و ياخود لە نووسىنى وتارى ناو گۆفاريكدا، و بەم بەرفراوانىيە جيگاي نابىتەو، و كۆنترۆل ناكريت، بەلام سەرەپاي ئەم بەرفراوانىيە، من لىرەدا وام بە باش زانى كە لەم بوارەدا پوختە باسنيك بنووسم، و دريژە باس و خستە پووي تەواوي بابەتەكە ھەلدەگرم بۆ جيگايەكي تر، إن شاء الله.

یه کهم: روودانی راجیایی (وقوع الاختلاف)

- سروشتی مرؤف:

۴۰۰ - مرؤفه کان له هه لکه وته و شیواز و په نگدا جیاوازن، به جیاوازییه کی نۆریش، به جۆریک که هه رگیز ناتوانین دوو کهس هاوشیوهی ته واو و وهک یهک له لاشه و هه لکه وته دا بدۆزینه وه، و له پاستییدا ئه م جیاوازییه له گه وره ترینی به لگه کانن له سه ر گه وره یی ده سه لاتی په روه ردگار، و قورپانی پیروزییش ئامازه ی به و جیاوازییه کردوه، و ئاگاداری له سه ر ده لاله ته کیشی داوه، خوای په روه ردگار ده فـهرمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَخَلَقَ النَّاسَ وَالْأَنْعَامَ﴾^(۱)، پاشان جیاوازی مرؤفه کان ته نها له شیوه و شیوازا نه وه ستاوه، به لکو بۆ لایه نی دوورتر و ترسناکتریش درێژ بووه ته وه، واته، به خششه کان و ئاماده سازییه کان و چه زه کان و لایه نگیری و ژیری و زیره کی و هه سته کردنه کان و سروشت و ئاره زووه کان و په هه ندی ترسناکی تر، که ناواخنی پاسته قینه ی مرؤف پێک ده هێنن و جیاوازی مرؤفه کان له م بواره دا نۆر نۆره، و کۆنترۆل کردنی و باسکردنی هه موو نه گونجاوه و له توانادا نییه، و به لکو خودی مرؤفه که یش ناتوانیته که په ی ببات به ناواخنی ده روونی خۆی، و ئه وه ی هه یه تی له چه زو ئاره زووه کان و نه ندیشه و خوڕپه و ئاپاسته گیری و هه لچوونه کان و گۆرپانکارییه کان و فاکنه ره کانی پازی بوون و تووڕه یی و خۆشه ویستی و پق لیبوونه وه، و پێشپه وی و پاشکه وته یی و هتد.... که ئه مانه هه موو له ده روونی مرؤفا شه پۆل ده ده ن، و هه ر له بهر ئه م پاستیه ییش بوو، که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له نزاکانیدا

^۱ سورة الروم: ۲۲، هه ندێ له پابه ر، و به لگه پوونه کانی خوای گه وره، دروستکردن و فه راهه م هێنانی ئاسمانه کان و زه ویه، و هه ندیکی تر، له به لگه، و نیشانه پوونه کانی خودا، جیاوازی زمان و په نگتانه، که هه ر یه که و جۆریکه.

به‌رده‌وام ئەم دەقەى ياخود هاوشیوهى ئەم دەقەى دەفەرموو: (يا مقلب القلوب،
ثبت قلبي على الإيمان)، واتە: ئەى ئەو زاتەى كە گۆرپانكارى بەسەر دڵەكاندا
دەهێنیت، دڵم لەسەر باوه‌پ جێگیر و دامەزراو بکە.

پاشان لێره‌دا بە پۆچوونى نازانم كە بۆلێم، مەزۆ ئەگەر بیه‌وێت كە دڵ و دەروونى
خۆى وەسف بكات و ناواخه‌كه‌ى بخاته‌ پوو، ئەوا دەسته‌وسانه‌ لەم كارە و ئەم
جیاوازییە زۆرانه‌یش مەزنترین بەلگەن لەسەر دەسه‌لاتى خۆى پەرودەدار.

٤٠١ لە پوانگەى ئەم جیاوازییەى نێوان مەزۆه‌كانه‌وه‌، جیاوازی و پاجیایی ئەوان لە
بیروپا و تێپوانینه‌كان و بیروباوه‌په‌كاندا سەرچاوه‌ى گرتووه‌، و هه‌روه‌ها ئاسان
بینینی پاستى و هه‌ست پێکردنى و پووبه‌پوو پۆیشتنى و یان دوور لێكه‌وتنه‌وه‌ى و
خۆشه‌ویستى بۆى، و یاخود پقبوونه‌وه‌ لێى، و یان بژین بۆى، و یاخود بەسەریه‌وه‌
بژین، ئەمانه‌ هه‌موو لە مەزۆه‌كاندا جیاوازن، تا كار گه‌یشتووه‌ته‌ ئاستێك كە هه‌ندى
كەس گه‌یشتووه‌ته‌ پله‌ى نابینایی په‌ها، لە ئاست بینینی پاستیدا و نكۆلى لە
بوونى ئەو بەدیه‌ینه‌ره‌ مەزنه‌ ده‌كات، كە خۆى پەرودەدارى جیهانیانه‌، و ته‌نانه‌ت
هه‌ندى كەس هه‌ر نكۆلى و ئینكارى بوونى خوا ده‌كەن، و خه‌ریكى په‌رستشى
غەیری خوا ده‌بن، لە په‌رستنى مانگا و به‌رد و دره‌خت و مەزۆ، ئەمەیش بەلگه‌یه‌
لەسەر ئاستى بوونى ئەوه‌ى كە لە دەروونى مەزۆدا هه‌یه‌، لە ئاماده‌سازیه‌ى
ترسناك بۆ پۆچوونه‌ ناو گومرایی و نه‌زانى و گه‌مژه‌یى، و شتێكى بەلگه‌نه‌ویستیشه‌
كە ئەم پاجیاییه‌ لە بیروپا و تێپوانین و بیروباوه‌پدا، لە نێوان مەزۆه‌كاندا، ئیدى بى‌
سەرویه‌رى و جیاوازی و به‌خته‌وه‌رى و به‌دبه‌ختى دنیاو دواپۆژى به‌دوادا دێت.

- راجیایی "اختلاف" شتیکه ده بیټ، هه ر بیټ و ټو بدات:

٤٠٢ نه راجیاییه ی که باسما لیه کرد، یه کیکه له پیدایستییه کانی رهوش و پیکهاته ی مرۆف، و نه گه ر خوا بیویستایه نه و مرۆفی سه رجه م له سه ر یه ک شیواز دروست ده کرد، و له به ریه ک فۆتۆکۆپی ده کردنه وه، و یه ک وینه ی له سه رجه میان ده نه خشانده، به لام خوی په روه رده گار نه مه ی نه ویستوه، چونکه نه گه ر به م شیوازه ی بکرده ی، نه و مرۆف، به م شیوازه نه ده بو، که ده بیینن، و نه ژادیکی تری ده بو، خوی په روه رده گار ده فهرمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَرَالُونَ تَخْلُفِينَ﴾ (١١٨) إِلَّا مَنْ رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ خَلَقَهُمْ ^(١).

جا له تهفسیری (پیشه واه خه رده دینی پازی) دا، سه باره ت به شرۆفه ی نه م نایه ته پیروژه هاتوه، که ده فهرمویت: "مه به ستی جیاوازی و راجیایی خه لکیه، له ئاین و په وشته و کرده وه کانه"، ^(٢) جا خوی په روه رده گار نه گه ر بیویستایه نه و سه رجه می خه لگی له سه ر یه ک سروشته و شیواز و توانا دروست ده کرد، به بی بوونی هیچ جوژه جیاوازی و ناکوکیه ک له نیوانیاندا، و نیتر لیتره به دوایشه وه جیاوازی له بیروهر و بیروباوه پیشیاندا دروست نه ده بو، به لام خوی مه زن نه مه ی

^١ سورة هود: ١١٨ - ١١٩، نه گه ر په روه رده گارته ویستبای هه موو خه لکی دنیای ده کرده یه ک نوومه ت، و یه ک کۆمه له، و هه موو دیندار، و موسلمان ده بوون، به لام له به ر هه ر حیکمه تیک، که خۆی ده یزانی، نه و کاره ی به و شیویه نه کرد، و له ولایشه وه نه گه ر وای کردبا (جه بر، و ئۆز) پوی ده دا، نیتر نه و کاته یش پاداشت و تۆله نه ده بو، به لام به درزیایی پۆزگار، هه ر ناته با، و ناکوک و لیک ترازو ده بن، و له سه ر یه ک به رنامه و ئاین کۆ نابنه وه (١١٨) مه گه ر که سیک په روه رده گارته به زه یی پیا بیته وه، و بیخاته سه ر پنگه ی پاست، و له و ناکوکی و هه راو کیشه یه دور پایگیریت، و دیاره نه و که سانه هه رگیز کیشه دروست ناکن، و له ناو به کدا ناکوک نابن، و له به نه تدا، بۆ نه وه دروستی کردوون، بکه ونه به ر سۆز، و میهره بانی خۆی، و له و دهسته و کۆمه له بن، که خودا میهره بانیی له گه لدا کردوون، و ناته با، و په رته وازه نه بوون.

^٢ تفسیر الرازی، ب، ٨، ل ٧٦.

نه‌ويستووه، چونكه نه‌و جوړه مړوفه‌ی كه له‌سهر زه‌وی بوونی ه‌يه، نه‌مه سروشتی نييه، بږيه به‌م شيوازه‌ی دروست كردن، كه ئیستا ه‌ن، جا نه‌و پاجيابه‌ی كه له‌م جوړه دروستكرانه سروشتييه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، و گه‌يشتوته نه‌و ناسته‌ی كه ته‌نانه‌ت جياوازی له‌ پاستييه ناشكرا و پوونه‌كانيشدا ده‌ريكه‌ويټ، له‌م جياوازی و پاجيابه‌ی ناپه‌سهنده‌يشه‌دا، ته‌نهامه‌وانه به‌ ساغی ده‌رچوون، كه ميه‌ره‌بانی خودا پياياندا پاگه‌ييوه، و پښگای پاستيان دږزيوه‌ته‌وه، و له‌سهر پرسى ه‌ق و پاستی پاجيايان نييه، به‌لكو كڙكن له‌سهری، و ه‌هرچه‌نده له‌ گه‌ل خه‌لكانی ناهه‌قدا پاجيايان ه‌يه، له‌كاتيكدا كه په‌وتی ناهه‌قی، له‌ ناو خویشياندا ه‌ر جياوازن و پاجيان.^(۱)

(پيشه‌وا نه‌بويه‌كړی ناچوری)، ده‌فه‌رمويټ: خودای مه‌زن له‌ قوپړانی پيرۆزدا، نه‌وه‌ی فير كړدووين كه ده‌بيټ ه‌ر پاجيابه‌ی له‌ نيوان دروستكراوه‌كانيدا ه‌بيټ، پوو بدات، تا كه سانيك كه خودا ده‌يه‌ويټ گومرا بېن، نه‌وانه‌ی كه ده‌يه‌ويټ پښگای پاست بگرينه‌به‌ر، پاشان نه‌م نايه‌ته پيرۆزه‌ی ه‌يناوه، كه ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾ ^(۲)، ^(۳).

۴۰۳م جا ليږده‌ا نه‌وه‌ی كه شايه‌نی باسه نه‌ويه كه نه‌وه‌ی گوتمان سه‌باره‌ت به‌ سروشتی مړوف، و نه‌وه‌ی ليټيه‌وه سه‌رچاوه‌ی ده‌گرټ، له‌وه‌يدا كه ه‌ر ده‌بيټ پاجيابه‌ی له‌ نيوانياندا پوو بدات، نه‌مه ناكاته نه‌وه‌ی كه نه‌و جياوازييه ده‌بيټ ه‌ر

^۱ فتح اليان في مقاصد القرآن، للسيد صديق حسن خان، (په‌حه‌تی خواي لى بيټ)، كه رافه‌ی نه‌م نايه‌ته پيرۆزه‌ی يادايه، و ه‌ه‌روه‌ها په‌راوی (في ظلال القرآن)سى، شهيد سديد قوطب، (په‌حه‌تی خواي لى بيټ)، ب ۱۲، ل ۱۴۹.

^۲ سورة هود: ۱۱۸، نه‌گه‌ر په‌روه‌ردگاری مه‌زن، ويستباي ه‌موو خه‌لكی دنياي ده‌كرده، يه‌ك نوموت!

^۳ كتاب الشريعة، للأجري، ل ۱۴.

به بى بهند و مهرج، و به بى گومان و له سهرجه مى كات و سات و دۆخه كاندا پوو بدات، ههروهك ئه مه ناكاته ئه وهى كه ئىدى ههركيز ناگونجيت، كۆكى و تهبابى ههچهنده كاتيبش بيت، له نتيوان مروفه كاندا بيته ئاراوه، ههروهها ناكاته ئه وهى كه كۆكبوونى مروفه كان له نتيوان خوياندا له سهرهق و پاستى كارىكى مه حال و نه گونجاو بيت، بهلكو ئه مه ئه وه دهگهيه نيت كه ئه وهى گوتمان له جياوازي نتيوان مروفه كان له سروشت و حهز و ههست كردن و هتد.... ياندا، ئه مه ئاماده سازيبه كى پتيويستى وا له مروفدا دروست دهكات، كه له دواى سازبوونى بارودۆخ و هاتنه دى مهرجه كان و فاكته ره كان، و لاچوونى پيگريه كان، ئيتير مروف، پوه و راجيائى ناپه سه ند مل بنيت، به لام ئه گهر سروشتى ته ندروستى مروف، مابوويه وه، ئه وا مروف، ههست به پاستى دهكات و ئىدى فاكته ره كانى راجيائى ناپه سه ندى له سهر لاده چيت، چونكه خوداى مه زن له سهر ناسينى زاتى خوا و ههست كردن و پهى بردن به پاستى و حهقيقهت دروستى كردوون، به لام ئه م سروشته دهكرت كه جاروبار پيس بيت و لادبات، و ههق نه بينيت، و دواجار خاوهنى سروشت گهلى له و جزره ترووشى راجيائى ناپه سه ند ببن، و ههروهها به لا پيدا پويشتنى مروفيش هه رشتيكي چاوه پوان كراوه، چونكه مروف، دروستكراوه، له سهر شيوازيك، كه به لا پيدا چوون له گهلى گونجاوه و بوى ههيه، كه تيايدا پوو بدات، و سهرجه مى فه رمايشته كانى خودا و پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم) به لگهن، له سهر ئه م پاستيبه، و خواى په روه ردگار ده فه رمويت: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(١).

^١ سورة الروم: ٣٠، دهى پوهى خوت پاست بكه ره ئايىنى ئيسلام، به جزئى كه لا بدهى، له هه موو كارىكى به تان

پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) د هغه رمویت: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ وَيُنَصِّرَانِهِ وَيُمَجِّسَانِهِ، كَمَا تُنْتَجِ الْبَهِيمَةُ بِهَيْمَةٍ جَمْعَاءَ، هَلْ تُحْسِنُونَ فِيهَا مِنْ جَدْعَاءَ؟ حَتَّى أَنْتُمْ تَجِدُونَهَا)، واته: هه موو كه سيك كه له دايك ده بيت، هه له سهر سروشتی پاكيی و په كتاپه رستی د ټټه بوون، نه وه باوك و دايكینی كه ده يكه نه، جووله كه، يان گاور، يان زه رده شتی، و هه روك چوڼ ئاږه ل بېچوويه كي ته واو ساغ ده مينيتته دنياوه، ثايا له و بېچووه دا هيچ ناكاملی و ناته واوييه ك به دی ده كه ن؟! نه وه ئيوه كه گوی يان لووتی ده بېرن، و كه مو كورتی ټيډه خه ن، جا نه م باسه هاوشيوه ی ئاماده سازيی مړوځه، بؤ به ده سته پنان، ياخود له ده سته دانی سه لامه تی و شيفا، له كاتی سازبوونی فاكته ره كان و مەرجه كانی به ده سته پنان، ياخود له ده سته دانی نه و شته.

• راجيایی نيوان مسولمانان:

۴۰۴ هـ كه هات، راجيایی نيوان مړوځه كان په كيك بوو، له پيداويستيه كانی سروشتی مړوځ، له سهر نه و شيوازه ی كه پوونمان كرده وه، ثايا نه م حاله ته مسولمانانی تووشی نه وه كرده وه، كه ئيتر نه وانیش، وهك خه لكی تر جياوازی و راجيایی له نيوانياندا هه بيت و ئاسایی بيت؟!

له پاستييدا قورځانی پيرؤز داواي بيداری ليكردووين، له راجيایی كردن له نيوان خو ماندا، و سزایشی له سهری بؤ داناوين، و هه روه ها سوننه تی پاكي پښه مېر (صلی الله علیه وسلم) هوښداری له م باره يه وه پيداوين، و سهره پای نه م عيش راجيایی نه بيت، هه له نيوان مسولماناندا پوو بدات، هه روك چوڼ پښه مېر (صلی

، له سهر نه و فيتره ت، و سروشته پاكيی خودا، كه دروستكراوه كان (مه خلقی)، له سهر دروست كرده وه، و كه س ناتوانيت، نه وه ی خودا كړدی، بيگړی، نه م په ثابتي راست، به لام به شی زوری خه لكی نازان.

الله عليه وسلم) به لَئِنِّي دَاوَهُ، که ده‌فهرمویّت: (لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ، شَبِيرًا بِشَبِيرٍ، وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ، قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ: (فَمَنْ)،^(۱) واته: (بِیْگومان له‌مه‌ولا ده‌که‌ونه شوین خوونه‌ریتی نه‌وانه‌ی له پِیش ئیوه‌وه بوون، بست به بست و، گه‌ز به گه‌ز، تاوه‌کو به پاده‌یه‌ک، نه‌گه‌ر نه‌وان خویان بکه‌ن، به کوندا ئیوه‌ش شویتیان ده‌که‌ون!)، گوتمان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، مه‌به‌ستت گاور و جوله‌که‌کانه؟ فه‌رمووی: (ئه‌ی کی؟)، واته: به‌ئی! شوینی په‌وشتی نه‌وان ده‌که‌ون، و بیگومان په‌وشت و نه‌ریتی خه‌لکان و گه‌لانی پِیشوو، بریتی بووه، له جیاوازی و پاجیایی و کیشمه‌کیش، هه‌روه‌ک له فه‌رمووده‌ی پیروژدا هاتووه، که ده‌فهرمویّت: (افترقت اليهود على احدى وسبعين فرقة، وَتَفَرَّقَتِ النَّصَارَىٰ عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَتَفَرَّقَتِ أُمَّتِي عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً)^(۲)، واته: جوله‌که پاجیاییان تی‌که‌وت، و دابه‌شبوون بۆ چه‌فتا و یه‌ک گروپ، و گاواره‌کانیش هه‌روا، دواى جیاوازی تی‌که‌وتن بوونه چه‌فتا و دوو گروپه‌وه، ئوممه‌تی منیش جیاوازییان تی‌که‌وت، و ده‌بنه چه‌فتا و سێ گروپه‌وه.

۵۰ جا لی‌ره‌دا، له‌وانه‌یه بگوتریت نه‌گه‌ر له زانستی خوادا بووه، و هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: که ئه‌م جیاوازی و پاجیاییه له نیتوان مسوولماناندا پوو ده‌دات، نیتر هۆشدارى دانى نه‌وان له پاجیایی چ حیکمه‌ت و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی تیا‌دایه؟

وه‌لامى ئه‌مه‌یش نه‌وه‌یه که ئه‌و جیاوازی و پاجیاییه‌ی که پوو ده‌دات، ته‌واوی ئوممه‌ته‌که، ناگریتته‌وه، و پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌واڵی پێداوین که: (لا

^۱ مختصر صحیح مسلم، للمنزري، ب ۲، ل ۲۹۱.

^۲ فیض القدير، شرح الجامع الصغير، للمناوي، ب ۲، ل ۲۰.

تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق، لا يضرهم من خالفهم حتى تقوم الساعة)،
واته: بـردهوام كۆمەلەك ھەن لە ناو ئومەتەكەمدا، كە لەسەر پەوتی پاست
بەردەوامن، و دژایە تیکارانیا ناتوانن زیانیا پێ بگەیهنن تا پۆژی دواپی، یاخود
فەرمایشتیکی ھاوشتیوێی لەمە ی فەرموو، دروودی خوی لە سەربیت.

بێگومان ھۆشداریدا لە جیاوازی و پاجیایی سوودی بۆ ئەم كۆمەلە ھەیه، بۆیە ھەر
بە دەستگرتن بەو حەقەو دەمیتنەو، و كۆكن لەسەری و پاجیایی تیا دا ناكن، و
ھەر ھەتا تەنھا بوونی زانست بەوێی كە خوا پێی ناپەرھەتە كە (پاجیایی) یە، و
ئەوێی خوا حەزی پێ دەكات، كە (یەكبوون) و تەبایی و داننان بە پاستی ئەو
ھەوالەیدا كە خوا پێی داوین، گشت ئەمانە خێرۆبێرن بۆ مسوڵمانان، چونكە
دنیایی زیاتریان تێدا یە بۆ مسوڵمانان، و سەبارەت بە ھەوالەكانی شەریعتی خوا
كە پایگەیان دوون، و پاشان ئەم ھۆشداریی دانە لە ماناكانی پەيامی خودان و
بێگومان زانراو كە گەیانندی ماناكانی پەيامی پەروردار، واجبە، ھەرچەندە كە
لە زانستی خوی پەرورداردا ھەبوو، كە ھەندێ لە خەلكی یاخود ھەموویان،
و ھەلەمیان نابیت بۆ ئەو مانایانە، و یاخود بۆ ھەندێكیان، و پاشان بەرپرسیاریتی،
ئەوێی بەدوایدا دیت، لە سزا، تەنھا لە دواي پاكەیانندنەكەو دەبن و جێبەجێ
دەكرین، و ھەك خوی گەرە دەفەرمویت: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾^(۱)،
كەواتە ھەر دەبیت ھۆشدارێ بدیت، لە پاجیایی و پەرەوازی و پێگەری لێ
بكریت، تا ھەك بەلگە و حوججە بەسەر خەلكیەو ھەبیت.

^۱ سورة الإسراء: ۱۵، ئیمە تۆلە، و سزای ھێج خەلكێكمان نەداو، تا پەيامبەرێكمان بۆ نەناردین، پێیان بۆ

دووهم: جوړه‌کاني راجيائي و راجيائيکاران

- جوړه‌کاني راجيائي:

۴۰۶ - پېشتر گوتمان، که راجيائي نيوان مړوځه‌کان کارنکي سروشتيه و هرکات هؤکاره‌کان و بارودوځه‌کي هاته‌دي، نه‌وا نه‌و راجيائي‌هش سهرمه‌لده‌دات و به‌رجه‌سته ده‌بيټ، بويه هرکات پرويدا جيگاي سهرسوپمان نيه، به‌لام نه‌ونده هيه، که نه‌مه ناکاته نه‌وي که سهرجه‌مي جوړه‌کاني راجيائي سهرزه‌نشتکراو و خراپ بيټ، و ياخود سهرجه‌مي راجيائيکاران خراپ بن، به‌لام له‌پاستيدا نه‌م پرسه پټويستی به دريژه‌باسي زياتر هيه، چونکه به به‌دواداچووني ده‌قه‌کاني شريعت، حال و بالي راجيائيکاران بومان دهرده‌که‌ويټ، که راجيائي (اِخْتِلَاف) سي جوړه: يه‌که‌م: راجيائي و راجيائيکاراني سهرزه‌نشتکراو.

دووهم: راجيائي و راجيائيکاراني ستايشکراو.

سپينه‌م: راجيائي‌ه‌کي دروست و وه‌رگيراو، و راجيائيکاراني نه‌م جوړه‌يش خاوه‌ني پاداشتي خوځانن.

يه‌که‌م: راجيائي سهرزه‌نشتکراو (الاختلاف المذموم):

۴۰۷ - نه‌م‌يش ديسان چوند جوړنکه و خراپ‌ترين و ناشيرين‌تريني نه‌م جوړه راجيائي سهرزه‌نشتکراوانه، برتتويه له راجيائي کافرانه، چونکه به‌م هويه‌وه مړوځه‌کان دابه‌ش ده‌بن بؤ نه‌وانه‌يان که بړوايان به خوداي مه‌زن هيه و نه‌وانه‌ي که بړوايان پټي نيه، و هروه‌ها بؤ نه‌وانه‌ي که باوه‌پدارن به خودا و په‌يامه‌کي و نه‌وانه‌يان که باوه‌پدارنن، به خوداو په‌يامه‌کي، و قوپټاني پيرؤزيش له چنده‌ها ثابه‌تدا، نامازهي به‌م راجيائي کردووه، وه‌ک ده‌فه‌رمويټ: ﴿هٰذَا اِنْ خَصَمَانِ اخْتَصَمُوْا فِيْ

رَبِّهِمْ^(۱)، پافیار (ئیین که ئیس)، له ته فسیره که یدا ئاماژه ی به وه داوه، که مه به سستی په روه ردگار له (هَذَا اِنْ خَصَمَانِ) نه و دوو گرووپه، بریتین له باوه پداران و بیباوه پان، و نه وه یشی گوتووه، که ئه م پایه له (موجاهید) و (عطاء) وه، گتړدراوه ته وه، و پای هه لېژن دروازی (طبری) یه، و ئیین که سیریش به پای له پېشتی داناوه، و هه روه ها ئه مه پای (زه مه خشه ری)، دانه ری ته فسیری (کشاف) ه، و پېشه وا (فخره دینی پازی) یش، ئه م پایه ی هه لېژن دروه، که گوتوویه تی: مه به سستی کومه لی برپواداران و کومه له کانیا نه، له گه ل بی باوه پان و گرووپه کانیا ن، و سه رجه می کافران ده چنه ناو نه و ده سته واژه یه وه،^(۲) و شتیکی پوونیش ه، که بی باوه پان پېچه وانه ی برپواداران، و پېچه وانه بوونه وه، و پاجیاییه که یشیان سه رزه نشتکراوه.

۴۰۸ به کتکی تر له پاجیاییه سه رزه نشتکراوه کان، پاجیایی گرووپه کانی شوینکه و ته ی ئاره زوو و بیده چیه کان، که خوشیان ده دهنه پال به رنامه ی ئیسلام، بۆیه به شوینکه و ته ی ئاره زوو کان (أهل الأهواء) ناوزه د کراون، چونکه شوین نه و ده سته ده که ون، که نه فسیان داوای ده کات و دژی پښتیا راستیسه، به لام به مانای ئاماژه دووری ناره وا ده یشه رعیتن، که ئه م کاره یش ده روونی مؤفی برپوادار وه ریناگریت، مه گه ر کاتیک که نه و ده روونه تیکه لی نه و ئاره زوو په رستییه ببیت.

^۱ سورة الحج: ۱۹، ئه م دوو ده سته، و تاقمه که (کافر)، و (مسولمان) ن، له باره ی خوای مه زنه وه، دوژمنی به کن، و هه رابانه، (کافره کان) هاویه شی بق داده نیتن، و به کانیا ن ده که ن، به هاویه ش، و (مسولمانه کان) یش، ده لیتن، که س هاویه شی نیه.

^۲ تفسیر ابن کثیر ب ۳، ل ۲۱۲، تفسیر الکشاف، ب ۳، ل ۱۵، تفسیر الرازی، ب ۲۵، ل ۲۱.

نمونه‌ی ئەم گرووپانەیش وەك (خەوارىجەكان)، كە قورپانگان بە پێى ئارەزووى خۆيان ڕاڤە دەكرد، دژى ئەو پاستىيە دەوستانەو كە كۆمەڵى مسوڵمانانى لە سەر بوو، و لێيان جیادەبوونەو و خۆینى ئیماندارانگان خەلال دەكرد، و فەرموودەى زۆرىش لە بارەى سەرزەنشكردنى خەوارىجەكان و لادانى شەپۆ خراپەیان و تەنانت كۆشتارکردنیشان هاتوو، و پوختەى ئەو فەرموودانەیش ئەوەیە كە مۆڤ، هەركات بۆو شۆینكەوتەى ئارەزووكانى ئىتر ئەو لە ناوچەركەى گومرايیدا دەگەوزیت، و تەنانت ئەگەر خاوەنى خوداپەرستى زۆرىش بێت، بۆیە (ئەبى عەبباس)، "خو لە خو، و باوكیشى ڕازى بێت"، كاتێك كە باسى خەوارىج و كۆششەكانیان و نوێژەكانیان كرا بۆى، فەرمووی: "ئەوانە لە جوله‌كە و گاوەكان كۆششى زیاتریان لە خوداپەرستیدا نەكردوو، بێگومان جوله‌كە و گاوریش لە سەر ڕێگای گومرايى".^(۱)

بەلام سەبارەت بە گرووپى بیدعەچى و بیدعەكاران، كە ئەمانیش بە شیوەیەكى گشتى كۆمەڵە شتێك لە ئىسلامدا دادەهێنن، كە خودا و پێغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم)، وەك شەرع بەرجەستەیان نەكردوو، بۆیە دەكەونە ناو دژایەتى شەرع و سوننەتەكانى ئىسلامەو، (بیدعە)یش، لە زاراوەى شەرعدا، ئەو شتەى كە خودا و پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم)، وەك شەرع دەریان نەبڕیو، و شەرعى پاکی ئىسلام فەرمانى پێنەكردوو، ئەو وەك ئەوێ كە (واجب) بێت و نە سوننەت، جا ئەو شتانەى كە شەرع، وەك (واجب)، و سوننەت (مستحب)، فەرمانى پێكردون و فەرمانەكەیشى بە بەلگەى شەرعى پشتراست كەربێتەو، ئەو سەر بەو ئاینەى كە خودا، وەك شەرع دایناو، و ئىتر چونیەكە، كە ئەو كارە لە سەردەمى پێغەمبەردا (صلی اللہ علیہ وسلم) كاری پێ كرابێت، یاخود لە سەردەمى ئەودا (صلی اللہ علیہ

^۱ الشریعة، للإمام أبى بكر الآجری، ۲۸۸.

وسلم) کاری پی نه کرابیت، به لام له دوی فرمانکردنی نه وه وه کاری پی کرابیت، وه کو کوشترکردنی هه لگه پاره کان و خه واریجه کان، که نه مه یش به سوننه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دیته نه ژمار و له دهره وه ی نه و بازنه یه دا نییه، و هه روه ها سوننه تی خه لیفه کانی پاشیدینیش (په حمه تی خویان لی بیت)، سه ر به شرع و ثابینی نیسلان، چونکه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرمانی کردوه، به شوینکه وتنی سوننه تی نه و خه لیفه پاشیدانه، (په حمه تی خویان لی بیت)^(۱).

۴۹۹ یه کیکی تر له پاجیاییه سه رزه نشترکراوه کان، نه وه یه که ده که ویته نیوان نه و که سانه ی که وابه سته (مقلد)ی، مه زه به نیسلامیه کانن، که نه م کاره یشیان وایان لی ده کات، که وا بیر بکه نه وه، که قسه ی نه و که سه ی که شوینی که وتوون، هه قه و قسه ی ناراسته پیچه وانه کانیان ناهه قه، و دواتر له سه ر نه م نه ندیشه یه نه نجامگیری ژور ترسناک و خرابیان لیوه سه رچاوه ده گریت، که په وش ی سه قامگیری و یه ک دوانگه یی گه لی نیسلام تووشی په رته وازه یی ده کات، وه ک نه وه ی که نوژ له پشت سه ری نه و که سه وه ناکه ن، که له مه زه به که ی خویان نییه، و ته نانه ت جاری وا هه یه، که نه م گرفته بۆ دژایه تیش سه رده کیشیت، هه روه ک له سه رده می پابردودا پویدواوه، بیگومان که نه م جوره پاجیاییه یش به بی بوونی هیچ گومانیک سه رزه نشترکراوه، و هیچ پویه کی پاستی و دروستی نییه، چونکه مه زه به نیسلامیه کان ته نها پوانگه یه کن بۆ شروفه کردنی ده قه کانی شرع، له قورپان و سوننه تدا، و هه له یتنجانی حوکه کان، له سه ر بنه مای نه وان، بیگومان له سه ر هه موو مسولماننیکیش پیویسته که گوپرایه لی و شوینکه وته یی بکات، له وه ی که خودا ناردوویه تی و پیغه مبه ره که ی (صلی الله علیه وسلم) پوونی کردوه ته وه، جا نه گه ر مسولمان نه ی توانی که خودی خوی هه ست به مه بکات، نه و بۆی دروسته، (به لام

^۱ مجموعة الفتاوى، لابن تیمیة، ب ۴، ل ۱۰۸.

له سهری واجب نییه)، که ببیته شوینکه و تهی یه کیک له مه زه به نیسلامیه
 برپاپیکراوه کان، که پیشه واکانی شایه تی خوادوستی و له خواترسان و چاکه و
 شه عزانی بۆ درابیت، و له سهر نه و که سهی که ده بیته په پره وکاری یه کیک له م
 مه زه بانه، پیویسته که نه وه بزانیټ که نه و به و پتودانگه ده بیته په پره وکاری نه و
 مه زه به، که نه و مه زه به جیگای ده سته و تنی بیروپا دروسته کانه، و هره وها
 جیگایه که بۆ ناسینی شهرعی خوا، به لام نه م جیگای ناسینی شهرع و پای دروسته،
 ته نها له و مه زه به دا کورت هه لته هاتووه، که نه و په پره وکاریه تی، به لام نه و نه ده
 هه یه، که زانا موجته هیده کان و نه وانه ی له سهر پتی راستن، له ناو گه لی نیسلامدا،
 له م مه زه به دا زیاتر بوونیان هه یه و بلاون، بۆیه هه رگیز بۆ که سی (په پره وکار، و
 لاسایی که ره وه: مُقْلِد) دروست نییه، که نکولی له په پره وکاریکی تر بکات، که
 په پره ووی له مه زه بیکی تر ده کات، یاخود له سهر نه مه دژایه تی بکات، و نه و هی که
 نه و که سه له سهریه تی به ته ووی، به به تالی نه ژمار بکات، و نویژ له پشت
 سه رییه وه نه کات، نه ی ئایا نازانیټ؟! که پیشینه چاکه کانمان، ته نانه ت نه و
 پیشه وایه ش که نه و به پیشه وای مه زه به ی خوی ده زانیټ، که هه ندیکیان له پشت
 سه ری هه ندیکی ترانه وه نویژیان کردووه، هه رچه نه ده له پووی فیه ییه وه
 پاجیایان هه بووه؟!!

۱۰ مه وروها جوړیکی تر له پاجیایی سه رزه نشتکراو، نه ویه که له نیوان
 پالپشته کانی ته قلید، و نکولی کارانی ته قلیددا پوو ده دات، و جاری وا هه یه، که
 که سی (موقلید: په پره وکار)، کاریک واز لی ده هیټیټ، که له سوننه تدا هاتووه،
 له به رنه ووی که مه زه به که ی ده رینه بریوه، وه ک به رزگردنه ووی ده سته کان له
 نویژدا، و له کاتی چه مانه وه (پکوع) دا، وه له کاتی هه ستانه وه لی، جا نه وانه ی که
 په پره ووی له سوننه ت ده کهن، له م کاره ی نکولی ده کهن، به لام کابرای موقلید

قسه که یان وەرناگریت، به بیانوو و به لگه ی ئه وه ی که مه زه به که ی ئه و، ئه و
 سوننه ته ی پشتراست نه کردوو ته وه و ده رینه برپوه، بۆیه کابرای په یره وکاری
 سوننه ت خۆی لى سوور ده کاته وه، و توندی به رامبه ری ده نوینیت، جاری واهیه
 که دژایه تی ده کات و په یوه ندی له گه ل ده پچرینیت، و جاری وایش هیه، که
 کیشمه کیشم له نیوان هه ردوو گروپه که دا پوو ده دات و سه رده کیشیت بۆ کاروباری
 قه ده غه کراوی تریش، چونکه هۆکاری خراپی و سه رزه نشترکراوی ئه م جوړه
 راجیاییه ئه وه یه که په رته وازه یی و دووبه ره کی قه ده غه کراوه، له شه رعدا، و که چی
 له م حاله ته دا پینچه وانه بووه ته وه، بۆیه کاری له م جوړه په سەندنه کراو، و
 ناشه رعیه، و یه کبوون و هاوپه یمانیتی داواکراوه له شه رعدا، و به رزکردنه وه ی
 ده سته کان له و دوو حاله ته دا سه ر به کاره جوانه کانی نوین، به لام پایه کانی نوین
 نین، و هه ستان به و کاره و به و شیوازه جوانه کاریکی دروست و جوانه، ئه مه
 یه کلایی بۆته وه، و هه روه ها په یره وکردنه له سوننه تی جیگیری پیغه مبه ر (صلی الله
 علیه وسلم)، ئه گه ر که سیک واز له م کاره به ینیت، حوکمه که ی دواجار ئه وه یه که
 پاساو و بیانوی ئه وه ی هیه که ناگادار و شاره زا به و سوننه ته نه بووه، به لام
 کاریکی له م جوړه پیویست به کیشمه کیشم و دژایه تی و دووبه ره کی ناکات، و
 ته نانه ت پیویست به وه نده نکۆلی کردنیش هه ر ناکات، به جوړیک که وا گومان
 ببریت نکۆلی کردنه له کاریکی حه رام، و به لکو ئه م پرۆسه یه پیویستی به
 نه رم و نیانی له پوونکردنه وه و ئامۆزگاری هیه، تا رینگای سوننه ته که ی بۆ پۆشن
 بکریته وه، و هه روه ها ده بیت بیروباوه پهمان وایت، که پیشه وای ئه و مه زه به، به
 هۆی بوونی پاساو بیانوییه کی وهرگیراو کاری به و سوننه ته نه کردوو، هه روه ک
 دواتر ئه م پرسه پوون ده که ی نه وه، و دواتریش ئه گه ر که سی په یره وکار (مُقَلَّد)، له
 پرس گه لیکی له م جوړه ی به رزکردنه وه ی ده سته کاند، قسه ی پای به رامبه ری

وهرنه گرت، نهوا برپینی په یوه نډی و دوژمنایه تی کردنی هر کاریکی دیسان دروست نییه، چونکه یه کببون و هاوپه یمانیتی و یه کیتی له واجبه شهرعیه کانه، و له پیناوی کاریکی سوننه تی شیوه (مستحب) دا، وازه یتان له (واجب) دروست نییه. هه روه ها شیوه یه کی تری پاچایی سه رزه نشترکراو نه وه یه که له نیوان نه هلی (فیقه)، و نه هلی ته سه وفدا، به دی ده کریت، جا گروپی یه که م نکۆلی له گروپی دووم ده که ن، له پوانگه ی نه وه وه که بانگه شه ی بۆ ده که ن و جه ختی له سه ر ده که نه وه، له پرسه کانی حالی دل (أحوال القلوب)، و پاکراگرتنی دل و پاکژی دل و ده روون، واته، گروپی یه که م، نکۆلی له م پرسانه ی گروپی دووم ده که ن، و گروپی دوومه میش نکۆلی له گروپی یه که م ده که ن، له وه یدا که وابه ستن به شته پوکه شه کانه وه و گوی به ناوه پۆک ناده ن، و جاری وا هه یه، که هیچ سه نگیک بۆ په وته فیه یه که دانانین، جا نه م پاچایی نه نیوان نه م دوو ناراسته یه، به م شیوازه، که به زوری ده بیته هو ی دووبه ره کی و جیاکاری و په یوه نډی پچران و بق و کینه، که وتنه نیوان، پاچایی سه رزه نشترکراوه، و به پله یه کیش سه رزه نشترکراوه، که ده که وزین تیا یدا، که نه و په پی ناشیرینییه، و له که ل پله و پایه ی نه واندا ناگونجیت.

• پاچایی ستایشکراو (الْخِلاَفُ الْمَمْدُوحُ)؛

۱۱ له جۆری نه و پاچاییه ی که له شهرعدا ستایش کراوه، بریتیه له پاچایی موسلمانان له که ل هاوبه ش په یدا کاره کاندا، چونکه نه مه له پیداو یستییه کانی ده ست پیوه گرتنی باوه ردارانه، به ثایینه راسته که یانه وه، و شهرعیه تی نیسلامیش فرمانی کردووه به پیچه وانه گه ری کردن له که ل هاوبه ش په یدا کاره کاندا، و پڼگری کردووه له خۆچوواندان پینان، نیتر چونیه که نه م فرمانکردن و پڼگری کردنه ی شرع به شیوه یه کی یه کلای و تۆبزی (حتم والإلتزام) بیت، یاخود به شیوه ی

سوننه تی (مندوب) و (مستحب) بیټ، هر چونه که، و هه روه ها نه م فه رمانکردن و پښگری کردنه ی شهرع له پرسه بیروباوه پریه به تاله کان و ثاره زووخوازه کاندای بیټ، یاخود له نه ریت و عاده ت و نه حوالی پووکه شیاندا بیټ، هه رچونه که، وه ک خوی په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعَهَا وَلَا تَنسَ أَمْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱۸) ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (۱۹)، جا هه موو نه وانه ی که دژ و پیچه وانه ی شهرعن، ده چنه ناو ده سته واژه ی (الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ)، و سه رجه می نه وانه ی که به پیی ثاره زوو کار ده کن و نه وه ی که هاویه شدانه ره کان له سه ری ده پښن، له حال و بالی پووکه شی خویاندا، که ده رهاویشته ی ثاینی به تالی نه وانه، ده چنه ناو ده سته واژه ی (أَمْوَاءَهُمْ)، جا بیگومان که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) پښگری کردوه، له نویژکردن له کاتی مه له اتنی خوردا، و له کاتی نیشن و ناوابوونیدا، که هژکاری نه م پښگری کردنه ی بۆ نه وه که پاندوه ته وه، که بی باوه پان له و کاته دا کړنووشی بۆ ده بن، بۆیه بۆ پښگری کردن له لیکچوونی باوه پداران، به بی باوه پان له پووکه شدا، نه مه ی کردوه، هه رچه نده مه به ستیان لیکچوواندن نییه، به لام پښگریه که به م هژکاره هاتوه، و له فه رموده دا هاتوه، که ده فه رمویت: (مَنْ تَشَبَهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ)، هه رکه س خوی به کومه ل و که لیک بچووینیت، نه وه له وانه، واته ده بیته به شیک له وان، و له نه دازه ی هاویه شی نه و لیکچوواندنه دا، که کردوویه تی پییان،

^۱ سورة الجاثية: ۱۸ - ۱۹، له دواي کيشه ی خاوه نامه کان، نيمه تزمان خسته سه ر به رنامه و شريعه تیک له نابین، جا تږیش شوینی بکه وه، و به پوختی په پره ویی بکه، و شوین هه واو هه وه س و ثاره زووی نه و نه زانانه مه که وه (۱۸) بیگومان نه وانه هیچ شتیک له خوداوه، له تږ دوور ناخه نه وه، نه گهر شوینیان بکه ویت، که واپو، هیچ کات تاله موویه ک، له شريعه ته که ی خوا، لا نه ده ویت، و بیگومان سته مکاران به شيرک، یارو یواوه ری په کترن، له دونیادا، و په رستراوی هه قیش ته نیا (الله) یه، و یارو دوستی پاریزگارانه، و سه ربه رشتی هه موو کارنیکان ده کات (۱۹)

هروهك (شيخ الإسلام، ابن تيمية) دهفه رمویت: (پیشه واهمه د)، "پهحمه تی خوای لی بیت"، دهقی لهسه رتهمه هیه، هروهك له پهپاوی (اقتضاء صراط المستقیم)^(۱) دا، هاتوه، لهسه رتهوهی که ناماده بوون له جهژنی هاویه ش پهیداکاراندا باش نییه، و مهکروهه، و گوتوویه تی: نابیت له جهژنه کانیااندا خوتان بهوان بچوینن، و نابیت وهلامی داوه تنامه یان بدهنه وه، و نابیت هاوکارییان بکه ن تیایاندا، بهلام ده توانریت بههوی پیویستی، یان بهرژه وهندییه کی ئاینی پیچه وانه گهری له گهل هاویه شدانه راندا، له پهفتار وپهوش ومامه لهی پوکه شیاندا، واز لی بهینن.

(ئین تهیمیه)، (پهحمه تی خوای لی بیت)، دهفه رمویت: نه گهر مسولمانیک له (دار الحرب) یان (دار الکفر) یکدا، که جیگای شه پنه بیت، ناماده یی هه بوو، نه وه فه رمانی پینه کراوه که پیچه وانه گهری بی باوه پان بکاته وه، له پهفتار ومامه لهی پوکه شیاندا، چونکه کاری لهم جوړه بۆ بکه ره که ی زیانمنده، و به لکو بۆ نه و کابرایه واهوان و باشه، و یاخود لهسه ری پیویسته، نه گهر بهرژه وهندی ئاینی تیادا بوو، وهك بانگه وازکردنیان بۆ لای ئیسلام، و لادانی زیانیان له سه مسولمانان، و هاووینه ی نه مانه، له نیاز و مه بهسته باشه کان، نه واه به شداری کردنی له پهفتاره پوکه شه کان له گهل نه وان کاریکی دروسته.

۱۲ هروه ها نمونه یه کی تر، له پاجیایی ستایشکراو، بریتییه له پیچه وانه گهری مسولمان، له گهل جهژن وپه رستش و لاساییکردنه وه و نه ریته کانی سه رده می نه زانی، وهك خوای پهروه ردگار دهفه رمویت: ﴿وَلَا تَبْرَحْ تَبْرِجَ الْجَهْلِيَّةِ

^۱ پهپاوی (اقتضاء صراط المستقیم)، ل ۱۷۶-۱۷۷.

الْأَوَّلُ^(۱)، پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، له فرموده یه کدا، که پیشه وایان (بوخاری) و (مسلم) گتیراویانه ته وه، فرمویه تی: (لیس منا من ضرب الخدود، و شق الجيوب، و دعا بدعوى الجاهلية)، واته: هرکس بۆ که سی مردوو بدات، له پوومه تی خۆی، و یان یه خه ی خۆی دابدپیت، و له گریان و شیوه نی خۆیدا، قسه ی نه زانانه که خوا پیتی ناخۆش بیت، بکات، له ئیمه نییه، جا که له مسولمان داواکراوه پیچه وانه بیت، له گه ل نه ریته جاهیلییه کاند، ئه م کاره به دوورکه و تنه وه و وازه یان و پوو وهرچه رخان ده بیت لییان، و جا هرکس ئه م نه ریته خراپانه زیندوو بکاته وه و داوایان بکات و بانگه واز بکات بۆ لایان، ئه وه که وتوو ته نار تاوانیکی گه وده وه و پیچه وانه گه ری کردوه، له گه ل شه ریه تی ئیسلامدا، و له فرموده ی پیروژدا هاتوه، که ده فرمویت: (أبغض النَّاسِ إِلَى اللَّهِ ثَلَاثَةٌ: مُلْحَدٌ فِي الْحَرَمِ، وَ مُبْتَغٍ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ، وَ مُطْلَبٌ دَمِ امْرِئٍ بِغَيْرِ حَقٍّ، لِيَهْرِيَقَ دَمَهُ)، واته: بیزاروترین مروف، له لای خودای مه زن سی که سن، که سیك که له حه ره می پیروزی مه که و مه دینه دا، له هه ق لابدات و تاوانکاری و خراپه نه نجام بدات، و هه روه ها که سیك که له ئیسلامدا خۆی خه ریک بکات، به زیندوو کردنه وه ی دابو نه ریته کانی سه رده می نه فامی، و هه روه ها که سیك که به ناهه ق به شوین پشتنی خوینی که سیکی تره وه بیت.

وشه ی (ابتغاء)، بریتییه له (داواکردن و ویستن)، جا هرکس ویستی له ئیسلامدا، که کار به به شیك له دابو نه ریته کانی سه رده می نه فامی بکات، ئه وا ده چیته نار چوارچێوه ی مانای ئه م فرموده پیروژه وه، و مه به ستیش له دابو نه ریتی نه زانی (السنة الجاهلية)، بریتییه له دابو نه ریتی ئه وان له په رستش و شتی تریشدا، و

^۱ سورة الأحزاب: ۲۳، وهك خۆده رخستنی ئافره تانی چه رخی نه فامی كرن و پیش ئیسلام، خۆتان ده ره خه ن، له ئاستی پیاوی بیگانه.

به کارهینانی وشعی (سنة) بۆ سه ر فیعلی (جاهلیة)، واته، به کارهینانی دهسته واژه ی (السنة الجاهلیة) له بنه مای زمانی عه ره بیدا هاتوو ه.^(۱)

- پاجیایی رهوا، و وه رگیراو؛

١٢ هه م جۆره پاجیاییه ش ئه وه یه که له نێوان موحته هیده شه رعزان و موفتی و دادوهره کانداهیه، له و پر سه ئیجتیهادیانهیدا، که ئیجتیهاد و پاجیایی کردن تیایاندا رهوا یه، و ئه میش له و دۆز و پرسانه دا ده بیئت، که ده قی یه کلاکه ره وه یان له سه ر نییه، و به لگه یش له سه ر پاجیایی وه رگیراو و رهوا زۆرن، له وانه:

یه گه م: له فهرمووده ی ساغدا، له پێغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم) هاتوو ه، که فهرموویه تی: (إذا حکم الحاكم فاجتهد فأصاب فله أجران، وإذا حکم فاجتهد فأخطأ فله أجر)، واته: ئه گه ر دادوهر ئیجتیهادی کرد و پێکای، ئه وه دوو پاداشتی بۆ هیه، و ئه گه ر ئیجتیهادی کرد و هه له ی کرد، ئه وه یه ک پاداشتی هه ره هیه، پووی به لگه کردنی ئه م فهرمووده پیرۆزه، ئه وه یه که پاشکاوانه بوونی هه له ی ئاماژه پێداوه، و له بریار و کاروباری که سی موحته هیdda، و مانای ئه مه یش ئه وه یه که بۆی هیه، پاجیایی پووبدات و هه بیئت، له نێوان ئه وه یاندا که پێکاو یه تی، له گه ل ئه وه یاندا که هه له ی کردوو ه، و ئه م گونجانه یش هه ره به کرده وه و به پوودانی پاجیایی هاتوو ته دی و سه لماوه، له به ره ئه وه ی که فهرمووده پیرۆزه که دان به وه دا ده نیئت، که هه ردوو جۆره موحته هیده که، که پاکانیان جیاوازه، ئه وه ی پێکاو یه تی و ئه وه یشیان که هه له ی کردوو ه، هه ر خاوه نی پاداشتن، و مانای ئه مه ئه وه یه که پاجیاییه که یان رهوا و وه رگیراوه، چونکه پوونه که پاداشت له سه رکاری سه رزه نشتکراو نادر یئت.

^۱ فیض القدیر، شرح الجامع الصغیر، للمناوی، ب ۱، ل ۸۱.

دوووهم: هاوه لآن (خوایان لی پازی بیټ)، له سهرده می پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم)، پاجیاییان هه بووه، له و جۆره پاجیاییه ش وهك ئه وهی كه له شیوازی تیگه یشتنی فه رمانه كانی پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم)، هه یانبوو، وهك ئه وهی كه نویژی عه سریان له ناوچهی (بنی قریظه) كرد، كه هه یانبوو، نویژه كهی له پتگادا كرد، و له كاتی خۆیدا، و هه یانبوو كه له دواى كاته كهی خۆیه وه نویژه كهی كرد، له ده قهری (بنی قریظه) یش، كه پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم) بهم كارهیانی زانی، نكۆلی له هیچكام له و دوو گرووپه نه كرد، و ئه مه یش به لگهیه له سهر ئه وهی كه پاجیاییه كه یان پهوا و وه رگراوه.

سییهه: هاوه له به پتزهكان (خوایان لی پازی بیټ)، و تیا یاندا خه لیفه كانی پاشیدین (په حمه تی خوایان لی بیټ)، له دواى كۆچی دواى پیغه مبهردا (صلی الله علیه وسلم)، پاجیاییان هه بووه، له سهر پرسه فیهیه ئیجتیهادییهكان، و كه سیشیان له سهر ئه مه نكۆلی و په خنه ی نه بووه و ئه مه یش به پله ی كۆپا (إجماع) ی، هاوه لانه، له سهر ئه وهی كه ئه م جۆره پاجیاییه، پاجیایی پهوا و وه رگراو بووه.

چوارهم: به رده وام شه ر عزانهكان له دواى سهرده می هاوه لآن، (خوایان لی پازی بیټ)، تا ئه مپۆ، پاجیاییان هه بووه له سهر پرسه ئیجتیهادییهكان، به بی ئه وهی كه س له م باره یه وه نكۆلی بكات، و ئه مه یش به لگهیه له سهر ئه وهی كه ئه م كۆپاییه گی لی ئیسلام له م باره یه وه سه لمینه ری ئه وهیه كه ئه و جۆره پاجیاییه پاجیایی پهوا و وه رگراوه.

۱۴- مهرجه‌کائی راجیایی رهوا (الاختلاف السائغ):

۱۴م له راجیایی رهوا و وه‌رگیراودا، نه‌وه به مهرج گیراوه، که نه‌و راجیاییه له کهسانی شهرعزانی سهر به نه‌هلی عیلم سهرچاوه‌ی گرتبیت، چاودیر بن و شاره‌زا بن، به سهر فیهقه‌وه، و به‌توانا بن له هه‌له‌ینجانی حوکم لییه‌وه، واته، موجه‌هید بن، و نه‌و مهرجانه‌ی موجه‌هید که هه‌ن و له کتیبه فیهقی و ئوصولیه‌کاندا چه‌سپینارون، تیایاندا هاتبیته دی و ده‌بیت ئیجتیه‌ادکردن و راجیایی کردنه‌که‌یان له‌و پرسه‌لاوه‌کی (فرعیه) یانه‌یدا، که ئیجتیه‌ادکردن و تیرامان تیایاندا په‌وايه، نه‌نجام بدریت، که نه‌مه‌یش نه‌و پرسانه‌ن که به‌لگه‌ی یه‌کلاکه‌ره‌وه له‌سهریان نییه، چونکه له‌کاتی بوونی ده‌قدا، ئیجتیه‌ادکردن نارپه‌وايه، و ده‌بیت مه‌به‌ستی موجه‌هیده‌کان له‌م راجیاییه ته‌نھا بریتی بیت، له‌گه‌یشتن به‌پژگای دروست و هه‌ق، بۆیه هه‌روه‌ک (ئیب‌ن حه‌زم) ده‌لئت: ((هاوه‌لان، "خوایان لی‌پازی بیت"، به‌هۆی راجیایی کردنیان له‌تیروانینیان بۆ پرسه‌کان، سه‌رزه‌نشت ناکرین، چونکه نه‌مان بۆ په‌ی بردن به‌هه‌ق و پاستی و دۆزینه‌وه‌ی پای دروست، گه‌پاوان و کاریان کردووه، و ئیجتیه‌ادیشیان هه‌ر له‌م پیناوه‌دا کردووه، بۆیه به‌م هۆیه‌وه خاوه‌ن پاداشتن)).^(۱)

ده‌بیت موجه‌هیده‌کان نه‌وپه‌پی توانا و هه‌ولیان بخه‌نه‌گه‌پ، بۆ گه‌یشتن به‌هه‌ق و پاستی، بۆیه هه‌رکات یه‌کێکیان خه‌مساردی کرد، له‌م هه‌ول‌دانه‌یدا و دواتر راجیایی کرد، نه‌وا نه‌م راجیاییه‌ی سه‌رزه‌نشتکراوه و به‌رپرسیاریتی که‌سی راجیاکار له‌م بواره‌دا زیاتره، چونکه که‌م و کورتی و خه‌مساردی کردووه، له‌هه‌ول و کۆشش کردنیدا، نه‌گه‌ر به‌لگه‌ شه‌رعیه‌که‌ پوون بوو، یاخود ده‌کرا به‌هه‌ولێکی که‌م بزانریت، به‌لکو جاری وا هه‌یه، که راجیایی کردنه‌که‌ی له‌م حاله‌ته‌دا نیشانه‌یه

^۱ اصول الأحکام، لابن حزم، ل ۶۴۵.

له سەر که م و کورتی و خه مساردی خودی که سه که له که م و کورتی کردن له و کۆشش و هه ولیدا که ده بیت له و بواره دا بیدات، ئەمه به پێچه وانهی ئەوه وهیه که ئەگەر به لگه شه رعیه که ناپوون، یان گرژ و تیک ئالو و نادیار بیت، یاخود به ئاسانی نه ده توانرا، له سهری هه لۆیسته بکریت، یان پێی بگهین، ئەوا له م حاله تانه دا قسه ی که سی موجه هیدی پاچیاواز له سەر ئه و به لگه یه، ئەمه نیشانه یه له سەر هه لۆیسته نه کردنی بۆ که یشتن به به لگه که، و سه ره پای هه ولدانی به پێی توانا بۆ ئەم کاره ی، بۆیه پاچیاویه که ی له م کاته دا به ره واده نریت، هه روه ها به مه رج گیراوه که نابیت ئەو پاچیاویه ببیته هۆکاری په رته وازه یی و په یوه ندیی پچراندن و جیاوازی دله کان، چونکه پوودانی کارگه لێکی له م جۆره، به لگه یه له سەر ئاویته بوونی ئاره زووبازی له گه ل دلی هه ردو و ئاراسته ی پاچیاوی کاران، و یاخود گرووپێکیان، بۆیه بۆی هه یه که هه ردو و گرووپه که سه رزه نشتکراو بن، یاخود گرووپێکیان سه رزه نشتکراو بیت، و ئەم گرووپه خۆی هۆکاری په رته وازه یی و په یوه ندی پچرانه که بیت، به هۆی پاچیاوی کردنه که یه وه، و هاوه له به رژه کانیش (خوا لێیان پازی بیت)، هه روه ک لێیان وه ئەوه زانراوه که له و پرسه ئیجتیهادیانه یدا، که بریار یاخود فه توایان له سەر داوه، پاچیاویان کردوه، به لām دلایان به رامبه ر به یه کتر پاچیاوی تیا دا نه بووه، و به لکو هه ر به گرێ دراوی پێکه وه ماونه ته وه.

• نێمه کهس هان نادهین له سەر ئە نجامدانی پاچیاوی ره واه:

١٥ سهره پای ئەوه ی که پاچیاوی جۆری ره واه و وه رگیراویشی هه یه، به لām نێمه هه ر که سی له سەر هان نادهین، و له لای شیرینی ناکهین، که ئە نجامی بدات، به لām ئەگەر هه ر پوویدا، ئەوا به جینگای سه رسوپمانی نازانین، و هۆکاری ئەمه یش ئەوه یه که بێگومان هاوپه یمانیتی و کۆکبوون و یه کانگیری باشتره له په رته وازه یی و

دوبه ره کی، و ته نانت له و پرسه ئیجتهادیانه یشدا، که پاجیایی تیایاندا په وایه، بویه هاندان و هه لنان له سر پاجیایی، هرچه نده پاجیایی په وایش بیت، هر دروست نییه، چونکه نه گهروا بکهین، مانای نه ویه که به تاییه تی نه و پاجیاییه مان کردوه، نه مه ییش مانای نه و ده دات به ده سته وه، که پیچه وانه گه ری له گه ل داواو ناواخنی به لکه شه رعیه کاندای دروسته، که به هویه پاجیایی پوو ده دات، و بیگومان کاریکی له م جوړه ییش به ته واهوتی به تال و نادروسته، و هه روه ها په کیکی تر له م هرجه کانی پاجیایی په و، بریتیه له یه کلایی کردنه وهی مه به ست و مرام له سر نه وهی که ته نها نه و پاجیاییه بۆ گه یشتن به پای دروست و هه ق نه نجامت داوه، و دواچار نیاز و مه به ست له م جوړه ییش له گه ل حه زی که و تنه ناو پاجیایی یه ک ناگریته وه، و مه به سستی نه ویه که ده بیت، پاجیایی له و په پی ناچاریدا، نه نجام بدریت، که نه نجامدرايش به سنگ فراوانییه وه وهریگریت.

• (اِخْتِلَافُ اُمَّتِي رَحْمَةً : پاجیایی گه له که م په حمه ته) :

۱۶م جاری واهیه، که نه وهی گوتمان به هوی بیژراویکه وه، که هه ندیک که س وه ک فهرمووده ته ماشای ده که ن، دهیده نه پال سوننه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، دهیکه نه په خنه به سه رمانه وه و دهیده نه وه به ناوچاوماندا، نه ویش دهسته وازهی (اِخْتِلَافُ اُمَّتِي رَحْمَةً) یه، واته، نه و پاجیاییه ی که له ناو نوممه ته که مدا هیه، په حمت و میهره بانیه بۆیان! که له م دهسته وازه یه وه هاندان و حه زلیکردنی پاجیایی ده فامریته وه، چونکه حاله ته که وایه، هه رشتی په حمت بوو، ده بیت هاندانی له سر بگریت و هوکاره کانی نه نجامدانی فراهه م بگرین، که گوايه یه کی که له فاکته ره کانی به دیه یثانی نه و په حمه ته، لیږده دا (پاجیایی : اِخْتِلَاف) ه! و نه مه ییش سه راپای دزی نه ویه که گوتمان، که ئیمه که س هان نادهین، له سر پاجیایی و خو شه ویستی ناکهین له لای.

- وه لآمدانه وهى ئەم رەخنەیەش، لە دوو پوانگەوهیە:

پوانگەى یەكەم: ئەم فەرموودەىە صەحیح نییە، و (پیشەوا سەخاوى) دەفەرمویت: كۆمەلێك لە زانایان بە سەنەدى زۆر لاوازه وه باسیان كردوه، و هەندیکیش بە مورسەلى و بە سەنەدى لاواز هیناویانە،^(١) پاشان (ابن الدیبیع الشیبانی) دەلێت: زۆرێك لە پیشەوايان فەرموویانە كە ئەم پڕوایەتە ئەصل و بنەمای نییە، و بەلام پیشەوا خەطابى لە (غریب الحدیث) دا، باسى كردوه و ئەوهى دركاندوه، كە لە لای ئەو ئەصل و بنەمای هەیه،^(٢) و پیشەوا (السبكى) دەفەرمویت: ئەم گێڕانەوهیە لە لای فەرموودەناسان ناسراو نییە و هیچ سەنەدىكى ساغى، یان لاواز، یان هەلبەستراویم بەدى نەكردوه، و وا گومان نابەم، كە ئەصل و بنەمای هەبێت، و تەنها قسەى سەر زمانى خەلكییه، بۆ وێنە كە سێك گوتوویەتى: (اِخْتِلَافُ أُمَّتِي رَحْمَةً)، هەندى كەس لێیان وەرگرتوه و وایان زانیوه فەرموودەیه، ئیدى بە فرمایشتى پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ئەژماریان كردوه، و تا ئیستایش بپوام وایە كە ئەم فەرموودەیه ئەصل و بنەمای نییە، و پاشان پیشەوا (السبكى)، بە بەلگەى ژمارەیهك ئایەت و فەرموودەى صەحیح نادروستی ئەو گێڕانەوهیە دەچەسپێنێت و دەبێژێت، كە ئەو بەلگە گەلە سەلمێنەرى ئەو پاستییەن، كە (پەحمەت) لە (پاجیایى نەكردنەوه) سەرچاوه دەگرێت،^(٣) و پیشەوا (سیوطى) لە پەراوى (الجامع الصغیر) دا، دەفەرمویت: (نصر المقدسى) گێڕاویەتییه وه، لە پەراوى (الحجة) دا، و هەروەها (بەیهقى)، لە پەراوى (الرسالة الأشعرية) دا، بە بى سەنەد گێڕاویەتییه وه، و پاشان (الطیمى) و (قاضى حسین) و (پیشەوا

^١ المقاصد الحسنة للسخاوي، ل ٢٦٦ - ٢٧٠.

^٢ تميز الطيب من الخبيث، فيما يدور على ألسنة الناس من الحديث، لأبن الدیبیع الشیبانی.

^٣ تفسير الآلوسی، ب ٤، ل ٢٤٤.

حه په مهین) و هی تریش هیئاویانه، و له وانه یه له هه ندی له په پراوه کانی پیشه واهه زنه کانی فهرمووده (حفاظ) دا، هاتبیټ، که به ده سستی نیمه نه گه یشتووه، و پیشه واه (المنای) په پاویژیک له سه نه و قسه یه ی پیشه واه (سیوطی) ده دات و ده بیژیت: (السبکی) گوتوویه تی، جا نه ویه پیشتر هیئامان نه ویش ده یهینیت، و پاشان (المنای) ده فهرمویت: (حافظ العراقي) فهرموویه تی: سه نه ده که ی لاوازه،^(۱) و پاشان فهرمووده ناسی سه رده م (الشیخ محمد ناصر الدین الألبانی)، "په حمه تی خوی لی بیت"، ده فهرمویت، نه م گپړانه ویه نه صلی نییه، و له پیشه واه (نبین حه زم) نه ویه، هیئاویه تی، که گوتویه تی: نه م گپړانه ویه به تال و درویه،^(۲) و له م پوانگه یه ویه، که واته: نه م فهرمووده یه صحیح نییه، و یاخود نذر لاوازه، و نمونه ی له م جوړه نابنه به لگه، بویه بؤ نه ویه ناشیت، که دواچار وه که به لگه هیئانه وه به کار بهینریت.

پوانگه ی دووه: گریمان دروست بیت، که بیکه یه به لگه، نه واه ده کریت که مانا و مه به سته که ی وایک بده یه ویه، که واه پاجیایی موجهه هیده کان له و بواره یدا که نیجته یاه و پاجیایی تیایدا په وایه، نه مه یان په حمه ته بؤ نه وانیش و بؤ گه لی نیسلامیش، جا نه و په حمه ته بؤ موجهه هیده کان له وهدایه که سه رجه میان به ده قی فهرمایشتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) خاوه ن پاداشتن، که باسما ن کرد، و په حمه ت بؤ گه له که یشتی له وهدایه که پاجیایی نیوان موجهه هیده کان له دوی نیجته یاه کردنه که یان پووده دات، نیجته یاه کردنیشیان بؤ ناسینی نه و حوکمه شه رعییانه یه که ده قیان له سه ر نییه، و له و پیشه اته نه یدا که پوو له گه لی نیسلام ده کن، که نه مه یشت کاریکی ویسترا و وهرگیراوه، له شه رعی نیسلامدا، چونکه

^۱ فیض القدير، شرح الجامع الصغير، للمناوي، ب ۱، ل ۲۱۲-۲۱۳.

^۲ سلسلة الأحاديث الضعيفة، والموضوعة، للشيخ محمد ناصر الدين الألباني، ل ۷۶.

کارناسانی دهکات، بۆ ئەم گەلە لە بەرپێکردن و لە بەرپۆه بردنی کاروبارەکانیدا، و لە چوارچۆه و سیبەری بەرفراوانی شەریعەتی پیرۆزی ئیسلامدا، و پەوتکردن و بەرپێ کردنی ئەم کاروبارانە لەم چوارچۆه یە دەق و ئیجتیهادکرنەدا، دەبێتە ھۆکاری فەراھەم بوونی پەحمەتی خۆی پەروەردگار، و پاشان بێگومان لە پاجیایی موحتەمیدەکاندا، کە لە دواى ئیجتیهادی پتووستی خۆیان کردوویانە، ئامرازیکە بۆ دەرخستنی بیروپاکیان و بەلگەکانیان، دەکریت لە نۆوان یەکتیدا بەرابەری (مُقارَنَة) یان، پێ بکریت، و دواچار ئەو یان بناسین و بدۆزینەو، کە زیاتر نزیکە ھاوشۆه یە لەو ی کە لە قورئان و سوننەدا ھەبە، و دواتر ئەو یان کە زیاتر نزیکە و لەو دوو سەرچاوە دەچیت، ئەمەیان شایەنی شوێنکەوتنە، و بێگومان شوێنکەوتنی ئەمەیشیان کە زیاتر وابەستە و ھاوشۆه ی قورئان و سوننەتە، فاکتەرە بۆ دابارینی پەحمەت و میھرەبانی خۆی گەرە، چونکە ھەر ئەمەندە و بەم ئەندازە یە لە توانادا بوو، کە کار بکریت، وا کراو.

- پێکان و ھەلەکردن، لە فەرماشتی موحتەمیدەکاندا:

١٧مە جائەگەر ھاتو پاجیایی نۆوان موحتەمیدەکان پەوا بوو، ئایا فەرماشتی سەرچەمیان بە پاست و دروست و پیکراو ئەژمار دەکریت؟ و ئایا سەرچەمیان لە قسەکانیاندا پێکاویانە، یان نا؟

ھەندێ لە زانایان لە وەلامی پرسیاریکی لەم جۆرەدا فەرموویانە، کە فەرماشتی ھەموویان ھەقە و دروستە و پێکاویانە، و ھەموو یەکیکیان پراکە ی دروست بوو و پێکاویەتی، و ئەم زانایانە پشتراستی ئەم پایەیان کردووەتەو، و ئەم پرسەیش لە لایەن (الشعرانی) یەو، (پەحمەتی خۆی لی بیت)، لە پەراوی (المیزان) دا، پوونی کردووەتەو، و بەرگری لی کردووە، چونکە پای وابە، کە فەرماشتی موحتەمیدەکان، بە پێی بەھیزی و لاوازی بروای خەلکی، لە دوو ھالەت بەدەر

که سه یه که خاوه نی قسه هه قه که یه، و هه روه ها گوتراویشه که هه موو موجه هیدیک له سه ر هه قه و پیکاویه تی، هه رچه نده هه قه که هه ر له لای یه کیکیانه، به به لگی له وهی که هاوه له به ریزه کان (خوا لیان پازی بیت)، هه رچه نده نکولییان له پای یه کتری کردوه، به لام هه ریه کتریان به ئارپاسته ی پاست و پیکان نه ژمار کردوه.

پاشان بریک زانا هه ن، که پایان وایه که هه ندی له و موجه هیدانه ی که دوچار یه راجیایی بوونه ته وه، له گه ل یه کتریدا له سه ر هه لهن، و هه ر خویشیان له سه ر پرس یه گونا هباری نه وانه ی که به هه لکه دا چوون، راجیاییان هه یه، هه ندیکیان ده لئین: گونا هبار نابن، و هه ندیکی تر ده لئین، به پیتی نه ندازه ی هه لکه کانیا ن تاوانبار ده بن.^(۱)

۱۹م توژینه وه و شروقه کردنی نه م پرسه سه رجه می له م فه رموده وه وهرده گیریت و دینه دی، که ده فه رمویت: (نه گه ر دادوه برپاری ده رکرد و تیایدا ئیجتیهادی کرد و پیکای، نه وه خاوه نی دوو پاداشته، و نه گه ر نه پیکای، نه وه یه ک پاداشتی هه یه، جا نه م فه رموده پیرۆزه، به لگیه له سه ر چه ند شتیک:

یه که م: نه وه یه که له ناو نه و قسانه دا یه کیکیان هه قه و نه وانی تریان هه لهن. دووهم: نه و موجه هیده ی که هه قه که ی دۆزینته وه، نه وه پیکاویه تی، و نه وه یان که نه پیکاره، هه لای کردوه.

سینیه م: نه و موجه هیده ی که هه لای کردوه، گونا می له سه ر نییه، به به لگی له وهی که یه ک پاداشتی هه یه و پاداشتیش له سه ر تاوان وهرناگیریت، پاداشته که ییش له سه ر هه لکه ی نییه، چونکه پاداشت له سه ر هه لیش وهرناگیریت، و به لکو بۆ نه وه یه که به شوین هه قدا گه راوه و کوششی بۆ دۆزینه وهی کردوه،

^۱ جامع بیان العلم و فضلہ، للإمام ابن عبد البر، ۲، ل ۸۹- ۹۰، المستصفی، للإمام الغزالی، ب ۲، ل ۳۶۳ و دواتر، الموافقات، للإمام الشاطبی، ب ۲، ل ۸۱، فواتح الرحموت، ب ۲، ل ۳۸۰ و دواتریش، إرشاد الفحول، للإمام الشوکانی، ل ۲۳۰.

بۆیه (پیشوا شافعی) (په حمه تی خوی لی بیّت)، ده فره مویت: نه و که سه له سه ر
 هه له که ی پاداشت و درناگریّت، چونکه هه له کردن له نایندا هیچ جوړه فره مانیک ی پی
 نه کراوه، به لکو پاداشت له سه ر نه وه و درده گریّت، که هه ولیداو و ویستوویه تی
 هه ق بدوژیته وه و له م که ین و به ینه دا و به م هویه وه تووشی هه له بووه، و هه روه ها
 نایه تی: ﴿وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ، وَلَٰكِن مَّا تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾^(۱)،
 به لکه یه له سه ر لادانی تاوان له سه ر موخته هیدیک که به هه له دا چوویت.

چوارهم: نه وه ی که له که سی موخته هید داواکراوه، نه وه یه که ده بیّت هه ول و
 کوشش بکات، نه مه ی له سه ر شان واجبه، به لام له سه ری پتویست نییه، که له
 ئیجتهیادکردنه که یدا هه ق پیکیّت، مادام توانای نه بووه، که بکات به و هه ق، چونکه
 فره مووده که نه م هه ق پیکانه ی له سه ر واجب نه کرد، نه گهر توانای ئیجتهیادکردنی
 هه بوو، و نه یکرد، نه و له م حاله ته دا تاوانبار، و نه گهر ئیجتهیادیشی نه کرد و له
 توانایدا نه بوو، هه ق که بدوژیته وه و مه به سته که بناسیّت، ته نها به هوی بوونی
 توانای نه و ناسینه وه، فره مان ی پی نه کراوه، که بیکات، جا نه گهر ئیجتهیاده که ی
 نه م که سه قسه یه کی هه له ی هی نایه بوون، نه و له سه ری پتویسته که کاری پی
 بکات، جا نه مه له به ر نه وه نییه که پیکاویه تی، و له به ر نه ویش نا، که به پی
 شرع فره مان ی به و گوته یه پیکراوه، به لکو ته نها له به ر نه وه ی که شرع فره مان ی
 به و داوه که کار بکات، که ده رهاویشته ی ئیجتهیاده که یه تی، و هه روه ها کار بکات
 به وه ی که توانیویه تی بیناسیّت، و ته نها نه و نه ندازه یه ی توانیوه بکات، که بوی
 ده رکه وتووه، که نه و قسه یه پیکاویه تی، بۆیه نه و موخته هیده له و پووه وه فره مان ی
 پیکراوه که له توانایدا بووه و کردوویه تی، نه ک له و پووه وه که پیکابیتی، نه مه یش

^۱ سورة الأحزاب: ۵، هیچ گوناختان له سه ر نییه، له و تاوانانه ی که به هه له کردوختانه، و به لکو گوناختان
 له سه ر، له وه ی که به دل و ده ست نه نفه ست، و نیاز، و نیه تان له سه ریته ی و کردوختانه!

نهمه پوون ده کاته وه، که نه گهر چهنه د موجته هیدیک له سه ر ناراسته ی پووگه (قیبله) نیجته ایدیان کرد، و پووه و چوار ناراسته نویژیان کرد، بیگومان و به به کلایی به کیکیان پیکاویت، و سه رجه میان کاریان به وه کردووه که فره مانیان پیکراوه و گونا هباریش نین و دیار یکردنی پووگه له سه ر نه وانه یان لاچووه، که نه یان توانیوه بیدوزنه وه، و له سه ر هه موو به کیکیان پتویست بووه، که نه وه نه نجام هدات، که له توانا یدا هه یه، بیکات، له دوا ی نیجته ایدکردنه که ی، نه ویش نه وه یه که پای واپووه فلان ناراسته، یان (پوو) پوو به قیبله یه، بویه نه و که سه فره مان ی پیکراوه، کار بکات بۆ دوزینه وه ی نه وه ی که دروسته و پیکراوه که یه، به لام به هه رجه ی نه وه ی که توانای ناسین و دوزینه وه ی هه بیت، مادام که توانای دوزینه وه ی هه قه که ی نه بوو، نه و فره مان ی پیکراوه که کار به وه بکات، که نه و پای وایه هه قه و پیکانی تیدایه، و له م حاله ته یشدا نه وه ی که نه و موجته هیده دیاری کردووه، نه وه له سه ر بنه مای توانا و زانینی نه و که سه یه، نه وه که له سه ر بنه مای شه ریه تی نویسلایم.^(۱)

^۱ مَجْمُوعُ الْفَتَاوِی، شیخ الإسلام ابن تیمیة، ب ۲، ل ۲۷-۳۰، و ههروهه ها بر وانه: جامع بیان العلم وفضله، لابن عبد البر، ب ۲، ل ۸۹، و الأحکام، لابن حزم، ل ۶۴۸، و إرشاد الفحول، للشوکانی، ل ۲۳۱.

سینیه م : ھۆکارەکانی ٲاجیایی

• ھۆکاری ٲاجیایی سەرزەنشترکراو:

٤٢٠ ھۆکارەکانی ئەم جۆرە ٲاجیاییە سەرزەنشترکراوە دەگە ٲێتەوہ بۆ سەرکێشی و شوێنکەوتنی حەز و ئارەزووەکان و نەزانین، و جاری وا ھەبە کە ئەم ھۆکارانە سەرچەم ٲێکەوہ کۆدەبنەوہ و لێیانەوہ ناشیرینترین و خراپترینی جۆری ٲاجیایی بەرھەم دێت، و جاری وایش ھەبە، کە بە جیاجیا دەردەکەون و دەبنە مایە ٲاجیایی سەرزەنشترکراو، کە دواجار دەبێتە ھۆکاری تاوانبار بوون و لەناوچوونی ئەنجامدەرانێ ئەو ٲاجیاییە سەرزەنشترکراوە.

یەکەم: سەرکێشی (البغی):

٤٢١ (بغی: سەرکێشی)، بریتییبە لە لادان لە ھەق و ٲاستی، و لە ٲە ٲاوی (اللسان)، (ئێبەن مەنظور) دا، ھاتووە، کە دەلێت: ھەموو تێٲە ٲکردن و لادانێک و ٲۆچوونێک و زیادە ٲەوی کردنێک لەو سنوور و ئەندازەیی کە بۆ ھەر شتێک دانراوە، بە (البغی: سەرکێشی) کردن، ناوژەدکراوە، و ھەر لەسەر ئەم بنەمایەش لە ٲێناسەگەلێکی (البغی) دا، گوتراوە، کە مەبەست ٲێی خراپە و گەندەلێ (الفساد) و ستمکردن و ئێرەیی بردن و خۆبەزلزانی و درۆکردنە، چونکە ئەوہی ئەم خراپەگەلە ٲێوہ نوسابێت، ئەوہ لەو سنوور و ئەندازەیی تێٲە ٲی کردووە، کە دەبوو لە ئاستیدا بوەستت و ٲێوہی ٲابەند بێت و قو ٲئانی ٲیروزیش ئەوہی ٲوون کردووەتەوہ، کە لە ھۆکارەکانی ٲاجیایی سەرزەنشترکراو کە (ئەھلی کیتاب: گەلانی تری خاوەن ٲە یامی ئاسمانی) تێکەوت، بریتی بوو لە (البغی: سەرکێشی کردن)، و ئێتر چونبە کە ئەو ٲاجیاییەیان لە نێوان خۆیاندا بووبێت و یان لەگەڵ باوہ ٲداراندا، خوا ی ٲەروەردگار دەفەر مویت: ﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ

النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا

و پاجیایی ناشیرین، له بهر نه وهی که له دهر وونیاڼدا خه ز به سته مکاری ونیریهی
 بردن و خو به شترانین له سر زه وی هیه و تهنات نه گه به پښکای گنده لیش بیت
 و ده ستیان بگه ویت هر ده یکن و نه مانه یس هه موو له نیشانه کانی سرکیشی و
 لاپتی کردن، و هه روه ها شیوه یه کی تر له و سرکیشیهی که که وتووه ته نیوان
 مسولمانان، نه وهیه که کومه لیک له مسولمانان، کار له سر کرده وهیه کی دروستی
 شهرعی ده کهن، به لام کومه لیک تر به هوی سرکیشی و بق و قینی دلیانه وه
 به رامبه ریان نکولی له و کاره شهرعیه یان ده کهن، و هه روه ها وه که نه وهی که له
 جورا و جوری هه ندی له په رسته کانداهیه، وه که بانگدان و قامه تکردن و (قنوت
 خویندن)، و نژای سره تایی نویژ ده سته پیکردن و نویژی مردوو و نویژی هه ردوو
 جه ژنه کان و هاوینه کانیاندا هیه، که شیوهی به رجه سته کردنی نه و په رسته شانه و
 چوڼیه تی به رپا کردنیان، سرجه می جوره کانیان دروست و شهرعین، نه و قسانه ی
 که هه ن له سر ریان له سر ناستی نه وه دایه که کامیان باشته، نه وه که له سر
 ناستی شهرعی بوونیان، به لام به هوی سرکیشی کردنه وه و یاخی بوونه وه، جاری
 واهیه، که مسولمانیک به هوی نه وه وه که مسولمانیک تر یه کیک له و جوره
 په رسته شانه، وه که نه و نه جام نادات، نکولی له کاره که ی ده کات و تهنه به م نکولی
 کردنه وه ناو ه سته و جاری واهیه، که دژایه تیشی ده کات و په یوه ندی له گه ل
 ده پچړنیت، و دواچار له ناو گومی پاجیایی سرزه نشترکراودا ده گه وزیت.

هه روه ها شیوه یه کی تر له سرکیشی نیوان مسولمانان، نه وهیه که گروپیک
 سرجه م شته کانی گروپی به رامبه ر به هق و ناهه قه وه نکولی لی ده کات، و نه م
 جوره کارانه یس ده بنه هوکاری نه شونما کردنی پاجیایی سرزه نشترکراو و
 په رته وازه یی به دواي خویندا ده هینن، چونکه هه رگروپه و به رامبه ر که ی وه که
 دوژمن و یاخی و سرکیش ته ماشا ده کات، چونکه نکولی له و کارانه کردوه، که

ئەم گروپە دەيكات، ھەرچەندىش دەزانىت كە بەدلىنبايىيە ۋە لەسەر ھەقە ۋە ئەم بىرە خراپە ۋا لەم گروپە دەكات، كە چاۋ لە ھەقى بەرامبەر بېۋشىت ۋ ۋاز لە ۋا ھەقى ۋ بەتالىيە نەھىنىت، كە خۆى كارى پى دەكات، قورپاناش شىۋەك لەم ياخيپوونەى نىشان داوين، كە دەفەرموئىت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَوَقَالَتِ النَّصْرَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾^(۱)، ئەم سەرزەنشەكردنە لىرەدا ھەردوۋ گروپەكە دەگرىتەۋە، بەھۆى ئەۋەۋە كە ھەردوۋكىان پىشۋازىيان لە ۋە ۋەشە ناپەسەندە كىردوۋە، كە لە دياردەكانى ياخى بوون ۋ سەركىشىن ۋ شىتىكى لەم جۆرەش بىگومان لە ئىستادا گىرۋدەى نىۋانى مەسۇلماناناش بوۋە، بۆ نمونە، كە دەبىنىت، (صۆفەيەكان) نكۆلى لەكارى (شەرعزانەكان: الفقهاء) دەكەن، لەسەر ئەۋەى كە شەرعزانەكان كار لەسەر پوۋكەش دەكەن ۋ دىكۆر بىنن، ۋ شەرعزانەكاناش نكۆلى لە صۆفەيەكان دەكەن ۋ پەخسەيان لى دەگىن، لەسەر ئەۋەى كە زىاتر كار لەسەر ناۋەپۆك دەكەن، ۋ ھەر گروپە ۋاى بەرامبەرەكەى بە خراپ دەزانىت، ۋ ھەرىكەيان بەرامبەرەكەى بە ھەق ۋا ھەقىيەۋە پەت دەكاتەۋە، ۋ ئەم كارەش ھۆكارە بۆ پەرەپىدانى ۋ ۋىژاندنى پەرەۋازەى ۋ پىۋقەن لە نىۋان ھەردوۋ گروپەكەدا، ۋ دۋاجار دەيانخاتە ناۋ ۋاچىايىيەكى سەرزەنشەكراۋەۋە، ۋ سەرجاۋكى سەرجەم ئەمانەش ياخى بوون ۋ سەركىشىيە ۋ بىۋىژدانىيە، كە ھەر گروپىكىيان، بەرامبەر ئەۋىترىان ھەيەتى، ۋ دان ناننىت بە ھەق ۋا پاستى بەرامبەرەكەيدا، ۋ ھەروەھا ھۆكارەكەى ئەۋەيە كە ئەۋ تەرازوۋەى كە دەبىت، ھەق ۋا پاستى، پى بىكىشىن، دەبىت تەرازوۋى قورپان ۋ سوننەت بىت، ۋ مەكەچى پىۋانەى ئەۋ دۋوانە بىت، ۋ ئەۋەى كە قورپان ۋ سوننەت بە ھەقى زانى لە لاي

^۱ سورة البقرة: ۱۱۳، جۈۋەكە ئەلەين گاۋر، لەسەر ھىچ (تائىنىك) نىن، ۋ گاۋر ئەلەين، جۈۋەكە لەسەر ھىچ

هەردوو گروپەكە، ئەو هەقى پاستەقینەیه و پێكاویەتی، و ئەویشی كە قورپان و سوننەت دانى ئەنا بە پاستى و هەقايەتیدا، ئەو نەپيكاو و بەتالە، و بەرنامەى ئىسلاميش وەك چۆن هاتوو، كاروبارى دڵ و دەروون و ناو پۆكيش پوون بكاو، هەر بەو شيوەيەش بۆ ئەو هاتوو، كە كاروبارى پووكەش و پەل و پۆ و ئەندامەكان پوون بكاو، و پێك بخت.

دووهم: حەز و ئارەزووكان:

٢٢ مەبەست لە حەز و ئارەزووكانيش ئەوانەن كە دەروونی مرۆف، لە چيژ و سەرپنچيەكان دەيخوازێت، و حەز و ئارەزوويش لە قورپاندا باسى تەنها بە سەرزەنشتكردن هاتوو، و تێكەلبوونی حەز و ئارەزوو بە دڵ دەبێتە هۆكارى ئەو كە ئەو دەروون و نەفسى مرۆف، دەيهوێت، لە خراپە و ناحەقى و بەتالى، خاوەنەكەى شوینی بكەوێت، و ئيتىر واز لە پاستى بهيئيت و دژايەتى ئەهلى هەق بكات، و دواجار ئەو كەسە حەز و ئارەزوو ويستە دەكەوێتە ناو زەلكاوى پاچيايى سەرزەنشتكراو، بەرامبەر بە ئەهلى پاستى و هەقايەتى، هەرەك ئەم بارودۆخە لە جولهكەكان پوویدا، بەرامبەر بە پێغمەبرى خوا (صلى الله عليه وسلم)، وەك خواى پەرەردگار دەفرمويت: ﴿وَكَاوَأَمِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾^(١)، كە بێگومان ئەوان هەقيان دەناسى و چاوەپوانى دەرکەوتنى پێغمەبرىان (صلى الله عليه وسلم) دەکرد، بەلام كە پێغمەبەر (صلى الله عليه وسلم) هات و لەو

^١ سورة البقرة: ٨٩، وە جولهكەكان، لەو و پيشيش، داوى زال بونيان دەکرد، بەسەر ئەوانەيدا، كە بى بهابوون، كەچى، ئەو پێغمەبەرەى كە دەيانناسى بۆيان هات، بى بهابوون پێى، ئينجا دەى نەفرەتى خودا، لە بى بهابيان.

کۆمهلهیه نه بوو، که ئهوان دهیانخواست، گوێرایه لیبیان نه کرد و باوه پریان پی
نه هینا، جا جوریک له مامه له و پهوشته سه رزه نشتراره و هاوشیوه کانی که وتنه
نیوان مسولمانان و وایان لیها که قسه تهنها له کهسیکی دیاریکراو، یان
کۆمه لیک دیاریکراو، یان مه زه بیکی دیاریکراو، وه رگرن، و هندیکیشیان به وه
پازی نین که کهسیک له غهیری کۆمه ل و مه زه بی خویان بیت، سه روکایه تییان
بکات و فه رمانیان به سه ردا بکات!

٢٤ شێوازی تری ئه م هه زو ئاره زوانه، بریتییه له هه زی ده رکه وتن و زالبوون
به سه ر ئه وانی تر، ئه م هه زه پش بکه ره که ی په وانه ی لای درۆکردن و درۆخوازی
ده کات و شه یتانیش ده رگای مانالیکدانه وه ی خراپ (التأویل الفاسد)ی، بۆ ده خاته
سه رپشت و له بهر چاویدا جوانی ده کات، و وا ده خاته دلێه وه که ئه و کاره ی ئه و
ده یکات به رگری کردنه له ئایین و وره و غیره تی دینه ئه نجامی ده دات، و له
پاستییدا پاکژکردنه وه ی دل و ده روون له هه زو ئاره زوه کان کاریکی سه خته، به لام
نه گونجاوو مه حال نییه، و له سه ر باوه پدار پتویسته که به رده وام چاودێری نه فس و
ده روونی خۆی بکات، تا هه ز و ئاره زوه کان دزه نه که نه ناوییه وه، و نه گه ر
نه یتوانی له دل و ده روونی خۆیدا لای بیات، ئه وه به لایه نی که مه وه له سه ریه تی که
دوای نه که ویت و پێچه وانه گه ری بکات له گه لیدا، چونکه شوینکه وتنی ئاره زوه کان
گومراییه، وه ک خوای په روه ردگار ده فه رمویت: ﴿وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ﴾^(١)، و له فه رمووده ی پیروژدا هاتوه، که ده فه رمویت: (لا یؤمن أحدکم حتی
یکون هواه تبعاً لما جئت به)، واته: هیچکام له ئیوه نابیتته باوه پداری ته واو، تا

^١ سورة ص: ٢٦، شوینی ئاره زووی نه فسی خۆت مه که وه، نه وه ک ئاره زووی نه فس پشی خودات لی وون بکات.

حەز و ئارەزووەکانی نەبنە شوێنکەوتەیی ئەو شتەیی کە من، وەك پەیام هێناومە بۆ مەروفاوەتی.

سێیهەم: نەزانین (الجهل):

٤٢٥ - یەکیکی تر لە ھۆکارەکانی پاجیایی سەرزەنشترکراو، بریتییه لە (نەزانین)، بێگومان سەروشتی مەروفا، وایە کە نەزانین بەسەریدا زاتەر، تا زانین، و زۆرجاریش ئەم پاستییە لەبەر دەکات، و سەبارەت بەو شتەکانی کە پەتیا نەدەکات، و نەزانین لە دەکات، و دەکاتی ناکات، و وا گومان دەبات، کە ئەوێ ئەو بە تەنها دەزانێت، بەس ئەو ھەق و پاستییە، و پێکاویەتی، و غەیری ئەو ناپەوا و ناھەق و نەپێکاوە، ئەمە دەبێتە ھۆکاری ئەوێ کە نەزانێت لە بەرامبەرەکی بکات، بەشیوەیەک کە ئەم نەزانێت کردنە دەبێتە ھۆکاری دوژمنایەتی و بەربەرەکانی لە نێوانیاندا، و دواجار دەکەوێتە ناو زەلکاوی پاجیاییەکی سەرزەنشترکراوە، و بەلکو جاری وا ھەیە کە دەبێتە ھۆکاری ئەوێ کە شەرف و ئابووی سەرزەنشترکردنی دژەکی بە ھەڵاڵ بزانیت، ھەرۆک ئەمە لە (خەواریجەکان) پوویدا، کە ھۆکاری بنەرەتی کەوتنە ناو پاجیایی ئەوان لەگەڵ مسوڵماناندا (نەزانین) بوو، ئەوێ دوو پووینیان، و فەرموودەیی زۆریش ھەن، کە بەلگەن، لەسەر ئەم پاستییە، لەوانە فەرموودەیی: (يَقْرَؤُونَ الْقُرْآنَ لَا يَتَجَاوَزُ حُنَاجِرَهُمْ، يَمْرُقُونَ مِنَ الدِّينِ، كَمَا يَمْرُقُ السَّهْمُ مِنَ الرَّمِيَةِ)، واتە: خوێندنی قورئانەکیان لە گەرۆیان ناچێتە خوارەو، و لە دین دەردەچن، وەك چۆن تیر لە کەوانەکی دەردەچێت، ئەوانە لە مانای قورئان و ئامانج و مەبەستەکانی شەریعت تێنەگە یشتون، ھەرچەندە زۆر قورئان دەخوێنن، و شەیتان بێکردنەوێکانی ئەوانی لە کردوونەتە پاستی و ھەقیقەت، ئەمە پالتی پێوە نان، تا لە بازەنی کۆمەڵی مسوڵمانان بچنە

دەرەوه، و نه وەندە پێچهوانه گریبان بکه، تا بگاته ئاستیک که له کوشتنی بی باوه پاندا ههست به شهرمه ندهیی بکه، به لام خوین و کوشتنی برپاداران هه لال بکه، نه مه له کاتیکدا نه گهر نه زانینه که نه زانینی ساده (الجهل البسيط) بوو، له م حاله ته دا، جاری وا ههیه، که خاوه نه که ی له نه زانینه که ی وازده هینیت، و ده گه پیته وه که هه قی بیست و یادی خرایه وه، هه روه که هه ندیک له خه واریجه کان که قسه ی هه قیان بیست له (ئین عه بیاس) وه، (خوای لی پازی بیت)، که پویش بۆ لایان و گفتوگو و موناقه شه ی کردن و بیروپا گوماناوییه کانی ئاشکرا کردن، گه پانه وه و وازیان له و هزره هینا، پاشان جاری وا ههیه که نه زانینه که ئالۆز و قورسه و به تایبه تی نه گهر سه رکیشی و یاخیبیوون و هه ز و ئاره زووی تیکه ل بوو بیت، جا له م حاله ته دا سه خته که بتوانریت خاوه نه که ی له و نه زانینه په شیما بکریته وه و گومانه فیکرییه کانی ئاشکرا بکرین، هه رچه نده هه موو جوړه به لگه یه ک بدریت به گویتدا، هه روه که هه مان په وش له گه ل نه و خه واریجانه دا پوویدا، که نه و به لگه و نیشانانه ی (ئین عه بیاس)، (خوای لی پازی بیت)، خستیه به رده میان په تیان کردنه وه.

• فاكته ره كانی راجیایی دهوا و وهرگه راو:

٤٢٦ راجیایی موجه هیده کان بۆ زۆر هۆکار ده گه پیته وه، که له جینگای خویاندا له په پاره کانی (فیقه)، و (أصول)، و (خلاف) دا، ده زانرین و ده ناسرین وه، و لیږده ئیمه مه به ستمان نییه، که بچینه ناو پوونکردنه وه و درێژه باسی نه م پرسه وه، ئیمه لیږده به قسه کردن له سه ره هندی له و هۆکارانه ده ییرینه وه، وه ک راجیایی نه وان له سه ر یاسا و پرسیا و بنه ماکانی شروقه کردنیان بۆ ده قه کان، ئیتر چوونیه که ده قی قوپتان بن، یان سوننه تی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، که نه میش ده بیته

هۆکاری پاجیاییان له سەر ئه و نه حکامانهی که له و دوو سه رچاوه یه وه
هه لیا نه پینجاوه، و هه روه ها هۆکاریکی تری پاجیاییان ئه وه یه، که هه ندی له
شه رزانان سوننه تی پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) به پڼگایه کی متمانه پیکراو
پی ده گات و له مانا و مه به سته که ی تی ده گات، و کار به داواو ناوه پۆکه که یشی
ده گات، له کاتی کدا که ئه م سوننه ته نه گه یشته وه به شه رزانیکی تر، یا خود
به شه رزان گه لیکی دیکه، بۆیه ئیجتیهادی تیادا ده که ن، و جاری وا هیه، که به و
ئیجتیهاد کردنه یان ده پیکن و هاوړیکی سوننه ته که بریار و ئیجتیهاده که یان ده ر
ده که ن، به لام جاری واش هیه که ئیجتیهاده که یان پیچه وانه ی سوننه ته که
ده رده چیت، و موجته هیده را پیچه وانه که لیتره دا خاوه ن پاساوو بیانوه، و له م
پیچه وانه گه رییه دا که کردوویه تی، و پاشان جاری وا هیه که سوننه ته که ده گات
به و که سه ی که به پیچه وانه یه وه ئیجتیهادی کردوه، بۆیه له را پیچه وانه که ی
پاشگه ز ده بیته وه، و پاجیاییه که ده ره وینیتته وه، و جاری وا هیه که هه ر
سوننه ته که ی ناگاته لا، و دوا جار ئه و را پیچه وانه یه ی هه ر ده دریتته پالی، و خه لکی
تیش ته قلیدی ده که نه وه، و یا خود با لیتره دا گومانی باش به موجته هیده
پیشووه کانه مان به رین و بلتین که ئه و پاجیاییه له لای شوینکه وته کانیان
ده مینیتته وه، و لپی لا ناده ن، و جاری وایش هیه که ئه و فه رمووده پیروزه ی
پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، ده گاته لای شه رزانه که، به لام متمانه به
گپه ره وه کانی ناکات، بۆیه وه رینا گریت و کاری پی ناکات، له کاتی کدا که هه ر
هه مان فه رمووده، به پڼگایه کی متمانه پیکراو، گه یشته لای شه رزانیکی تر، و
کاری پی ده گات، و لیتره وه پاجیاییه که دروست ده بیت، و جاری وایش هیه، که
فه رمووده که ده گات به شه رزانان و متمانه یش به پڼگا کانی گه یشته ی ده که ن،
به لام له مانا و ده لاله تکر دیندا و له سهر مه به ست و مه رانه کانی پاجیاییان تی

ده که ویت، له و نه حکامانه یدا که لیوهی هه لیانه پینجاوه، و نه مهیش باسیکی فراوانی هه یه.

ئینجا ئه وهی که پتویسته مرقفی مسولمان بیزانیت، نه وهیه که هیچ پیشه وایه که له پیشه وایانی مسولمانان که شایه تی خوادوستی و خواناسی و زانستیای بۆ دراوه، به تایبه تی، و دهست نه نقه ست، پینچه وانه ی فرموده ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه بووه ته وه، که زانیبیتی فرموده که سه حیه، و (سپراوه: مَنسُوح) نییه، و ده لاله تکردنی له سه ر مه به سه ته که ی پوون و ناشکرا بیت! جا گومانی له م جۆره به تاکی مسولمانی ئاساییش نابریت، چ جای گومان ببری، به و زانا مه زنانه ی که خودا پله و پایه یانی شکۆمه ند کردوه و به رزی کردوونه ته وه، وه ک خـسـوای پـهـروه ردگار ده فرمویت: ﴿يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ﴾^(۱)، له م پوانگه یه وه بۆ مرقفی مسولمان دروست نییه، که زماندریزی بکات و قسه ی بریندارکه ر به رامبه ر به و پیشه و موجه هیدانه ی ئایینه که مان ببیژی، به بیانوی ئه وهی که شتیکیان گوتوه، که پینچه وانه ی فرموده ی سه حیه، چونکه ئه و موجه هیدانه له و پینچه وانه بوونه وه یاندا پاساودارن، و خودا ته نها به نه ندازه ی توانا ئه ر که ده خاته سه رشانی مرقف، و هه ر ئه وانیش له سه ر ئه و ئیجتیهاده یان، و له سه ر ئه و مه به سه ته ی که هه یانبوه، که هه ق بناسن و نه حکامه کانی شه ر بزانن، خاوه نی پاداشتن.

هه روه ها یه کێکی تر له هۆکاره کانی پاجیاییان بریتی بووه له ئاستی به به لگه کردنی هه ندی له سه رچاوه کانی فیه، و شه ر، بۆ نمونه هه ندیکیان دان به (قیاس) دا، نانی، وه ک سه رچاوه یه کی ئه حکام، بۆیه هه ر حوکم له سه ر قیاس بنیات بگری،

^۱ سورة المجادلة: ۱۱، خودای مه زنیش، پله و پایه ی ئه و که سانه به رز ده کاته وه، له ئیوه، که به وایان میناوه، و نه وانه ی که زانییان پێ به خسراوه، به چه ند پایه و پله یه کی بالا و مه زن.

یاخود ئەحکامی لیۆه دەر بهیئەت، ئەوان دانی پێدا نانی، بۆیه لیۆه وە پاجیایی لە
نیوان ئەوانەدا دروست دەبێت، کە برۆیان بە قیاس هەیه، لە گەڵ ئەوانەیدا کە
برۆیان پێی نییه، وەک بەلگە یەکی شەری.

هۆکارەکانی پاجیایی بەشیۆه یەکی گشتی لەو شتەنەدایە کە دەقی لەسەر نییه، و
ئەمەیش دەبێتە هۆی پاجیایی نیوان شەرەزانەکان لە ئاستی هەستکردن و
ئەندازەگیری کردنیان و پەیی بردنیان بە بوونی بەرژەوێندی و خراپە و هۆکاری
حوکمەکان و مەرامی دەقەکان و مەبەستەکانی شەریعت و پراکتیزەکردنی
سەرچەمی ئەمانە بەسەر ئەو پیشەات و پوودانە وایدا، کە فەتوای لەسەر
دەردەکەن، و یان بریاری لەسەر دەدەن، ئەم باسەیش هەر زۆر پان و پۆر و
بەرفراوانە، هەربۆیەش هاوێلە بەرپۆزەکان (خوا لێیان پازی بێت)، پاجیاییان
هەبوو، لەسەر ئەو شتەنە ی کە دەقیان لەسەر نییه، هەرچەندە کە
سەردەمە کە یشیان زۆر نزیک بوو، بە سەردەمی پێغەمبەر (صلی الله علیه وسلم)، و
هەروەها شایەتە حالی دابەزینی ئایەتەکانی قورئان بوون و نەینی و مەبەستەکانی
شەریعتیان زانیو، ئەگەر هاوێلە بەرپۆزەکان بەو بەرپۆزی و شکۆمەندی و
پایە بەرزییە وە لەسەر پرسە ئیجتیهادییە فیهییهکان پاجیاییان هەبوو بێت، ئەوا
کەسانی غەیری ئەوان زۆر لە بارتەن بۆ ئەوێ پاجیایی بکەوێتە نیوانیانە وە.

جا ئێمە بەم پاجیایییە نیوان موحەتەمیدەکان سەنگمان توند نابێت، و هەناسەمان
سوار نابێت و ئاسایی وەری دەگرین، و بە بەش بەشکردنی ئایینی نازانین، بەلکو
وەک نیشانە ی چالاکی و ئەکتیفی شەرەزانە مسوڵمانەکانمانی تەماشای دەکەین، و لە
سەرمانە کە سودی لێ وەربگیرین، و لە گەڵ بوونی پێژماندا بۆ ئەو شەرەزانە
مەزنانە، بەلکو ئێمە هەناسەمان بەو سوار دەبێت و بەو تەنگەتاو دەبین، بەوێ
کە هەندێ نەزان و نەقام دەیکەن، لە ژێر ناوی ئەو پاجیایییە نیوان شەرەزانەکان

که خۆیان تووشی ده مارگیری و پاچیبایی سه رزه نشترکراو ده کهن، و پیروزی و شکوهمندی نابهجی ده دهنه پال نه و شه عزانه مه زنانه، و به بی هله و په لایان داده نین و قسه کانیاں پیش قورپان و سوننه ده کهن، و چهنده ها کاری خراپی تریش که خه لکانی ده مارگیری نه زان دو چاری بوون و تیی که وتوون، که هرگیز نه و شه عزانه گه ورانه مان شتی وایان نه فرمووه، و هه روه ها ته نگه تاو ده بین، به وانه یش که بانگه شهی نه وه ده کهن، که ته قلیدی هیچ مه زه بیگ ناکه نه وه، و نیجته یادکردنی خودی خۆیان له کاروباری نابیندا به ره و ده زانن، سه ره پای نه وهی که له نایه تیکی قورپانیش حالی نین و لیتی تی ناگه ن، و هه روه ها بۆ خۆیان به ره وای ده بینن تانه بدن، له پیشه و موجه هیده کان، به پاساوو بیانوی نه وهی که گوايه شوین قورپان و سوننه که وتوون، و نه م پرسه یش پوون و ساده یه، نه ویش نه وه یه هه رکه س توانای هه لهنجانی نه حکامی هه یه، له سه رچاوه کانه وه، با بیگات و هه رکه س توانای نه مه ی نییه، نه و له سه ری پتویسته که پشت به زانایان بیه ستیت، چ زیندوو ده کانیاں و چ نه وانه ی که کۆچی دوا بیاان کردوه، و سه باره ت به زیندوو ده کانیاں با بگه پتته وه بۆ لایان و پرسیاریان لی بکات و بۆ مردوو ده کانیش با بگه پتته وه سه رکتیبه کانیاں، نه وانه یان که برپا پیکراو و سه حیحن، و نمونه ی نه م زانا کۆچ کردوو انه یش، وه که نه و زانایانه ی مه زه به کان، که مه زه به کانیاں له ناو گه لی ئیسلامدا، تا ئیستایش پاریزراوه و زانایانی مه زه به که یشیان شایه تی زانستیان بۆ دراوه و جیگای قه بولی گه لی ئیسلامن، جا نه گه ر که سیگ فرمایشتیکی به دی کرد، له ناو نه و مه زه به بیدا که نه و پتی پازییه، و په پره وی لیوه ده کات و پیچه وانه ی فرمووده ی ساغ و سه حیحن بوو، با کار به فرمووده که بکات، دوا ی نه وه ی که دلنیا بوویه وه له سه حیحن و مانا دروسته که ی، چونکه سه رجه م نه و شه عزانه ی که په پره و بیاان لیوه ده کریت، فرموویانه: "إذا

صَحُّ الْحَدِيثِ فَهُوَ مَذْهَبِي: ئەگەر فەرموودهیهك صحیح بوو، ئەوا پوانگە و
مەزەهەبی من، هەمان ئەو شتەیه که فەرمووده که فەرموویەتی".

والحمد لله (أولاً، وَ آخِراً)
وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ، وَ عَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، وَ عَلَى
أَصْحَابِهِ الْمُجَاهِدِينَ، وَ مَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

﴿ بهر هه مه کانی تری وه رگیژ ﴾

١. کورداندنی (دلالات النصوص، وَ طُرُقُ اسْتِنْبَاطِ الأحكام)ی، د. مستهفا زهلمی.
٢. کورداندنی ﴿الطلاق مرتان﴾، فِي تَفَاسِيرِ الْقُرْآنِ)ی، د. مستهفا زهلمی.
٣. کورداندنی ﴿خُطُواتُ الطَّلَاقِ﴾، فِي الْقُرْآنِ الْکَرِیمِ)ی، د. مستهفا زهلمی.
٤. کورداندنی ﴿الطَّلَاقُ الْمُعْلَقُ﴾، فِي الشَّرِيعَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ)ی، د. مستهفا زهلمی.
٥. کورداندنی ﴿الطلاق المحترن بالغدد﴾، لَا يَقَعُ بِهِ إِلَّا طَلَقٌ وَاحِدٌ)ی، د. مستهفا زهلمی.
٦. کورداندنی ﴿الطلاق فِي الْقُرْآنِ الْکَرِیمِ)ی، د. مستهفا زهلمی.
٧. کورداندنی ﴿الطلاق فِي الْإِسْلَامِ قَبْلَ الْمَذَاهِبِ)ی، د. مستهفا زهلمی.
٨. کورداندنی کتیبی (الوجیز فِي أَصُولِ الْفِقْهِ)ی، د. عبدالکریم زهیدان.
٩. کورداندنی کتیبی (تیسیر مُصْطَلَحِ الْحَدِیْثِ)ی، دکتۆر مَحْمُود الطَّحَّان.
١٠. کورداندنی (صَحِیحُ مُسْنَدِ أَسْبَابِ النُّزُولِ)ی، "الشیخ مقبل بن هادی الوادعی".
١١. کورداندنی (هِدَايَةُ الْمُسْتَفِيدِ)، ده‌بارهی زانستی ته‌جوید.
١٢. کورداندنی موناجاتی ئیمامی شافعی.
١٣. کورداندنی، (مَنْظُومَةُ ابْنِ فَرَحِ الْأَشْبِيلِي)، له زاراوه‌کانی فهرمووده‌دا.
١٤. شهرحی (أَصُولُ الْحَدِيثِ)ی، شېخ (مُحَمَّدُ أَفْنَدِي الْبُرْكَوِي)، له زانسته‌کانی فهرمووده‌دا.
١٥. شهرحی (نُجَّةُ الْفِكْرِ)ی، ئیبنو حه‌جهری عه‌سقه‌لانی، له زاراوه‌کانی فهرمووده‌دا.
١٦. شهرحی (نُزْهَةُ النَّظَرِ)ی، ئیبنو حه‌جهری عه‌سقه‌لانی، له زانسته‌کانی فهرمووده‌دا.
١٧. شهرحی (الْمَنْظُومَةُ الْبَيْقُونِيَّةُ)، له زانسته‌کانی فهرمووده‌دا.
١٨. شهرحی عه‌وامیلی جورجانی. (کورتی شهرح).
١٩. شهرحی عه‌وامیلی جورجانی. (شهرحی درێژ، له "٤٠٠" لاپه‌رده‌دا).
٢٠. شهرحی عه‌وامیلی بو‌رکه‌وی.
٢١. شهرحی عه‌وامیلی مه‌لا مو‌حسین.
٢٢. شهرحی (المقدمة الآجرومية). (کورتی شهرح).
٢٣. شهرحی (المقدمة الآجرومية). (شهرحی درێژ، له "٣٠٠" لاپه‌رده‌دا).

۲۴. شهرحی (الهدایة فی النحو).
۲۵. شهرحی (مفتاح الآداب)، (ماموستا مهلا عهبدولکهری مدرّس)، به کوردی.
۲۶. شهرحی (الفوائد الصمدیّة)، له زانستی نه‌خودا.
۲۷. کورداندنی «أرمغان جوانان»ی، ماموستا مهلا باقری بالك. (نه‌خو)
۲۸. کورداندنی «شهرحی نیسن عه‌قیل — به‌رگی یه‌که‌م».
۲۹. کورداندنی (مثنی‌ الأمثلة)، له زانستی صه‌ر‌ف‌دا.
۳۰. کورداندنی (صیغ‌ المشکله)، له زانستی صه‌ر‌ف‌دا.
۳۱. پوخته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی زانستی «صه‌ر‌ف»، (که له فارسییه‌وه وه‌رم‌گه‌راوه).
۳۲. شهرحی (عمدة الطالب)، شیخ عباس‌ المدنی الشافعی، له زانستی نوصولی فیه‌ق‌دا.
۳۳. شهرحی (الورقات)، نیعامی حه‌ره‌مه‌ین، له زانستی نوصولی فیه‌ق‌دا.
۳۴. کورداندن و ږاښی (الأسئلة و الأجوبة فی أصول الفقه)، ماموستا مهلا عوسمان عه‌بدولعه‌زیز.
۳۵. پوخته‌یه‌ک ده‌رباره‌ی زانسته‌کانی قورنانی پیروژ، (علوم القرآن).
۳۶. ریزبه‌ندی قورنانی پیروژ، به‌ گوږه‌ی باس و باب‌ته‌ جیاوازه‌کان.
۳۷. گولچن‌ی له‌ گولزاری فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری نیسلام ﷺ.
۳۸. (حفتا و س‌ فیرقی جیاواز). ده‌رباره‌ی ده‌سته، و ناقه‌ نیلامیه‌کان، (الفِرَق‌ الإسلامیّة).
۳۹. الملأ أبوبکر المصنّف، حیاته و مؤلفاته و آراؤه. (به‌ عه‌ر‌دی)
۴۰. مه‌لا نه‌بویه‌کری موصه‌نیف، (ژیان، و کتیب، و بیروړاکانی).
۴۱. چمک‌یک له‌ ژیان و که‌سایه‌تی موته‌صه‌ویفی مه‌زن، شیخ عه‌بدوللای ده‌مه‌یه‌وی.
۴۲. ته‌حقیقی «حج‌ نامه‌ی کوردی»، ماموستا شیخ جه‌لال، شیخ عه‌بدوللای ده‌مه‌یه‌وی.
۴۳. نامه‌ده‌کردنی، «دیوانی جه‌لال»، شیعه‌کانی: ماموستا شیخ جه‌لال، شیخ عه‌بدوللای ده‌مه‌یه‌وی.
۴۴. شیخ عه‌لاه‌ته‌ددینی نه‌قشبه‌ندی، و دوو په‌یامی عیرفانیی له‌ لووتکه‌دا.
۴۵. خوشکم حیجاب خو‌ش به‌ختیه‌.

وصلی الله علی سیدنا و نبینا محمد و علی آله و صحبه وسلم و

الحمد لله رب العالمین

١٠٨٩
١٠٨٩
١٠٨٩

أؤيد جالبية الجز
المسيد عبد الله بن
المرحوم الشيخ أحمد
الدميوي بالإجازة
الحالية كما رآه
المرحوم الشيخ جلال
النابغوني رحمه الله

[illegible]

تربت دست افشان و شاعر و خطاطین
جلال ابن الشیخ عبدالقادر بن محمد بن
۱۳۵۰ / ۱۳۵۱ - ۱۳۵۲ / ۱۳۵۳